

U.V. SWAMINATHA IYER
TIRUVANMIYUR திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவான்மியூர்ப்புரானம்.



இஃது

தசாவதானம்

பேறை - ஜேகநாதப்பிள்ளையவர்கள் மாணுக்கர்

அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரால்

இயற்றப்பட்டு,

மெ - அ - ரு - அ - ரு.

இராமநாதஞ்செட்டியாரவர்கள்

பொருளுதவியால்,



சை முதலியாரவர்களானமார்த்தநணபராகிய

பிருங்கி-இராமசாமிமுதலியாரவர்களது

சென்னை

இஃது யூனியன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மன்மதஸ் - வைகாசி

1895.

சூசி பத்திரம்.



எண்.	படலம்.	பக்கம்
க	கடவுள்வாழ்த்து	... க
உ	திருநாட்டுப்படலம்	... கூ
ங	திருநகரப்படலம்	... உக
ச	நைமிசாரணியப்படலம்	... ஙங
ரு	புராணவரலாற்றுப்படலம்	... ஙள
சு	வான்மீகாபூசுததப்படலம்	... சு௦
ள	இரட்சசுசென்மநாசப்படலம்	... றுக
அ	பார்த்தசாரதிபாபநாசப்படலம்	... சு௦
கூ	சந்திரன்காமநாசப்படலம்	... எரு
க௦	சூரியன்பூசைபுரிந்தப்படலம்	... கூஉ
கக	இந்திரனசாபநதீரந்தப்படலம்	... கூகூ
கஉ	பிரமன்றிருவிழாசெய்யப்படலம்	... க௦உ
கங	வேதமபூசைபுரிப்படலம்	... ககக
கச	காமதேனுவருளபெறுபடலம்	... கககூ
கரு	இயமன்பழிதீரப்படலம்	... கஉக
கசு	இராமன்வரம்பெறுபடலம்	... கஉஅ
கள	மருநதீசப்படலம்	... கஙங
கஅ	திருமணக்கோலங்காட்டியப்படலம்	... கஙகூ
ககூ	பிருங்கிதரிசனஞ்செய்யப்படலம்	... கசரு

திருவான்மியூர்ப்புராண வசனசுருக்கம்.

வான்மீகர்ப்புசித்தபடலம்.

தாம்நாமலரி லெழுந்தருளியிருக்கு நானமுகக்கடவுளின் புத்திரருட் சிறந்த தவத்தினை வாய்ந்த வியாகிருதி யெனப்பொ பெற்றெடுத்த பிரசேதசு என்னு முனிவரனானவா வானபிரஸ்தரூப வாழ்ந்து வருகையில் இவருக் கொரு புத்திரன பிறந்தனன். இவன் சிறுவயது முதல் பிதாசசொலைக்கே ளாதவனாகக் கலவி முதலிய பயிலாது காட்டிலுள்ள மறவாகளுடனே கூடிக் கொண்டு அவாகளசெயுந் தீமைகளி னனகுபழகிப் புண்ணியத்தினைச் சிறிது நினையாது தனது குலதொழிலை முற்று பற்றது, இரவும் பக்ஷங்கொலை புரிதலையே விரதமாக்கொண்டு உலகாயதரூபச சஞ்சரித்துவருவன். வேடுவா கூட்டத்திலே கூடிக்கொண்டு காட்டிலே சென்று லேட்டையாடுவன், பெரிய விருட்சங்களிலேறி மிருகங்களிருக்குமிடமறிந்து அவை வரும் வழியில் உலைகளை நடடி அபற்றுகப்படு மவைகளைக்கொண்டு செலவன், காட்டினவழியே போகிறவாகளமேல் புரப்போல பாயந்து கொலலுவன். இவ்வாறு வாழுகையில் ஒருநாள் ஒரு பெரிய கானத்தினுழைந்து ஒரு சிங்கத்தின்க கொன்று திருமபுரையில் வழியிலொரு மரத்தில ஒரு பெரியவர் காலமேலாகவும் தலைக்குகவுந் தொங்கக்கண்டு ஆச்சரியமுற்று “இவனிவ வண்ண மிருப்பானே னேதோ சாது மபண்ணுகிறானபோலு மிவனையிசுண மே மாயப்பேன்” என்று ஒருபாணத்தை யவாமிதுவிட்டனன். அது இரண்டு துண்டாயப் போயிற்று, மற்படியுஞ் சிலவகையினைப் பிரயோகித்தனன். அவைகளுந் தூளாயின வேடன நோக்கப்பவந்து “ஓஓ! இவன் தேவனோ அல்லது முனிவனோ! என்று அதிசயங்களை சிறிதேனாக தீமைசெய்யவில்லையே, அந்நோ! இமமகானே நான் கொல்லத்தூணிந்து மிசுப்பாவியானேன், சுவத்திவாகுட டிது முலகில பெரியகாரியமொன்றுமில்லை, என் காலமுழுவதிலையும் வீணாகுகழித்தேன, இவரியுணைமப்பொருளாயறிவது எவங்

னம், பிராமணா குலத்திற் பிறந்தும் வேடுவனாததிரிந்து கெட்டேன, இவனைத் தரிசித்தமாததிரத்தி லெனக்குச சிறிது நல்லறிவுவிளங்குகிறது, இவர் தமது கண்ணைத் திறந்து எண்ணைப்பாரப்பாலே நான் புனிதனாய் விடுவேன்” என்று தன்னுள்ள நினைந்து தன் கரத்திருந்த வம்புகளைத் துடத்தேயெறிந்துவிட்டு அவர் சமீபத்தில சிலகாலங் காத்துக்கொண்டிருந்தான்.

மரத்தினை யாதாரமாகக்கொண்டு தொங்கு முனிவர் ஒருநாள் கணவிழித்துத் தனது சமீபத்துள்ள வேடுவனைப்பார்த்து, “அட துஷ்ட! பிராமணகுலத்திற் பிறந்து நந்தையினவழியே காலத்தைக் கழியாது உலகத்திற்கோ எணியனாக வாழ்ந்து நல்லவா நடுங்கப் புல்லாகளுடனே கூடிக்கொண்டு புலாவியேயுண்டு கெட்டாய நீ யெவ்விக முயவாய மாமிசபருவ உம்போலவுள்ள நீ யெப்போது சாவாய பாவ”யென்றனா உடனே வேடன் பயந்து நடுங்கிச் சமீபத்திலோடித் திருவடியில் வீழ்ந்து “சுவாமீ! எழையேன் செய்த குற்றங்களை யெல்லாம் பொறுத்து நானினியுபயவேண்டிய வழியை யருள்வேண்டு” மென்றனன். முனிவாகேட்டுக் கூறுவாராயினர்.

“வேட! சிந்து பூவ செனமத்து நல்லாழினை வழியால் நினக்குச்சிறிது அறிவு இப்போது விளங்கியது, நீ யுண்மையிற்று உயவதற்கு ஆதாரமாக விருப்பப் புகோமேயாம், அவ்விடோரங் கூடித்தற்கு முத்திப் பஞ்சேந்திரியங்களை வழியாகச் செல்லுதிறை புந்தியை யொருவழிப்படுத்தி நாளடைவில் உலகத்தை மறக்குமபடிப் பயின்று நினைத்து தத்துவங்களை நன்குசேர்த்தித்து இவைகட்குச் செயல்களே நடைபெறாமையெனவும், இவைகளைச் சேட்டிப்பிகக் விடற்றின் வேறொருவனான சென்றும், அதுவே யானமாவென்றும், இவ்வானமாவும் பளிங்குப்போன்று சார்போதனாய் விளங்குவதால் இதனாதிமலசத்தைப் போக்க நீ தனின் வேறாயிருப்பதொன்றாக அதுவே பிராமணமாவென்றிருக்கிறது, இப்பரமான்ம தரிசனம் இருபுருவத்தினும்ததியற் காணும் பொருட்டி மூலாதாரத்துவையுமு ஸூர்ப்பாமபைச சடாக கிளியான மெல்லென வெழுப்பிச் சுகிரமண்டலத்த ட தாகக்கசெய்து அவணின்னு மொருமமுத்தத்தைபுண்டு கோடியுயரங்ளை நொடிநேரமாக கழித்து அட்டமாநி சித்தியுங் கைவரப்பெற்று யோகத்து வீற்றிருப்பா பெரியவ”மென்றா

வேடுவன் கேட்டவருஞ் சந்தோஷித்து விடைபெற்றுத் திரும்பிக் கங்கா தீரத்தின் சமீபத்து ஒரு ஆசாமியை வகுத்துக் கிழக்குமுச்சாலிருந்து யோகத்திற்கு ஆரம்பித்தனை தனது குருசொன்ன நிலையினிலிருந்து, ஆயிரம் வருடம் யோகங்கூடின இவ்வேடுவனமீது புறநு வளர்ந்து விட்டபு

அதில் அனேக வாலவிருட்சங்கள் முளைத்தன. அமமரங்களின் கீழுமே லும் அனேகமான மிருகங்களும் பட்சிகளும் வாசமாயின

இவனின்வாழ்விருக்கையில் நாரதமுனிவ ரொருநாள் சததியலோகஞ் சென்று பிரமன் சநிதானத்தில் வந்து யாழ்வாசித்து நின்றனா. வேதன கேட்டுசசந்தோஷித்து, முன்வ! உலகத்திலேதாதும அதிசயமுளதோவெ ன்றனா, நாரதா பணிந்து ஐய! நானென்றது கண்டேனிலை, இனியே தாகிலு நடக்கவேண்டிய வதிசயங்களுளவேல் தேவரீர தயைசெய்கவென் றனன். திசைமுகன் முனியை நோக்கி யாழ்வல்லோய! கேடமிடுதி, சில தினங்கட்கு முந்திக கோதாவரித்தீர்த்தில கௌதமனூர்நுந்தனா, அவருநா ணாவந்து அவரைப்பாத்தது முனிவ! நீமிசவிளைத்தனை எந்தெந்த தேவ தீரகளைத் தரிசித்தகொண்டு எந்தெந்த தீர்த்தங்களிலாடிவந்தனை அவ் வவவிடங்களிலேதாதும விசேஷங்களுளவோ கூறு தியென்றனன். தே சவ! நான் வரும்வழியி லொருகுன்றில் நான்கு குரங்குகள் விபூதிபூசிக கொண்டு விலவவிசழகளைக்கொண்டு சிவபூசைசெய்துகொண்டிருந்தன அச் சமயத்தில் ஒரு வேட ன்வழியேவந்து அவைகளைப்பிடித்துக்கயிறுற்றகட டிக கொண்டேகின்ன் அவற்றொரு குரங்கு அவவேடனை நோக்கி எங்களினுனக்கு யாதொரு பிரயோசனமுமில்லை, நாங்கள் எங்கள் சிவ பூசை முடித்துச் சுவாமியின் நினைமாலிபங் கொண்டுபோய்க் கொடுத்த பின் னனோ எமமனைவியா புசிப்புண்பர், குட்டிகளும் பால குடிக்கும், இலையேல் வழிபாத்தப் பார்த்து இறந்துவடுமென்றது உடனே வேடுவன் மனதிரங் கிக கட்டவிழ்த்துவிட்டுத் தலைவேட்கின்ன் அந்நான்கு குரங்குகளும் பின்னா ஒரு மரத்திலிருந்துகொண்டு பேசுவாரம்பித்தன நாம் என்ன செய் வது இந்த மாசிமாதம் சோமவாரம் சிவராததிரி வரப்போகிறதாம் அன்று இரவில் நான்கு சாமமுரு சிவபூசை செய்தல மிகப்பண்ணியமென்று சில முனிவாபேசிக்கொண்டாகன். நாமெப்படிசெய்வது வேடுவனுடையகயிற் றின கட்டினால் நாமிக் மெலிகின்றோமே என்றன வென்றா கௌதமர் வாராதையைக் கேட்டவுடன் நாரணன், வாரும நாம் போய் அவற்றைப் பாப்போமென்று முனிவருடன் அவவிடம் போய் மரங்களினிது இருக குங் குரங்குகளைத் தன கண்களா, கட்டாட்சித்து அவற்றின் துபைத்தைப் போககின்ன். அவைகள் வலிவற்றுச் சுகமாய் வாழ்ந்தன.

இரண்டொரு நாளாயினவும்சிவராததிரி தினமவர அக்குரங்குகள் நான்கும் ஸ்நானஞ்செய்து விபூதிதரித்து விலவ விதழ்களைப் பறித்துக்கொண்டு சமீபத்துற்ற சிவாலயத்திற்குச்சென்று அச்சிவாலயத்துள் முன்னமே புலத் திய முனிவா கதவை மூடிக்கொண்டு சிவபூசை செய்து கொண்டிருந்த னர். குரங்குகள் மூன்று சாமத்திருந்துவந்து திறவாமையால் கோபங் கொண்டு கதவைப் பெயர்த் தெறித்து உள்ளே பிரவேசித்தன. புலத்தியா

கண்டு கோபித்து நீங்கு என சிவபூசைக்கு இடையூறு செய்தமையால் உட்பு
 னே அழிந்துபோகக் கடவீட்டுவென்று சபித்தனா குரங்குகள் புலத்தியனா
 நோக்கி முனிய! அடுத்த சனமத்தில நின்குலத்துடனே எங்களால் மாயை
 கட்டவை யென்று சபித்து விட்டிறந்தன நாரதமுனியே! சிவபூசை யின்
 மகிழ்வில் கோபித்துக் கொண்டமையால் புலத்திய முனிவன் அசுரனாகிய
 இராவணனுக்குப் பிறப்பன் குரங்குகளுக்கும் சிலகாலம் என்னுலகில் வாழ்
 நத பிரபலர் உலகில் வாழி, சுககிரீவன், அனுமான, அங்குசனுக்குப் பிறந்து
 இராவணனுக்குப் பகையாவா. நந்தியெம்பெருமான சாபத்தால் விஷணு
 வான்வா இராமனுக்குப் பிறந்து அவ்விராவணனைக் கொல்லுவா என்றனர்
 இவ்வனம் கூறிய பிரமனை நாரதன் வணங்கி, பங்கயனே! விஷணுவிறகு
 நந்தியெம்பெருமான சாபமேன் வந்தது திருவாய்மலாந்தருளவேண்டியெ
 னக் கூறுவா ஒருகாலத்துப் பிரகுமுனிவரானவா மூன்று லோகங்களை
 யுஞ் சஞ்சரித்து வருகையில் ஒருநாள் வைகுண்டத்திற்குச் சென்று நாராய
 ணன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்திற்குச் சமீபிடுங் காயலிலிருந்த சருடன்
 சூழ்ந்து முனிவே யுள்ளேனோகற்க, எனது தலைவன் தனது நாயகியோடு
 சுரகலீலே செய்கின்றனன் என்றது. முனிவன் கேட்டிர் சிவ! சிவ!
 இதென்ன கொடுமை இப்பொழுது பிரதோஷ சமயமாயிற்று இவ்வமயம்
 எத்தகையாரும் சிவத்தரிசுறாததமாகவம் சிவபூசையாசுவம் இருக்கின்ற
 னரே, இவ்விஷணுமாதநிறங் காமாந்தகாரனாயிருப்பது என்னை! என்று
 கோபித்து உடனே யவவிடம் விட்டுப் பெயர்ந்து கைலாயத்தை மடைந்து
 நந்தியெம்பெருமான திருவடியில் வீழ்செழுந்தது நோத்தறித்து, சுவாமி!
 இப்பிரதோஷகாலத்தி லெவ்வெகத்தவருந் சிவத்தியானத ஆட னிருக்கின்ற
 னா வைகுண்டத்தில் விஷணுமூர்த்தி மாதநிரம் இலக்குரியுடன் கலவித்
 தொழிலிலிருக்கின்றான் இவனுக்கு வருங்கதியாது கட்டலையிட்டருள வே
 ண்டிமென்றனா நந்தியெம்பெருமான பிரகுவை நோக்கி, முனியே!
 இத்தகைய தீமையை யிப்பற்றிய நாரணன் மண்ணினில் மனிதனுக்குப் பிறப்
 பன இவன் மனைவியை யொரு விராகத்தன் கொண்டேகுவன். பின்னா
 குரங்குகூட்டங்களைக்கொண்டு அசுரனைச்செயித்துப் பிரதோஷவிரதமனுஷ
 டித்யுச சிவபூசையியற்றி வைகுண்டஞ் சோவனென்றனன் முனிவன்
 கேட்டுச் சாத்தாவதித்துப் போயினன் நாரதா இக்கதையினைப் பிரமனிடத்
 திற நெரிந்துகொண்டு விடைபெற்றுத் திரும்புகையில், என்செயவேன
 இக்காலையினை யுடனே யாரிடத்தும் சொல்லேனாகில் என தலை வெடித்து
 விடுவே யென்று அவருமிங்குமோடி யலைத்து ஒரு வனத்தில் ஒரு ஆலாரத்
 தடியில் ஒரு புறநிருக்கக்கண்டு அந்நாள் யாராவதிருப்பபொன்றுன்னி அப்
 புறநில் தன் வாயைவைத்துப் பிரமா தனக்குச் சொன்னவற்றைப் பெல்லாம்
 சொல்லிவிட்டுப் போயினா.

புற்றினுக்குள்ளிருந்த வேடன யாவறறையுங் கேட்டுணர்ந்து வெளி வருங்கால மெதிர்பாத்தகுகொண்டிருக்கையில் இவவேடனது யோகத்தியின சுவால யெங்கணு மெரிககககண்டு தேவாகள் பிரமாவிறகுச்சொல்ல பிரமன் புற்றின யடைந்து தெய்வதச்சசனாகிய மயனைக்கொண்டு மரமுத லெவறறைக் களைந்து வான்மீகமுனியே ! வெளிவருகவென்றனா வேடன முனிவடிவோடும்வந்து வணங்கக்கண்டு முனியே நாரதா நிகைக்குக் கூறிய காதையை பொரு இதுகாசமாக வியற்றுக்கென்று கட்டளை யிட்டே கினா. வான்மீகமுனிவ ரங்ஙனமே செய்து பல முனிவரோடும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கையில் ஓர்நாள் அவவிடத்தில் மாககண்டேயா வந்தெழுந்தருளினா இவகைக் கண்டவுடன் வான்மீகமுனி சாஷ்டாங்கமாக வீழ்ந்து பணிந்து சமீபத்திருந்து தானியற்றிய இதுகாசத்தினைக் காட்டித் தன யோக வரலாற்றினைச் சொல்லினா மாககண்டேய முனியை நோக்கி நீ யென்ன காரியாது செய்தனை , ஆயிரம் வருடமியோசமிருந்ததனெனைப் பிரயோசனம், அனைக் மலைகளும் மரங்களும் எத்தனையோ கோடிகால மவுனமாக விருந்து யோகஞ்செய்கின்றன. அவைகண்ட விலாபமென்ன, ஒருநாள் செய்யும் சிவபூசைக்கு இது சமமாமோ பசுக்களின் கதைகளை ஆயிர ஆயிரமாக வியற்றிடினும் பதியாகிய சிவபெருமான் சரித்திரத்தைச் சொல்லுமடியார்கு குண்டாகிய புண்ணியம் வருமோ, சிவபூசை யொன்றினாலன்றோ சகல புண்ணியத்தினையும் பெறலாம், சிவபூசையில்லாத வீடு புலசசேரியாகும் அப்பூசையிலலா வீட்டினிலுண்பவனும் புலையனாவன வேதங்கள் கொண்டாடும் வீழ்த்திருத்திராடசம்புண்டு சிவபூசையின்றி மூர்த்தித் தலந தீர்த்த முறையாகத்தெரிசிக்கின்ற பெரியோனாகக் கண்டவாகளும் புண்ணிய ராவோ என்றனா.

இந்தப் பிரகாரஞ் சொல்லிய மாககண்டேயரைப் போற்றி அடியில் வீழ்ந்து அநதோ ! கெட்டேன் ! கெட்டேன் ! யோகத்தைச் சாதகமென் றெண்ணுது சாதகியமென நெண்ணினேன் பதிதூலறியாது பசுதூல் பேசினேன் அடியேன் க்கியாது உய்யுமாறு நிருவருள் புரிவாய் என்றலும் மாககண்டேயா, முனியே ! நீ திருத்த வுலகத்தினைப் பிரதட்சணமாக வருவாயேவ எவவிடத்து “நானிவகு இருக்கிறேன்,” எனற அசரீரிகேட்கிறுமோ அதுவே சிறந்ததலமாக வெண்ணி அவ்விடத்துச் சிவபூசை செய்து உயவாய என்று கூறிப்போயினா. உடனே வான்மீகமுனிவா பூமிமுழுவ தினையும் வலமாகச் சுழறி வருகையில் அசரீரிகேட்டது. கேட்டவுடன் குதுகலித்து ஒன்றுத் தோன்றது சிறிதுநேர நின்ற தெளிந்து அநத்தலம் பாலாற்றினுக்கு மேற்குக் கடற்கரைக்குச் சமீபமாக விருக்கக்கண்டு அவ ிடத்திருந்து சிவபூசை முறையே யியற்றிக்கொண்டிருக்கையில் சிவபெரு

மான ஒரு வன்னி விருட்சத்தின்கீழ்க் காட்சிகொடுத்தெழுந்தருளத் தரிசித்துத் தோத்தரித்து நின்ற முனிவரனைப்பாத்துச் சுவாமியானவா அறிஞ! நனைக்கு வேண்டெம வரங்களைக் கேட்டிடுகி யென்றனர் வான்மீகா பணிந் தெழுந்து ஆண்டவ! நின்னைத் தரிசித்த மாதிரித்து என்பாவமலைத்து மெழிந்தது நான பூசித்த இசைக்கூத்திரத்தினுக்கு என பெயரால் திருவான்மியூர எனறு வழங்கவேண்டும், தேவரீர சிர்சிலுள்ள கங்கையினின்றும் சிலநீர்த்த மிவவிடத்துண்டாக வேண்டுமென்றனை அகக்ணமே முதல் வசை தனது சடாபாரத்திலுள்ள கங்கையினின்றும் நீரைச்சிந்த அது ஐந்து துளிகளாய பூமியில் வீழ்ந்து கிழக்கில் சனமநாசனி யென்றும், தெற்கில் காமநாசனி யென்றும், மேற்கில் பாபநாசனி யென்றும், வடக்கில் ஞான தாயினி பென்றும், நடுவில் மோட்சதாயினி யென்றும், ஐந்து தீர்த்தங்க ளாயின. சிவபெருமான் முனியே நினைவிருப்பத்தின்படி ஐந்து தீர்த்தங்க ளை யுண்டாக்கினோம் நீ இந்த ஞானதாயினியிற படித்து சகல ஞானங்க ளையும் பெற்று வாழக்கடவை! இன்றையதினம் பங்குனிமாதம் பெளணமியாகையால் வருடநதோறும் இததினத்தில் நமமைத் தரிசித்தார யாவருக்கு மோட்சத்தருவோம் நீ யெப்போதும் நமமைத் தரிசித்துக்கொண்டு இவ்வுலகில் வாழ்வாயாக வென்று கூறியுரைத்தனர்.

வான்மீகா பூசித்தபடல முற்றிற்று.

இரட்சசுசென்மநாசப்படலம்.

நான் முக்க கடவுளின் கொட்டாவியிற குரங்கு ரூபமாய இரட்சசு எனப் பவன பிறந்து, சத்தியலோகத்திற சஞ்சரித்து வந்தனை பிரமாவானவா தனது உலகத்தி னொருபக்கத்தில் கலியாண தீர்த்தமென்று ஒரு தடாக முண்டாக்கி இதில் யாராவது முழுக்குவாரோல் அவர்கள் பெண்ணுருவமடைவ னென்று ஆணையிட்டு வைத்தனா ஒருநாள இரட்சசு அத்கடாகத்தின் களாயிலுள்ள ஒரு மரத்தின் சமீபமவந்து அமரத்தினமீது ஒரு கிளியிருக்கக் கண்டு அதனைப் பிடிக்கத் தாவியேறுகையில் துபந்துபோய விட்டது, அம் மரத்தினுளியினின்றும் குளத்தைப் பாரக்க அசுனுள் தன்னீழிலக்கண்டு ஓ! ஓ! இதில் என்னப்போ லொருவனிருக்கிறான் அவனை யிப்போதே கொல்லவேனென்று அறிபாய்ந்து கலக்கி யொருவனாயும் காணாமல் களாயேறத் தான பெண்ணுருவாயிருக்கக்கண்டு வெட்கிச் சமீபத்திருந்த வொரு காளிகோயிலக்கண்டு வணங்க அததேவி வெளிவந்து இரட்சசே! நனக்கு வாய்ந்த பெண்ணுருவம் நின்று தந்தையால்தான மாறும் அதுவவாயித்

ஆறுமாதம் பெண்ணுக்கும் ஆறுமாதம் ஆணைவுமிருப்பா யென்றனர். இரட்சசு அவ்விடம் விட்டுத் திரும்பி, எனது ஆணுருவத்தைக் கிரகித்துக் கொண்டு எனக்குப் பெண்ணுருவத்தைக் கொடுத்தவன இந்தக் குளத்துக்குள் எரிஞ்சுவன தான். அவன் எந்த விலகத்திலாவது ஒளித்துக்கொண்டிருப்பான் அவனை இப்போதே தேடிக்கண்டு பிடிப்பேன் என்று, இரத்திரணுலகன் சென்று தேவேந்திரன் சபைக்குப் போனவுடன் அவன் கண்டு மோகித்து இரட்சசையிடங்கொண்டுபோய் தனது மானிகையிற் புணர் வாலி பிறந்தனன். இரட்சசு அவ்விடம் விட்டுத் திரும்ப சூரியன்கண்டு காசலாகித் தனது உலகத்திற்குக் கொண்டுபோய் ஆலிங்கனம் செய்யச் சுககிரீவன் பிறந்தனன் பின்னர் இரட்சசு அங்குமிங்கு மலைநுகொண்டிருக்கையில் வேதன் நாரதமுனிவரை யழைத்து, முனியே! எனது தொடடாலியிற் பிறந்த இரட்சசு பெண்ணுருவம் வாய்ந்து அலைநுகொண்டிருக்கிறபடியால் நீ சென்று பிடித்துவந்து நான் பல வரங்கள் பெற்ற தலமாகிய திருவானமியூரிற் கொண்டுபோய் சென்மநாசனி யென்னுந் தீர்த்தத்தில் மூழ்குவீர். பெண் சென்மத்தை நீக்கி என்னுலகம் கொண்டிருவா யென்றனர். அங்ஙனமே நாரதா தேடிப்போய் சந்திரனுலகத்திற்கண்டு பிடித்துக் கொண்டாநது பிரமன் கட்டளைப்படி செய்து சத்தியலோகத்திற் சேர்த்தனர்.

இரட்சசுசென்மநாசப்படல முற்றிற்று

பார்த்தசாரதிபாபநாசப்படலம்.



நாராயணமூர்த்தி வடமதுரையிலே வசுதேவனுக்குந் சேவகிக்கும் புத்திரனாய் பிறந்து, ஆயுராபாடியி னரசனிடத்து மவன் மனைவி யசோதையிடத்தும் வளர்ந்து பலராமனுக்குத் தம்பியாய்க் கிருஷ்ணனென்னும் பெயர் பூண்டு வளருடையில் இவன் மாமன் கஞ்சன் சேனலியுற்று இவனால் தன்னுமி ரீங்குமென்று அசுரிரபாலுணர்ந்து, இவனைக் கொல்லுமாடி பூசுகி என்னுமாகிபை உலுப்பினன். அவன் அழகிய பெண்ணுருவங்கொண்டு சூழநதையை மடித்து வைத்தப பாலுண்ட பாலுண்ணுவது போல வளையுமூண்டனன். தொடடிவினிக் திரை செய்கையிற் காலுதறிபுழைக்கையில் அவையுண்ட சகடநதூராயின் அசமயசது ஒருவன் கண்ணனைத் தாக்கிக்கொண்டு ஆகாயத்திலெழும்பவு மவன் விழிப்பிதுங்கத்தாக்கிக் கொன்றான் தவழுது வீளையாடி மண்ணுண்ணக்கண்ட வசோதை யொரு சிறுகோல் கொண்டோசச வாய்திறந்தழ வாரம்பித்தனன் அப்போதவன் வாய்கழியே சாவாண்டவனையும் கண்டு விழிப்புற்று உடனே மறந்து எடுத்தனைத்து முத்தமிட்டுக் கீழேவிட்டுத் தயிர்கடையச் சென்றனர். கண்ண

னயலார் வீடுகளிற் சென்று உறியைத்தாவி வெண்ணெய் முதலிய திருடியுண்ண தாய் பிடித்துவந்து உரலுடன் சேர்த்துக்கட்டிவைத்தனன் உரலை மெல்லவிழுத்துக் கொண்டு சென்று இரண்டு மருதமாங்களி னிவிவிற்கூசு அமரங்கள் முறித்து வீழ்ந்து பழைய வடிவங்களைப் பெற்றுப் போயின. கண்ணன் பசுக்கூட்டங்களே மேயத்துக்கொண்டிருக்கையில் ஒரு அசுரன் கன்றுருவங்கொண்டிருந்து மதனைத் தூக்கி விளாமாததினமீது வீடுகளி யுதிர்ந்து அவவசூரனுய்வேப போக்கினை மறநேரசுரன் பட்சியருக் கொண்டிருந்து கண்ணனை விழுங்குதலு மவன் வாயினுழைந்து இரண்டாகப் பிளந்துவிட்டான் மலையடிவாரத்தோர நாள் இரக்கத்தொருவன் வாயைத் துண்டிக்கொண்டிருக்கக் கண்ணன் குகையெனவெண்ணி துழைந்து உண்மையறிந்து உடனே கொன்று அவன் சாபத்தை நீக்கினை பிரமாவான் வா பசுக்கூட்டங்களையும் ஁டையா பிள்ளைகளையும் கவர்ந்துகொண்டு மறைய உடனே அபிரமன் வெட்சுமடைய யாவனாயுந் சிருஷ்டித்துக்கொண்டான். யமுனை தீரத்தின் சமீபத்துற வோராமடுவின் விஷ்ணு ஆயர் பிள்ளைகளுண்டு மடிய அவர்களை யெழுப்பி அமமடுவிலிருந்து காளிங்க னென்னும் பாம்புமேலேறிநிடித்து அப்பாமபின் மனைவியா வேண்ட விடுத்தனன், கண்ணனைப் பார்க்கும்படி வந்துகொண்டிருந்த நந்தனை அக்கினிவீளைந்து கொள்ள அவை முழுவதிலையும் வாரியுண்டன்ன தனதோடு விளையாடிக் கொண்டிருந்த பிள்ளைகளை யுந் தீக்குழ அத்தனையு முண்டன்ன இடைபெண்கள் தங்கள் ஆடை முதலியவற்றைக் களாமீது வைத்து மடுவிலிறங்கி ஸநானஞ் செயது கொண்டிருக்கையில் கண்ணன் அவர்கள் வந்திருக்களை யெடுத்திக்கொண்டு சமீபத்துற ஒரு புன்னை மரத்திலேறி யிருந்து அவ்வாய்ச்சியா பலவிதமாகக் கேட்டுங் கொடாமற் வெளியேவந்து நிர்வாணமாய் நின்று அஞ்சலித்தவர்க்கே கொடுத்து யாவருக்குங் காதுலேழுட்டினன். அவர்கள் மயங்கிக் கண்ணனைச்சூழ்ந்துகொள்ள அவர்களோடும் பறபலவகையான லீலைகளேச் செய்கனன். யமுனை தீரத்தொருநாள் வேயங்குழலை வாயினில் வைத்துக் கண்ணன் பாடுதலும் குடத்தியார்கள் கேட்டோடியும் வந்து ப்ரவசராயவேண்ட அவர்களொவ்வொருவரோடுங் தனித்தனியையோ கஞ்செயது சந்தோஷிப்பித்தனன் சரஸ்வதி தீரத்தில் தனது சுற்றத்தினரோடும் பிராமணரோடுஞ் சென்று சிவபெருமானுக்குத் திருவிழாகொண்டாடி மகிழ்ச்சனை. தனது தந்தை நித்தினு செய்கையில் ஒரு பாம்பானது விழுங்கக்கண்டு அதனைக்கொல்ல அது பழையவரகனூருவைவாய்ந்து விடைபெற்றேகின. தான் யமுனைதீரத்திலுலாவி வருகையிற் சங்குடைய நெனப்பவனது தாகக் அவனைக்கொன்று அவன் கரத்திருந்த மணியை யெடுத்தது பலராமற் கீதனன். பசுநிறையுள் எருதுருவந் தாவகிவந்த வோரவுணை யோரறையால் வீழ்த்தினன்.

இததகையவரிய செயல்களைக் கஞ்சன கேள்வியுற்றுக் கேசி யென்பவனைக் குதிரையுருவத்தோடு மனுப்பிக் கண்ணனை மாயக்க வுத்தரவளித்தனன். அவவாறுவந்த குதிரையின்வாயில் சுரத்தைக் கொடுத்த தூக்கி வீசி சுயறித்தனன். மயன், எச்சன், வியோமனென்பாரா கானவா மக்களைக் கொண்டுபோய் ஒருமலையின் முழையிலடைக்கக் கண்ணனுடனே மீட்டுக் கொண்டனன் கஞ்சனியைவளைத்தையு மறிந்து கோபாவேசத்தனாய், மலலாகளை யழைத்து இவ்ருவருங் கண்ணனோடு யுத்தஞ்செய்து அவனையுமவனண்ணையுங் கொல்லுவீர்களென்று கட்டளையிட்டு அவர்களை யிட்டெக் கொண்டு வருமபடி அககுந்ருனென்பவனை யனுப்பினன் அவன் சென்றழைக்க வவன் பின்னே பலராமனோடு கண்ணன் மதுரைக்குச் சமீபம் வந்து வழியிலெதிர்ப்பட்ட அரசனது வண்ணனைக்கண்டு ஆடைகேட்க வவன் மறுக்கவுமலையேக் கொண்டு கலைகளைப் பறித்து யாருக்குமீந்த தானு மந்தித்கொண்டனன் பின்னா அரசனுக்கு ஆபரணமணிவோன் பலலனகளோடும் வர வாகிப் பூண்டுகொண்டனன், கூனியொருவன் பலசுரநது கொணர்ந்து எந்த வேற்று அவன்கூனை நிரித்தி விட்டனன் டனே யரசனது விற்சாலையினுழைத்து அவகிருந்த விடல்களை முறித்துச் சபையினுழைத்து வெகித்த குவலயாபீடமெனனும் யானையை வாலையிடித்துச் சுழற்றி மோதிகொண்டு முனவந்த மல்லலா வீழ்த்திச் சிவகாசனத் திருந்த கஞ்சனமீது சிவகம்போற் பாய்ந்து உயிரைக் குடித்தனன் தேவாள பூமாரி பொழிந்து ஆததனா

பின்னா கண்ணனும் பலராமனும் காசிக்ஷேத்ரத்தினுக்குச் சென்று நாகபிணி முனிவரிடத்து எட்டெட்டுக்கலைகளையு மறுத்து நான்குதினங்ளில் கற்றுத் தோந்து அவருக்குப் பாதுகாணிககையாக அனேக வருடங் டுக்கு முந்தி முதலையாலுண்ட அவா குமாரனை யொமலோகத்தி னின்றங் ழுணர்ந்து கொடுத்த மீண்டு மதுரையிலேவாழ்கையில், சராசரநது எதிர்த் தப்பித்தினேமுதந தோற்றனை கலவயவ னென்பான் பலசேனையோடு மதிரைக் அவனுக்குத் தோற்று விட்டவனபோலு மோடி ஒரு குகையில் வருசெய்துகொண்டிருக்கு முசுருந்தன் பின்னா மறைந்தனன், கலவயன் கண்ணனைக் காணுது முசுருந்தனை உதைக்க வவன் கண்விழித்தெறித்தனன் பின்னா அவவரசனுக்கு வேண்டிய வரங்களைத் திருமபுகையில் ழாசரநது வரக்கண்டோடி யொருமலையின் முழையினுழைந்தனன் சராசரநது அமமுழைக்குத் தீவைத்து விட்டேகவுங் கண்ணன் குதித்து வெளி வந்து மதுரையைச் சீரந்து சமுத்திரத்தின் மத்தியிற் பனிபனடியோசனை யுகளானததில் துவளையென வொருபட்டண முண்டாக்கி வாழ்ந்து வருகையில், வயாந்த நட்டிசு சகவிரோதயன் மீளப் பலராமற்கு விவாவசுரு சீய்வித்து, சிசுபாலனுக்குக் கொடுக்கவேண்டு மென்றிருந்த விதாப் பநா

உருகுமனசுநனைபு ஆவருகுமணியீ னுளவீனோலெனென யுத்தினு
செயுட டிணார்துபான் டிவாகஞ்செயது, சந்தர்ப்பமே, காவிரித்தி, சாமப
வநி 'நிச்சிரவீரதை, சத்தி' இக்குபத்தினை, இலக்டிண இயாசீயடி மண
ஆ, பலபுநிரா கணோடும் வாழ்கையில், சாமரவதிக்கு மாததிரம் புனிரன்
லலாக குறைபால் உபமணிப பகவானே யுதித்தச சிவநீடசை பெறறுச சிவ
விநாபபூசைசெயது சாமபனே முதலான குமாராகளோப்பபறறு இருத்தனை

இந்நாளும வாழ்கையில் அஸ்திநுபுரியில் பருசபாண்டலாகன டார்
யோசனனூல நாடிழ்தது வனமவாசஞ் செய்று திருமபி டுஞ்செய்ந்து உன்
னோச சாரகண்ணை டுர்யோதனனபாற ஹாசச செனறு தாரியமுடிப
தூய்ல் பாரதர வசுசுசாமதியாக விருகவீசைநது யுத்தத்திற்ருஆரபித்தட
போய்களததில் ஹேததோடும் வர அருசசனை படைவரைப்பாரத
கூகானிததுச, னா சாரதினை நோக்கிச சொல்லுவான் னைத்தனா 'இந்
நிருககிளறவாசன யாவருகு சுற்றிதாரகனாசக கானப்பிடுநார்கள இவ
சனே பலலாப செ னையிடறி எத்தனை உலநாம் காழ்ப்பீயாகிடும, இ
வனையி னுல்காராண்ட டோச னொருவையுங் காணேயு டுசயினால் இவ
சனே சொல்லாப டொனறுவிட்டு இந்த மண்ணையானேன் உ டறனை சார
அருசசனனே நோக்கிப் பார்ப்பனே ' இவ்வுலகில் விவகாரத்திற சத்தியபெ
னையிசெல்லும் சுருமகச டியாவும் பாரமாரதங்கத்திலி யாகொருபயனுமிலு
யாய முடிபும் பலகுடன்களினுள்ள ஆசாயமுற்றும் வானுசாயமே போல
சிலகோடிகளையாவும் பிரமமே யாகும், இந்த வண்ணையையறியாது அறிவீனத
தால் பேதம் பாராடிக அருமன்களிற சடமிண்டழிவா, நானும் பிரமப
நீயும் பிரமம் வினசைவாடிச்சீரமம், பனைநருமபிரமம், புத்தசூழ்மபிரமம்
நெய்யும் பிரமம், சோல்வியும் பிரமம், எல்லாம் பிரமமேயாகும், ஏகமாகி
பிரமகாரனே போக ரூபமாக ினறு அப்போகத்தை யாவருக்கு மூட்டு
னாலே நீயேன வினாசு மோகமுற்றறு உடனே யுத்தம் செய்குவா யென
னன

இருசபபிரகாரமருட்டவாருசசனை வீராவேசதசேர்பி பதினெட்டுநா
கண்ணனின பலசநநிராபுலாப புத்தஞ்செயது வெற்றி புனைநு கன
சமையன் தருவாசஞ் முடிபுட்டினன இவ்வகையில் பாரதப்போமுடி
பும் கண்ணன நெனறு டுயவா ககனாநோகிச செல்லுகையில் வழியிலு
மறியாபவானேககனாநி திருவடியி டவீழந் து பற்பலவிதமாகத் தோசத்தித
வணங்கி எதிரே நிறு, முனிவா கூறுவா, பாந்தசகாரதியோ டவ்வுலக நல்
மையிற் பொருட்டு நீ அவாடி டாயாயினும் உன் நியமத்தை மறந், வன
சகப்போ முடிப்பித்தசே யானி, நினறு தோழனருசகனனுக்கு வெற்றியுற
அசசமயத்தி லவனே மருட்டிச சற்காரியமாகிய சிவபூசை யாஜியனமுதனச

கெடுவாசவு. அனை விவசாரத்தினுகேயெனல்கூற்றினை, வேதவுண்மை
நீயறிந்திருந்தும் அவன மயங்கும் வண்ணம் அசசமயங் கூறினையாயினும்,
இதுண்மை யென மறையா நம்பிக் கெடுவதற்கே துவாயின்மையின், நின்க
குப்பிமை வந்தெய்தியது, அதை யொழித்தற்கு வகைதேடுதி யெனறனை.
உண்ண அநகே! என செயலென வினாடாடிக் காரியம் வினையாக முடிந
தது, இவையொழித்தற்குத் தேவரீரே உபாயம் கூறவேண்டுமெனன, முனி
வா, கிருஷ்ண! எத்தகைய பாவங்களுமும் பாக்ரூபது சிவலிங்க தரிசனமே
யல்லாமல் வேறில்லை இத்தகைய தரிசனமுரு சிறந்ததலங்களினேர்டில்
மிகப்பண்ணிய மாம ஆதலின் சிறந்த கிருவானமியூர் சென்று பாவநாசத்
தொத்தாற்றி படிந்த சத்தனாகுக் கெனறனை உடனே விடைபெற்றுத்
நீருமபி நானி பூர்டைந்த பாவநாசத்தொத்தத்தின் மூலம் விபூதியணிந்து
உருத்திராக்ஷ பூண்மெருத்தினுத் தோத்தரித்தனை சுவாமி யெதிராவது
கண்ணன் எனனைதவிர வேறு பொருள் இல்லையெனறும் மறையுண்மை
யாக தோன்று வேறு விபீதப்பொருட்பரிசுதியருசுக்களை மயக்கவித்தா
டிகலின் நின்னைப்பாவம் பற்றியது அதைப் பாவநாசத்தொத்த நீக்கியது
நன்னன் சிவனாகுந் தை குண்டமடைதியென்று மறைந்தனை பாதத்
தாதி உடனே பலதரம் பூரியில் வீழ்ந்தெழுந்த வானமியுணர் வலமவந்து
மாளத்திருப்பி அவ்வெல்லையினுக் கோகமிகைகூடாததிலுள்ள ஒரு அவ்
கேசேணிகஞ்ச சமீபத்திறநங்கித் தினமும்வாழ்ந்து, இரவுதோறும் சென்று
நுநதிசனை வணங்கி மீளவன் இவ்வண்ம பாதசாரதிப்பெருமாள் சங்கிய
புடயதைத் திருவல்லிக்கேணி யென வின்றம் வழங்கியானேசுவமயாரசன
சன்று பேரறிச்செவ்வமுதலிய பெறுவா சிலகாலம் உவையில கண்ணன்
வணங்கி வானமியூர்சனுக்குப் பஸ்திருவிழா நடவிய செயது கரிசித்தது
நாந் நவகை நுகக்கேவனை

பாதசாரதிப்பாபநாசபடல் முற்றியது

நத்திரன் பாபநாசபடல்



அதநிர்முனிய சன்று புகற்றாளுவ சுவரீரைய பிரகஸ்பதி முனிவ
டத்திற கலவி கற்குமபடி விடமலை சனா அவனைவாதே படித்தவரு
தையில் அவனடிக்கைகண்ணி பிரகஸ்பதியில் மீளையியாகிய தானா மோகந
காண்கி அவனுக்கு வேண்மப உபசாரங் கன பல குறைவற ஈடத்தி வருகை
ல, சன்று நற்குமணவியின் சரங்கையிடுகி கண்ணி சகில பதனைகளுளை
சாலவாகவாயினான் அகதோ! என செயலென வினாடாடிக் காரியம் வினையாக முடிந
தது, இவையொழித்தற்குத் தேவரீரே உபாயம் கூறவேண்டுமெனன, முனி
வா, கிருஷ்ண! எத்தகைய பாவங்களுமும் பாக்ரூபது சிவலிங்க தரிசனமே
யல்லாமல் வேறில்லை இத்தகைய தரிசனமுரு சிறந்ததலங்களினேர்டில்
மிகப்பண்ணிய மாம ஆதலின் சிறந்த கிருவானமியூர் சென்று பாவநாசத்
தொத்தாற்றி படிந்த சத்தனாகுக் கெனறனை உடனே விடைபெற்றுத்
நீருமபி நானி பூர்டைந்த பாவநாசத்தொத்தத்தின் மூலம் விபூதியணிந்து
உருத்திராக்ஷ பூண்மெருத்தினுத் தோத்தரித்தனை சுவாமி யெதிராவது
கண்ணன் எனனைதவிர வேறு பொருள் இல்லையெனறும் மறையுண்மை
யாக தோன்று வேறு விபீதப்பொருட்பரிசுதியருசுக்களை மயக்கவித்தா
டிகலின் நின்னைப்பாவம் பற்றியது அதைப் பாவநாசத்தொத்த நீக்கியது
நன்னன் சிவனாகுந் தை குண்டமடைதியென்று மறைந்தனை பாதத்
தாதி உடனே பலதரம் பூரியில் வீழ்ந்தெழுந்த வானமியுணர் வலமவந்து
மாளத்திருப்பி அவ்வெல்லையினுக் கோகமிகைகூடாததிலுள்ள ஒரு அவ்
கேசேணிகஞ்ச சமீபத்திறநங்கித் தினமும்வாழ்ந்து, இரவுதோறும் சென்று
நுநதிசனை வணங்கி மீளவன் இவ்வண்ம பாதசாரதிப்பெருமாள் சங்கிய
புடயதைத் திருவல்லிக்கேணி யென வின்றம் வழங்கியானேசுவமயாரசன
சன்று பேரறிச்செவ்வமுதலிய பெறுவா சிலகாலம் உவையில கண்ணன்
வணங்கி வானமியூர்சனுக்குப் பஸ்திருவிழா நடவிய செயது கரிசித்தது
நாந் நவகை நுகக்கேவனை

வனே. ஆனால் இந்தத் தானையின்மேல் போல மூவுலகத்துங்கண்டதில்லை. இவ்வைப் படைசுருங் காலத்தில பிரமன் இவளமீது மோகியா திருந்ததும் அதிசயமே யாகும் தானாக வலியவந தீணைநதால் என ஊழானது மிக்க நல்லதே இவளைக்காணுந்தோறு மனம்தன் பாணங்களால் வெகு துன்பப் படுகிறேன் இவளோ தனது அங்க முழுதையும் நன்றாக மூடுகிறதில்லை நானே அவசரப்பட்டால் என்னதீமை விளையுமோ, இந்த வாசையைத் தடுப்பதற்கு எந்த ஞானம் தலையெடுக்கும், இவள் வீடே ருபேரன் வீடு இவள் தரிசனமே பெரிய தவம், இவள் பெயரைச் சொல்லுதலே மந்திரம், இவள் ஸாயோகமே அத்துவிதம் என்று இவ்வாறு இருவரும் சந்தர்ப்பங்கள் கிட்டாமல் வாழ்ந்து வந்தனர்

இவ்வாற்றுகளையில் இருதிரளுவன் விருத்திராசுரனைக் கொன்ற பாவத்தைப்போக்கத் தானியற்றும் அசுவமேத யாகத்தை நடத்துதற்குப் பிரசுரப்பதி பகவானுக்குத் திருமுக மனுப்பினன். இதைக் கண்ணுற்று முன்வன், தனது மனைவி சாரையை நோக்கிப் பெண்ணே! இந்திரன் யாக காரியமாக வென்னை யழைக்கின்றான் போயவருகிறேன் நீ நமது ஆசிரமத்திற் சாக்கிரதையாக விருக்கக்கடவை, தலையை வாரிகொள்ளாதல், வாசனை வெண்ணெய் தடவல், திலதந்திருத்திடுதல், உயர்ந்தவஸ்திர முடித்திடுதல், வசனை புட்பஞ் சூடுதல், ஆபரணமணிதல், மிக்க வன்னமுண்டிடுதல் இவை முதலிய, நாயகனில்லாத காலத்திற் கற்புடைய மாதாள் செய்யாங்கள், இந்தத் தருமங்களை யனுசரித்து வாழ்வதுடன் நினக்கு வேண்டுக காரியங்களை நமது சக்திரனைக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுவாய், அவன் வயதி, சிறியவனாயினும் புத்தியிற் பெரியவனே யாவன் இவனை வேறாக நினைப்பதற்கு இல்லாத நடத்துவதில் நிபுண்ண நினனை விழியினிமைப்போலக் காப்பன, எனக்கு விடைசருவா யென்றன

தானா இவ்வாறத்தைக்கொக கேட்ட மாதந்திரத்துத் தலைகுனிந்து, தமையைப் பெருவிரலினுட்கீறிக் கண்ணீர் சிந்த, வலது கரத்தைக் கன்னத்திற் வைத்துக்கொண்டு விம்மி விம்மி யழுது சொல்லுவன் நாயக! நினது வீபத்வராததை போதும், இது உனக்கே யழியாயிருக்கிறது நின்னைப் பிரித்தனியாக வெப்போதாவது நான் வாழ்ந்த துண்டோ? ஐயெயினமீது ஏதாவது கோபமுண்டோ? தங்கட்கு மனந்தா னெப்படி துணிந்ததோ? போவருக் கொன்று எப்படி சொல்வேன் சொல்லவேனல், யாகத்தைத் தடுத்த பாவம் யரும், தேவரீர் தீர்த்த யாத்நொ செயததாலும், தீட்டைசைவகித்துக் கொண்டிருந்ததினாலும், உபாசனை முதலிய வீரதங்களுலும், முனிவருடடதத்துடன் வாழ்ந்ததிலினாலும், எனது ருதுதினங்களாலும் பல்வள நடக்கு ஆலிவானமில்லாது நாள்கள் சழிந்தன. நிருந்த காலத்தும் இத்தகைய

அவதிவாய்கருமேல நான் எவ்வாறு சகித்து வாழ்வேன, நினனைத் தடுப்பனேல் என கற்பில் பங்கவரும் ஆயினும் எத்தனை நாளைக்குள் வந்திடவீடொன்பதை யாகிலுஞ் சொல்லுக வென்றன

‘பெண்ணே’ யாக முடிந்தவுடன் வந்து விடுவன, முப்பதுநாள எப்படியாகிலுங் கழித்து வீடுவாய, போகவிடை தருவாயென்று தேவமந்திரி சென்றனன் சூரியனு மேற்றிசைச் சாயந்தனை குருவினுடன் சந்திரன் வழித் துணையாகச் சிறிது தூரம்போய வருவதற்குள் தானா சகியாது அதிகக்கிரமம் அறுசுவையோடுங் கூடிய அன்னமுதலிய சமைத்துப் பொன் பாத்நீங்குனி லமைத்து வைத்து, வாசப்பொடியுடன் வெந்நீர் தயாரசெய்து, செருவாயறப்படியில் வந்து எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனன் வந்த சந்திரனைக்கண்டு பால! நின்குரு தனது மனைவிமைப் பாதுகாக்குமபடி சொன்ன சொல்லை மறவாது என வார்த்தையினையுந் தட்டாது இருக்கக்கடவை, பொழுது போயிற்று எழுந்திருப்பாயென வழைத்துக்கொண்டுபோய் ஒருஆசனத்திருத்தித் தனது கைவலையால் கல்கென்ன முகத்தில நீர்ருமப முத்துமாலைச் சேக்குண்ண ஆடையைச் சூடையளவுத் தூக்கி நன்றாகச் செருக்கிக்கொண்டு ஸ்நானஞ் செயவித்துக் கலையாற்றடைத்துக் குடுமிக்கு வாசனையூட்டி, உஸ்திர முடித்துப் புடபமுடித்து அனனம் படைத்துப் பருப்பிட்டு நெய்வாரத்துப் பலவிச்சறிந்துடன் உண்ணச் செய்து விசிறிகொண்டு விசிறி மிருதுவான சரசவாரத்தைகள் பேசிக்கொண்டிருந்தன

சந்திரன் உண்டபின்பு எழுந்திருந்து தானா தன்னிடத்து அதிக மோகாவிருக்கிறுமென்ற குறிப்பறிந்து சமீபத்துள்ள ஒரு நந்தவனத்திற போரிருந்தனன் தானா யுடனே தவாவிரையோடு ஒமாலிகையிலூறிய நீரிற் குறித்து, சரிகைமே கலைபூண்டு, பட்டு இரவிகை யணிந்து, வாசனை தடவிப் புலவாபரணநசரித்து, புடபஞ்சுடிக்கொண்டு சந்திரன் தங்க நந்தவனநோக்கி வர வாரம்பித்தனை சிறிது இரவிகையைத் தளாத்தித் தனஞ் சிறிது பிதுங்க அடிக்கடி கரத்தால் தலையைத் தடவிக்கொண்டு, பக்கத்திருக்கும் செடிகளில் புடபங்கொய்து, சிறிது வாய்க்கால்களைத் தாண்டி மரத்துனிழ

* துவாவகைபத்து - பூவம் திரிபிலே புணர்வன சருங்காலி, நாவலொடு நீளன்மரம். விவாவகை ஐந்து - கொட்டந்தருக்கத்தகரம்கிலர்ம, ஒட்டிய நைவநதும்வினா - ஒமாலிகைவகை முப்பத்தந்தது - இலவங்கம் பச்சிலைக் கச்சோலமேலம், குலவியநாகண்ணகோட்டம் - நிலவிய, நாகமதாவர்சித்தக் கோலநனனிரி, வேகமில்வெண்கோட்டமேவுசோ - போகாத, கத்தூர்வேரி விலாமிசசைக்கமரேணுக்கமாருசியுடன், எண்ணுஞ்சயரோகமினபுகழு - சுன்னியியம், அண்ணைநதந்தது புலியுகிபுஞ்சாணி, பின்னுத்பாலம்பெருவருளம் - பன்னும், பதுமுகதுண்ணேலம்பைங்கோடுவோரி, கதிராகையாயோமாலிகை.

விற்கென்று வண்டிகூட்டடங்குளின் பாட்டுகளுடன் தானும்பாடி, பல சரசுத்
துடன் சென்றனை சந்திரன் கண்டு சகிக்கவொண்ணாத பரவசத்தாற் புரந்தி
கினைத்து ஒ! ஒ! நமது தவமே திரண்டு உருவாவருவதுவோ, என ஊழின்
பெருமை என்று! என்று!! மூவுலகத்தும் இத்தகைய வருவமுமுண்டோ,
வசசிரத்தினுலேயே மமைந்த தேகமோ, இது பிரமன் படைப்பிலடங்கி
மோ, நட்சத்திரக்கூட்டடங்குளெல்லாம் இவளமுன் என்னவாரும், இவள்
தேகத்திலுறநி அங்கமொல நினை இன்னதற்குவமையென மதிப்பவா ஏழை
யறிவையுடையவரேயாம் இவள் தேகத்தினுழைக்க கவரந்து சொண்டு
உலகத்திலுள்ள பொருளை, நமது பிரகாசிக்கின்றன. இத்தகைய வாழ்கி
தனித்து இங்குவருவாளேய் மனமதனாயினும் சரணமடைய மாட்டாநீ, ஏ,
இவளழகின் சாயையால் இந்த நகரத்தின் முழுவதும் மிகவழகாத் தோன்றுகி
றது என்று இருப்பிரகாரம் வியப்புறந்து தனக்குள்ளே சிந்தித்துக்கொண்
டிருக்கையில் காணாசமீபித்து வந்து குஞ்சிறிப்பிடன வாசனை கமகமெனக்
குந்தித் தனது மனக்குறிப்பைக் காட்டினாள்

சந்திரன் கண்டு பரவசமாகி உடலஞ் சிலவென்ன, தனது காதுலையுள்ள
டக்கிக் கொண்டு ஆண்மையைவிடாது என தவம் பலித்துவிட்டது, இவள்
தனிமையாயினன ஆயினுமாகணா நமப்பபடாது இன்னமுத தடுப்பேன்
இலேயே குறிப்பின்படி நடப்பேன் என்று எண்ணிக்கூறுவான் தானாயே!
நான் கனிபாயுள்ள இடத்தில நீவரலாமோ, வீட்டில வேலையிலையோ, நா
யகனிலலாத்சமயம் இத்தகையதமாக வலங்கரித்துக்கொண்டிருப்பது கற்புடை
யாருக்கழகாகுமோ, நாமிருவருந் சுத்தமாக வந்ததாலும் அன்னியர்கள் ஏசு
ரோ' அதிசங்கிரம போகவொன்றான் இத்தப் பிரகாரம் கூறிய சோமனைத்
தானாநோக்கி உடுபதியே! நினைவிடத்து நான்வந்தா லுலகமென சொல
லும், உன்னைக் காணுசறதே கலன்கள் பூண்டேன வீட்டுவேலைகளை யியற்ற
வேறு காலமில்லையோ, உன்னைக்காட்டிலும் வேறு செயலென்ன விருக்
கிறது என்னைப்போலுஞ் சகிப்பவர்களுருவருமில்லை பூவதவத்தின்
நலவினையால் உன்னைத் தனிபே யிருக்காணடேன். உன்னுடைய கட
டழகை எண்ணி எண்ணி மூச்சித்தேன், நின்று மாலைபத் தவழ விமரி
தனங்களை எந்துகருகனால் அதுகவி அடக்கி யாண்டுவந்தேன், மனமதனா
பட்ட துன்பத்தைக்கூற என்நிறமாமோ, வஞ்ச மில்லாது கூறுவேன்
நின்னமுத என்னைக் கொஞ்சிவிட்டது, அஞ்ஞல் நின்று சரணடைந்தேன்
தானாயே! உடனே ஆவிங்கனம் செய்கவொன்றான்

சந்திரன் கேட்டுத்திகைத்துப் புளகாங்கிதங்கொண்டு, கூட்டியதெய்வத்
தைக் கொண்டாடி மீட்டுஞ்சொல்லான. தானாயே! நீ நல்லமரபிலே பிறந

தாய் தேவகுருவின மனைவியானாவவிடங்களில் அழுநதும்படியாகவுந
யாயினே, நீயிவ்வாறு நடத்தல் உலகத்தான, பரடாள், முழந்தான், அல்
சிப்பைபோல் சேவா நகையாரோ நாம் கழுதது, கபோலம், வாய், கண்,
நெயுள்ளேனும், தீமையுள்ளேனும், அம்முதநிலையாராயநது, சங்கு
நாய்முய வாய்த்தபின்னா அவனோரேனவும், கண்கள் சிவப்பேறவும்,
இசிறகு மாறப்படல தாயுநதநம்பவும், கண்டததில் மயில், புற,
நீக்கிவிட முயலுவார்கள், சுற்றத்தார் செம்போதது எனகிற எணவித
யால் இந்த வபவாத நமக்கென்னததிறகு வாய்காமவல்லிக்கொடிபோல்ப்
பாரா சந்திரனை நோக்கி அம்புலியே! நீட்டாரவைத்தல், நிற்றல்,
னகருந செரியும், நீ சொல்லுகல் மீனுகரு நீநதகதர்ப்பு, கோழி, பூனை,
லும், நிககதைகளை யெல்லா மொருபக்கம் சட்டிவைப்பாய ஆவியொடு
யோசமே ஆனதம், அவாளுது மலையை யொகத தனங்களைத் தியபோது
யாத நீ குற்றக்கடிக் காலத்தை வீணாகக்கழிக்கின்றாய், விசடமாலைத்து
தை யிதகாரம் போதும், உன் ஆசையை யடக்கிக்கொண்டு வெளியிட
நீதேசோ பேசுகின்றாய், சரணமென்றடைந்த வெனனை அவமாவிக் கல் பா
யுமாமும், இந்தத் தேகமுனக்கடிமை என்ன அவமானம் வந்தாலும் எனக
துத துன்பமில்லை என்னழகை யெல்லாவ காட்டினிலவாகக்கழித்திட்
டேன நின்னதாததைத் தந்தால் நினக்கு மிகப்புண்ணியம், சின்னையது
முதல் நானினனை வளாததேன பெரியவனாயினபின் என் சொல்லைத் தடுக
சின்றாய், உன்னையுமையுமுரிமை யெனக்குண்டு எனபது மாறத்தனைபோ
றும், நீ படித்தபடிப்பின் சாமாத்தியசதை யிங்குகாட்டவேண்டாம், நாய
ன சொல்லைத் தடுத்தல் பாவமென்று சொல்லினே, உன்னை நான் நாய்களு
க கொண்டபின்பு உன் சொல்லைத்தடுத்ததுண்டோ, நாய்களிடத்து மனை
புடையென கொள்ளும் விருப்பத்தை முடிக்காதிருத்தல் நாய்களுக்கழகாகு
முமா ஆகையால் நீயே தவறிவிட்டாய் தாருகாவனத்திலும், ஆபாபாடியி
தேயும் நடந்த சூத நாமறியேனா, பிரமமாதான் பெற்ற சரஸவதியை மனை
நாகக்கொண்டான், கண்ணன் தனது அத்தையாகிய ராதையை யிணைந்தி
ட்டான், கவுடமன் பத்தினியை இந்திரன் புணர்ந்தான், பிருத்தையை
தயிசுணு சேர்ந்தான் இவர்களெல்லாந் தேவரென்று முனிவரென்று இன
னமுமில்லையோ, மாதாக்கட்குத் தக்கபடி இன்பத்தைக் கொடுக்க சத்தியில்
லாக மெலிந்த முனிவர்கள் தங்கள் மனைவியா பிறரைநாடிச் சுகத்தையனுப
விப்பாரென்று பனையோலைகளி லெழுதிப் பழமுறுத்தி வைத்திருப்பதை
புறனைப்போன்றா நம்பி பலனிழந்தார், இது உண்மை மாதர்கள் சுகத்தை
புணர்ந் முனிவர்கள் தவளுசெய்த தேகத்தைச் சுமையாததானகிக் கொ
ண்டு கரீடற்றிநிவா, புதுமணப் பெண்களைப் பிணைந்து வாழ்வதினுறு கல்லி
யில் தோவதுள்ள கல்லா சையோசமே பேரின்பம். இந்த வுண்மையை என்

புராண

மும பாவத்தை நானேற்றுக்கொள்ளு
சும புண்ணியத்தை நீயேற்றுக்கொள
வ, இனி யொருக்கணமுந தாளேன
றிப்பதிற் பிரயோசனமில்லை, இதுகொ
வழங்காயென்று அதிசேகரிஞ் சந்திரன

கடமுககொண்டு பரவசமாய மூச்சித்துச்
தளிந்து பெருமூச்சிட்டு அதரமுண்டு பலதர
ன்று முதலுமாலேசள சிக்குண்ண, குழலவிழ கார
பாவையருமப வலமிடமாகப்புரண்டனா பின்னா சாரா
சுற்று ஆடையோடு மன்றைய வாதைபதேதோளின்மீது
பகாண்டு அவிழந்து வீழ்ந்த கூந்தலை இடது கரத்திலேந்தி வலது
சாற் சந்திரன கரத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு தன்வீட்டிற்குள்சென்று கட்
டல்லிலேறியவுடன், சந்திரன தானையை யணைத்து அவன முகத்தில் புன்ன
கையருமப ஆபரணம் பிரகாசிக்கச் செவ்வாய் துடிதுடிக்க, தனங்கள் விமம
இரவிகளையவிழ இடை நிறிநிங்க, சரசசல்லாபங்கனோடு, விழிகள் சிவக்க
இரண்டுபயோதரங்களை வருடி, ஆடையையவிழத் தெறித்து நிதம்பத்தைத்
தடவி, கூந்தல் அவிழந்துசோர, கொடிபோலச் சுற்றல், மரத்தைப்போலே
றல், எள்ளரிசிபோற் கலசசல், பாலநீர்போ லொன்றுபடல், தொடையா
னெருக்கல், குறிகள் சோததல், கொங்கை யழுத்தல், நெற்றி பொருத்தல்
என்ற எண்வகை ஆலிங்கனங்களை நடாத்தி, துசலை நீவி, முத்தமிட்டு
உச்சி, கொங்கைகளினிடை, சகனம், முதுகு, கனனம், பிடர், நெற்றி, தெ
டை இவ்வெட்டிடங்களில் முறையே கைவிரல் குவித்துத்தட்டல், குட்
தல், அங்கைபாற்றட்டல், பையக்குத்தல், தாச்சனியாலுன்றல், தாச்சல்
யாலு மத்தியமத்தாலு நெருக்கல், மேற்படி விரல்களை மடக்கிப் பற்று
குறடுபோலப் பிடித்தல், தாச்சனியாற்றருவுதல் என்ற எண்வகைத்தாட
னங்களைச்செய்து, கண், கபோலம், கொங்கை, நெற்றி, சைமமூலம், நித
பம், வாய்தழ், உந்தி என்ற எட்டிடங்களுவினுஞ் சுமபனமியற்றி, சுழத்தி
னிடத்தாக தனத்தினிடத்தும் வளைவாகவும், கடித்தடத்தில் எதிரெதிராகச்
சோததும், மேற்கூறிய மூன்றிடத்து துணிவளைவாகவும், கொங்கையினிடிப்
புறத்தி லொன்று, மேற்புறத்தில் மறறைய நாலுளைக்களும், கொங்கைக்
ளின் முகட்டிடத்து ஐந்தும், கொங்கையினிதும் அலகுவினும் பின்பு
றத்தினு மூங்கிலிலையைப்போலும் அறுவகையாக நக்ககுறிகளையிட்டு, அத
ரத்தில் சிவப்புறவும், சுபோல்தும் அதரத்தும் வடுப்படாமலும், சுபோ
லத்தில் பலலுமிதமும பொருந்தவும், அதரத்தில் பல்லைக்கவும், கையி

மூலம், நெற்றி, மாப்பு, தொடை, இவ்விடங்களில் அழுத்தும்படியாகவுந் தந்தகருமிகளை யமைத்தது, பெருவிரல், புர்த்தாள், பரடாள், முழந்தாள், அல் குல், நாபி, மாப்பு, முலை, கைம்மூலம், கழுத்தது, கபோலம், வாய், கண், நெற்றி, உச்சி என்ற பதினைந்திடங்களினும் அமுதநிலை யாராய்ந்தது, சங்கு ஁யல் நெறிபவும், பாதச்சிலம்புகலீரெனவும், கண்கள் சிவப்பேறவும், அசரம் வெளுப்புறவும், வியாவை யருமபவும், கண்டத்தில் மயில், புற, அன்னம், காடை, வண்டு, குயில், கோழி, செம்போதது எனகிற எணவித ட்டுருவகளைக்காட்டியும், சுறபகத்தைப் பின்னியகாமவல்லிக்கொடிபோல்ப் னனிகொண்டு, மல்லாதல் ஒருக்கணித்தல், உட்காரவைத்தல், நிற்றல், ினிகத்தல் என்ற ஐக்கைக்கரணங்களோடும், குதிரை, பாம்பு, கோழி, பூனை, ிலி முதலிய பலநிலைகளையும் புரிந்தது, சிந்தையுடன் சிந்தையாய் ஆவியொடு ிவியாய் ஒன்றுபட வானந்தக்கடலின் மூழ்கிப் பேர்னப் மெய்தியபோது ியின் உதயமாயினன், இருவாகளும் கட்டில்விட் டிறங்கி வெளிவந்தது ிராடி வேறுகலையாதி யணிந்தது அடிசிலுண்டு நாணுளுஞ் சுகபோக மனுப் வித்தது வருகையில் இவாசடகு அட்டமத்திற சனியெனன தேவகுருவும் வந்தது சோந்தனா

தனது நாயகனைத் தரிசித்த தாரை எதிரோடி வணங்கிக் காலலம்பி அநீனாக கண்ணிலொற்றிப் பீடத்தெழுந்தருளச் செய்து சமீபத்திருந்த ளை. கணவன் மனைவியை நோக்கி ஏதாவது குறையுளதோவெனறனா. ிரில்லாத குறையொன்றே யெனறனை பின்னா சந்திரன் வந்து வணங்க ிபூதியீந்தது நீ யெவ்வாறு காலங்கழித்தனை யெனறனா தேவரீர் வருகை னையே யெதிர்பார்த்துக்கொண் டிருந்தது தாரை சந்தோஷிக்க ினந்து பணி த்பாடிச் செய்து வருந்தான் என்றான் குருக்கேட்டுச் சந்தோஷித்து வாழ்கை யில் இருவருக்கு நடக்கருந் சல்லாபங்களாம் குறிப்பிறநோகதுபயமுறுத்தித் கேடாத தாரை யுண்மையைச் சொல்லி ிட்டனள், உடனே இருவரையும் ுக்க ஆரம்பித்தனா தாரை பணிந்து ிய 'நடுநிலையை நாடுங்காலத்தில் தவறாதவாகள் ஒருவருமில்லை, ஏதும் னழ்வுனையினபடியே நடக்கும், குற றம் செய்தவாக்களோடு பரிசாரமும ஆடமத்திற கூறப்பட்டுள்ளது, பிரமன முதலியோரு மனைங்கலங்கினால ஏழை யெமமாததிரம், ஏதோ சிறுவர்கள் மயங்கி விட்டேன்' மனனிக் வேண்டிமென்று வணங்க, தேவகுருவு மனைவியின் குற்றத்தைப் பொறுத்தது சந்திரனை நோக்கி நீ கூடிய ரோகத் தால் மெலியக்கடவை யென்று சபித்தனா சந்திரன் அவ்விடம் விட்டுத் திரும்பித் தன் தந்தையிடரு செல்லுகையிற் வழியில் நாரதனாக்கண்டு ினங்க, முனிவா சந்திரனைப் பார்த்து, பால், என்னகாரியஞ் செய்தாய், ிராமமே பொய் கொலை களவு முதலிய பலநீமைகளுக்குங் காரணமாகும்

காமததாலிந்திரன் ஆயிரங்கண்கள் பெற்றான, காமததால் குபேர நெருகண் ணிழந்தான், காமததா ஞாணன அடைந்த சாபங்கட்கு அளவில், காமததா லுண்டாகும் பாவங்களை பல. ஆகையால் உனக்குக் காமங்காரணமாக உண் டான சயரோகமொழியாத திருவான்மியூர்ச் சென்று காமநாசனிக் தீர்த்தது மூழ்குவையேல் எல்லாவினையுமொழியும் என்றவுடன், முனிவரிடம் விடை பெற்றுச் சென்று அததீர்த்தது மூழ்கிச் சொக்கநாயகியுடன் மருந்திசனைத் தோத்தரித்தது தனது நேரயநீங்கப் பெற்றுத் திரும்பித் தனது தந்தை அத திரிமுனிவரிடஞ் சென்று வாழ்ந்தனன்.

சந்திரனகாமநாசப்படல முற்றிற்று.

சூரியன்புசைபுரிந தபடலம்.



சூரியன் பிரதி தினம் உதயமாகுந்தோறு மந்தேகமென்னுந் திவ் லுள்ள இராககதாக்கள் அறுபதினாயிரங்கோடிபோ வந்து எதிர்த்துயுத்தஞ் செயதுவந்தனா. அதனாற் சூரியன் சகிக்க முடியாத ஒருநாளோட வாரம் பித்தனன் சேவாசனமெனினா அசமயத்திலாகாயத்தில் அசரீரியுண்டாகிச் சூரியனே! ஒடவேண்டாம, சம்புத்தீவிலே பாலாற்றின் வடக்கிலே சமுத்திர தீரத்திலேயுள்ள திருவான்மியூர் கேந்தத்திரத்தினே நாடி அங்கு எழுந்தருளியிருக்கு மருந்திசனை வணங்கிப் பரிசுமொழியு மெனன்ச் சொல்லியது. சூரியன் கேட்டு என்னசெய்வது என்னுடைய தொழிலைவிட்டு எவ்வ னஞ்செல்வேனென்று துக்கித்துக்கொண்டிருக்கையில், நாரதமுனிவரொழந் தருளி, சூரியனே! நினது தம்பியாகிய அசனியென்பவனை யழைத்து நின்க் குய் பதிலாகத் திருவான்மியூருக் கனுப்புவை யென்று சொல்லிப்போயி னா, அவ்வநமே சூரியன் அசனியாறுழைப்பித்துக்கூற அவனுமங்நமே சென்று திருவான்மியூரடைந்து ஓரிருவினாக்களு சூரியதீர்த்தமென வொன் றுண்டாகி மருந்திசனை வணங்கிப் பல்வரமேற்றுக சூரியனுக்கு அறிவித் துச் சென்றனன் பின்னா சூரியன் தன்னோடே திராக்கு மிராககதரை எதிர்த் துச்சாடித் தோற்கடித்துச் சுகமே வாழ்ந்தனன் இச்சூரிய தீர்த்தத்திலாடு வோரும் இததீர்த்ததற்கொண்டு சுவாமிகு அபிடேகஞ் செயல்பவரும் தேவரோயாவா, எவார்களென்னென்ன விரும்பி முழுகினுமவையாவும்டை வா, மந்திரஞ் செயந் தருப்பணம், மகேசுரபூசை, இத்தடத்தருகிற் செயல் ஒன்றுக்காயிரம் பலனதிகமாடும், இத்தடத்தருகிலிருக்கருத் தருக்களின் மீது இந்நீர்பித்தலினால் அவையுமோட்சத்தையே யடையும், பிரதிதினமும்

அதனுள் மூழ்கித் திருவான்மியூரிலுறைவார் சிவமே யாவார். சூரியன் இர'
யில் பூசித்த தலமாகலின் சுவாமி இனறனவுமேறகுமுகமாக விருக்கினறனா.

சூரியனபூசைபுரிந்தபடல முற்றிறறு.

இந்திரன்சாபந்தீர்த்தபடலம்.

அசுரர்களுகளு தலைமையினை வாய்ந்த அகிசவுடமுனென்பவன் தவ
ரியறறிப் பிரமனிடத்துப் பலவரங்களைப் பெற்று உலகங்களை யெல்லாஞ்
செயிதது விண்ணுலகிற் சென்று இரதிரனோடு யுத்தஞ்செய்ய ஆரம்பித்த
ான் தேவேந்திரன் தன்னாலானவரையிவ போர்புரிந்து முடியாமல அவ
றுலகதலைவிட்டு மண்ணுலகத்திலிறங்கி இமயமலையின் சமீபத்திலுள்ள
பிருகுவின பன்னசாலைக்குவந்து சோந்தனை முனிவாகண்டு எதிர வண
ங்கி அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஆசனத்திலெழுந்தருளச் செய்து, நடந்த
வரலாற்றினை விசாரித்து வருத்த முற்றாத தனது ஆசீர்மத்திலேயே வைத்
துக்கொண்டிருந்தனர் ஒருநாள் பிருகுமுனிவர் புத்திரியினது அழகைக்
கண்டு சகியாது இரதிரன் சமீபத்திறசென்று ஒருமுத்தமீந்தனை இதைக்
கண்ணுற்ற பிருகுமுனிவா இரதிரா! நீ இராககதஞ்சுப் போக்கடவை
யென்று சபித்தனா, அவ்வனமே வாசவன் இராககதஞ்சுக் காட்டில் வாழ்
ந்துகொண்டிருந்தான். தேவர்கள் தங்கள் தலைவனை யிழந்ததால் ஒருவரு
டப் பூமியிலுள்ள முசுருந்தனைவேண்டலும் அவன் உடனே விண்ணு
ஞ் சென்று அகிதவுடமுனைக் கொன்றுதான் அரசாட்சி செய்து வந்த
ான்.

இந்திராணியானவள தனது நாயகனைப் பிரிந்த துக்கத்தால் சத்திய
லோகஞ் சென்று பிரமனிட முறையிட, பிரமன் சேறுதல்கூறி யனுப்பிய
பின், நாரதனா யழைத்து அதிசீக்கிரஞ் சென்று தேவேந்திரன் கொண்ட
இராகத்த உருவமொற்றிவைப்பா யென்னலும், முனிவா இசைந்து பல
விடங்கள்தேடி இரதிரனைக்கண்டு பிடித்துத் திருவான்மியூருக் கிட்டுக்
கொண்டுபோகவும், எல்லையை மீறிப்பித்தவுடன் இராககதவுருவ மொழிந்
தது. வாசவன் ஊருட்சென்று செனமகாசனத்திற் சீர்த்தத்தில் முழுகிச் சதத
னகி மருந்திசனைப் பற்பல விதமாகத் தோததரித்து விடைபெற்றததன்னு
லகம் சென்று முசுருந்தச் சுககிரவாத்தியைக்கண்டு அரசாட்சி யேற்று
பூழ்ந்தான்.

இந்திரன்சாபந்தீர்த்தபடல முற்றிறறு

பிரமன்றிருவிழாச்செப்படலம்.



சற்பொன்று முடிந்தது மறுபடியும் உலகமுற்பத்தியாகையில் நாராயணன் உருதியினின்றும் பிரமன் பிறந்து தந்தையை வணங்கி நான் செய்ய வேண்டிய பணியைக் கட்டலாயிடவேண்டுமென்றான் விஷ்ணுவான்வர வேதனை நோக்கி மைந்தனே! எனக்கு நினக்கு மறறையவியாகுந் தந்தையாயத் தாயாயத் சமராய விளங்கும் பெருமானே நோக்கித் தவமுபரிந்த இரத வண்டித் திலானமகோடிசனேப் பழையபடி செயல்பா யென்றனா, பிரமன் நாரணனேத நுதித்தப் பிராவே! வேண்டிய பலனை யதிசீக்கிரத்தின கொடுக்குநதானத்தை அடியோணக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ன, நான் முகனே! வேசங்கள் கூடிப் பூசிக்க வேகாசலத்திற்கும், நமது அமமையா மயிலாசுவிருந்து வணங்கிய திருமயிலைக்கு மத்தியிலுள்ள திருவான்மியூரினை நாடுதியென்று தந்தை கூறவு மிசைந்து பிரமாவானவா அந்தத் தலத்தினை யடைந்தது பதினாயிரமவருடந் தவமுருற்ற சுவாமி பெரிவந்து பிரம! நினக்கு யாதவரம் வேண்டுமென்ன இவ்வலகத்திலுள்ள உயிவருக்கங்களைப் பழையபடி சிருட்டிக்க வேண்டுமென, அங்ஙனமே தந்தோம் நீ யாவையும் படைத்த பின்னா இதத்தலத்தில் நிற்பெயரற்றது முண்டாககி எனக்குத் திருவிழா நடத்திவைக்கக் கடவாயென்று சொல்லி மறைந்தனன்.

அந்தணன் அங்ஙனமே எல்லாவற்றையு முண்டாக்கித் திருவான்மியூரில் பிரமதீர்த்தமென வொன்று எடுத்தது அந்நீரால் சுவாமிகுதுத் திருமஞ்சனஞ் செய்து பின்ன ரொருநாள் அத்ததியராதி முனிவர்களை யழைத்து அவர்களைக் கொண்டு ஆகமங்களை யெல்லா நன்றாக விசாரித்துத் அவற்றிற் குறித்தபடி திருவிழாச் செய்யத் துடங்கினான். சேவாக ளெல்லாரு மொன்றுகூடி மருந்தீசற்குப் பல ஆபரணங்களையும் பல பீதாம்பரங்களையும் அணிந்தனா, மாடவீதியை யலங்கரித்தனா, கேரினைச் சிங்காரித்து வைத்தனா, எங்கணுந்தோரணங் கூட்டினா, நவரத்தனங்களிழைத்த தம்பங்க ளில் வாழை சமூக முதலிய கட்டினா, பூப்பந்தாக்கள் சந்திகளில் தூக்கினர், வீதிகடோறுங் கோலமிட்டனா பங்குனிமாதத்தில் கொடியேற்றிப் பல விழாவாற்றி, முதலாம் முதல் பத்துதினங்கள் வரையில் பலபல வாசனங்களினிலேற்றி ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் சண்டேசன் அமமையாருடன் அராராருக்குத் திருவிழாவாரம்பித்து, காலையில் வீதிவலம் வந்த பின்னால் இரவில் மறையவா வேகபவராயணம் சொல்லவும் நாரதாதிமுனிவர்கள் யாழ வாசிக்கவும், குங்கிலியதூப மெங்கும் வீசவும், அடியார்கள் நாமாவரம்

ம், வெண்குடை நிழற்செய்ய, கவரி ஆவவட்டம் சாந்தாற்றி நெருங்
கொடிகள் தாங்கவும், எள்விழுதற்கிடமினறிப் பலாசூழ்ந்தனா சூரி
சந்திரன் நட்சத்திரம் யானை சிங்கம்போன்றதீவட்டிகள் முன்னும்பின்
நந்த, பேரிகை, யாழ், கைப்படகம், பறை, முரசு, குடமுழவு, சின்
நிரலேழரி, எக்காளம், சங்கம், தாளம், தண்ணுமை முழங்கவும் வெளிவந்த
பிழை வீதிடோறும் குமபமவைத்தனா, வேதியாகள் அட்டமங்கலத்துடனே
மேளங்களில் தேங்காய் தாமபூலம் காசு கற்பூரத்துடனே வந்து தீபாராதனை
பயவும், சிலவடியா ஆடவும், சிலவடியா பாடவும், மறைமுதல்வன் வந்
தான், கறைமிடறேனை வந்தான், வானமியூ மருந்தீசன் வந்தான், என்று
பலபலவிதமாகத் தோத்தரிக்வும் இத்தகைய ஆடம்பரத்துடன் நான்கு
நீதியும் வந்து கோபுரவாயல்லடைந்தவுடன் ஆகிசைவா நிவேதனத்துடன்
தீபாராதனையாட, அரம்பையாகியா தாளவிசைமருவிய நடனமிட ஆலத்தி
முற்றி எச்சரிக்கை சோபனம்பாடினா, நந்தியெம்பெருமான் முன்னரேக
ழலயத்துட பிரவேசித்துப் பண்ணியன் எழுந்தருளினன் இவ்வகையாகப்பத்
தினமும் பலவாகனம் விமானந்தோமுதலியம் திறகொண்டாடிச்சமுத்திரத்
ததகாடி அடுத்த நாள் மவுனபவினாவிப் பிறபூசையுமாற்றித் தூக்கியவி
நடக கொடியை யிறக்கினா மறநெருகாலத்தில் செப்பவிழா கொண்டாடி
நாள் இத்திருவிழாக்காலங்களில் பிரமாவானவா அனேகமானபூதானம், சுவா
தானம், அன்னதானமுதலிய செய்து சுவாமியின் சுந்தரிதானத்தில் வணங்
கிரினறான் மருந்தீசன் வெளிவந்து, பிரமனே! நீ நடத்திய திருவிழாவைக்
கண்டு மகிழ்ந்தோம் என்னவாம் வேண்டுமென்ன, சுவாமி! இனி இச்சலத்
திருவிழாசெய்பவரும், செயலிப்பவரும், தரிசித்தவரும், இயன்றமட்டும்
விசையதவரும், வேண்டியபணியிறுதினவரும், சகல செலவங்களுடன்
சுந்து பின்னா முத்தியடைதலவேண்டு மென்றான் அங்ஙனமே யாகு
வனக்கடறி மறைந்தன்ன பின்னா பிரமன் சத்தியலோகஞ் சென்று வாழ்
ந்தன்ன மறநெருகாலத்தில் இந்நிரன் விஷ்ணுமுதலியவார்களும் திருவிழாச்
செய்து மகிழ்ந்தனா.

பிரமன்றிருவிழாச்செய்படல முற்றிற்று.

வேதம்பூசைபுரிபடலம்.

சோமுகனென்னு மசுரன் தவமியற்றிப் பலவாங்களை யேற்று எட்டுத்
தெருகளையும் வென்று தன்னை யெதிர்ப்பவரோருவருமினி விண்ணுலகிற்
சென்று தேவர்களை யெல்லாம் வாட்டிச் சத்தியலோகம் புருந்து புயங்க

ளைத் தட்டித்திசை முகனமவுனமுற்றிருக்க அவ்விடத்திருந்த வேதங்களை யெவலாம் வாரிககொண்டெவந்து சமுத்திரத்திலே சேற்றிற் புனைத்ததுதான் கடலிலொளித்துக்கொண்டனன். மறைபவன் வருத்தமுற்று விஷ்ணு வினிடத்தில் கூறவும் அவன் மிகுகோபம் வாய்ந்தது, பெரியதோர் மீனூருவமெடுத்தது கடலிற் பாய்ந்தது தேடிச் சோமுகனைக்கண்டு அவனைக் கொன்று வேதங்களைப் பிரமனிடத்தில் கொடுத்துவிட்டனன் மீனூருவம் பெற்ற நாரணன் இத்தகைய அரியகாரியஞ் செய்தா என்னைக காட்டிலு வேறொருவருண்டோ வென்று கருவங்கொள்ளத் தான்கொண்டமீட்தருவ நீங்காது வெறிக்கொண்டு சமுத்திரத்தைக் கலக்கி உபத்திரவஞ்செய்யப் ப்ரமன் முதலியோர் கயிலையைடைந்து முறையீட, கண்ணுதற்கடவுள் கிருபைகூர்ந்து தனது சமீபத்திருந்த சாத்தனா யழைத்து நீபோய விஷ்ணுவாகிய மீனின்செருக்கை மாற்றி வருவாயென்றேவலுஞ் சாத்தனின் போயக்கடலிற்புகுந்து அமமீனின் கண்களைப்பிடுங்கி மமதையைக்கெடுத்து வந்து சிவபெருமான் நிருவடியில் கண்களை வைத்து வணங்கினன் முதலீடவன் குஞ்சிரிப்புட னெழுந்தருளி யிருந்தனன் விஷ்ணு தனது மயக்கமெடுத்தழிந்தவுடன் தனது மீனூருவத்தை மாற்றச் சமுத்திரவழியே சென்று திருக்கோணமாமலையை யடைந்து பூசித்துத் தனது பழைய வருவத்தினை யேற்று வைகுண்டஞ்சென்றனன்

வேதங்கள் பிரமாவை நோக்கி ஐய! நாங்கள் அசுரன் கரத்திற்பட்டத னுணுண்டாகிய பாவத்தைப் போக்கடிக்கத் தவமியற்றவேண்டு மொருதலத் தினைத்தெரிவிககவேண்டுமென்றன நான்முகன் வேதங்களை! உமமிடத் திலெழுதப்பட்டுள்ள உயர்ந்த தலத்தினை மறந்திரோ வென்ன, ஆம், ஆம், ஞாபகத்திருகுவந்தது அந்தத்தலத்தினுக்குப்போய வருவோமென்றுவிடை பெற்று மனிதவுருவம் வாய்ந்தது தென்தேயநாடித் திருவான்மியூருக்குச் சமீபிக்கையில் அரிய சோலை முதலிய சூழ்ந்த இடத்தைக்கண்டு அங்கேயேயிருந்து தவமுஞ்றி அங்குச் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தது, திருவான்மியூருக்குச் சென்று தினமுந் தரிசித்துவருகையில் ஒருநாள் சங்கரன் பிரத்தியட்சமாகி உங்களுக்கென்ன வேண்டுமென்ன, பெருமானே! அசுரனால் எங்கட்குவந்த பாவம் போகவேண்டுமே இத்திருவான்மியூர் எல்லையினில் நாங்கள் தவமியற்றிய இடத்திற்கு *வேதசிரேணி யென்றும் இத்தலத்திற்கு வேதபுரியென்றும் வழங்க வேண்டுமென்றன அங்ஙனமே யாகுகவெனக் கூறிக் கரத்தனன்.

வேதம் பூசைபுரிபடல முற்றிற்று

* இக்காலத்தில் இவ்வூர் வேளச்சேரி என்று வழங்குகிறது.

காமதேனுவருள்பெறு படலம்.



வசிட்டமுனிவர் ஒருகாலத்தில் இந்திரனிடத்திற்குப் போய் தேவேந்
கிரேனே! காசித்தலத் தெழுந்தருளியிருக்கும் விசுவநாதனை ஒருமண்டல
மபிடேகித்துப் பூசை செய்ய வெண்ணங்கொண்டேன் நின்னிடத்தாள்
காமதேனுவை யென்பாலனுப்புமையேல், தினம் வேண்டிய பால் பெறுவே
னெனறுகூறி அத்தெய்வப் பசுவோடும் வாரணசியடைந்து நாடோறுஞ்சுதா
வத்திற்குப்பாலபிடேகஞ்செய்துவந்தனா ஓநாள் அப்பசு காகியவிட்டுக
ானகங்களில் மேயரதுகொண்டே கயிலேச்சாரலடைந்து ஓர் சோலையிழை
னைக்கண்டு ஓநாளமுற்று மவ்விடமே யிருந்து மற்றையநாள் காசிவந்து
சூரதது. வசிஷ்டாகண்டு கோபித்துக் காட்டுப்பசுவாகப் போக்ககடவதெ
ன்று சபித்தனா. காமதேனு சரபமேற்றுத் தெற்கு நோக்கி வந்துகொண்டி
நக்கையில் திருவான்மியூரெலைக்குள வரலும தனக்கு நல்லறிவு பிறந்து
ஓ! ஓ! ஏதோவதிசய மிவவிடத்துள்ளதென்று எண்ணி அங்குமிங்குநோ
க்க ஒரு புதருக்குள் சிவலிங்கப்பெருமா னிருக்கக் கண்டு வியப்புற்றுத்
தனது மடியினின்றும் பாலைப் பெருமான நிருமுடியிற சொரிந்து தினமு
வெல்லையுள் வாழ்ந்து வந்தது.

இங்ஙன நிகழுகையில் அடுத்த * சைதையெனனு மூனாயாண்டு வருப
வருகிய சத்யுவெனனு மரசன் தனது ஊரிலுள்ள பயிர்களைக் காட்டுமிருகங்
பித்து வருதலைக் கேள்வியுற்று வேடருடன சென்று வனத்திலுள்ள
ஞ்குகளை யெல்லாவ கொன்று திருமபுகையில், சிங்கமொன்றினைக்கண்டு
ததிகொண்டேகையில் அதுவானமியூர எலலைக்குட் சென்றது. அங்கு
விக கொண்டிருந்த காமதேனு அந்தச் சிங்கத்தினைக்கண்டு தாவித்தன்
கொட்புகளாற் குத்திக் கொன்றுவிட்டுப் புதருக்குணுழைந்து கொண்டது,
அரசன்பாத்தது ஆச்சரியமுற்று ஏன்னே! என்னே! சிங்கத்தினைப்பசுவென்
றகதையை யான கேட்டதிலை, இதனுண்மை யறிவே நென்று புதருக்
குச் சமீபித்துப் பசுவைப் பிடிக்க வெண்ணிப்புதரைச்சுற்றிலுஞ்சேனையைச்
சூழ்ச்செய்து ஒரு சிறு அம்சூப் புதருள பிரயோகித்தனன காமதேனு
கிடலென வெழுந்தித் தன்ஞளம்பை விலிங்கத்தின் மேல் வைத்துத்
நாண்டி வெளிவந்து யாவரையும் கொன்றுவிட்டுப் பழையபடி யுட்புருந்து,
ஈவாமியின் மேனியில குளம்பு பதிகதிரத்தலைக் கண்டு பயந்து அனை
மானத் தோத்திரங்களைப் புரிந்து நிற்கச் சலாமி வெளிவந்து தேனுவே!
புயப்படறகந்னது அடியை நமது கந்தன் பாத்தெனக்கொண்டோம். நமது

* இந்நகரிப்போது சைதாப்பேட்டை யென்று வழங்குகிறது.

மேனியில வாயநத சுவட்டினைக் காஞ்சியில் காமாட்சித்தந்தவளைத் தழுபு
முலைத் தழுமபினைபோற பெறறோம் நினைது பாலால நமமைத்தினமு
அபிடேகித்தனையாக்வின நாம வெண்மேனி பெற்றுப்பாலவண்ணனை
ஹம் பெயரைப்பூண்டனம் நீ சுகமாயப் பழைய வடிவசதை வாயநது விண்
ணுலகஞ் சார்ந்து வாழுதி என்று கட்டளையிட்டப்பின இறந்த அரசா,
முதலியயோரையுமெழுப்பித்தாமறைந்தன

சத்யவரசனெழுநது விம்மிதமடைந்து, தன் மந்திரிமுசலியோரைக்
யழைத்து அமைச்சாகளே! நானினி இத்திருவான்மியூரினை விட்டுவருவேனா
னிலை எனது புத்திரனுக்குப் பட்டங்கட்டி நீவிரெல்லா மவனுடனிருந்து,
சைசையினையாளக்கடவீரென்றனுப்பியபின தான நீராடிப் பூகிபூசி உருதா
திராக்மணிவடநதாங்கிப் பாலவண்ண நாசனைப்பணிந்தேத்திப் பலனை
யழைத்துப் பொருளீர்து மண்டபங் கோபுரங் கோயில முதலியகட்டி, வீதி
வகுத்தச் சைவாகளைக் குடியேற்றி நகரமுண்டாக்கித் திருவிழா நடத்
திதச்சரிசித்து வாழ்ந்து ஒருநாள மோட்சதாயனி எனனுந் தீர்த்தத்து முழுகி,
கயிலையை யடைந்து சிவகணத்தூள் வாழ்ந்தனன,

காமதேனுவருளபெறுபடல முற்றிற்று.

இயமன்பழிதீர்ப்படலம்.

வேதாகமங்களை யெல்லா நன்குபடித்துத் தோந்த மிருகண்டுமுனிவர்
மருத்துவதி யெனனு மனைவியோடு வாழ்ந்துவருகையில், புத்திரனிலலாக
குறைவால் காசிப்பதியினையடைந்து தவமியற்றி ஒரு புத்திரனைப்பெற்றனா
அப்புத்திரனுக்கு வயது பதினாறு என்று விஸுவேசனருளியும், கவனியாது
புத்திரபாக்கியமடைந்த வொன்றே சிலாக்கியமென வெண்ணி நாளொரு
மேனியாக அப்பாலனை வளர்த்து வருகையில், பதினாறுமாண்டு நெருங்கவுந
தாய் தந்தையா கவலையின மூழ்கித் துன்பப்பழிகையில் பாலன மார்க்கண்
டன தாய தந்தையாளைப் பணிந்து கூறுவானாயினான் நீவிர துககப்படு
வதினா லெனையயன அந்த வெம்பயமொழிப்பதற்கு முன்னமே யறிந்
துள்ளேன யாவுஞ் சிவானுஞ்ஞயின்படியே நடக்கும் எமனாளை யொன்று
மெனனைச் செய்யாது விடைக்கொடுப்பீராக வென உதாரம் பெற்றுத்
தென்றிசை நோக்கி நடந்து திருக்கடையூ ரடைந்துபறபல விதமான
அரியபுட்பங்களை யெல்லாவ கொயது அமுதகண்டசனை யருச்சினைசெய்து

ாண்டிருக்கையில் எமன் அவ்விடஞ் சமீபித்து அழைக்கவும், மார்க்கண் இலட்சியஞ் செய்யாது பூசைசெய்துகொண்டிருந்தனன். நமன கோபி பபலவிதமாகப் பயங்காட்டியும் பயப்பாட்டைமால் உடனே பாசகாயிற் றீசிப்பிடித்தனன். மார்க்கண்டேயன் சமீபோ சங்கரா மகதேயா இரட்டி இரட்சியுமென்றவர அககண்ணு சிவபெருமான் வெளிவந்தருளி எம்னை டடியுதைத்து மார்க்கண்டேயன் பயமொழித்துக் கருணைகூர்ந்து மறு டயு மெமனை யெழுப்பி மறைந்தனன்.

காலனெழுநது பலதரம் பணிந்து முனிவனை வாழ்த்தி விடைபெற்று டக்குத்கிசையை நோக்கிச்செல்ல, வழியிற் கண்ணுற்ற நாரதரிடத்து டந்த யாவற்றினையுமுனாகக் அவர் மறலியே அடிக் கிருஞ் சென்று இடோ மீபத்துற்ற திருவானமியூரடைந்து பூசிப்பையேல் உனபாவமொழியு மனக்கூறி, அவ்வனமே அவ்வா எல்லைக்குச்சமீபத்திறசென்று வேதசி ரேணி என்னுமிடத்திலடைந்து அவ்விடத்தே தனது கர்த்துத்தண்டததை திறுத்தி அதனையே சிவலிங்கமாகப் பாவித்துப் பூசித்துத் தடமொனலுண் டாக்கி இரவு தோறுஞ் சென்று மருந்தினை வணங்கிவருவன ஒருநாள் பால்வண்ணநாதன் வெளிவந்து காட்சிக்கொடுத்து என்ன வேண்டுமென, ஈவரமீ உன்னடியை வணங்குவோககு எம்பயமில்லையென்பதை யறிந் தேன மார்க்கண்டேயனா டட்டபாடி சென்மநதோறுமறவேன. வேத சிரேணியினில நான் தாபித்த இலிங்கத்திறகுத்தண்டபாணியென வென பெயர் வழங்கவேண்டும அச்சிவலிங்கப்பெருமானே வணங்குவாரககு மந்த காசம் வயிற்றுளவு, மேகம், குட்டம், வாதம், காமால முதலிய எல்லா டகளு மொழிதல் வேண்டும எனறன்ன உன விருப்பத்தின்படியாகுக் றறு கூறி மருந்தினை ஆலயத்துட சென்றன

பின்னர் காலன் வேதசிரேணியினிற் றண்டபாணிகடவுளுக்குப் பிர ாரசவமுதலிய பலதிருவிழா நடத்திப் பலவரங்களை யேற்றத் தன்னுல கஞ் சென்றனன்.

இயமன்பழிதீர்படலமுற்றிற்று.

இராமன்வராபெறுபடலம்.



அயோத்திமாநகரிலே அரசாட்சி செய்த தசரதசகரவாத்தி தனக்குப் புத்திரனிலலாது வருநதுகையில் தனது குருருனிவாகட்டிபபடி யொரு யாகம் வளாத்தனன். அவவியாகத்தினினும் ஒரு பூதமுதித்துக்கொடுத்த ஒத்ததைத் தனது மனைவிமராகள மூவருக்கு மீந்தனை அமமூவருக்கு நானாபுத்திரராகள பிறந்தனர் அவருள மூத்தகன் நாராயணமூத்ததியினவ டாரமாகப் பிறந்தமையால் அவருமையையெண்ணி இராமனென்று பெய ரிட்டனர். இவவிராமன் றனது தம்பியருடன் வளந்து சகலகலை

களும் பழகி விஸ்வாமிததின் பிணை சென்று தாடகையைக்கொய் அமுமுனிவா வேள்வியை நிறைவேற்றி அக்லிகையின் சாபத்தை நீ மிதிவியையடைந்து சனகமுனிவா உதேசப்படி அவரிடத்திருந்த வின வோசூச சிதையை மணந்து அயோத்திநோக்கி வருகையில், எதிர் வந்து வந்தபுகழிய பரசராமன் தனுசினையொழித் தெறிந்து வாழுகையா ராமனுக்குத் தந்தை மகுடங்கூட்ட எண்ணியகைச கேள்வியுற்று, தன் அரசாளவும் இராமன் காட்டிற் கேசவும் கைக்கேசுகூற, அவ்விராததை யைச் சிரமேற்று மனைவியோடு தம்பியோடும தெற்கு நோக்கிக் காசிமுத லிய கோத்திரங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டு தண்டகாருணியம் வந்து வாழ் கையில், அவ்விடத்து வந்து இராமனை கண்டு மாரீசனை யேவ அவன் பொன்மானுருக்கொண்டு சிதை முன்னுலாவினன். அதைப்பிடித்துக்கொண்டு கும்படி தூமனையேண்ட அவனின் சொடாந்து வெகுதூரது சென்ற முடியாது அப்பினலெய்து கொன்றனன், அப்போது அது சிதாவெனத் தூமன ஒலையப்போல கூவி மாண்டது சிதைக்கேட்டு இலக்குமணனை, பேவுதலும் அவன் போனவுடனே, இராமனை சந்தியாசி வேடங்கொண்டு வந்து பிசைக்கேட்டுச் சிதையைத் தூங்கிச் சென்றனன் இராமனுந் தப்பியும் வந்து பாக்கத்துச் சிதையைக் காணாது புலம்பி பொருவாறு தேறிக் கீழ்க்கட்டைமரமாசுப் பிரயாணப்பட்டுச் சிதையினைத் திருப்பதி, திருத்தணிகை, திருவிறையல, திருப்பாசூர், திருவூதல், திருவொற்றியூர், திருமுல்லை வாயல், திருவலிதாமம், திருமயிலை முதலிய தரிசித்துக்கொண்டு திரு வானரியூரை யடைந்து ஆசசரியுற்றதற் கூதேவது அபிடேகத் திர வியம் பல சேசரித்துத் திருமருசனமாட்டி யருசிக் கதுப் போற்றித் தரிசித் தனன் அப்போது ஆசரியத்தில் அசீரியுண்டாகி, இராம! அஞ்சலை நிக் குத்தச்சக் கலிமையாய் நிகேம திராவணனைக் கொன்று சிதையை மீட்டுகி கொண்டு அயோத்தி செருவா யெனக்கேட்டு ஆனந்தத்துடன் தெற்கு நோக்கி நடந்தனன்.

இராமனவரம்பெறுபடல முற்றிற்று

மருந்தீசப்பட்டலம்.

அகத்தியமுனிவா இமயமலையினின்று ஞ்சியபெருமான கட்டளைப்படி பொறிமலையை நோக்கிச் செல்லுமையில், பல தலங்களைத் தரிசித்துக் கொண்டே சந்து மாணக்காட்டுத் திருவானமியூருமைகளை யெடுத்ததுச் சொல்லி நடந்து அந்தக் கோத்திரத்தினையடைந்து, பாலவண்ணா ஈந் தானதல நலநவமாகத் தோத்தரிகப்பெருமான முனங்காட்டுப் பொருத்தி என்ன வேண்டுகென, சுவாமி! அடியேனுக்கு இவ்வுலகத்தினகண்ணுஷ் சகலவித பதாபதங்களின குணமனைத்து மெனக்குத்தேவன் இன்ன

நோயினுக்கு உபயோகமாகு மென்பதையும், அறிவிகவேண்டு
னா. அங்ஙனமே யாகுவென்றருளி, மேலுமணிமந்திரம் அவுடதம்
உண்மையுஞ்சில வெடுததுக்கூறி, நன்கு தெரிவித்தனா கேட்ட
தியா சந்தோஷித்துப் பணிந்து சுவாமி! அடியேனுக்கு மருந்துகளி
மையைப் போதித்தமையால் தேவாரீருக்கு இன்று முசல மருந்தி
ன்ற பெயரும், தரிசித்தார யாவருக்கு நோய் வாராயுமாகிய வரநபர
ண்டிமென்றனா. அவ்வாறே கிருபை புரிந்தன
மருந்திசப்படல முற்றிற்று.

திருமணக்கோலங் காட்டியபடலம்.

இமயமலையிற் தனக்குப் பெருமான தந்த வாக்கிண்படி திருமணக்கோல
சாட்சியை நினைக்க அங்ஙனமே அவரெங் ரெழுந்தருளும், அகத்திய
ஜனநித்துப் பற்பல வகையான மடக்கு, யமகம், பரமபந்தம், அபுடநா
ந்தம், இரதபந்தம், கோமுகத்திரி, சுழி, சூய, திரிபாதி, காலை நரபடி,
மாததிசைசுருக்கம், பிறிது பதிபாட்டுமுதலிய வற்றால் பாடித் தேடித்தந்தது
விடைபெற்றுப் பொதிமலை கேகிளா.

திருமணக்கோலங்காட்டியபடலமுற்று

பிருங்கிதரிசனஞ்செய்ப்படலம்.

மகா சைலாசத்தின் ஒரு பாங்கு எழுந்தருளியிருந்த பிருங்கிமுனிவர்
நான் தனியேயிருந்து சித்திக் வாரம்பித்தனா பசுக்களும் பாசனியும்
வாழ்ந்து அவாருகிய நோக்களை யூட்டிப் பரிபுடமான பசு
மனடியின் கீழைவகடும் பெருமா நெருஞ்சேயரம், குண சீரமை
குணியெப்போதும் பிரித்திருப்பதிலலை குணியு தனனை விட்டதிலலை
ஆகையால் குணத்தைக் குணியென்றும் குணியை குணமென்றும் கொள்
வதிற குற்றமில்லை குணகுணி பேதமுண்டாவது காரியத்தை நோக்கியே
யாம். ஆகையால் வேறு வேறாகப் பிரிப்பது தோடமாகும் குணமாகவுட
குணியாகவு நிற்பவன் குணமில்லாத சிவமொன்றேயாம் ஆகலின் சிவத்தை
பல்லாது வேறொருவரைப்போலிவது கூடாதென்று, தன்முங் கைலாயத்திற
சிவபெருமானை மாததிர வணங்குகக்கொண்டு வந்தனை ஒருநாள் அம்மை
யார் சுவாமியை நோக்கி நாயக! பிருங்கி, தேவாரீரை மாததிரம் வணங்கி
னனை வணங்காது, செல்வதற்குக் காரணமென்ன வென்று வினவ,
பண்ணை! உன்னை பொண்ணைக்காட்டிலும் வேறாக நினையாது அபேதம்
மாட்டி வணங்குகிறனென்றனா. அங்ஙனமானால் நீர் மாததிரம் இவ
டத்திராது உன் பக்கத்து என்னையும் வைத்திருப்பானேன், அபேதமாக

௨௮ திருவான்மியூர்ப்புராண வசனசுரு

நினைகின்றவன என்னை மாததிரம வணங்கி நினைவோ
படாதா! அவனுணமை யறிபவேண்டும் என்னை நினை
பொருத்திப பாதிபாகச செயவாபென்னலும் அங்ஙன மிசை
மற்றையநாள பிருங்கிவந்து தரிசித்து ஒருருவாயிருப்பதைக்
பாரிசமாக விருத்து சுவாமியை மாததிரம வணங்கி வணங்கி
நிவிற்றானைததப் பெருமானைப் பிரபுடசணஞ் செய்துகொண்
விட்டான் அம்மையா கண்டு கோபித்து அடுத்தநாள வந்தபோது
சக்தி யினைத்தினையுங் கவாந்து கொண்டனன். உடனே பிருங்கி
யினறிச்சாயக கண்ணுதல மறநொருகால சொடுக்க மூன்றுகாலாவினநல் ன
அவ்வன்மிருந்த முனிவனைக்கண்டு சுவாமி சொல்லுவாரா

பிருங்கியே! வேதாகமங்களினுணமையை நீ நனுகிறதிருந்தும் நமது
காரியமாகிய சத்தியின் இரகசியந் தேராத அழகிழந்து அவலனாயினே, கதி
ரொளிபோல் காரியகாரணமிருந்தும், காரணஞ் சூசுமமாகவுங் காரியந் தூல
மாகவுமிடக்கும், காரணத்தினின்றும் காரியமவந்திலதேவ உலக நடவாது.
காரணத்தை நோக்கிக் காரியத்தைக் கைவிடுதல கனமன்று காரியத்தை
நாடிப் காரணத்தை அறிபவேண்டும் எவற்றினையும் விளக்கலாலே
காரணத்தினுங் காரியமே வலிது, எல்லா நலநாயு மடைந்திடற்குக்
காரியமே காரணமாம் என்றனா இவை முசலிபவற்றைக் கேட்ட பிருங்கி
முனியா நன்று! நன்று! அநகோ இவ்வுணமைபோ யறியாது சத்தியை
வணங்காது சத்தியிழந்து கெட்டேன ஊழுவலி பெரிது! பெரிது! என்று
அடையப்பணா வணங்கி விடைபெற்றுக் தனகுறையைத் தீர்ப்பதற்குத்
தென்றிசையை நாடித் திருவான்மியூருக்குச் சமீபத்தி லையோசனைத்
தூரத்திலுள்ளவொரு மலைபைக்கண்டு அதன் வளப்பத்தைநோக்கி யாசசரிய
முற்று மதனமீசேறி ஒரு பாறையினின்று குத்திக்கொண்டிருந்தனா அட
போது அம்மலையின் குகைகளினின்றும் சில முனிவா வந்து வணங்கினா
அவர்களைப்பார்த்துப் பிருங்கிமுனிவா நீலியாகவெனன, நாங்கள் நைமிசா
ணிபவாசிகள் சூதரித்ததுத் திருவான்மியூரமகிமைகளைக் கேட்டகாலத்து
அத்கலத்தைத் தரிசிக்கவேண்டுமெனக் கேட்டிக்கொண்டனம் அவ்வன்மே
செயவீரெனன விடைசொடுத்து முக்காலோடுங்கூடிய பிருங்கி முனிவா
அவவிடம் வருகிறவனாகும வாழ்க்கடவீனென்று கட்டளையிட்டன
அவ்வன்மே மருதீசனை நிசம வணங்கிக்கொண்டு இம்மலையில் வந்தினநே
மென்றனா பிருங்கிமுனிவா கேட்டு மகிழ்ந்து அமமலையிது ஒரு சிவ
லிங்கப்பெருமானே பிரதிஷ்டித்து வணங்கிய பின் அம்முனிவரோடு
திருவான்மியூரடைந்து பாலவண்ண நாசனாப் பணிந்து தரிசித்து அனுக்
கிரகம் பெற்றுத் திருமபி * அம்மலையிலேயே சிலகாலந் தங்கியிருந்த
பின்னா கைலாயஞ் சென்றனா.

திருவான்மியூர்ப்புராண வசனசுருக்க முற்றிற்று.



இவ்வசனசுருக்க மிந்நூலாசிரியர் மாணகருளொருவராலெழுதப்பட்ட,

* இம்மலைக்குப் பரங்கிமலை யென்று இக்காலத்தில வழங்குகிறது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவான்மியூர்தேவாரம்.

திருஞானசம்பந்தரததிசுவாமிகள்

திருவாயமலரந்தருளியது.

பண - இதனம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கனாயுலாங்கடவிற்பொவிசங்கமவெள்ளிப்பிவன
நினாயுலாங்கழிமினுசஞநதிருவான்மியூ
ருனாயுலாமபொருளாயுலகாளுடையோசொலீ
வனாயுலாமடமாதுடனாகியமாணபதே

(க)

சந்தியாக்தெழுகாரகிறணபுனவகொண்கிதரு
சிறதைசெயசடியாபரவுநதிருவான்மியூர்
சுந்தரககமுனமேறசிலம்பாரககவல்லீசொலீ
நதியினனொளியின்னிமமாககியவண்ணமே

(உ)

கானயங்கியதணகழிசுமுசடவிஷ்புற
சேனாங்கியபைமபொழில்சுமுதிருவான்மியூர்
தோனயங்கமராதையிளிரழிகேளசொல்
ரானையங்கவவுரிபோரதகனலாடவுகந்ததே

(ங)

மஞ்சலாவியமரடமதிருபொலிமவரிசை
செருசொல்லாசடாமபயிலுநதிருவான்மியூர்
துஞ்சவஞசிருளாடலுக்ககவல்லீசொலீ
வஞ்சநஞ்சுண்டுவானவாக்வினனருவ்வைத்ததே

(ஈ)

மண்ணினிறபுசமுபெற்றவாமங்கையாதாமபயி
நின்னெனப்புரிசைததொழிலாரதிருவான்மியூர்
துண்ணெனத்திரியுஞ்சரிதைததொழிலாவொலீ
விண்ணினிறபிறைசெருசடைவைத்தவியப்பதே

(ஐ)

போதுலாவியதணபொழிலகுமுபுரிசைப்புற
திதிலநதணரோததொழியாததிருவான்மியூர்
ஆதுலாவியகொங்கையார்பங்குடையோசொலீ
சுதெயிலவொருமுனைதொழிலாடியமொமம்பதே

(ஔ)

திருவான்மியூர்த்தேவாரம் .

வண்டினாதத் தடம்பொழிலின் னிழற்கானலவாயத்
தெண்டினாகடலோதமல்குந் திருவான்மியூர்த்
தொண்டினாத செழுந்தேத் தியல் தால்சழலீர்சொலீர்
பண்டிருக்கொருந் தலவாசுநீருந் செய்ததே (எ)

தக்கில்வந் ததசுகிரிவந் நிலைத்திறத்
திககில்வந் தலறவயடாத் திருவான்மியூர்த்
தொக்கமாதொடுமவீற்றிருந் திருநெல்சொலீர்
பக்கமேபலபாரிடம்பேய் களபயின மதே. (ஏ)

பொருதுவாகட லெண்டிசையுந் தருவாரியாற்
நிரிதருமபுசழ்செவவமல்குந் திருவான்மியூர்த்
சுருதியாரிருவாகடும்றிவயட் சொலீர்
பொருதுமேல்கொடுமுன் னுகந் துலபலியேற்றதே (க)

மைதழைத்தெழுசொலீய் எமாலைசோடணமுனஞ்
செய்தவதெழுநிலாரிசைசோ திருவான்மியூர்த்
மெய்தவப்பொடிபுசியமேனியீர்சொலீர்
கைதவச்சமண்சு கவியாகடிலாகதி பற்றதே (கஉ)

மாதொகடறுடைந் தறவனைத் திருவான்மியூர்த்
மாதியெயம்பெருமானருளசெய்ய உயிர்சுவுளா
யோதியனநெழுந் தியுணர்நாளைசொலீர்
னீதியானினவாநெடுவாறுலகாளவோ (கக)

திருசகிற் றம்பலம்

பாண - தொகுதி

திருச்சிற்றம்பலம்

வியைக்கொன றையினுவலிடமுண்டரிடந் தினனே
யுயையாபலபுகழாயுமைநங்கையொப்பகுடையாய்
தியையாதெண்கடல்சூழ் திருவான்மியூருறையு
மனையாவுன்னையல்லாலடையாதென தாதரவே.

இடியாரோறுடையாய்மையோதமமணிமுடியாய்
கொடியாராமாதியோடரவமமலக்கொன் றையினுய
செடியார்மாதவீசூழ் திருவான்மியூருறையு
மடிசேளுன்னையல்லாலடையாதென தாதரவே.

கையாரவெண்மழுவாகன லபேறிருமேனியனே
மையாரொண்கணலலாளுமையான்வளாமாபினனே
செய்யாரசெங்கயல்பாய் திருவான்மியூருறையு
மையாவுன்னையல்லாலடையாதென தாதரவே

பொன்போலுஞ்சுடைமேற்புனராகியபுண்ணியனே
மினபோலும்புரிநூலவிடையேறியவேதியனே
தென்பாலையமெலாநகிசமுந் திருவான மிதனனி
லன்பாவுனனையல்லாலடையாதெனதாதரவே. (ச)

கண்ணொருநாசலாய்கதிர்க்குமொளியெனியினமே
வெண்ணாவெண்பொடிநீறணிவாயெழிலவாபொழில்குழ
திண்ணாவண்புரிசைத் திருவான மியூருறையு
மண னாவுனனையல்லாலடையாதெனதாதரவே. (சு)

நீதிநினனையல்லாநெழியாநுநினைநதநியே
னேநீதான் மறைகண்மறையோன நலையான் நினையுரு
சேதிசேகமில்லாச் திருவான மியூருறையு
மாநியுனனையல்லாலடையாதெனதாதரவே (க)

வாணர்மாமதிசோசுடையாயவனாபோலவருந்
காணாரனையிட்டுருளரித்தாயகறைமாமிடறறாயு
தேனாசோலைகளுட்கிருவான மியூருறையு
மாநியுனனையல்லாலடையாதெனதாதரவே (எ)

பொறிவாயநாகனையாடுபெழுமிசைமேயவனு
நெறியாநீளகழனமேனமுடிகாணபரிதாயவனே
செறியாமாமதிவரும் திருவான் மியூருறையு
மறிவேயுனனையல்லாலடையாதெனதாதரவே (அ,சு)

குண்டாடுஞ்சமணர்கொடுஞ்சாக்கியரெனறிவாகள்
கண்டாக்காரணங்கள் கருதாதவாபேசநின்றாய்
திண்டோவீதியதா திருவான மியூருறையு
மண்டாவுனனையல்லாலடையாதெனதாதரவே. (க௦)

கன்றருங்கமுகினவயல்கும் கருநாழிதனி
னன்றனபுகழானமிகுஞானசம்பநதனுரை
சென்றாதமமிடாநீர்திருவான மியூர்தனமேற
குன்றதேத்தவல்லாகொடுவல்லனேபோயறுமே
திருசகிறமபலம் (க௧)

திருநாவுக்கரசுகவாமிகள்

திருவாய்மலாந்தருளியது.

திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிறம்பலம்.

விண்டமாமலாகொண்டுவிரைநூநீ
ரண்டாநாயகன் தன்னடிசூழ்மினகள்
பண்டுநீசெயதபாவம்பறைநதிடும
வண்டுசேர்பொழில்வானமியூர்சனே (க)

பொருளுஞ்சுறறமும்பொயம்மையும்விட்டுநீர்
மருளுமாநதரைமாற்றிமயக்கறுத
தருளுமாவல்லவாகியாயெனறலு
மருளறுததிடுமவானமியூர்சனே.

(௨)

மந்தமாகியசிந்தைமயக்கறுத்
தந்தமிலுணுததானையடைநதுநின்
மெநசையீசனெனநேறத்திடவல்லீரேல்
வந்தநின்றிடுமவானமியூர்சனே.

(௩)

உள்ளமுள்கலந்தேத்தவல்லாக்கலாந்
கள்ளமுள்ளவசிக்கழிவானலன
வெள்ளமும்மரவும்வீரவுஞ்சடை
வள்ளலாகியவானமியூர்சனே

(௪)

படங்கொள்பாமபணாப்பரனமதிருடியை
வடங்கொணமெனமுலைமாதொருகூற்றனைத்
தொடாநதுநின்றதொழுதழுவார்வினை
மடங்கநின்றடுமவானமியூர்சனே.

(௫)

நெஞ்சிலவாநினைக்கநீனைக்குறா
பஞ்சினமெல்லடியாளுமைபங்கவென்
றஞ்சிநாணமலாதூவியழுதிரேல்
வஞ்சநதீர்த்ததிடுமவானமியூர்சனே.

(௬)

இணங்குதூலயன்மாலுமறிகிலாக
குணங்கடான்பரவிசகுறைநததுக்கவா
சுணங்குபூணமுலைதாமொழியாரவா
வணங்கநின்றடுமவானமியூர்சனே,

(௭)

ஆதியும்மரையயனமாலுமாயப்
பாதிபெண்ணுருவாயபரமனென்
றேதியுளகுழைந்தேத்தவல்லாரவா
வாழைத்தீர்த்ததிடுமவானமியூர்சனே

(௮)

ஒட்டைமாடத்திலொன்பதுவாசலுங்
காட்டிலவேவதனமுனைநங்குழலடி
நாட்டிநாணமலாதூவியவஞ்சியில்
வாட்டநதீர்த்ததிடுமவானமியூர்சனே

(௯)

பாரமாகமலையெடுத்தானறனைச்
சீரமாகத்திருவிரலானறின
னாவமாகவழைத்தவனேத்தலும்
வாரமாயினன்வானமியூர்சனே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவான்மியூர்ப்புராணம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

திருமுடிவிநாயகர்

ஒருமுடிவினமுமநியா துயாமறைகனபுகழ்நாதமோதிநிறக
 ஸ்ரீமதிவினமெனவியனுமெழிறசரோருகத்தேவுமேத்திவாழ்த்த
 வருமுடிவில்லுவுடையபிறைமகனாபிரணவத்தினாகமான
 திருமுடிவிநாயகனாரிருபோ துபுஷ்பபோ துஞ்சிந்தித்துயவாம் (க)

நடேவரீ

நசி, மாதியசஞ்சலததுழலுமானி வரினசமுநகறுகரு
 ஞ்சிதமாஞ்சிவகா மியமமைநிதமருங்குநுமனகனிப்பச
 ளஞ்சிதமேவியசிறமபலததுபேபரானந்தத்திருநடஞ்செய
 தஞ்சிதபாதத்தழகைககணஞ்சிரத்தரிசிததும்கொள ஞ்வாமால்

மருந்தீசர்

பருந்தீசவிரயவிளாநகையுமையாமெப்பொருட்குமுதலனிகுந்த
 ருந்தீசநத்தமிசைகருயமனைததுஞ்செவியாரவினபனுகொண்டு
 பருந்தீசவிதாமதிமுககண்ணை பாவராயுமெப்பினுஞ்
 ருந்தீசன்மலரடியைமுடிபுனைநதுகொடியினைமாசுதீரவாம். (ங)

சொக்கநாயகியம்மை.

சுககல்கடம்மறையின்பொருளுணருமடியர்மனமேவியெனறுக
 கவாறுடனிருநதுமலமொழியுங்காறுமருடசத்தியான
 றகனாபுடைமருவியைநதொழிறகுங்காரலாமாயணணிவாழுஞ்
 சாககநாயகியம்மைசெஞ்சரணநெஞ்சாரத்வதித்துவாழ்வாம் (ஊ)

நந்திதேவர்.

முந்தியவல்லினை நமுவளிமையவாவெண்கயிலைநீருழனனஞ்ஞாரந, துவந்திசெயமிடை, தவினூலவரவாதமுறைமையினைவகையிருமுநதுபந்தியுறகொருநிதிதுபடயனிசர், மேவதுநாததினபடைமையநதாவருநதிநுருதநாணமலகணஞ்சிரகதுககணிகலனநாடுவாபால் (கக)

தமிழ்ச்சிவம்

$G_{\mathbb{R}} \cap U$

சாதனைகளை அனைத்து மக்களிடமும் பரப்புவதற்காக அரசாங்கத்தால்
 உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் மூலமாக மக்களிடம்
 சாதனைகளை பரப்புவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. (கூ)

ஆளுகையாளி என்பவன்

60. 2

அரசமயத்தவர்களை அரசனுடைய பரிசு செய்தி கண்ணை
நிரம்பியிருந்ததென்பது நூலாசிரியர் கூறியிருப்பதைப்
பார்த்தால், அரசரின் சிறந்த பரிசாக இருக்கிறது என்பது
பேரரசருக்கு அளிக்கும் பரிசாக இருப்பது தெரிகிறது.

(கூ)

३५५६७८९१०१११२१३१४१५१६१७१८१९२०२१२२२३२४२५२६२७२८२९३०३१३२३३३४३५३६३७३८३९४०४१४२४३४४४५४६४७४८४९५०५१५२५३५४५५५६५७५८५९६०६१६२६३६४६५६६६७६८६९७०७१७२७३७४७५७६७७७८७९८०८१८२८३८४८५८६८७८८८९९०९१९२९३९४९५९६९७९८९९

பேறு

முன்னிதானதையிறுநெளபுறநெய்தல்தவழிதபநதுரினறுஞ
 ருமலாருநுமருபநடலவாயபுனாழிதபகடடபுயவாகுதநையிநீசோநதுந
 டெநாழவாருமாலமதையமுதடுமனவுடடுநாணநினதுளங்குவாயநத
 வுமுலாரபபடைபேபுதுமலாநெய்தலபநநதனைபயுளநடுகொளவாம

அனாதையாழ்வார்

கந்தாரத்திற்கு விடக்கூங்கடவுளானிக்குத்தாரணடகருணைத்தேவைய
மந்தாரத்தினிசுமமாடிகரைவீதியாருரினமங்குறடோதி
ஸந்தரநேரிடைப்பரவைபீலனுப்பியுடறணிந்தமாரந்தவங்குள
புருசரமாததிரினமணற்கோலமதைமமாந்தவதாருதுடயசுளவாம

ஆளுடையவடிமை

ஆணிப்பொன்மபலததிராநதததாண்டவஞ்செயராநீளசெய்
வெனியிறெசெனனியின்மணனைப்பிட்டுகநாசசுமப்பித்தமீனவாறன
பாணிப்பிரமபுகொடுவடிப்பித்ததுமபரனருளைப்பரவுவித்த
பாணிககவாசகரூடியவருக்கடிமைமகளைமகிழருவாழ்வார (சுசு)

சுண்டேசுவர்

வேறு

தந்தையேயாதியதமா களாயினுஞ்சுககரன் றனனை
நிந்தையேசெய்திடிற்றடிந்தவாதமமினநீங்குகபாவப
பந்தமேயிலைபுண்ணியமாகுமிடபாரினிலென் னை
சுகதையேதந்தசுண்டேசுவரனுந்நகுறசோறுவாமமோ. (கௌ)

அறுபதிலாவது

வேறு

மினபேயலொளிநுஞ்சடைபடுபருமானவிழியின மணியுந்திருநீறு
மன்பாறபோற்றியவவாதமஞ்சுககரத்தைக்கொண்டாடிப
பொன்பாறபொன்பாறபுவினாறபொந்தபாசபுணையொழிந்த
வொன்பானேழுமுனிவரையுமுனாப்பாமனினையெக்கபாபாரே

ஒன்பதிலாவது

என்பதிபாமபணிபுணமிசுவைகளிக்கமனநினடமியறமபெமமான
றன்பதிபாதியபணிநதுமனங்கசியவுடல்குழையத்தறிந்தமோன
வன்பதிபாமநிலவவருணமயமாந்திருவிசைப்பாவருளுந்தையவ
வொன்பதின்மரோணகமலசசெஞ்சரணநெஞ்சரணத்தொளிருமாமல

சுந்தர்னதாவது

இந்தானவமமைபாகாவேந்தாகமாதியினையந்தனான
முந்தானசுந்தாததுவிதவண்மைதமிழ்மொழியிலுலகமொங்குத
ந்தானசிவபோகத்தேதினைக்குமபெருஞ்செலவஞ்சாரந்தவெங்கள்
ந்தானசுவாதிருந்தாளகடமைநந்தமைதலைக்குக்கொளவாம

சேக்கிழார்.

வேறு

ருணமலமொழிவிந்தமபெருமானேடிணடற்ககலப்புவித்தொளிநுஞ்
தருணமிகுருநாததொண்டாதஞ்சரிதைசெவவியவொளிக்கழகனகப்
பாருண்மலினறத்திறைதருமொழியாற்புகலனித்தபுண்ணியநாம
ருணமொழித்தேவரழகியகமலவமலவொண்ணடியடைக்கலமே

திராவிடமகாபாடியழனிவரர்

வேறு

ந்தாந்தபுறசமயபிணக்கறுத்துப்பேருவகபிறங்கிடலட
ந்தாந்தமித்தெனவேமெயகண்டாசாததிரத்துமுடித்துக்காட்ட
ந்தாந்தமியாவருக்குமுட்டுவிப்பான் னுறைசெவியினிலைத்தெவங்கள்
ந்தாந்தபாணுவெனுஞ்சிவஞானமுனிவராதாள்சுகதையெவாம.

போதகாசிரியர்

சகவாதவற்போலவியலிசைநாடகக்கலையிறநன்னேரின்றி
யிகவாதபாநூனசசோபானவகையனைத்துமெற்கிங்கூட்டி-
யகனாதனப்போதகாசிரியல்கியெனுமாநதபேறைச
சகநாதநாவலனற்பெருமான்றணிணையடிகளசிறைச்செய்வாம-

சுடவுள் வாழ்தது முற்றிறறு

அவையடக்கம்.

கனனிகிறநிறுவாநமிகதலுமநமியுததகைமைசதிரினுயநது
மனனுபுகமுயாநமிழிறபுராணமுறைகூறுகெனமகிமைபுறற
மினெனூளிருஞ்சடைப்பெருமானடியவாகளபுடனேவினமபுமாற்றற
துனனுமனதசுதமுனிநபபமுனைநதிடவுமிதரைககசதுணிகதிடடேனல்
திதிககிழவனளகையினிலவைசியாசெய்வாணிபததைநிசரவநதப
பதிககுலவுமொருமிடியனளிறகுவிற்றுப்பயனடையுமபாணமைபோலுந
துதிககவருதொண்டைமண்டலராதிப்புலவாமுனநதுணிகதுநினறு
நகிகககிலாச்சிறியேனுமபுராணமெனவொன்றிறநிமகிழநததாமால.

வாமுதலுயாதணையோரபுரிநதிட்டதிருநதொண்டினசெய்கைமான
ரவலுடனஹிணையுமவிதியறியாதேயிபற்றவாண்டபெமமா
ருவலாகளகற்பனையோடலங்காரநயமேவநவினூலபோனறு
கூவலின்மண்டுகததுககததுமெனியேனநமிழுங்கொளகிறபாரால

அவையடக்க முற்றிறறு

சிறப்புப்பாயிரம்.

ட்டாங்குலுளபுலவாவிபநதுதமிழநயமனைததுமபணபிறறேறச
ட்டாயவானமியூரபுராணமதுநவரசமுஞ்சுரககவுணமைத
தட்டாரந்தநூனநகலைபலவுநனிதோநதுதிகமுமபூவை
ட்டாவதானகலியாணசுநதரசுகவிஞனறைந்திட்டானல்.

ஆகச்செய்யுள் - ௨௭.

திருநாட்டுப்பலம்.



நங்கை நங்கிய சடைமருந தீசக கண்ணுதல்
மங்கை சொக்க நாயகி யாருடன மருவி,
தங்கும வானமியூத தலகதினை தழீஇத் தவத்தின
பொங்கு தொண்டை மண்டலத் தணிநலம் புகல்வாம. (க)

துண்ட மாமதி, குழனியை மிலைசிய துன்னிருட்
கண்ட னீற்றணி மேனியி னழகினைக் கடுப்ப
விண்டனிற பறபல படலையை மாணவே விளக்க
கொண்டலங் ஞெமிநதன விரைவினிற் சீடடிசை குணித்தே.

வெணடிரை யலைத்து மணித்திரன் கொழிக்கும் சியனபல
கொண்டிரு நரங்க வாகவி முகட்டினைக் குறித்தே
தொண்டலம் வைத்துக் கரிபல வுரிநூறு தோற்றத்
துண்டன நீரினை யெழிலிகள் வயினவயி றூரநடே. (ங)

துங்க நாயகி நருகிற மேனிபோற் றேன்றித்
தங்கு நகதியம் பொருப்புழை விருப்பொடு சாந்தே
யங்கண குலகொடு பொமமென வெழுமபியே யாத்து
மங்குல விண்ணிடை யெங்கணுங் கெழுமின மத்தாதே (ஊ)

அறிவினை யாணவ மலமது மறைக்குறு மாங்குச
செறிநரு வானசுட ராதிய தேசனைக் களித்து
வெறிநொளும வலவினைத் தொடாபினுந் தொல்லநா விளங்கி
மறிபடு மாறென மினனின வாங்கங்கு மங்குல. (ஐ)

அசுத்த மாயையி ஞெவியெனு மடவிடி யுறுக்க
நசித்துப் போமவகை தீதுசெய நகாவன்' வொழித்து
விசித்தடு விலவினிற் பூட்டிடு மமபென விரைந்து
வசித்தடு முல்கனின் மழையினைப் பெய்தன மாரி. (ஈ)

ஐந்தினை நானில் மடங்கலு மனியுறப் புயலாற்
றந்தடு நீர்வளம் பறபல தகைமைய வாயின
பந்தம் துறந்து முயிரகனின் பங்குவம் போன்று
வந்தடு மேராமல மாயையின் வகைகளை மாணும். (எ)

இன்னவா நகில மாண்புற விருமழை பெய்து
மன்னிய மேக முன்னிற வெண்மையை வாயநத
துன்னிருட சத்தி மலமயத் தொடருஞ்சுகமநதும்
பின்னருந் தனவடி வாய்து பெருமையே போலும். (அ)

குன்றிபெயல பாரி நீரநதிடக குவடுங் டோறு
மொனியுறு மருவித் தாரை யொண்ணையி னடருவ
வ ரிபெறு புனிமா தேவி யணிமுலை யநனமேல
வென்றிய நாளி மலை விளங்குவ நேரும. (ஆ)

வினையுறு சநகன நலலகில் வெண்ணிற மருதபுப
புரையது நிநதல்மாதன பாதிய பொதிநது
வரைபெறு வளனொலாக் கவாநது வழங்கிய வொலியின
றரையினை நாடிவந் திழிந் தன தனித்தவெண்ணீர்தம. (அ)

வேறு.

அருங்கி ளென்ன வநந் வைவயெலா மொனருந் கூடி
மருங்கிய பாவி யாளு மணமிசை யோடா நிற்கும்
பெருங்கிய சமயந் தோநள பேணுறும் வழிபா டெல்லா
மொருவாநரு ளைவளு சொற்ற வொருவனை யடை வல போனதே.

நருஷி வெண்மை காண நிலவிடு மணிந் னூல
வேற்றிடு மடிய ராபப வெழிலுறுந் சடைமே லிடச
சாற்றிப் பாலகதி னாடிச் சாருநந் தியினமேற தங்கப
போற்றிட வரலாற பெமமான் போன்றிடும பாவி யாதே. (கஉ)

உயரகில் களபரு சநத மொண்மணம் வீசுமலை
வியனுறு நயிரசெய பாடேன மேலுற வாயை மூடி
யியனுரைக கலையைப் போததக வெழிலுடன் வருநந்நேற்றம்
பெயாசிவ பூசை யாற்றப பெயாடி யாபோனம் பாவி. (கஉ)

மலைசா வநது தோன்றி மகிழினைச் செயது நாளு
மலைகட லுல்கின மாக்கட கழகிப சத்தி செய்து
கலைமை கொடெய்வப பெமமான றனனிட முறையபபெற்றே
புலைவரு வடி வேற கண்ண னுமையினை மாணும் பாவி. (கச)

தேனினை யுண்டு தேக்கித் திகழணி யாரம பூண்டு
காணினா வேங்கைத் தூசு கவினுற நனகு சுற்றிக
கூனிய சிலையா யானைக் கோட்டினைக் கொண்டங் கேந்திக
கோனிவ னென்ன யாருங் குலவவந் ததுவண பாவி. (கரு)

வேறு

இந்த வகையி் னெங்கனு மோடி
முந்தக் குறிச்சியின் முழங்குபு சென்று
சந்த விதனைச் சவாரை வாட்டிக்
கந்த வெட்சியைக் கவினுறச் சூடி. (கசு)

முலையைக் கண்டு முளிதயி ருண்டு
நல்லவா கற்பை நையய வழித்தங்
கெலையி லானிரை யீர்த்துடன் ஞாண்டு
மெல்லவா வஞ்சியை மிலைந்து நடந்து. (கௌ)

வயலுள மருதம் வந்தவண மள்ளா
செயலுறு கரைகள சிதைந்திட நொச்சி
வயனுற மோதி வளர்நெலை வாரி
யியமுறக் குதுமபை யினிதி னணிநநே. (கஅ)

நெய்கலை நண்ணி நீடிய சேப்பா
செய்திடு மளனைச் செவவை மழித்தே
பெய்திடு முடையின் பிழையைப் போக்கி
பெய்திடக் கடலு மெதிருற வந்தே. (கக)

அலையுமென கரத்தா லரசிறை யேந்தி
நிலையுறு பயத்தா னிறைந்து நிற்கத்
தலைமைகொள பாவி தானு முவந்து
கலந்துற வாடிக் களித்ததை யனநே. (க௦)

திருப்பயி ரெண்டை தெய்வநன னுடடுப
பருப்பத் மாதி பாறபெருஞ் செல்வத்
திருப்பினு மதிக மீந்து புரந்து
விருப்புடன் செங்கோல விழைந்தது பாவி. (க௧)

வேறு.

ஆலிகொள மழையதின்றி யருபபம்வந துறற ஞான்றும்
பாலியின் பெருக்கா லெங்கும் பயனபல வோங்குநாளுங்
கோலிய வறங்க ளொல்லாங் குறைவற நிலைத்து நிறகு
மேலியல் புற்றதீநத மேதகு தொண்டைநாடு (உஉ)

வனபுறு மனதகராகி வாழவுறுறு சமயத் தோரு
மினபுடன சைவஞ் சொற்ற விறைவனே தெய்வமெனனா
வனபுகொண டேக, நயாரு மாளுடைப பிள்ளையாரா
லென்புபெண னாகி வநத திருநதமிழ், தொண்டைநாடு (உஉ)

நறவது கொப்ப ளிகருநறுநதுழாய் மாலையாணும்
விறலகெழுபிரமன றுணும் வீறறிருந தேதது யுய்யு
முறலுறுங் கயிலைப பெமமா னுடையாறு மமலை வந்திங்
நறமெலாம வளாககப பெற்ற தழுவிய தொண்டைநாடு (உஉ)

முருக்கிதழ் நிறததுர சீரின் முதவடிக் கொளி யோடு
மிருக்கினி விருக்கு மெமமா னீந்தோரே வேதததுறற
பெருக்கமே பொருவகு பூந்துப பிறங்குநன வீதினூலிற்
மிருக்குறடநத வெநதை செனிதத்து தொண்டைநாடு. (உரு)

வியு முதுகு காட்ட மலாவன் படைபபு நீங்கத
றவிகட கெல்லா ஞானததுலவிய ராகிவிடறு
பறலருந தேவதேவன பேறறினை யடைந்து வாழநத
பிறலகெழுந திருவெண காடா வீடது தொண்டைநாடு. (உரு)

ருவிய வுலக முன்று மண்ணுவீன் சைவப பேறே
பருகுறச செய்து செவ்வப பெருநதமிழ் வேதஞ் சொற்ற
ருவனா கொண்டா சீர்த்தி தெரிக்கவந தவத நிறத
ருண்மொழிந் தேவ ரன்டி னமாநதது தொண்டைநாடு. (உரு)

வபபெருந் தேவன வாழுந் சிவாலயா சிறப்பந் சக்கீகா
வபடீணி போகசச செய்யும பண்புறு பூசைப பொறுபு
வபபுற நாளுந் காணுமுயரிய விழாவி னோபபு
வப்புட னென்று மோங்கி நிலைத்து தொண்டைநாடு (உரு)

ஊரெலாஞ் சிவநா மங்க ஞானாயெலா நாலவா பாடம்
நீரெலாந தெய்வத் தீர்த்த நிலையெலா ஞான யோகம்
பேரெலாஞ் சிவநா மங்க ன பேரெலா முத்தி வேட்கை
யேரெலாந கொண்ட திருந வெழிலுலாந தொண்டைநாடு (௨௬)

அபிபாசனா ஸ்ரீமதேவமாயை நெய்யக கோட்டை
சொந்தியா கோட்டை யடி குறிப்பது சொன்ன ராசி
பெருகு சைவமேயே நெய்யக தரணா சீரே
செய்யப்படுத மிழிப்பாட்டே தொண்டையாந தொண்டைநாட்டில.

சுறபவா சுத கசைவந கவினுறு முண்மை ஸூலே
நிறபவா மனுவாந சொற்ற நியதியைக கடைப்பிடித்தே
யறபமென னுரைப்ப தெல்லா மயிசிற யாநு சுப்பே
பொற பெலாம வாயநதவிநதப புண்ணியத் தொண்டைநாட்டில.

எநதநாட் டினுங்கா னுத வெழிலுடைப பொருநாக ளெல்லாஞ்
சுநததம வாயககப் பெறுதுத கன்னிகரினறி யோங்கு
மநதரத் தேவா தாமு மாசைமேந தொண்டை நாட்டி
னைநதினை வளங்க ன சற்றே யறிநதவாறுரைக்க லுற்றம. (௩௨)

குறிஞ்சி

வேறு

விருமபிய பொருளின் நாடியே வேட்கை யுற்றவா
பெருமபொருள் வேற நாடு பெற்றிடினுங்கொளா ரவாபொற
நிருந்திய சந்தைய கயசிற சிதை வுறச்செயது
பொருந்திய புன்பயி ரிடியையப் பொறுவா வேடா (௩௩)

படாநநம் பைந்தினை விதநிடப பாரினைத் திருததுபு
சுடரிய வொர்விநி மணிபல் கோன்றினு மவைதமை
யடாநந கலலுடன வாரியே யநறுவா குறவ
ரிடாசெயுமுல்கினை மதித்திடா விருநவா செயல்போல (௩௪)

பொருந்திய தனைக்கொ கொண்டி மட்டகம் வெருவ
முருந்துறழ மூரலா ரோடெபு யாழிபினைக் கேட்டலு
மிருந்து கரநிடக் கொலைக் கொணுங்கு கூடித
திருநத வுள்ளன குறிஞ்சியந தனைப்பல மெங்கும் (௩௫)

மதிநுத லாடவ ரொயிலினை மகிழவுடன் காண்டலும்
வதிநுடையிலினை மேங்கியே வாட்டமுற நசைதா
வெதிநுற ினறிடு மவைசுமை யிவாதரக கடிந்திடா
கதிநுற மநிலக கடவுளின் கரியென வெண்ணியே (௩௬)

மலைபுறு சலசல வெனநீர் வருமொலி யதுகேட
டலைதரக கரியின் மிரிதநு மணங்குற வவவயின்
மலைகளின் முழைகளிற் றவமுறு மாதவா தமைவிட
நிலைநு மரணவ விருளின் மோமெ போலும். (௩௭)

விண்முகங் குடைபட லோங்கிய வேயவளா மலையின்
கண்ணாறு தாறுவிற் றிரிதநு தந்தியு தததைத்
நண்ணிய மழைமுடிந் கனமெனச் சிறைமயி லகவுவ
ண்ணிமெ வெய்யசெறி வேனிலா னுளினு மிகவே. (௩௮)

அமர்வழிக் கொடிச்சியா பணவைமேல வயின்வயி னிருந்து
மயர்வழித் தழவினா குலைதிடு வண்ணிற் றினத்தின
தரீறனவழி யாசினி யாதிப சித்திட வசுமபினா
மீமர்வளா யானையும் வழுக்கியே வீழ்வன கடிதே. (௩௯)

அங்கண்ணிடைக் குறிச்சியா முலைகளுக கெதிரென நுவலுந்
புண்ணிய கரிசனின் கோடவை தேயவுற வேலியாப்
முண்ணிடுங் குறவாக னொங்குன மேனலை விளைவித்
குடிநண்ணுவா நுவனை நண னிமுறுட னுவப்பினிற் கூட்டி (௪௦)

அங்குருவிசை படுகிசை விழநிமி நடுகசல வேயின்
துங்குருவிப் முததமு மதமா மருப்புறு மாரமு
பங்குருமெழின் முலை நிகாடிபன வெனமுனிற் தெங்கணும
யெவருவுறக் கொடிச்சியா கவண கொடு வீசுவா வன்பா. (௪௧)

வயடீள்ளிய சுடாவடி வேலுடை யுயாகுதப் பெருமான
மயடீளியென மனணைபை மணந்திட மகிழவுட னன்று
கயடீளிய பலவீன யாடடினைச் செய்திடப் பெற்ற
மியடீளாளருங் குறிஞ்சியின் பெருமையை பெவரிசைப பவரே. (௪௨)

முல்லை

வேறு

மழவிடை யேற்றலான மானினைத் தாங்கலா
 னிழறரு மாதத்யு மிதழியு நீடலாற
 ரெழுவரு மாலுடன ரெடாபு கொள்ளலா
 லழகிய வன்புல மரணை மானுமே. (சக

மல்லிகை வெட்சியோ டாதிய மலாநிறை
 வலிமண மயங்கியே வனந்தனிற பட்டுவ
 புலவிய பனனிற மயிரினா புரிந்திடு
 மெலவிய கம்பளம் விரித்தன போலுமே. (சௌ

கயலினைப் பழித்திடுங் கண்ணுறு மிடைச்சிய
 ரியலினுக் குடைந்தவ ணேங்குறு முழையினந்
 தயிராகடை யோதையிற றளமபிப பாடியிற
 றுயிலுற தலைகுவ துறந்தவா செயலபோல. (சௌ

குழைதரு கட்சியிற குலவிய நோரகை
 மழைவளா நாளினில வாப்பொதிர துறையுமா
 லிழையிடைக் குடததய ரெழினமண மகருடன
 விழைவுடன் கொஞ்சிடு மிழற்றலை விருமபியே (சக

ஆனின் மேயந்திடு மமலையுந் துவரைபாந்
 தானியம் வித்திடு மரவமும பெருகினைப்
 பானிய மத்திதிடு மோதையுந் பான்மொழி
 மானினி யாரசெயுங் குரவையின் மடங்கும. (சௌ

அவயவ முழுதினு மண்டாகள் வாழந்திடு
 நவமிசும பசுநிறை நாடொறுங் காத்திடுந்
 தவமிக வாயந்ததாற றரணியின் வாழ்வவ
 ரவரையு மண்டமென றழைத்திட்டாரரோ (சௌ

வேயலி னாசெயு பெனகுழ லேந்திடு
 மாயாசா தாரியி னானிரை யாதிய
 வாயசை வின்றியே மயங்குவ கனியான்
 மீயகத தேயுறை மேலவா போலுமே. (சௌ

வெட்டிய மடுப்புனல ஹிருமபிமாந தாமலுங்
கடடிய வேலியைக கடக்கவெண் ணுமலு
நட்டிடு கூழினை நாடிமே யாமலு
மிட்டமொ லொவுவ வெங்கணு முயல்கள (௧௦)

சுக்கவாக கணுப்பவன் றந்திடி ல்கனையே
மிக்கவா கொண்டுடன் மீநலஞ் செயவாபோ
லக்குலக கோவாக ளளித்திடும புலலினை
விககவுண டாததநும வேண்டிய வமிழ்தமே (௧௧)

உலகினை வயினதி லொடுக்கு நாரண
னலமிகும் பாடியை நாடிவந் துதித்தே
புலவிய முலலையி னுயராணி முறநும
பலபல வாகப பகருவ ரெவரே (௧௨)

ம ந த ம்

வேறு.

ஹரனடிக கனபு பூண்ட வடியவ ரருளபோ லோங்கு
ஹரினா சோலைச சூழல் வயின வயினமலகி நீடந்
ஹமிகு ஞானமோனா தமமனத் தெளிவு போன்று
ஹினமிகு வாணியேரி நிறைநகன மருத வைப்பில் (௧௩)

புயவாக கனபி னீந்த வரும்பொருள வளநது நாளும்
புமிசை யனநத மாகப பவித்திடுந் தனமை போன்று
புடியவும பாலி நீதத மொயததபல காலக ளாகிக
குடிவள மோங்க வெனறுங் குலாயது மருத வைப்பில் (௧௪)

அங்கணுயிரமாம வேநத னவன்புக மோது மோதை
துங்கமோ டொளிரும் பாலி துழைந்துபாய கிண்டுவோதை
பங்கினவ குமுறு மோதை தண்ணுமை முழங்குமோதை
பெங்கணு மாகி வானத தேகுவ மருத வைப்பில். (௧௫)

வயலெலாஞ் செநநெ லோங்கும் வரம்பெலா முதமோங்கு
மயலெலா மரைகனோங்கு மவைகள் லனை மோங்குங்
கீயலெலா மடையி லோங்குங் கருங்கவ ரிகளே யோங்கு
மியலெலாங் கொண்டதிரத வெழிலுறு மருத வைப்பில். (௧௬)

ஈலையில் மயில்களாடுந் துறைகளி விப்பியோடு
 லையிற கருமபுகடு மறலிடை மணிகணீடு
 லையில் வணடுபாடும வதியிடை வாளைநாடும
 வலையின மூழ்கி பெனறும வியனுறு மருதவைப்பில். (௫௭)

வினன மலாகடோறுங் கசிரதுசிர தியநற நேனு
 ரவினின் வழிந் தேனும வருகக்கயி விழிந் தேனு
 மவிய கதலித் தேனும விரவியோ ராறு யோடி
 ரவிய பாவி யொதது வழங்குவ மருதவைப்பில். (௫௮)

நெறதரு கொண்டை நாட்டிற் செறிநதிடு மளளரியாரும
 நறதரா சடகந் யையது புலனகளைக காததுவாழு
 நறதரா மறைநூல வலலோர மன்னவா வணிகரோங்க
 நறதரு வினையின மூளவ ரனுதின மருதவைப்பில் (௫௯)

வேறு

கநகாத திணைமுழல் காவினைய யிணைவிழி
 யுத்தாத நிகலிடை யநதளிர் நிகருடல்
 சுநதரி துணைமுலை கோயப புலவிடு
 மிந்திர னைத்தொழு தேத்தின ருழவாகள். (௬௦)

பொருந்தி புனலினைப் புருமுடை மளளாகள்
 வருந்திப் பலபல வரமபினைக கோட்டியே
 திருந்திய காலவழி செறிநதிடச் செயதலா
 விருந்தது பணைதொறு மீரமதாகவே (௬௧)

கலப்பையிற புடநிவா காளைட்டமமையே
 யுலப்பா வவ் சகை யுழுதிட முயங்குவா
 லப்பபு விரையினைக கரங்கொடு வித்துவா
 கலைப்பட வங்குரஞ் சார்ந்து களிப்பரால். (௬௨)

யாததிப் கீரினை யாண்டு மளளாகள்
 கோத்திடு காலகளிற குறித்துக் கவிழ்த்திடச்
 சேந்ததுறு நெனமுனை செவவிதி னடியே
 காததிடு மகவெனக காகக வுற்றனா (௬௩)

பானிறத் தொளிரிய பரந்த நெனமுனை
நீனிற மரகத நீள்கொழுந் தாமென
வானினை நோக்கியே வளாந்த மென்பயிர
கூனிய சங்கினங் குலவிய பணைகளில (௬௪)

வாரினா நாற்றினை வயறொறு நட்டனா
சீரிய வினைதருஞ் செம்மை நோக்கியே
யாருயி ரனைததுமுற் றறிந் தவ்வவற்றினைப
பாரினி னுட்டும பரமந் போலுமே. (௬௫)

உதகமச சைவாக னுளுறிய செயலெலா
நிததமு மோங்கியே நிலைகம பான்மைபோல
பைகதபூம பணையிற பயிரெலாம வளாந்தன
வயததநந் பாவியி னெண புனலுடடவே. (௬௬)

அநுளுடை மாநகரு மாதியா கூழினுன
மருளது வாய்ந்திட மயங்குவரதுபோல
மருவுபைங் கூழினீள் மலாமுதற களைபல
வருகின விடையிடை யடாநது மிக்கவே (௬௭)

பகுவ நோக்கியே பாச மொழித்திடுந்
தககதி ரோகைபோற சாரந்த களைகளை
யொக்கவே யொழித்திட வழத்தி மாறெலா
மிககலந் தெயதினா மென்பணை முறறுமே (௬௮)

களைகளைப பிடுகெகுபு ககாககண் வீசலும
வளைகளவந துழத்தியா மலரடி முட்டிட
விளமுலை குலுங்கவே யிமமென வேவெரீஇக
களமாக டேத்திடக களிதது மகிழவரால். (௬௯)

தங்கடஞ் சாயைககண டண்வயற் றேன்றுங்காற
"செங்கய லெனறதைச சிந்தையி னுடியே
பங்கயக கரங்களாற் பற்றப பதைத்தன
ரங்கதைக் காண்கிலா தயர்ந்து வெள்குவார். (௭௦)

திருவான்மியூர்ப்புராணம்.

ஆமப லெனத்திரி யாயிழை மாமுழை
தேமபடு மரையெனச சோநது மூசுநத
காமபினைக கண்டதொர சுருதி வண்டெனப
புறப்பிணைச சுருமபினம பெய்விநது மயங்குமால் (எக)

ஆனனமென் னன்னடை யாற்றுக்கா லாடடியா
மன்னிய பறபல மலாகனி னைப்பருடப
பின்னமுற ஹலாதரப பெயாதது வீசின
ரன்னவை தமமுறுப பழகினைக கவர்தலால். (எஉ)

கழனிவாய்த தோன்றிய களைகளை நீக்கியே
யுழவாகண் மாகரா ரொதுங்குபவ் வவரது
குழலுடன சென்றன குவவுச சுருமபின
நிழனமலாச சேககைக ணீங்கப பெற்றதால். (எங)

அடர்கொடும பறறெலா மகலப பினனரு
டிடமுட னேங்கிடத திகழ்தரு நலம்போற்
படரிய களைபல பாற்றலும பைங்குழ்
மடலுடன வளநதன வான்முக நோக்கியே (எச)

வேறு

லலவிற சாலக சேருக சுனிருநிற் றலைநி மிரந்து
லலவநற் புலவா மான வரவாச சிரமவ ணங்கி
லலவா பழக்கந் தன்னு னாடொறு மனைநி மாக
வொல்லென நறுநதணசாலி யுயாவன படுகா தோலும. (எடு)

தளைதொறு நிவநத சாலி தக்கநெற் கதிரகண் முறறித
தளைநரத கரையிற் சாயநது திகழ்தரு மமயநததந
களையுட னிரநரியாருங் கெழுமியே நன்னுஞ்ஞயதது
வளைதருங் குயங்கை யேநதி வநதனா வினையின மூண்டோர.

அநிநதனா நிராயாய் நினறே யடுக்கினா வேறு வேறு
வநிநதனா தலையிறலாகக் கைததன ரோட்டமாகத்
திரிந்தனா களனை நாடிச சேர்நதனர் மேரு மானப
புரிந்தன ரரிகடமமைப புகழுறுங் களமரீட்டம. (எஎ)

நெற்பொலி போக டமமை நீண்மலை யென்ன நோக்கிப்
பொற்புறு மேகயோகம போந்தன வென்னு மாபோல்
பற்பீல மேதிநேரப் பந்தியி னிணைததங் கோட்டிக்
கற்புய மளளா வைக்கோல கழித்தனா நெலவினின்று. (௭௮)

பங்கமில் சுதத சைவா பகாதரும வாதிற் றேற்று
மங்குபுன மதததரி யாரும வயின்வயி னிரிவா போன்று
பொங்குநெற பொலியை வாரிப் பொள்ளெனக் காலிற றாவத்
தங்கிய பதடி யெல்லாந் தலைதலை பரந்த வமமா. (௭௯)

கொற்றவாக காறி லொன்று கூறுசெய தீர்த பினனா
மற்றநெற சூடமேற்றி மகிழ்வொடு பனைகூட சேர்த்து
முற்றுமஞ் சிகையிறகூட்டி மொழிபிதூக கடன்க ளாற்றிச்
சுற்றமொ டிருநது வாழ்வா தொலகுடிக் களமரென்றும (௮௦)

சிவனடி யானாக காணிற சென்றெதிரா கொண்டு வந்து
தவிசினி லிருததி முன்னாத தக்கவா றிருநது வேண்டு
நவமணியாதி யீர்து நறசுவை யடிசி லூட்டி
யிவாதரும வழிபா டாற்றி யின்புறுங் குடிக ளெங்கும். (௮௧)

செநநெலின் வண்மை கண்டு செங்கரும் பிவையே யென்றுங்
கன்னலின் வளபப நோக்கிக் கண்டன கமுகே யென்றுந்
! துன்னிய கோலத தானாத தோனறுவ தெங்கே யென்று
மின்னண மயரச செயபு மெழிலவள முற்று மென்கும். (௮௨)

இந்திர போகந் தானு மிளைத்திட விலலந தோறு
மைநதரு மாத ராரு மகிழவுட னொக்கற பேணிச
சந்திர சேக ரன்றன றண்ணடி போற்றி மள்ளா
சந்ததம வாழும் வைப்புச சாற்றலாந் தகைமைத் தேயோ. (௮௩)

நெய்தல்

படியிசை வேறு வேறுப் பரவிய சமய மெல்லா
முடிவீனிற் றன்னைச் சார முயங்கிடுஞ் சைவம போன்று
வடிவுறு நதிக ளியாவும் வயின்வயிற் றேன்றி யேயடிப
படிதர் வேற்று நீமெ பயோததி நெய்தறன்னில. (௮௪)

பகைவறிற் பகைவர் கூடிப் பண்புகொண் டமாதல போன்று
திகையினைக் கலையாக் கொண்ட திகம்பரற் களறு நஞ்சு
மிகையுறத் தந்து நீடும விரிகடற் கரையின பாங்காத
தகையறும் பொயமமை சொற்ற தாழையும் வளாந்தவன்றே.

கடன்மருங் கணைந்து நல்ல காற்றினைக் கொள்வார தமமு
னுடனெழு மீனி னுற்ற மொழிதர நெய்த னாக
மடல்கெழு தாழை ஞாழன மருவிய புனனை கோங்கு
படர்தரு வாச மீயும பன்னெடு நாளு மாங்கண. (அக)

பெரியகாக கேட்குமுன்னே பெருமபொரு ளீவாரப் போன்று
விரிதரப் பரதர் நாட வியன்றினாக கரங்க டமமா
லரியதோர் சங்க முதத மரதனம் பவள மாதி
பரிவுட னீவ தாகப் பாரப்பரக் கடலவா ரததே. (அஎ)

நிலமகிழ நிதியந் தேடி நீளகடல சென்ற சேர்ப்பா
பலதின மாகி யினனும் படாதர விலலை யெனஞ்
வலமுற விமழு நெய்த லாயிழை மாகள் சேணிற
கலனுறு கூம்பைக் காணக் களிப்பினிற றோயவா மாதோ (அஅ)

பெருகிய சிவபோகத்தின் பெருக்கின்ற குனிந்த மேலோர்
மருவிய வுலகந் தோன்று மகிழ்ச்சியின வதிவா போல
வரியதொர் நிமிங்கு லங்க ளாதிய மீனக் ளெலலாங்
கரியமா கடலுக்குள்ளே களிதுயில் கொள்ளு மமமா (அக)

உப்பினை யளங்க டோறு முமணாக ளமைக்கு மோதை
கப்பலை யோட்டவெண்ணிக் கனவிதை விரிகழு மோதை
வெப்புற வுணக்கு மீனை வேட்டுண வருநீரக் காக
மப்புறப் படுத்தமோதை யாகவி யொலியின மேலாம், (கூ0)

பெருகிய கடலினீரைப் பேணிடார பட்டி னத்தா
ரருகுறு கேணிநீரை யருந்துவர் தாகந் தீர
வருவினிற பெரியரோனு முதவிடா தமமை நீத்து
மருவிய சிறியரோடு மகிழுநா குணத்தைக் கண்டே. (கூக)

(x)

சுருநிற வமணா மேனாட் கடலுழைக் கட்டி விட்ட
வருணிறை யரசைத் தாங்கி யருங்கரைப் பாங்காச் சேர்த்த
வருணனைத் தெய்வமாக வாயநதிடு நெய்தன் மேனமை
சுருவமு மோர்ந்து நன்கு சார்த்துரைக குநாக ளியாரே. (கஉ)

பாலை.

வேறு

எயிறறியாக ளெழினலத்திற கிரிநதிட்ட தூதுணங்கள்
குயிறறியபற குடினிறைந்த குறுமபினிடை வாழாமே
வெயிற்றலையி லேயிருந்து வேறயினி வேண்டாமே
வயிற்றுண வனறியினறு வனபருகை யுணணிமொல். (கங)

பொரிகெழுவற கலைநிறையும் புறவயிரக கோங்காதி
சொரிமலர்கள் விரவிமிகச சுரமுழுது மலருவன
வெரிதழலுக காற்றும் விடாபபட்டுச செலவழுங்குஞ்
சுரிசுழலார மெல்லடிக்குச சுகமதனை விளைத்திடவே. (கச)

நெருங்குவள ரிருபபையினி னிறைந்ததழை யிடையிடையே
மருங்கமரும வெண்ணிறத்த மலாகளினத் தொளிநோக்கம்
பெருங்கனத் தியங்குபல பெயரெழிவி னனநதலையி
லருங்கதிரே யுடுவனைய வழகொருங்கு காட்டிடுமொல். (கரு)

பலபாவை யளிததுவளா பயிலருரவு தமைநோக்கி
மலடாகுந தமதஞரை மாறறிடுவான மனததெண்ணி
நலனாருஞ் சண்டிகைமு னன்மலாக ளினஞ்சொரிந்து
பலனாகத் தவஞ்செயது பாடலங்கள பலகிமொல். (கசு)

நல்லுதகப் பொருட்சிறிது நாடிடுதற் கரிதாகி
யிலலையிதற் கொப்பெனவே யெரியெறிவெங் கடத்தினுழைச
செல்வுழி யங்கெய்திடுவார் தேக்குமவிடாய தீர்தருவா
னெலவிமான் நறதிடுவ நெறிதோறு நற்கனிகள். (கசு)

எத்தகையு கொற்றவரு மெழிலவென்றி வேணடுநோ
வித்தகைய செம்புலத்தி லிருங்கோட்டங் கொண்டருளுஞ்
சத்தியினை யேபணிந்து தக்கவரம பலபெற்று
மெத்தியநல வாகையினை யேகுடி மேவுவரால். (கசு)

கல்லாரிற் பயின்றுவிட்டா கற்றாரினகுணமனைத்து
நல்லார்வத தறிந்திடுவா நானிலத்தி லஃதொப்பச்
செல்லாரு நானிலத்துச் சீரமையெலா நனிதேற
வெல்லாரும வெயிலெரிககு மிருமபாலை யோங்குறுமால. (௯௯)

திணைமயக்கம்.

வேறு

வயல்களினடமிடைந துயருஞ்சுவைக்கழைக்கமையிலைதவையமாசம்மை
வயன் குளமாகக்கவையடித்தாடபகடென்னுமிசமயாவினமறிகச்செல்வ
ரியவவாசசா னுவின கதலியினிதயிலவந்திததவெருமைதமமை
யயலுறையுஞ்சிறுரராமபலெனவேநெருங்கியபாவுதீர்வா.

தங்கள்விழிக்குறும்வென் னொப்பரத்தியாகளகயற்குழுவைத்தாமுண்கக
வங்கவைகளுக்குப்புறவேயடுததசுனையிறபா யுமாங்கெஞ்ஞான றுந்
தங்குமலாத்தேன் ஞிமிறுமிகவெரீஇதுனைச்சியாகடலையினமொய்ப்பச
சங்கையுறக்கொண்டவிடைசுமையாற்றாதரிதலங்கித்தளராநிறபா.

பாங்குபெறுந் திணைகருலைக ருரீஇயினங்கள் வாய்கெகிப் பறந்துச்சென்று
வாங்குமயற்சேலைகளிலிருந்து கொறித்திடும்பான்மை வயங்குமோராபா
லோங்கிய செந்நெற்க்கிரக ணனிமுற்றித் திடபமுற வுதிராத முத்தங்
கூங்கவணில வைத்தெறியககுறிஞ்சிநிலக்கொடிச்சியாக்கொள்வரோசா

பொதுவியாகள் கடைகினற சதியோதைக கஞ்சமுயல புகு கு னாவகா
முதிரபரன்மு ரம்பிலவளா வரகாதி கறித்துணை முயங்கு மோர்பா
லதிரகருமபா லையினோதை கேட்டலும்பல் கருமந்தி யலமந்தோடி
வெதிரவளாமா வரைகளினிற் குடியிருந்து விளங்குவனவங்ங னேஞ்சார்.

நகரதனிலவல்லவா முயருபரி களிலுலவு நல்லா தங்க
ளகவித்தழகளலாத்நூட வெணமுலலை யமைந்திட்ட வணிகநதற்கு
மிகமலைச்சாத தமயிறினம விளைவிககு மகிலாதி கொன்றுதீயிற்
புகவியற்ற வெழுந்தபுகை மணமவீசி யெந்நாளும் பொருந்துமாமால்.

செந்நெலினையளந்தீந்து வெண்முத்த மிகவாங்கிச் செருகுற்றரு
மன்னுமா லதிமலாக னுதவிமது வாங்கியுண மகிழ்கொள வாருங்
கொன்னெயிற்றி யாககுணவைத் தந்தரசா மைந்தாபுறக கொள்ளுவுரு
மின்னபரி வருத்தனைகளியற்றிவாழ் பவராக வெங்கு நீடும். (௧00)

நானிலத்தின் பொருளைத்த மிவ்வாறு நனிமயங்கி நண்ணுந்தன்மை
வானிலத்துப் புலவர்களு மெடுத்தகைக வியலாது மயக்குவிகுந்
தூவிலத்துப்புக்குத்தொண்டைமண்டலசசீரொருசேரத்தோனறுமென்றன்
பானிலத்த வறிவதனுக கெட்டுமள வேயீங்குப் பகாநதிட் டேனால.(க௦௬)

நிகரரிதா மெழிற்பாலி நாடதனின வளமுழுது நீணிலத்திற
பகரவலா சிவஞான முனிவரே யிவ்வுலகம் பரவு மேனமைப்
பகரமனைத் தினுமோங்குந் திருவானமி யூரெனபை படாந்த சோத்தி
நகரணிக ளொரு சிறிதிவ கெடுத்ததைத்து வினைப்பாச நடலை தீவாம்.

திருநாட்டுப்படலம்

முற்றிறறு

ஆகச்செய்யுள் - கநச

திருநகரீப்படலம்.



கல்வி வல்லுநாக கருண்மருந் தீசாதங் கருணை
செலவி வாழ்தன்மற் றங்கவ ளென்பயன் சிறப்புச
சொல்வி ராவிய ஞானமிங் கிவையெலாந் துளங்கி
நல்விஞ் ஞாதமே நலகுமவ வான்மியூர் நகரம். (க)

மறைக ளாதிய விஞ்சைக ளோதிடு மதிய
நிறைக ளோற்றிடு மனனவ ருதியத் தானே
நிறைவின் மேம்படு வைசிய ராதியா நீடு
நறைத ருந்தருப பொவிவது வான்மியூர் நகரம். (உ)

பான னேர்விழி மடந்தையோ டிறைதரு பரம
னை வன்சர ணனுதினம போற்றிட வமாந்த
மோன யோகிக ணிலைபல நிலவுவ முற்றும்
ஞான மேயுரு வாந்திரு வான்மியூர் நகரம். (ஈ)

கல்வி வேண்டுநர் கனகம வேண்டுநர் காதற
செல்வி வேண்டுநா சேய்கள் வேண்டுநர் தேர்ந்த
பல்வி தப்பொருள் வேண்டுந ரவையெலாம் பகுக்கு
நல்வி ழாததினம் வளர்திரு வான்மியூர் நகரம். (சு)

வஞ்சமுற்றவர் வறுமை பெற்றவர் மறந்து
மஞ்ச லாபவா புன்றொழி லாய்ப்பவ ரணங்கு
விஞ்ச வாழுநா தேடினுங் காண்கிலா வியனா
நஞ்ச தாசிவன் வளர்திரு வான்மியூர நகரம்.

(ரு)

வேறு.

வண்டு செய்வன வண்ண மிலஞ்சியில
வண்டு செய்வன வண்ண மிலஞ்சியில
விண்டு மேவுவ வீசுத னொசுசியில
விண்டு மேவுவ வீசுத னொசுசியில.

(சு)

அரிகள கூடு மரிமண டலத்தினை
யரிகள் பாடு மரிமென் றுடவையி
லரிக ளோடு மரிகளை யோததுமே
யரிக ணீடு மரிமலை யென்னவே.

(எ)

கோவு லாவுமங் கூலத தருகுவண
கோவு லாவுமங் கூரரி தததிடைக
கோவு லாவுங் குளிர்தண பணைவயின
கோவு லாவுமவண் கொண்டலக ளீட்டமே.

(அ)

வேறு.

மாதங்க மேவிடு மாழையின் மாவணி
மாதங்க மாரதரு மாடங்க ளெங்கனு
மாதங்க மணணிடு மந்தண மாதிய
மாதங்க மாரசிரன் மன்விழா வோங்குமே.

(கூ)

வேறு.

அன்பெனும பூமிமாட்டிங் கழுத்திய வருள்காழ் வித்தே
யின்புற நாளுமோங்கி யிலக்டும பான்டை நேர
வென்பணி யீசன் வேட்கு மெழிற்றிரு வான்மியூரை
முன்புற யாண்டுஞ் சூழ்ந்து மொய்த்தன பொங்காச் சோலை. (க௦)

விரியலர் காவி நீழல விளங்குறத் தமமுட் காட்டி
யரியவிண சோலை நாண வமாந்ததண் பொய்கை தோறும்
பிரியமொ டன்னரு சார்ந்து பிடுற வாடுந் தோற்றம்
பெரியதொர் சிவவே டத்தர் பெடபுடன் குடைதன் மாணும். (க௧)

அயில்விழி மாத ரார்த மழகினைக் கவர வெண்ணுப
பயிலும்பைஞ் சோலை யாவும் பைந்தளி ரிணர்த்து நோக்குங்
குயில்களி மறைந்து நின்று குளிர்மொழி கற்பானுமீ
மயிலின மொயிலைக் கற்று மகிழ்வுற நடநது பார்க்கும். (௧௨)

மல்விகை முல்லை கொன்றை மருவுசை பகமா மாதி
யெல்லையில் வாசம வீச வியங்குபூந தணடலைககண
மெல்லிய வாழை பூகமீ வெள்ளிய தாழை வேழ
மல்கிய வேதிலினன வளனெலாந காட்டா நிறகும (௧௩)

தேன்மலி கொன்றை யந்தாச சிவபெரு மாநா தங்கும
வான்மியூ நகாகு நேரா வயங்குமோர தலமுண டென்பார்
பான்மலி காமதேனு பரவிய கலுழி பாயுந
கான்மலி வயமாக கொப்பென் றுரைத்திடுங் கயவாப போலும்.

மருவிய காசி யாநூர் மன்னிய வருணை திலலை
யிருமபெரு வீடடைச குழி விறந்திடி ற பிறக்கி லுன்னி
லருளபெறக் காணி லென்ப ரரியவித தலத்தி லிவவா
றருகிய பேத மினறி யளித்திடு மெவாககு முத்தி. (௧௪)

முகமனாச சொலவ தனது முப்புவ னத்து ளாரு
மிகமலி செலவங் கலவி விரும்பிய ஞான மாதி
யகமகிழ் வுடனே வேட்டங் கடைகுவா சரத மாகப
புகழ்பல வோங்கு மிநகப புண்ணிய வானமி யூரில. (௧௫)

மறவியைச் செய்யும பாச மலத்திடை மூழ்கி நாளும
பிறவியங் கடலிற பட்ட பேதையா பிணியைப் போக்கி
யுறவியைக் காக்க வேண்டி யுயர்மருந தீசன் வாழ்த
றுறவிகட் காக்க மாந தொனமைய வானமி யூரே. (௧௬)

புறநகர்.

யாணைக்கூடம்

வேறு.

விண்ணெறி யசைதரு மேக ராசிகண
மண்ணிய மண்மிசை மதர்த்து லாவுவா
னண்ணிய வோவென நகாப்பு றமபெலா
மெண்ணில கரியின மெங்குந் திரிவன. (௧௭)

ஐங்கர னெமமுறழ் வாஞ்சிரங் கொண்டனன்
சங்கரன் பேரத்தனன் சரும நீட்சியை
யெங்களுக் கிணையவா வெவ்விவந குண்டெனப்
பொங்கி னுலாவும புகர்முகத துமபிகள். (௧௯)

பைமபொனிற் கிமபுரிப பானிறக் கோட்டின
குமபம திலகுறக் கொண்டிடு மோடைய
வமபின் மததநன வளாமுழ மேழின
வுமபவி னுலைக ளோங்குவ வோசாரா (௨௦)
குதிரைப்பந்தி.

குரைகட லலையெழு குலங்க ளியாவுமே
தரையுழைப பிறழ்வுறச சாராத வாமென
வரையறு தேததுநல் வாசமாவின
நிரைநிரை சூழ்ந்தெதிர் நிலைத்து வாழ்வன (௨௧)

ஒற்றையஞ் சக்கரத தொணகதாத கேரினைப
பற்றியங் கோத்திட வேழெனும் பரியினுங்
கொற்றம தாமெனப் பலனுருள் கொண்டதோ
வெறறியி னீர்ப்பன வியன்பரி தனித்தனி. (௨௨)

ஐங்கதி கொண்டிடு மாழியுந் தாண்டிடு
மெங்குள திசையினு மிமைக்குமுற் பாய்ந்திடு
மங்குரம பங்கதது மழுந்திடா தோடிடு
மங்கலக குதினாகன மந்திரமோசாரா. (௨௩)
தேர்நிலை.

சந்தரப் புரவிக டிணவினந கோத்திட
வுந்திய கொடிபல வுயாவி னசைத்து
மந்தர மசைவுற வந்தென வான்றெடு
பந்தியிற் றேரினம பறபல வோர்பால. (௨௪)
வீரரிருக்கை.

தேர்கரி பரியுடன் நிகழுறு காலா
ளார்தரு பல்படை யாய வணைத்துஞ்
சோபெறச் செய்து சிறந்திடு மாக்கள்
சேர்தரு சேரியஞ் சேக்கைக ளெண்ணில. (௨௫)

மாபுறத் தட்டுவா வாட்களை வீசுவ
ரோபெறு மஞ்சுவ லேந்துவர் தூணிக
ளோர்வடி வேனுமங் குடற்கொ ளாதவா
சீர்பெறு வீரர் சிலம்ப மளவில. (௨௬)

வேறு.

அணிகிம் புரிவா ரதிகூ கணைவாள
மணிகல் லணைவின் மததிகை புரசை
திணிகொள் படைக டிறமுள மறறும்
பணிசெய் சேரிகள பலவா மவணே. (௨௭)

இடைநகர்

வேறு

வெணமை யாமணற குன்றுகள் விளங்குவ வோர்சார்
வணமை மாமல ரோடைகள் வயங்குவ வோர்சார்
தண்மை செய்யுமுய் யானனந தங்குவ வோர்சார்
ரொணமை மாமணி மாடங்க ளோங்குவ வோர்சார். (௨௮)

வம்பவி முங்குமுன் மாதரா வண்டலாட் டயருங்
கம்ப லைத்தெழுஞ் சோலையிற் காளைகள் கூடியே
யைமபொ றிக்கும் விருதனித் தானநத மாகியே
யுமப விறறன னிகரின்றி யோங்கி யுலாவுவா. (௨௯)

பொருந்து பறபல பூவையா புருடரோ டென்று
மிருநது வாழதரு மாடமீ தெழிலுற விழைத்த
திருந்து மாமணி வொளியினிற் றினகரன பரிகள்
வருந்த விழிகவித திடருவ வண்குடர் முட்டி. (௩௦)

ஓங்கு மொணவிழி காதள வோடுறு மடவார்
தாங்கு குழலிருட் கனமெனச சங்கை கொண்டாலு
மாங்கு மாமணி மேடைக ளணிசெயுங் குன்றம்
பாங்கு மேவுறு மயிலினம் பரிவுட னென்றும். (௩௧)

சந்த ணிந்திடு பூணமுலை துயலவரத் தாங்குங்
கந்த வார்குழற் கொப்புகண மண்மிசைக் கழல
முந்து மாமுக நீர்த்துளி முத்தெனத் ததும்பப
பந்த டித்திட முயங்குவர் பைந்தொடி நல்லா. (௩௨)

நீங்க னேசர னாமென நேடி மடவா
தாங்கள் பூமியி லலைதரு தனமையீ தாமெனாத
தூங்கு மாமணிப் பொற்குழை துணைச்செவித தாங்கிட
வோங்கி யாடுவர் பூவைய ருஞ்சலாட் டதனை. (௩௩)

சாந்த மாமதி சாரலுந தண்புனல காலக
காந்து சந்திரக் கல்லினிற் கட்டிய மேடைமேற
காந்த னேடிள மாதாபொற் கடழிறகண மஞ்ச
லாரந்த பாறகடற் பின்னைசீர்த் துணைவனு மாமால. (௩௪)

சூட கம்புனை மாதரார சுடாவிடு மணிசெய
மாட மேலவர வவர்முக மதியென வுனனி
நேட ராகவா நடையினை நீளுறச சூழ்நதே
யோட வெண்ணுறும் பிணிமுக வொண்மயி லெனறே. (௩௫)

சொல்லுஞ் செலவத்தே யளகையின் றென்னக ராமால
புல்லும் போகத்துப் போகிவண பொன்னக ரேயு
மொல்லு நானிலத தொணபொரு ளியாவுமிக கோங்கிக
கல்லு மினமையைக் கனவினுங் காணகுற மிடியே. (௩௬)

காந்து மாமணிக் கதிர்விடு மாளிகை தோறுஞ்
சாந்து மான்மத வாசமுந தமனியப் பொடியும்
பூந்து ணர்த்திர ளாதியும் பொலிதரக் காணாப்
போந்த விண்ணவா தமமனங் கவருமெப் போதும். (௩௭)

உண்ணகர்.

அ க ழி.

வேறு.

விருமபுற விண்ணின வாவும் வியன்முகிற் படலை யாவும்
பெருமபுறக் கடலீ தெனனாப் பெரிதுவந திறங்கி யாரத்துக்
கருமபுன விரமப் புணடு கறுத்திடு மேன்மை மிக்குத்
தருமொரு கிடங்கு சூழந தனிககா மதிற்புறம்பே. (௩௮)

கடற்க யங்கண டிடடாலுங் காளையர் மனங்க வர்ந்த
தடங்கனூ நெஞ்சி னுழஞ் சாறறுவ ரிருந்திட்டாலு
மிடங்காக ளொளறே டொன்றங் கிகலுறத் தாக்கி யல்குங்
கிடங்கரி னழுவ நோக்கிக் கிளப்பெவர்க் காகுமம்மா. (௩௯)

நவநவ மலர்கள் பூத்து நாடுநீ ருளளேய் வாளை
யுவள்வரால முதலை ருண்டங் குலவிடுங் கிடங்கைக்காணி
னவ்யவ வெழிலை மிக்க வணிபெறக காட்டி யென்றுங்
கவாபடு நெஞ்சின் வருசங் கண்டிடும் வேசை போலாம். (௪௦)

மநீல்

அண்டரி னுலகின் மட்டு மணிபெற வுடைததா யோங்கி
யெண்டிசை பரவு மேக மினிதுறச சூழப் பெற்று
மண்டிய விரவி யாதி வலன்கொடு வருவானீளக்
கொண்டதோர மதிவின் செமமை குணிபிபிட வரிதே யாமால்.

சொக்கநா யகியாரோடுந் தோய்ந்தன விலாவு யிர்க்கு
மிககவே யருளை யீயும் வியனமருந் தீச னாதந்
தொககநற் புகழே போனது தொலவிசும பகம்கீணடிங்
கொககவே போய தமமா வொண்டிற னொசகியிஞ்சி. (௪௨)

வநநெத்தித் திடுவ மெனனா வளைநதிடுநு சேனைமீது
குநதமவார் வாளிகுலங் குயங்கதை பிணடி பாலஞ
சிந்தியேயவாக டமமைச சிதற்றுமெண் ணிலமெய் யாய
வெநதிரந் காண்பா தாககை யெண்ணகில லாரோ யென்றும்.

வேறு

ஒங்கு மாமதின மீதுமிக கோங்கிப் வெண்டிகிற கொடிக
ளாங்கு வானமிசை நிலவிப் வணிநல முற்றுமே நோக்கி
யீங்கிங் வான்மியூ நகரினை யிமமியு மொவவுறு தெனறே
பாங்கு ளார்களுக் கசைவினா பலதர மனிததுறக் காட்டும். (௪௪)

பாந்தையர்வீதி.

வேறு.

பலபலந் குறிபதிததல பாணிகொடு தட்டிடுத
னலமுறமெ யணைநதிடுத ளானிலை புரிந்திடுதல
நலவிநல முணராத காணையர்கண முனமறிப்
நிலவுசுவ ரோதியங்க ணீண்மணிமா டந்தோறும். (௪௫)

மாடகயா முசையோடு மணிக்குரவின் னிசையெழுப்பிப்
பாடகமென் சிலம்படியா பயிலரங்கம் பலவற்று
பாடகஞ்செய் தாடவரை நயப்பிப்பின் னீயாத
பாடரிய பொருளேற்று நாடறிய வாழுவரால். (௪௬)

தலமுழுதுந் தந்தாலுந் தனஞ்சிறிதுங் காட்டாத
குலமகளிர் குறையதனைக் குவலயத்து ளாரறிய
நிலவுதன முழுவதுந் நேர்பவர்க்கெ லாமளிகுரு
நலமுடைய கணிகையரி னன்கொடைக ளெவாககுண்டே. (௪௭)

தவமுடைய ரேனுமுடற் றசைதிரைநதோ ரேனுமனத
தவமொழிந்த வறத்தினவழி யணைநதிட்டோ ரேனுநீர்க்
குவவுநோய் மிக்குற கூடுடைய ரேனுமீந்
கிவாவிழியிற் பட்டாக ளிவச்சரணே கதியாவா. (௪௮)

தங்குமாந் தர்கள்பலருந் தமமுடலம் பொருளாவி
யிங்கிவர்பாற் சரணமடைந் திடுவரெனி லககணமே
யங்கையினி லோடேந்தி யடியவாபா வியாசிககுரு
சங்கரனா சாருபந் தந்திடுவ ரினுசரதம் (௪௯)

பலபுருடர் தமையணைவா பரததீயர்க ளென்றறியாச
சிலபுருடா வைதிழிவு செப்புவரேற சுவாககத்துத
தலமருவு புலோமசையின் றன்மைபல வாவகுதது
நலமருவ வதிசுவரோர் நாணமின்றி யெஞ்ஞான்றும். (௫௦)

உள்ளவகத் தன்பிலரா யொளிநகைசொன் னயங்காட்டித
தெள்ளியர்க ளேனுந்தமைச சேருமவரை மிகமயக்கி
யெள்ளாதி நெய்பொருட்போ லிருமபொருளுக கிசைந்தவகை
கள்எநலங் கொடுக்கின்ற கணிகையரை மதிப்பாகொலோ. (௫௧)

ஆயிரமா டவர்கடித்த வதரமே யாயிடினும்
வாயின்வரு முமிழ்நீரை வளமறைவ ராதியருந்
தூயவமு தாக்கொளலாற் சுந்தரநற் பொதுமகளி
ரேயவழற் கடவுளினே யெந்நாளு மொத்தனரால். (௫௨)

திருமகளெஞ் ஞான்றுமிவா தேகத்துப் பொலிகுவரீ
மருமலர்வெண டாமரையாள் வதிவளிசை தருந்நாவில்
வருபுருடர் மருங்கிருந்து மன்வேண்ட வதிதருவர்
மருவியசு பாங்கமுள வரைவின்மா தர்களுென்றும். (௫௩)

வைசியர்வீதி

வேறு.

யெள்ளிய முததின் கோவை விளங்குமா ணிக்க வாரந்
தெள்ளிய பவளத தொங்க தோமர கதத்கின் ரும
மொள்ளிய நீலக் கோதை யுயரிய வயிர மாலை
யெள்ளரும் பல்வழ யாதத விணையிலங் காடி பலல. (௫௪)

வரைபடு பொருளி ஷீட்டம வயங்கடு மலையை மாணங்
குரைகடற பண்ட மியாவுங் குலவுவ வீரை யென்னுத்
தரைபடு செலவ முறறுந் தயங்குவ பரவி யெங்கு
நிரைநிரை பஃற ரங்க ணிலவுவ கான மொததே. (௫௫)

பன்னிரு நாட்டி லுள்ளார பலபல கூலங் கொள்வான
முன்னுவ ரெங்கு மாக மொழிகுவா தநதந தீஞ்சொல
சொன்னிக முணமை தோந்து துலைதடு மாற்ற மின்றி
யின்னதிங் கிலலை யென்னு தியாவுமே நொடையின் விற்பார.

ஒவ்வொரு நாய்கர் பாலு முணடுபல கோடி கோடி
யவ்வுழை வருவார்க் கெல்லா மளிப்பது கோடி கோடி
யெவ்வெவ ரொன்று கேட்கி னிகைப்பது கோடி கோடி
யிவ்வகை யீவ ரேனு மிமிமியு மனங்கோ ணுரே. (௫௭)

இலையெனுஞ் சொலலை யென்று மிவவுழி கேட்டதின்று
விலைதரு பவர்கட் கெல்லாம வேண்டிய வீவா நனகு
மலைபல குவிந்தா லன்ன வயினவயிற பண்ட மோங்கி
யலையென மேலு மேலு மருமடுபாருள் வநது நேரும். (௫௮)

வணிகர்பீ டிகைக டோறு மகிழ்வுட னரிப்பா தம்பான்
மணியுநன் முத்துங் காசு, மாழையுங் குவித லானே
யணிபெறு தனத னென்ன வழகுடன் வதிவ ரென்னிற்
நினியுறுவளனை முற்றத் தெரிப்பவர் யாவ ரேயோ. (௫௯)

எந்நகர்க் கூல மியாவு மீண்டிடி வெந்த ஞானறு
யன்னுவ குப்ப லாக மாடமார் வளங்கடோறு
நன்னரிற் கூர்ந்தி யார்க்கு நலகுவ பண்டம பல்ல
விந்நகர் போன்று காண்ட லெங்கணு மில்லை யாமால். (௬௦)

முயறலின் ஞொள்கல கொள்ளா முனிவினை யென்றுங் காட்டார்
பயனில வாத்தை வாளாப் பகர்ந்துகா லததைப் போக்கா
ரயலவர் பொருள்க டம்மி லதிகமுங் கொள்ளா ரீயா
ருயரிய வணிகா சீரை யுரைப்பவர் முற்று மியாரே. (௬௧)

வேளாளர்வீதி.

வேறு

வருபல வீருநதைக் கண்டெதி ரோடி மனமகிழ்ந் தவாவர வேற்றும்
பெருகிய வனபான் முகமனுங் கூறிப் பிரிபுமொ டடிசிலை யருத்தி
யருகுமா துலாத மவாககெட நல்கு மறமவளாத தோங்கிடவாழுந்
தருபுக முயாவே ளாளாக னென்றுந் தங்கிவாழ் வீதிகள் பல்ல. (௬௨)

சாற்றருந் தமிழிற் றககநல் வினாவுந் தண்ணலம் பொருந்துறு வாழ்வு
மேற்றருந் தெய்வத் திருமுடி மிசையே யிலகிய கங்கைநற் குலத்துத
தோற்றிய புகழும் புனிதமு மருளுந் துலங்கிடப் பெற்றனராகி
நீறறையே பொருளாக் கொண்டிடுஞ் சைவ நிகரிலகா ராளாகளெங்கும்.

உழுதுணுந் தொழிலே யுரிமையிற் கொண்டிடுங் கொழிக்கினி லிம்மியும்பிறழா
தொழுதிமற் றறைய ராதியா நீட வுபகரித தோங்கியே யென்றும்
பழுதறு தருமம் பல்வகை புரியும் பழையவே ளாளாக் னெங்குங்
கெழுவுமோ கையினற் பெருமையிறக வின்று கிளாநதுறை வீதிகளெங்கும்.

ஒங்கிய மறைய ரசர்க்களாதி யோரிரு கரநிரை நீட்டப்

உங்குறு தருமந் திறைமுதற் ருனம் பண்பொடு மளித்துதூல் விலக்குந்

யின யொழிககுஞ் சிவனடி மறவாச சிந்தனை யுடையவராகி
ஆயிரர துலகைக் காத்கிட வாழ்வ ரிணையிலவே ளாளாகளெங்கும்.

வாயின்

தூயவட் வரவே தம்முணு வென்னு வங்கவாட் தேர்ந்தள வளாவி
கற்றை வாசடை முடியார் மகிழ்மருந் தீசனென் றுன்னி

ரேயவ டியாழித்தந் கவரவரவேண்டு மருமபொருள் பலவுமே யீந்து

திரும புகழ்பூ வைசியர் மறுகு வயினவயிற் காண்குறலாமே. (௬௩)

மருந்தம் பேர்கா ரணவிடு குறியாச் சந்தத் மிசைந்து மிச்சருளாந்

வருவான் னீர்மை பொலிதரு மடத்துத் தேசிகவிறைமையைப் பூண்டு

மருவகை யரசுக் கொருமுடி சூட்டு முயரிய தொழிலினை யேற்று

பவகை தெரிந்த சைவவே ளாளர் மேம்படு புகழ்ச்சியே புகழ்ச்சி.

அரசர்வீதி

வேறு.

சுத்திசை தன்னி லேனு மிருமபகை யுண்டென் றேரி
லத்தரு ணத்துச செனறே யசெம ராற்றி வென்றி
பெற்றிடு சேனை வேலைப் பெருக்கென நிறையப்பூமி
முற்றுமோர குடைக்கி ழாள் மொய்ம்புடன் வாழ்வா மன்னர்.

எத்தகை வலதத ரேனு மிகறகளம் வந்து நேரே
பத்தியி னின்று ஞாடபு பண்ணுவ ராயிற்றமமை
நித்தமும் வீர சொக்க நிலைபுறச் செய்வோர தமமின்
பத்திரு மாட ஞெள்ளல பற்பல பிறங்கு மாங்கண். (௬௯)

காரிருளேய்க்கு மியாணை கடிதுற நடதது வாருஞ்
சாரியின் புரவி யேறிச் சதிரபெறத் தாவுவாரும்
பாரிணை கிழிககுமாபோல பலலரி யோட்டு வாருஞ்
சேரிய வரசவீதிச செழிப்பிணைச செப்பப போமோ. (௭௦)

மறையவர்வீதி.

அரன்றிரு முகத்திற் றேனறி யநாதியிற்றீக்கை பெற்றுச்
சிரமறை யாகமங்கள் செப்புமுப் பொருளையாய்ந்து
வரனறனைத் தொட்டுப் பூசை வகைபெறச் செய்துபோற்று
முரனுறு மாதிரைவ ருறைபல வீதி யாங்கண். (௭௧)

அறுதொழி லாள் ராநின் றருமழை வளஞ்சிறப்ப
வுறுமக மோமடு யென்று முயரிய வேள்வியுற்றி
மறுவறு தேவர் நாடு மகிழவி சிந்து வைகு
மறுகினி லோங்கு மிலலம் வாணமு மகிழ நிற்கும். (௭௨)

முஞ்சிறா ணரையிற் றுங்கி முடிக்கொளு மயிணஞ் சோந்த
பஞ்சின்முப புரிநூ லைபு பண்டைய முமம் லங்க
டுஞ்சிய தென்னக் காட்டுந் தோற்றுமுக் கோலை யேந்து
மிஞ்சிய மறைவ லாகள் மிடையுமா வீதி பலல. (௭௩)

சரணெனச் சார்ந்தா தங்க டரத்தினை யாய்ந்து நன்கு
ஞ்ணை சமய மீதி முறைபெறு தீக்கை யாற்றி
யரணெனும் பாச மாற்றி யரனரு ளின்பு காட்டுந்
தாணியிற் குரவ ரானார் சார்வுபல் சிறக்கு மங்கண். (௭௪)

ம ட ம்.

கல்வியிற் றேர்ந்து ஞானக் கடலினிற் றிளைத்து நாளும்
புல்லிய காம மாதி புன்சழக் கறுத்து மேலா
நல்லதோர் சைவ வேட நண்ணிய முனிவா மலகுந்
துலவிய மடங்க ளெங்குந் தோன்றிடும பலல வாங்கண.

கல்விச்சாலை

துலக்கமுற் றிலகு ஞானத் தொடாபினுக நேற்ற தான
கலக்கமில் விஞ்சை தோந்த கவியர சாய மேலோ
நலக்கம்போற பொலிந்து ஞான்று நண்ணு மாணவாகடம்பா
விலக்கண விவக்கி யங்க ளியமபிடுநு கழக மெண்ணில. (௭௯)

சத்திரம்

கருப்பெனு மாற்ற மீண்டு கனவினு முனனு வண்ணம
பருப்புட னெய்பால பண்டு பாயசம பண்ணி காரம
விருப்பமர் கறிக ளாதி விளங்கிட வடிசி லூட்டு
மிருப்பிட மென்ன வோங்கு மினியசத் திரங்க ளெங்கும். (௭௯)

தண்ணீர்ப்பந்தல்.

வெறிகமழ் வேரும் பூவும் விரவிய துடியுஞ் சுககுஞ்
செறியெலு மிச்சஞ் சாறுந் தெளிதரு நன்னீ ரோடு
நெறிபெற மோவி ளாவி நேர்பவாக கெலலா மீயு
மறிஞர்க டருநீர்ப பந்த ரளவில வீதி தோறும். (௮௦)

மண்டபம்.

அண்டர்நா யகனு ராகு மருமருந் தீச னாதாங்
கெண்டையங் கண்ணியோடு கிளாமணி மாட வீதி
கண்டிடும் விழாக்க டோறுங் கணப்பொழு தெய்ப்புநீங்க
மண்டபந் துறுமி யோங்கி மவிவன நியமமுற்றும். (௮௧)

தீருமதில்.

அரியயர்க் கரிய வெங்க ளருமருந் தீச னாரும்
பெரிதுவந் தருளுஞ் சொக்க நாயகப் பிராட்டி யர்ரும்
பரிவொடு வாழுக் கோயிற் பருமதில் வளரும் பொன்னங்
கிரிமுடி காண்பானீண்ட கீணமுதற் றிசையி னமமா. (௮௨)

திருநகரப்படலம்.

௩௩

திருக்கோபுரம்.

வாபரத் துழைமே னினறு வானமே நிவநது தாவுங்
கோபுரக காட்சி தனனை யாவரோ குணிககற பாலார்
பாப்த திருவா நாபபண் வன்னியி னுருவ மாகித்
பாபிதச சோண சைலத் தாணுவாத தயங்குமாதோ.

(அக)

விடைநீரும்பம்.

நுணையின் படிவ மாள கணனுதல பாதங் காண்பான்
வருபவா தங்கட கெல்லாம வழங்குநன் விடைக டமமைத்
தருமொரு விடையைத் தாங்கிச் சந்திதி முன்ன ரென்று
முருவவார கொடியொன றேங்குமுயாககனத்தைக்கண்டே(அஉ)

திருவிமானம்

வெள்ளியங் கிரியின் ஞாங்கா மிக்கொளி சடரக் காலு
மொளரிய சிகரம் பொன்ன லுரைதர வோங்கிறெனனா
விள்ளருங் கலசப் பத்தி விரிசுடா விட்டு நீட
மள்ளலுற றுயாவி மான மலிந்திமே விசும்ப ளாவி.

(அங)

யாகராலையும், பிறவும்

மண்டபஞ் சினக ரத்து ணிரலுற மலிநது நிறகு
முண்டிடற கமுத மைக்கு முயாமடைப்பாளி போங்குங்
குண்டமுற் றவீரு மியாக சாலைகள் குலவ நீடு
மண்டரும் வேடகை கொளநு மழகமா தடமு முண்டால. (அச)

திருக்கோயில்.

வேதிய ரான வாதி சைவர்கள் விருமபி வேதத்
தோதுமா கமங்க ஞானமை யுணர்ந்தருச சித்துப் போற்ற
மேதகு மக்கட கெல்லா மிக்கருள பொழிந்து காக்கு
நாதனும் வானமி யூர னுளுமவீற றிருக்குங் கோயில்.

(அரு)

திருநகரப்படல் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் ௨௧௬.

நைமிசாரணியப்படலம்.



கலைமக னுறைநறு கமல மேய்தா
மலைமகள் வாழ்தர வரங்க மாய்தா
மலைமகண் ஞானமே மலியப் பெற்றதா
நலமனைத் தினுநிறை நைமிசக கானமே.

(க)

வேறு.

வளங்கொண் மாமழை மண்ணிற் பொழிதர
விளங்கி யோங்குவ வேள்விக ளெங்கணுந்
துளங்கி விண்ணுழித் தூமம தேகுறு
நளங்கொள் வாவியி னைமிசக் கானமே. (௨)

விண்ணின் வாழ்நா விழைநதுநன் னுடொறு
மண்ணின வந்தவி வாங்கி யருந்தியே
யெண்ணி லாசிக ளீந்திடப் பெற்றது
நணணி யோங்குறு நைமிசக கானமே. (௩)

மந்தி ரம்பொலி மாமறை யாதிய
சிந்தை யிறறினஞ சோத்தியி னேதுறு
மந்த ணக்குல மந்தமி லாருறை
நந்த னஞ்செறி நைமிசக கானமே. (௪)

கற்ப கஞ்செறி காமாநன் னுடடையு
மறப மெனன வருவருத் தெண்ணுறும்
பொற்ப கததுப புனிதாதம வாழவுறு
நறபு கழ்ப்பெறு நைமிசக கானமே. (௫)

விலல மாதூளை வேனமகிழ் பாதிரி
குல்லை மாலதி கொன்றைவண சண்பக
நெலவி யாத்திதொன னீபங்க ளாநிழ
னல்கி யோங்குறு நைமிசக கானமே, (௬)

எடுதத சனமத தெழுமின ம வாய்தரத்
தொடுத்த பாசந் தொலைந்தவ கொழிதர
வடுத்த யோக ரனேகருஞ் சூழ்தருங்
கடுதத விலலது நைமிசக் கானமே. (௭)

நீறு மெய்யினி னீடத் தரிப்பவ
ரோறு கண்மணி யோதரப பூண்பவா
வீர வக்கர மைந்தையும் விப்பவா
பேறு பெற்றோர பிறங்குமக் கானமே. (௮)

வேறு.

மன்னிய வேள்விச சாலை மறைபல புகலுஞ் சாலை
பன்னரு மியோக சாலை பாங்குயர் பன்ன சாலை
துன்னிய யாகசாலை துதைந்திடும பூசைச சாலை
யுன்னருஞ் சாலை கோடி யோங்குறு மெங்கு மாங்கண். (௯)

வேதிகை தோறு மேவி வியனமறை யோது வாருந்
தாதவிழ் மலர்க லேச்சங்கரற் பூசிப போரு
மாதவன முன்னி ருந்தே யருஞ்சந்தி யாற்று வாரு
மோதரு மாகமங்க ஞாக்கருநா பலல கோடி. (௧௦)

இத்தகைக் கானத துள்ளா ரொழிலுறு ஞான முற்ற
ரொத்தவா யிரங்கண வேந்த னுயரிய நாட்டு வாழ்வும
வித்தகப் பிரமன வாழ்வும வேலையிற் றுயின்றோன் வாழ்வுஞ்
சுத்தமில கான்ற வுணாத் தோன்றிடக் காண்ப ரன்றே. (௧௧)

இன்பம்வந் துற்ற ஞானறு மெட்டுணை வியபபுங் கொள்ளரா
துன்பமவந் தடாந்த நாளுந் துயரினிற் சற்றுந் தாழா
ரன்பதே வடிவ மான வரனடி சதமென் றெண்ணி
வன்பகன் றளிய சிந்தை வாய்ந்திடு முனிககு ழாங்கள். (௧௨)

சங்கர னுருவே காணபர் சங்கரன் கதையே கேட்பர்
சங்கரன பெயரே சொலவா சங்கர னருளே கொள்வா
சங்கரன் றனையே தேர்வர் சங்கரன் றெண்டே யேறபர்
சங்கர னடியா ரோடு சதிருற வாழ்தல் செய்வார். (௧௩)

முப்பொரு ளுண்மை யோர்த்துமுதலவனே டிருந்து நாளுந்
துப்பம ரின்பந் துய்க்குந் துய்மையா முத்திப் பேறறை
யிப்படி பென்னு யார்க்கு மினிதுறக் காட்ட வலல
திப்பியர் வாழப் பெற்ற தெய்வமாக் கானந் தன்னில். (௧௪)

கண்ணுதற் கடவு னுளுங் களித்தவி சேறகும் வண்ணய
புண்ணிய மகங்க ளாற்றிப் பொலிந்திடு ஞான்றந் கோர்நாள்
நண்ணிய பிறவி மாய்தது நமபனா டடியைக்காண
வெண்ணிய சூழ்ச்சி யாதென் றியமபினர் தம்மு ளாங்கே. (௧௫)

யாகமென் நிசைத்தார் சிலலோ யாணாநல விரத மென்றார்
யோகமென றுரைத்தார் சிலலோ நுணமையாம ஞான மென்றார்
முகமென் றறைந்தார் சிலலோ முன்னிய விரத்தி யென்றார்
பாகமென றதிரத்தார் சிலலோ பற்பல பேசி யாங்கண. (௧௬)

இவ்வண முடிவொன நினறி யெண்ணுறுங் காலைத் தூய்மைச
செவ்விய நீறு பூசுச சிவசிவ வென்று பேசுத
திவ்விய மணிகள் பூண்டு தேறுமா ணுக்கா சூழ
வவ்வயின் வந்து சேர்ந்தா னருந்தவச சூத மேலோன். (௧௭)

வலிந்துவந தாளப போந்த வள்ளலே வருக வென்னு
மலிந்தவா னந்தம பொங்க மகிழ்ந்தெதி ரோடிப் பாடி
பொலிந்தவஞ் சலிய ராகிப புகழ்பல வெடுததப பேசிக
கலந்தனா முனிவ ரியாருங் கரைந்தகம விரைந்து வந்தார். (௧௮)

தருபபையா சனத்தி ருத்தித தண்ணருக கிபங்கைக் கொண்டு
விருப்புட னருச்சித தேத்தி விதிவழா தடியின் வீழ
விருப்புவர் திருமி னெனனா விருந்தவ முனிவன் சாற்ற
வருப்பயில் லடிக ளியாரு மமாரதன ரறைத லுற்றார். (௧௯)

எண்ணருங் கலைக டோந்த விருந்தவ முனிவ கேணமோ
வண்ணனம் பரசி வன்ற னடியுறு முபாயந தனனை
நண்ணிட வாய்ந்து நாளு நலனுறு சூழ்ச்சி தேரா
தெண்ணமுற் றிருக்கு மேலவை யெமமுனாக காட்சி தந்தீர் (௨௦)

எந்தவம பவித்த வென்றே யிருமையு மகிழ்வு கொண்டேங்
கந்தரம் புறாயுங் கூந்தற் கன்னியைப் பாகங் கொண்ட
வெந்தையா பாதங் காணற கேதுவை யெங்கட் கிறறைச
சுந்தையி னுவநது சொறறி திகை யெலாம புகழுநதுயோய (௨௧)

எனறலுஞ் சூத மேலோ னிருடிகண முகங்க ணைக்கி
நன்றுரீ கேட்ட மாற்ற நாரியெஞ ஞான்றும பாகங்
தூன்றாற் பதவி கேட்டா சொல்லுவ முறையிற கேணமன்
பொன்றலில் சிவத லத்துப் புகழினைப் புகலல கேட்டல. (௨௨)

அன்றியு மத்தலத்தி லமைவுற வைக லாங்குத்
துன்றிய தீர்த்த மாட றுயனற் சிவலிங் கததை
நனறலா கொண்டு ஞான்று நவையறப் பூசை யாற்ற
லென்றயா தானு மொன்ற லெய்தலா மென்னச சொற்றான் (௨௩)

உண்மைய தாகு மென்னு வுறுவாக ணயந்து ஞானத்
திண்மைசோ முனிவ மூன்றுஞ் சிறந்ததோர தானந தன்னின்
வண்மையை யெடுத்தக காட்டி வையக முயயு மாறு
நுண்மைக ளனைத்து நாடி நுவலுதல வேண்டு மன்றி. (௨௪)

கண்ணிறா காணடுற ருலுங் காதினிற் கேடடுற ருலு
நண்ணிய திகையை நோக்கி நாடியே பணிவுற் ருலு
மெண்ணமுற நியம்பி னுலு மினைத்தொரீஇ வசித்திட் டாலும
புண்ணிய முததிப பேறு புரிதலம வேண்டு மென்றா. (௨௫)

கேட்டபோ துவகை பொங்கிக கிளாமனத் தெணணி யெண்ணிப்
பாட்டளி முாலுங் குலலைப் பண்ணவன் முதலோர போற்று
நாட்டமூன் றுடைய வெங்க னாயகற் கினிய தானம்
வாட்டமில் வான்மி யூரே மறறிதற் கிணையே தென்து. (௨௬)

பிணையறு கணியல சூடும பெருந்தகைப் பிள்ளை யாரை
யணைகடற் தருட்பெ ருக்கூற றறுமுகக கடவு ளாராத
துணைமருந் தீச னுரைச சொக்கநா யகியாந தாயை
யிணையறு வியாதன் ருளை யேற்றுபு நவிலவான் சூதன. (௨௭)

நைமிசாரணியப்படல முற்றிறறு

ஆகச்செய்யுள் ௨௪௬.

புராணவரலாற்றுப் படலம்.

வேதா கமங்க ளின்றளவும விசாரித் துணர வொண்ணது
நாதா நாதா வென்றாற்றி நண்ணற கரிய சிவபெருமான்
மந்திர முமையாரி பொலிவுறவே மன்னு மடியாக கருள்காக்க
மீதா யுறைய வெழுச்சிகொளு மேன்மை யுற்ற துயர்கயிலை. (௧)

உலக மியாவு நனியொருங்கி யுள்ள போது தனியாக
நிலவி வாழு நமமுதல்வ னிலையை நிகரக் காட்டுதலபோற்
சுலவு முவரி யாதிபவாஞ் சுவறிச சாம்புங் கடைநாளி
லிலகு நெடிய வுருவாகி யெழுநது வளரு மெழிற்கயிலை. (௨)

தூங்குந் தெய்வந் தனைநம்பிச் சுமநது வாழப் பெற்றதனா
லேங்குஞ் சிசுவின வாயப்புகுந்து மெழிலாமலையின்மதிக்குற்றுந்
திங்குபெற்றே னினிவாமே நென்னத் திருப்பாற் கடலதுதா
னோங்கு மலையா யானடிக்கீ முதித்தாலன்ன துயாகயிலை (௩)

முன்னம் வேயின் முளைத்தெழுந்த முத்தநதன்னைததாங்குவமேற்
பின்ன மடையோ மினிமார்தா பிறங்கு கரத்தா லெனவுனனி
மன்னு முலகிற் பஃறிசையில் வதியு முத்த மெலாமொருங்கே
துன்னு முருவாத் தோன்றுவபோற் றுலங்கு மந்தச சுடாகயிலை.

வெண்மை யாய பூதிமெயின் விளங்கப் பூசு மடியாரி
னெண்மை காட்டி நாணா முயரு மவாத மருள்போன்று
வண்மை காட்டி யழியாது வாழு மவாக ணிலைநோ
வுண்மை காட்டிலைத்தொளிராதேயொப்பறறுறையுமொண் கயிலை

வேறு.

இன்ன மாமலை முடியினி விருங்கதிர் விளங்கு
மன்னு மாவொளி சினகரத தொருபுடை மதிக்குந்
துன்னு மாயிரா சோதியா துதைந்திடு மாபோற்
பன்னு மெண்ணில தூண்செறி பளிங்குமண டபத்தே. (௪)

சண்ட பானுவு மதியமுந் தடனனு முறையு
மண்ட லமபுகா மிகுவொளி வயங்கிடு பொலனாற்
கொண்ட மாபுலிப் பிடரினிற் குலவிட நிலவு
மண்டு மாமணி பற்பல மருவுமா சனத்தே (௫)

பின்னை பாரதி சுந்தரி பிறவுள மாதா
துன்னி யொவ்வொரு புடையினுந் துதிபல கூறி
மன்னு போருள் பெற்றிட மலாடி வருட
வன்னை யாதம தம்பிகை யமர்தா வொருபால். (௬)

துமபி மாமுகக் கணபதி சூருயிர் குடித்த
தமபி வேலவன றனனெடுந் தக்கனீள் சிரசு
வெம்பி வீழ்தாச சாடிய வீரபத திரனும
பமபி யேத்திடு கணங்களும பயிற்ர வொருசாரா. (௯)

கறறை வெண்கதிா வீசிய கலைமதித தினகட
பெற்றி யொதத்தோர வெண்குடை பெருநிழல செயய
வுற்ற தெண்கடற் றிரையன வுழையுழை சார்ந்து
சுற்றி மாமணிச சாமரை சூழ்ந்துட னிரட்ட. (௧௦)

தேவர் தானவா சாதரா சித்தர்கள் கருடா
மூவா முப்பதது மூவாகள முறைமுறை வணங்கிப்
பாவ மாகிய தமவினைப் பகுதிகள் பாறத
தேவ தேவவென் றறைந்தவா திசைதிசை நிற்க. (௧௧)

ஆரண வாகம மாதிய வருங்கலை யனைததும
பூரண மாவுணா நந்தியம புண்ணியன் முன்னாத்
தோரண வாயிலி லியாநாயுந தொகையுற விடுங்கால்
காரண காரியங் கடந்தநங் கணனுத லிருந்தான். (௧௨)

அந்த வேளையி லனைவரு மவரவா கருத்தை
முந்த வோதியே வரமபல முயங்கிடப் பெற்றுத
தந்த மாவுல கேகினர் தையல ரோடு
மெந்தை யாகிய சங்கர னிருந்தனன் றம்பே. (௧௩)

அன்ன செவ்வயி னான்றிரு வடியினை யேத்திக
கன்னி மாமயி னடைநிகா கனனியா மன்னை
மன்னு மையம தகன்றிட மனதிலொன் றுனனி
யின்ன வாறவண் கேட்குற வுன்புகொண்டிசைந்தாள். (௧௪)

வேறு.

தண்ணிய மதியும் பாம்புந் தரித்திடு தலைவ மேனா
ண்ணுணிய முருகந் காக நகைவடி வேலொன் றேற்கப்
புண்ணிய தவததை நானே புரிதிரு மயிலை தன்னி
னண்ணிய புகழை யெல்லா மினிதுற வறைந்த போழ்து (௧௫)

அப்பெரும பதிக்குப் பாங்க ரையநின் றனக்கே யொப்பாச்
செப்பிய பெருமை வாய்ந்து திகழ்தரு முததி தன்னைத்
துப்புற வளிக்கு மங்கைத் தோன றுமா மல்க மென்னு
வொப்புறச் சொற்ற வநக வ்யரிய தலத்தின் மேன்மை. (க௬)

அன்புடன் கேட்க வெண்ணி யாவலகொண றிறே நென்னு
வென்பசை மாலை நால வெளியவ ருள்ள மேவி
வன்பமா மனத்தி னாககு வலியன வாழு மெநதை
யின்புட னமமை யராககங கிசைத்தன னுள்ளங கொண்டே. (க௭)

இத்தகைத தூய காதை யிணையறு காநந மென்னு
முததம புராணந் தனனி லுள்ளதேத திரகாண டததுண்
மத்தியி லுளது கேணமின வரனமுறை சொலவே மெனனுப்
பத்தியிற குரவற போற்றிப் பகருவன சூதன றுரே. (க௮)

புராணவரலாற்றப்படல முற்றிற்று

ஆசச்செய்யுள் ௨௬௪.

வான்மீகர்பூசித்தபடலம்.

புரிமுறுகக முடைந றுறப்பாய் புதுமதுவ நறைவாயநத
விரியிதழின் மலாததவிசின வீறறிருக்கும வேதாமுற்
றெரிதரவீன் றிகொலிற் சிறநதுமறை தெளிந்துற
வரியபுகழ்த தொனமையவி யாகிருதித தவததனியோன. (௧)

தந்தவததுத தருபிரசே தசுழிவனனு முனிவரன்றான
முநதவத்தை யிலனாகி முமமலமு முனிந்திறைவ
னந்தரிய வினைமலத்தா னுணுநு மேயிறைஞ்சிப்
பிந்தலிலா மையவானப் பிரததனாச சஞ்சரித்தே. (௨)
வேறு.

பெற்றதோர் புத்தி ரன்றான் பிதாச்சொலைக் கேளா னுகிக்
கற்றிஞ் சால்பங் கின்றிக கதிர் றுழை யாத லோதி
யுற்றிஞ் கட்சி வைகி யூறுசெய் மறவா ஞெயம
பெற்றன னவரு ஞ்றும் பிழையெலா முற்றுந் தோந்தான். (௩)

சந்திவந் தனைம றந்தான றககமா மறைக ளோதப்
புரதியிற் சற்று முனனுன் புண்ணியஞ் சிறிது மெண்ணு
னந்தியும் பகலு மினனா வாற்றிடு நியமம் பூண்டா
னநதுல காயு தப்பேய நசகிட முயங்க னுனல். (ச)

வேடுவா குவஹி ருமுநது வேட்டமே வியங்கி ளெள்ளென்
றோடுவ னெலலைச சேயமை யுயரிய மான்க ளெஃகி
நாடுவன மிருக வீட்ட நண்ணிய போககிற கண்ணி
போடுவ னதனுட் சிககிப பொறியுறும் புளளிற் செலவன. (ரு)

வழிகொடு காணின மீளு மாந்தாமேல வரிபோற றுஹிப்
பழிசிறு வரையு முளகான் பறித கவ ரியாகக முறறுங்
கழிபெறக கொண்டங குறறா களிப்புற வாழ்தல செயவ
னிழிதொழி விழைக்க வலலா ரிவனறனக கிணையிலாரோ. (சு)

இவவணம் வாழு மெலவை யிருமட வியினு ளோரானான்
றெவவம் துளுறறும் பாயமா வொன்றினை யீர்த்து மீளச
செவவழி விடபி மேறறற சிரங்காலு முரண தாகக
கவவியே யொருவ னுலக கண்டிறும் பூதங் குறறே. (எ)

பாடவ ஞாங்க ரிந்தப படியிவ னிருந்த தெனளே
சாதக வாடல போலுந தக்கண மாய்ப்ப நென்னாக்
காதகன விசுகம் பற்றிக கடுகென வோக்சி நிறக
வேதம் துறற வேவு மிரண்டெனப போழந்த தன்றே. (அ)

பிளந்திடக் கறுவு கொண்டு பின்னுமா சுகங்கன் தூண்ட
வளம்பெறு மவைய னைததும் வலியதுண் பூழ்தி யாக
விளம்புறு தேவன் கொல்லோ வியன்முனி வரன்றான் கொல்லோ
வுளநதனி லுறுததக காணே னேவோயிஃ தென்னெயென்னே.

என்றுபல வகையான மெசசி யிவனுயா வாகை கொண்டோன்
கன்றிய வெனகைக் கோலகன் கடுவள வேனு மின்னா
கிணிறிவன் பாஹி காட்டா திரிந்தன வின்னான் றன்னேக்
கொன்றிட வுன்னி னேனான் கொடுமபாவி யானே யெனறான.

தவத்தினின் மிக்க தாய தன்மையிங் கொன்றுங் காணே
 னவத்தினிற் கொணனே போதை யழித்தியான கெட்டேனந்தோ
 பவத்தினில் வந்த விரதப் பழிபடு தோற்ற நீககிச
 -சிவத்தினிற் காணப் பேதை செய்வதிங் னனமே தென்றான். (கக)

விப்பிரர் குலீனங் தோன்றி வேடுவ னாகி யேழை
 யிப்பெரி யோன்றன் ஞான வெழிறறனு நோக்க நோககச
 செப்புசை தன்ய மென்னுட சிறிதிவண் டோன்றிற் றமமா
 திப்பிய விலோச னங்க டிறந்தெனைக காண்டற் செய்யின. (கஉ)

என்னிடப் பிறவிக கிற்றை யெலலைவந் துறுத றிண்ண
 மின்னவன் விழிககுங் காறு மிவவுழிப பேரே னென்ன
 மன்னிய காண்ட மாதி மண்மிசைச சேயமை வீசி
 யன்னவ னருளே நேடி யமாந்தன னங்கண பன்னான். (கஉ)

மாததினைப் பற்றாக் கொண்டு வளாதவ முஞ்று மன்னேன்
 பரத்தினில் வாயநத நோககைப் பகிாமுகப் படுத்தித் தனபால
 வரத்தினைச் சிவண வைகும் வயனுறு வேடற் கண்டு
 சிரத்தினை மிசையெ டிததுச சிறிதரு ளாற்றிச சொலவான். (கச)

முனிபிர சேத செனனு முதிாமறைப் பூசு ரன்பாற்
 கனிவின்கான் முனைய தாகக கவினுல கஃதிற றேன்றி
 யினிதெனத் தாதை யாற்று மிருநதவ வழப்ப தின்றிச
 சனியென வாழ்நதி யாக்குஞ் சமுகுகுங் கோடி செயதாய். (கரு)

நல்லவா தமமை ஞானறு நடுக்குறக கண்டாய தீயப்
 புல்லர்க ளோடு புலவிப் புன்விடக் குயததுத் தேககி
 யலலைவ தாமே யாற்றி யடவியி னழுங்கிக் கெட்டாய்
 சொல்லரு மபவ ருக்கஞ் சோரநீ யெங்ஙன சேர்வாய். (கசு)

அறத்தினைப் பயக்குஞ் சாகை யநதணா குடிவந் துற்று
 மறத்தினை வலிவிற கற்றாய் மாமிச மலைய மாகித்
 திறத்தினின் மதுகை வாய்ந்த தீயருட் டலைமை கொண்டா
 யிறத்தலைச செயயா தெனனே யிருக்கிறாய் பாவி பாவி. (கௌ)

என்றபற் பலவும பன்ன வெழின்று சவர னேடி
யன்றவன் சாணந் தாழ்ந்தே யையநீ யாள்க வேண்டு
நன்றல முற்று மாற்று நாயினே னவைபொ றுத்திக்
கின்றுநா னுய்வதற்கே யியமபுவாய் சூழ்ச்சியென்றான். (௧௮)

வேதியா விழுப்பத துற்ற வேடுவ விளமபக் கேணீ
யாதியி னேர்ந்த வுழி னருமையாற் சிறிது போத
நீதியிற் பயந்தா யிறறை நின்மல னான ஞானச
சோதியைத் தரிசித் தேததத துணையது யோக மாமே. (௧௯)

யோகத்தி லுழக்கு முன்னா யுகிததங் கறியக கேட்டி
யாகததி லுறுவ தாகு மைமபொறி யடைவிற சுறறு
மோகத்த புந்தி தன்னை முனமடக சூதலோ டென்றும்
போகததில் வேட்கை னுக்கும புவிபினை யயாத்தல வேண்டும்.

பின்னாதத துவததின் கூறறைப் பிரித்திட விகிதந் தமமை
யுன்னிநன் கோநது நாடி யுறுமிவை துணைக ளென்று
மின்னவற நினுகும வேறா விருப்பதொன் றுளது காண
வன்னதங் கானமா வென்னா வரிதா னியதி யாகும். (௨௧)

அததகை யான்மா தேசி னுமல கத்துப் போன்று
நத்திடு மதனான ஞான்று நண்ணுசார போத னாகி
மொததிடு மலததைப் போகக் முன்னுவன் வேறா மொன்றைச்
சுத்தவப் பரமான் மாவைச் சொறறிடிற் சோதி யாமே. (௨௨)

சோதியா வவிரு மந்தச சுயமபுவைக் கூாசச நோக்கப்
பேதியா மூலம வைகிப் பிறங்கீடு மூரிப் பாமபை
வேதியா வனலைக் கொணடு மெலலென வெழுப்பிச சென்னி
யாதியா மதியிற் றுக்கி யவண்சொரி யமுதந் தேக்கி. (௨௩)

கோடிய யுகங்க ளேனுங் குறுகிய நொடிப்போழ் தாக
நாடிய வோரொண சித்தி நண்ணுகை வல்ய மாகத்
நீதியுய்யாக்குங் கிட்டாத் திருவருட் டன்மை பெற்றுக்
கூடிய யோகத் தென்றுங் கொள்ளுவர் பெரிய னென்றான். (௨௪)

என்றவன சொற்ற வீத மிசைந்ததா ளாண்மை யாற்றி
யொன்றிய வகத்த னூல லுயாதிரி பதகை வாரத
தனறொரு வாசீர மததை யணியுற வகுத்து வேட
னனறெனக் குணக்கு நோக்கி நாடின னியோகந தன்னை. (௨௫)

ஆயிரம வற்ச ரங்க ளரியயோ கத்துக கூடக
காயமவன் மீக முடிக கனதததங் கூகக மாக
வாயதன ஞாங்க ரால மனேகமா விழுது நூற்றுப
பாயவின் முற்று மொய்ததுப பரவின் நியக்கு ரோதம். (௨௬)

தொனமான மீது சாலத துணையுட னண்ட சங்கள்
மன்னின தொகுதி யெனன மாததின தடியி னொருந
துன்னின வயமா பாய்மா துடியடி யூக மாளி
மின்னிய விகாத்த னனவான் வெயிலனு வேனுமின்றே. (௨௭)

இவ்வண மீறி யோக மிவனுளு நிறுஞான் றொன்றிற்
றிவ்விய மாட கததைத் திரிகதந திரிகண மீட்டிச
செவ்விய யாழை யேந்திச சிலைம முருகப் பாடு
நவ்வியின் மிக்க நல்ல நாரக முனிவ ரனருன. (௨௮)

சத்தியப புலனம போருது சரோருகத தவிசின் ஞாங்கர்
வித்தக வாககாள் வாககின வீற்றிருந் தருளும வேத
கத்தனங் கிரியிற் றுழ்ந்து கைகுவித தஞ்ச விததுச்
சத்தவின் னிசையின் கானத் தெளத்தியஞ் செய்து நின்றான்.

பாரதி கொழுந னோககிப் பண்ணிசை மிழற்றி நின்ற
நாரத முனிமே லோனை நலனுற வாசி கூறிச
சீரதங் குற்ற விண்ணின் மண்ணினிற் சிறப்ப தான
நீரதி ரோகந் தானு நிகழந்திடக் கண்ட துண்டோ. (௩௦)

என்றவே தாவின் முன்ன ரின்னிசை மகதி யாமோ
னொன்றிய வியப்ப தென்று முயரிய வுலக வைப்பி
லின்றொன்றுந கண்டே னில்லை யினிவரும் விமமிதங்க
ணன்றென நிகழ்வ துண்டே ஞாநி தரசசெய் கென்றா. (௩௧)

வேறு.

இசையேழில் வல்லநா ரதவநிந வென்மாற்ற நவில்வல கேட்டி-
வசையில்கோ தாவரியின் கூலத்துக் கௌதமனார்மன்னி முன்னர்த்
திசைமகிமுஞ் சிவபூசை பேபுரிநது வீற்றிருக்குமவைக லாங்கு
நசையுடனே நாரணன்வந தெதிபோந்து பலவாறு நனகுசாவி.

முனிவாரீ மிகவெய்த்தாயெததேயத் துழையிருந்துமுடுகிப்போந்தாய்
கனிவுடனேயெங்கெங்குததளிகளினைத்தரிசிததாய்கதுமெனப்பாய்
நனிகுளிராரீ ததிததங்கெளவெவவற்றிற்படிந்திடடாய்நாளுமாங்கே
யினிதுறவேகண்டவிமதிதகடமையென்பாலினிசைக்கெனறாளு.

மன்னுமோரதிரேகககளைகுன்றிலசகதனேவழுத்தக்கேண்மோ
துன் னுகவிளமாதிமுறிபறித்துமேனியெலாந்துலங்கப்பூதி
மின்னவிரசசண்ணித்துவானாங்கண்ணைகவைதாம்விமலன் தன்னைச்
சென்னியினுறபாவிவலஞ்சுழ்போநதுவைகடுமாலசிறககநாளும்.

இவவிதமாக்கவென்கன்பஃறினமுஞ்சிவபூசையுளுறியார
வவவதரிந்போநதவனசாரனூருவன்வலையெறியவைகடமமை
யெவ்வமுறவேபிணித்துப்பாசததாலேயிறுக்கியேருங்காலிற்
கவவியெழுநதீயவனைநோக்கியொருமநதியதுகழலுமனேறே.

எங்களினுனினகருவருமாக்கமதுசிறிதேனுமிலலையிலலை
சங்கரனறனினமாலியங்கொண்டேயெமயிலலிற்சாரந்தபின்ன
ரங்கதனைப்பருகியபினகுழவிகளுமுலையுணனுமவற்றையினு
தங்குறுமமனைமாருமுணுவுணபாசரதமிதுதயைசெய்யாயேல.

வழிபாபபாபாணிததிங்கிருத்தலினான்மிகவுயங்கவலசியின்றி
யழிநதிடுவொன்செய்வேமளையுறநீயெமைவிததியையவென்னுப்
பழிதொழிலசெய்வனசாரனுமனமிரங்குநீததவனிற்பரிந்துபோநதான்
கழிசெறிதாபரமொனறிந்விநான்குமேயுறைந்துகரையுந்தமமுள்.

இக்குமபாவியின்வருமுதறறிங்களாயிலகுமெழினன்னுளிற்
றக்கசிலரிசியெனறுமற்றைநாட்சிவலிங்கநதனைப்பூசிக்கின்
மிங்குபண்ணியமீன்றுஞ்சின்முனிவரிககானிலவிளமபத்தேந்நதேம
புக்கம்பாறறுயருநாநாமென்செய்வடுமனத்தமமுட்புகலக்கேட்டேன்.

என்றுரைத்தகவுதமன்சொல்லழகியநாரணனசெவியேற்றிறம்பூதறறு
நன்றுநன்றுநாம்வல்லைபோந்தந்தக்காட்சியினைநாடுவாடுமென்
றனறிருவருஞ்சென்றங்கமபினுலற்றமுறுமவற்றைநோக்கி
வென்றியுறக்கடைக்கணித்துமாயவனககேதமதைவிலக்கினுல.

வலிமுகங்கள்வலியேற்றுவிளங்கிடலுஞ்சிவநிசியுமவந்துநேரப்
பொலிவுடனேயெழிறகோதாவரிககூலரீராடிப்பூதிபூசி
மலிவாகக்கூவிளமாதியதளர்கணமிகப்பறித்தும்கிழ்வினோடு
புலியரைசேர்நினமலனைச்சநதிதியிற்பூசிக்கப்போந்தவனறே.

முன்னரோசினகரத்தினுண்ணுழைந்துபொறுபுதவைமூடிக்கொண்டு
பன்னரியசிவவிவகநற்பூசைபுலத்தியனருனபண்ணுமேலவை
முன்னதனிற்கீசகங்கணமுசசாமம்பாணித்துமுனிவுவாய்ந்தங்
கன்னகதவம்போத்துப்பூசைசெய்சினகரத்துளனைந்தவனறே.

புலத்தியனமமறகடங்கடமைநோக்கியிகசசினவிப்பூசைநாப்ப
ணலத்தலுற்புரிந்ததானீவிரொலாமவிநதிடுவீராகவென்று
வலத்சாபம்பேசமுனிவரணையவைதெரிநதுமறுமைநீயுங்
குலத்துடனெயெந்தம்மால்மாய்வையெனுகொடுமொழியைக்கூறிவீந்த

சிவபூசையிடைபதனிற்கடுத்திட்டவினனலினுற்சினமிக்கூறு
மலமுடையவரக்கர்குலவிராவணனுப்புலத்தியன்றானவனிப்போந்து
தவமியற்றிமனிதாருரங்காதியமைதிககாமற்றககேதவ
ரெவராலுந்தபுதலுருவரங்கள்பலபெற்றிலங்கையிருப்பானன்றே.

அத்தனாயிலவ்வசான்வீதற்கேயிணையிலியாமரியநந்தி
வித்தகமாவழங்கியதோசாபத்தாறசீதரனுமவிளங்குஞானச்
சுத்தனெனமானிடனாக்கோசலத்துத்தசாதறகுசுதனாததோன்றி
யெத்தகையவிடுக்கணையுமேகனைநதங்கிவாவருக்குமினியனுவன்.

அந்நான்குபிலவங்கஞ்சின்னொள்ளுலகதனிலமர்ந்துவைக்க
கன்னாடுமவாவிசுக்கிரீபன்னுமந்தனங்கதனாத்தோன்றி
முனனூறிந்பெற்றவுபகாரத்தாவிராகவற்குமுற்புருயம்
பன்னாளுங்கொண்டுதசுக்கிரீவற்குமிளாதபகைஞாவர். (சுரு)

என்னநான்முகன்கூறமிகப்பரவிவஞ்சலித்தங்கினிதுநோக்கிப்
பன்னுமேழிசைகருரியநாரதனார்பனிவுடனேபரிந்துவாழ்த்தி
யன்னநாரணன்மனக்கங்கருங்கயிலையோம்புடைகொண்ணன்னந்தி
சொன்னவச்சாபவகைதெளளுதலோடுகைத்தியெனதெதாருப்பானவேதன்.

பிருகுமுனிபுவனமனைத்தினுமபோநதுதிரிதருநாட்போவைகுண்ட
மருகினிலவந்தச்சுதனின்மந்திரததுடசெலலுதலுமாறுகூர்த்த
கருடன் கண்டன முனியேயிறைநொன் றெம்மண்ணல்கமலகண்ணன
றிருவுடனேசுரதலிலைககலவிவிழைகின்றனசெலலேலென்றான்.

பிரதோடவமையததுமகளிருடன்முயங்குதுறபேதையோரை
யரகரசிவசிவநானெவவயி னுங்கேட்டதிலையசசோவசசோ
நராகளும்வினன்னலினைப்புரியார்கள்பலதேவநாடுமிந்த
வரமாயனயாகுவனெலவன்மதியையென்னவெனமதிசுசற்பாற்றே.

என்றுமனசசீற்றங்கொண்டக்கணமேயப்பதமவிட்டிரிநதுபோநது
மன்றலமொழிற்குமரிமணையுடன்முத்தலவன்வதிவதான
தொனறுநீளராசலத்துததுவிதியசமபுனைப்பணிநதுதுணைததாளேத்தி
யினறொருசாரநோந்தவொருவிபரீதமவிளம்புலயானேறகவெனநே

இந்தவுலகடங்கலுமேசஞ்சாரமாச்சூழ்ந்தேனெவருமபெமமான்
சிறுதனையாசசிவலிங்கநற்பூசையேபுரியுஞ்செலவமுற்றா
வந்தபிரதோடத்திறசுகிதமுறுமமையத்துவைகுண்டத்தே
நந்தனிலககுமியோடுஞ்சையோகமேபுரிநதுநலமவிழைந்தான்.

இவவாறுபுரியுமவறகென்னகதிவாய்ந்திடுமெற்கியமபுகென்ன
வவ்வாத்தைகேட்டநந்தியமபெருமானுளபுரிவனறிநகேட்டி
தெவ்வோடவாறுமொருபிரதோடவமையத்திறநிறிவையோடுஞ்
செவ்வேசெய்சிவபூசையுற்றதுமுயங்கியதோரீதானறான்.

மன்னியவொர்நரனுருவையேவாய்ந்துவையமதிலவாழ்தல்செய்வா
னன்னவன்றன்மனைவியினையரககனொருவனெடுத்தககடவிசெவ்வா
னின்யாநிலையோடுமொர்மிகவுற்றங்குமுன்றினினிணையிலேயுதம
பன்னரியசிவலிங்கவர்சசுனையால்வைகுந்தம்படர்வனன்றே. (௫௨)

அன்றியுமபிரதோடகாலத்திலெவரேனுமரியின்பேரை
வென்றியுறவேயுரைக்கினரகடைவரவ்வமையமவிமலற்கேயா
மென்றனுமெபரிதுவந்துபிருகுமுனிபெழினந்தியிணைபொற்றாளை
நன்றுநன்றெனப்பணிந்துமிகவாழ்த்திபிறவிடங்கண்ணினினால்

வேறு.

இன்னவிரா மன்காதை யியம்பிடலு மான்களை
யன்னநா ரதனறுழந்தங் காசியொடு மீண்டபின
ரொன்னசெய்வ விசசரித மெவாககேனும் விளம்பேனே
லென்னுடைய சிரமதுதா னிரிந்திடுமா லெனளுகிழந்தது. (ருச)

அடவியினி லோரபுற்றை யாலவிருக கததடியின
றடமதனி லேநோநது தன்வாபை யவணவைதது
மடவானற் கலைவாணி மணவாளன சொற்றதனை
யடைவாக வேபகாநதங் கவனடைவு பெயாநதனனால். (ருரு)

புற்றதனு ளேவைகும புளிஞுநறவ நாரதன் சொல
கற்றறிந்தான் வெளிவருமோ காலமெணி வதிநதனனா
லற்றைநா ளவன்யோகத தணலுஞான மூவுலகி
லுற்றசரா சாமாய வொண்பொருளக் கநதனவே. (ருசு)

இவன்றவததிற் காறறுமை யெல்லோரு மெண்கணனமுன்
தவவுலக மேநாடித் தாளுசாற்ற வவவொலலை
யவனவிபுலை தனிவிழிந்தங் கடவியினி லேபோநது
சவமிசுதத மயனறன்ன னண்ணுபுத மெல தூறி.. (ருசு)

வன்மீகத துள்ளுறைந்த வான்மீக மாதவரீ
யுனமோனத் தியோகதனி லுறறதிது காறமையும்
பொன்மாகத் தமரொலாம புகழ்ந்துன்னை யேததிடவே
மன்மேதி னிவயின்வந்து மகிழ்ந்திதிங் குறைவாயால். (ருசு)

என்றலுமல் வேடவுரு வினிகொரீஇ முனிவானாக்
குன்றெனரீன் வன்மீகச் சுவியலினின நெதிர்போந்து
நின்றுபோ தன்றாளி னோபணிந்தங் கேகியழுந்து
நன்றுபல தோத்திரங்க ணலமுறவே வழத்தினனால். (ருசு)

வான்மீகர்ப்பித்திரபலம்.

சுக

அயன்முனிவன் முகங்குறித்தங் காசிபு வேகழறி
யுயர்வுறுநல் வியாழ்க்கிழவ வுன றனக்கி கேயுரைத்த
நயமுடைய சீர்க்காதை ஞாலமுற விரித்துநாத்துச்
சயமடைவா யென்றுசொலிச் சத்தியலோ டுபுக்கான். (சு௦)

அற்றைநாண முதலாக வரியவான் மிகமுன்வங்
மற்றையோ கியரோடு மகிழ்வெய்தி யாழிருடி
சொற்றதோர காதையினைச் சுவையினலங் கார்முட்ன
கற்றவர்க ளெலாமகிழக டட்டுரைத்து வாழ்போழ்து. (சு௧)

அந்தகனை வெரிந்கண்ட வரியமாக கண்டேயன்
வந்திடனு மெதிரோடி வந்தித்துப் பஃறாமு
முந்தியடி யுழைவிழ்நது முறையாக வேவழுத்தி
யெந்தையிவ ணெழுந்தருளு கென்றொருபி டிகைநலகி. (சு௨)

எழுந்தருளச் செய்தபின ரெதிரிருநது சிவஞானக்
கொழுந்தெனவே யுறைகின்ற குணகஞன்றே யடியேன்றான்
றொழுந்தெய்வ மாவந்த துரியமே மாயையினி
லழுந்தியவென றனையெடுத்தங் காதரிக்க வருபெரியோய். (சு௩)

ஆயிரமா மாண்டளவு மாறறியவென் யோகத்தாற
பாயிருளைச் சீததெழும பகரெழுந் மூவுலகும்
போயினதங் கேயுற்ற பொன்னுலக ரேழுதலோ
நாயகமா மலரோறகு நனகுரைக்க வவாபோநது. (சு௪)

வயப்புற்றி னினறெழுபபி வன்மீத முனியெனனா
வுயர்நாம மிட்டழைத்திட டொருமகதி கரதகேநத
னயமுடனே சொற்றிட்ட நலவிரா கவன்கா கதை
செய்ச்சொலிப் போயினுன றேவரீர காணு கென்றான். (சு௫)

நோகத்தான் வருளுமனை தூறியநன் முனிசொல்வா
னாகத்தோ டெள்ளிருந்தங் கயுதயுக மாயுளுற்றம்
யோகத்தாற் கலனியின லாகித்த லோஞான
முகத்தாற் கோடியுக முதிமலையா தியு முளவால. (சு௬)

கோடியா யிரமாண்டு குறித்தயோ குற்றிடினு
நாடியே மகனாறு நலம்பெறவே யிழைத்திடினு
தேடிவா னவர்பூசை செய்திடினு மறைபலல்
பாடியே புரிபுமெங்கள் பரன்பூசைக கொவவிடுமோ. (௬௪)

அரியபசுக் கதைகடமை யூயிரமா யிரமாகத்
தெரிவுறவே பரிபுடினுந் தேர்த்தடைவ திளையொன்றுங்
கரியமிடற் றுக்கடவுட் கண்ணுதலாம் பத்சரிதம்
புரிபவருக் கேற்றவொரு புண்ணியந்தா னுண்புகொலோ. (௬௫)

குடங்கை யினினி ருறக்கொண்டு கூவிளநற் றழையொன்றற்
றடங்கை தலந்த சிவலிங்கத் தனைப்பூசை புரிபவரே
மடங் வாகொன்று மறவிபய மகிதலத்தி லேயொரீஇ
நடைவகுலவு நம்பரம் னலஸ்டியைச் சாருவரால். (௬௬)

புராவோனுஞ் சிவபூசை யியற்றாமே யுணயாவா
'பவங்கோடிப் பிறப்பேற்றுப் பசியாதிப் பிணியுழன்றங்
கவமானத் துடனிறத்தங் கருநரகத் துள்ளமுநதி
யவமேறுந் திமைகளை யமமமம் வனுபவிப்பாரா.

மன்னுசிவ பூசையிலா மனையனைத தும் புலைச்சேரி
யன்னவாக ளுழையிருந்தங் காதரவாச சலபான
மன்னமுத லயின்றவாக ளாமுநர குழைக்கிடந்து
மன்னுபுலை யாகளாக மகிஞாங்காப் பிறந்திடுவாரா. (௬௭)

பவமாற்றுந் திருநீறு பகாரிய வககமணி
யுவமான மற்றிலகு முயாபஞ்சாக காவொண்மனு
தவமீயுஞ் சிவலிங்கத் தயாளுவினல லரும்பூசை
புவனியினிற் புணையரும் போற்றாரும் புலையாகளே (௬௮)

கண்ணுதலார் சிவலிங்கங் காண்டலொடுங் காதலிப்போ
ரண்ணலசா தனமாதி யன்புமிகப் பூண்டிடுவா
ரொண்ணரிய வடியவரை யெதிர்கொண்டங் குபசரிப்பாரீ
விண்ணவ ரும் போற்றிடவே விமலனடி மேவுவரால். (௬௯)

சங்கராஹர் சிவலிங்கந் தன்பாவி லெஞ்ஞான்றும்
பொங்குவிழி நீர்சொரியப் பூசைபுரி யடியவரா
மங்களமா ரவர்வடிவை வண்மையுறத் தரிசித்தி
னிவகுலகிற சென்மவலை யிடைப்புக்கு வாழுவர்கொலோ. (எச)

மறைநான்கும புகலபூதி மணியங்க மேபூண்டங்
கிறையவனை விலலுவததா னிறைநேர மாயிடினு
நறையாரு பூநதுடவை நண் னுசிவத் தலநாடித்
தறையீது பூசித்தாரா தம்பேறறைச சாற்றரிதே. (எரு)

தாத்திதலந தீர்த்தங்கண முறையாக வேநாடிச
சீர்த்தியுற வாங்காகுகே சிவலிங்கப பெமமானைக
கீர்த்திபெறப் பூசித்தார கேண்மையினைக் கொண்டவருந்
தீர்த்தொனத் திழ்வொனத் தெய்வமறைச சொலுமென்றான்.

வேறு.

மாதவமார்க்கண டையனிவவாறங்குரைத்திடலுமகிழ்ந்துபோறறிச
சீதமதிமுடித், முடிச்சிவபெருமான றிருவருளிறேறககநாளு
மோதரியசீர்த்தியுறுமொணமுனிவவெனையா ளவுவகைகொள்வா
யேதமுளெனென்செயவலெனவிறைஞ்சிவான்மீகியியடபுகின்றான்.

ஐயவெனக்குன கடைககணருடபாரவைநலகியெனையா தரிப்பாய்வே
வெயயதுயருற்றறிண்ணமவெண் ணீறுங்கண்டுகையுமவெறுததேனைதோ
துய்யசிவலிங்கவருச்சீனைபென்றுமுஞ்ஞாதுதுயருமுன்றேன்
செயயவருந் தீர்த்தங்கனாடிலேனதிருத்தளியுஞ்சீர்த்திலேனே.

சிவனுருவாகியபஞ்சாக்கரப னுவையொருஞான்றுஞ்சிந்தியேனே
தவமாகுநினமால்யவமுதமதைபபுசியாதுதவீர்வுறேறேனே
பவமாற்றுநமமுதலவன்விழாப்பொலிவைததரிசியாப்பாவியானே
னவமானமறவெனக்காத்தற்கிங்காஞ்சூட்சியினையறிகிலேனே.

யோகமதைசசாதகமென்றெண்ணுதுசாத்தியமாயுகித்தேனே
முகமதேஞானசோபானமெனவெயுன்னிமுகானேன்
போகமொருவியநானேபெரியனெனவெவ்முன்னுமபுகழ்ந்திட்டேனே
சோகமொலாமொழிகுறுநற்பதிபோற்றேன்பசுக்கதையேசொல்லுகேனே.

இனியேனுமெனியநானிருக்கதனிலிருக்குநம்மிறைவறகேற்ற
நனியருட்சீர்சிவலிங்கப்பூசையிணையேயியற்றிரனமையெய்தக்
கனிவுடையரினதுள்ளஞ்சிறிதென்பாலருளுடனேகசிதல்வேண்டு
முனிவரனையெனமராககண்டேயமாதவனடியின்முடிவைதநானால்.

வான்மீகமாமுனிவரீயடையுமபேற்றினுகருவகையைககேட்க
கான்மேவுமலாககூரதற்குமுனமடவாளொருஞாங்கர்காணசசீல
வானவெரிநிலவருமெங்களரற்போற்றியமரொலாமாக்கமுற்ற
ருன்வடிவநிலத்தவருஞ்சிவபூசையேயுஞற்றியுயர்வுற்றாரால் (௮௨)

சிவலிங்கப்பூசையொன்றேயிமமைக்குமமைக்குஞ்சீர்த்தியாகுஞ்
சிவசினனமலைசகதலையாககததெலாஞ்சிறந்தசெல்வமாமால்
சிவனடியாரதமைச்சிவமானியுன்னிப்பணிவதுவேசெம்மைஞான்றுஞ்
சிவகதைகடமையெழுதிவாசித்துசசெபபுதலேசெப்பங்காரணே.

ஆவினொருவடிவனைததுமபாலதுவாநிறைவாகவமைநதிட்டாலுந்
தாவுமதன்செருத்தலுறுஞ்சுரையிடத்துச்சுராதுவருநதன்மைமான
மேவுமொருமுதலவன்றானசருவவியாபகனாகிவிளங்குற்றானுஞ்
சிவாபொருட்டொவ்வொருநறலங்களிநுநருளசுரதுசிறந்தவாழ்வன்.

அததகையதிருத்தலங்களுடபுகழுமுறையாகவாரணைநாடிப்
பத்தியுறச்சிவபூசையாத்செய்வொன்றொருபான்பலணையீயுஞ்
சித்திபெறக்காசினியைச்சவவியமாவருவாயேறசேண்வாக்கங்க
ணிதலத்திலிருப்பவெனவவண்கேட்பையவவுழைவாழிறைவனறன்னை

ஆகமத்துசொற்றாங்குரீயேத்திபபூசித்தங்கனுக்குவாயேற்
றேகத்தைவாய்ந்ததனாலாயபயன்னைததுமுறச்செவ்வனுற்றுச்
சோகத்தைத்தவிராக்குமொருபாருளமுற்றிடலாஞ்சோகவென்றா
கேகத்தையெப்பணியுமிணையின்மராககண்டேயனிசைத்தப்போனான்

வான்மீகமுனிவரனுமனமகிழ்ந்திட்டகவனமேவலலைமேவித்
தான்ஞாலமனைத்தினையுமபிரதககணஞ்சூழ்ந்தததுவாயோர்சார
வானமேவுமசரீரிகேட்டலுமானந்தமுடன்மகிழ்வுடையது
நான்பெற்றேனபெற்றேனலவிபவமெலாமெனப்பாடிநாடினான்.

அதுதக்கணத்திசையாக்கீரனதியான்வளங்களழகின்மேவக்
கதுமெனவேமணியாதிகொழிக்குமலைசெறிகின் றகடலின் கூலம்[ன்
விதுமுடியோன்றும்யிலைக கொருகடிகையெல்லையினில்வளங்கும்வைப்பி
மதுகரமார்வன்னிமரனடியதனின்வேதபுரிவாணைக்கண்டான்.(௮௮)

கண்டவுடனாடினாடினான்பாடினன்கணக்கில்லாது
கண்டமெனவீழ்ந்தெழுநதுதொழுதுபுலனைந்தறுத்ததக்கார்போற்ற
மண்டர்நாயகவென்றானடியேனைக்காவாதிங்களவிலகால
மண்டனிலேயெங்குநூந்தாயிக்கணததோதிருவருடான்வந்ததெனறான்.

இவ்வாறங்காராமைமிகப்பெருகவேயேததியிறைஞ்சிப்போற்றிச்
செவ்வேசென்றருநீரினுவவாடிப்புலாவெண்பேச்சுசீலைருடித
துவவானசுடாப்பூதியெண்ணிடததுமா கமங்கள்சொற்றுகிடடாங்
கவ்வாதிவிழிகளெனுமககமணியாங்காங்கணனபிறபூண்டு. (௯௦)

செய்யபதுமாசனத்திலேயிருந்தங்கனுட்டானஞ்செவவேயாற்றித
துயயநாறசுத்திகளைச்செய்தியபபூசையினைத்துலங்கச்செய்து
பயவெளிப்பூசையைப்புரிதற்குமிருசுத்திபரிவாயுன்னி
நையனைநமமுடையவனையாசனத்திலெழுந்தருள்வீத்தருக்கியங்கள்.

துபதிபம்புரிந்துபின்னரினமாலியநற்குததிகண்டு
சோபமறவட்டப்புப்பஞ்சாததிமணவபிடேகஞ்சுகமாவாட்டி
மாபதமாங்கலையுடனேவாதனநறபணிகலனைவயகருவிததுத
துபதுமமாதியொடுவினாசோத்திநிவேதனமுநதொடாபினூட்டி.

பதினாறுமுபசாரம்புரிந்தருகினடசதையுமபரிவினிட்டுப்
பதிசுகததிரத்தாயவருச்சனைகடப்பீததிமையிற்பகர்நதுபலல
துதிபலவுநன்காற்றிககணணீர்கமபலையுமுறத்தோத்தரித்து
நதியணியெயவேதபுரிநாதனையேதியானித்துநாடும்போது. (௯௩)

மானமமுநற்கறைமிடறுமுமமைவிழிநாற்புயங்கண்மலாச்சுகூ
வான்வெரிநினைஞாங்கருமையமமையழகுசெயவைங்கரத்தோன்
வேன்முருகன்பாங்கருமமாகத்தினினழிழிநதுவிபுலங்காணக
கான்மருவேதபுரிக்கேத்திரமுற்றிருந்தானற்கருணைமூர்த்தி.(௯௪)

அரியொருதண்ணுமையேந்தித்தனாதனவெனத்தாளவமைவுசெய்ய
விரிமலரோன்கருசனத்தாறகணீரகணீரெனவொலியைவிளக்குவிக்க
வரிநிரையுமியாழிசையைநாரதகிம்புருடர்செவிவயின்மடுப்பத்
தெரிதருவிணமேனடைபூவசியரம்பைகிலோததமையஞ்செய்யநட்டம்.

நந்துதியசமபுமணிலேத்திரத்திண்புடைதாங்கிராப்பணின்று
பந்திபந்தியாநிலவததேவாமுனிவராகடமைபுகுததல்செய்தா
னிந்தவிதமினரவிப்பொளணமியிற்றரிசிததகங்கிபுவாய்ந்து
சந்ததமவான்மீகமுனிமுனநின்னுதோததிரங்கள்சாற்றினுலை.

மங்களநாயகபோற்றிமங்கையொருபாலமருமணுளபோற்றி
கங்கைசெஞ்சடையதனிர்கலைமதியமபூண்டிலகுகபாலபோற்றி
யங்கையொளிராமான்மழுமுவிலைபாசமணிந்தருளுமரேனேபோற்றி
பங்கயன்மான்முதலோரகங்கழல்விழையப்பார்த்தபரம்பரமபோற்றி.

கலியாணசுந்தரநற்கவிதகாமநதோளணிமுக்கணணுபோற்றி
வலிவாயகொடியவிடமணிமிடற்றிலேயமர்ந்தவரேனேபோற்றி
பொலிபலவாங்குணடவிகவாபாணமாயிலகபபூண்டாய்போற்றி
மலியுமுனபதத்தன்பரிதயத்திலெஞ்ஞானமவாழ்வாய்போற்றி.

எனப்போற்றிமீதுமமலன்றகைமைநுவன்றிடுவனேழையேன்றான்
மனத்தானுமவாக்கானுரின்பெருமையெடுத்தைந்தமதிக்கற்பாற்றே
வுணைத்தானுமித்தகையனொமெனவேயுவமித்தவகுரைப்பாரியாரோ
தினைதகானுமென்னுவேயுன்மைஞ்சிறிதுரைததுஞ்சிறந்ததன்றே.

அறிந்துமறியாதியற்றுவவையனைத்துஞ்ஞொருளவேண்டுத்
செறிந்ததின்றனடிக்கமலச்செழுமலரினேழைமனசகிஅசுரும்பர்
மறித்திடாநனிவிருப்பமுண்ணுழைந்துகலவுவநானமகிழ்வினோடு
முறிந்துதிமயர்பாக்குதினனருளாமபிரசமதிங்குதவலவேண்டும.

இந்தவிதம்வான்மீகமுனியோகிதோத்தரிக்கவிளநற்குனற்
சந்திரசேகரபபெருமான்புன்முறுவலுறப்பூத்துசசார்த்தவன்பிற்
புந்தியுளநன்முனியேசினறெளத்தியங்குட்டுப்பூரித்திட்டேம்
விந்தையுறநின்னககுலேண்டியவரங்களிந்திடுவேம்விளம்பாயென்ன.

உடலுமுயிரும்பொருளுமெனதன்றேயுனதென்பதுண்மையன் ிரு
மிடலங் கிடம்பொருத்தியிமையவரிடுககண்களைந்தருளும்விமலஞ்
மடா தருநின்ருளினைக்கண்மெய்யடியருடன் கூடியன்புமேவக்
கடலுலகிலெஞ்ஞான் றுமுனைப்பூசித்தேவாழக்கருணைகூர்வாய்.

மன் றல்பெறுமிப்பதியென் னுமத்தானெந்நா ளுமவழங்கவேண்டுந்
துன் றியவிக் கேததிரத்திறேரன் றுசராசரமனை துந் தூயமோக்கத்
தென் றுமடைந் திடவுமையோடிருந் திடற்குத் தண்ணளிதா னிசைதல்வேண்
மொன் றியநினைகபர்த்தநீரிவணடாத்தமாயிலகவுதவலவேண்மெட்டும்
என்றுபலவாககட மைககேட்டுமிதக்குழைந் திட்டவிருடிதன்னைக்
கொன் றைவேணியடு னுக்கியருள் புரிவன் முனிவரநீ கூறும வண்ண
மின் றுனக்குவழங்கின மிங்கைகவையாநதி தத்தகனின் னேனோன் றி
வென் றியுறக்கோடவரநதியினைந்திவலைவீசினைமால. (க௦௪)

சனமநாசனிகுணககுங்கன் மநாசனிதெற்குஞ்சனனந்தோறு
மின்ன றராப்பாபநாசனிகுடககுஞானதாயினியுத்தகு
முன்னியசோமோட்சதாயினிநநநதலைக்கண்ணுமோங்கத்தித்த
மன்னியவிக் கேத்திரலளவிலவிபுதங்கொடுமவபங்காநிற்கும்.

பன்குளநன்மீனர விபெளணமியாநதிதிகளீவைபயன்பெற்றேங்க
விங்கென துவிழாபபொலிவைத கரிசிக்கவருமடியரெவர்க்குமாக்கஞ்
சங்கவளவளித்திடுவேமபுத்திராதிபபேறுநதருவலவீற
யெங்கணுமுற்றவரேததபபுவியாளுமாசரெனவியற்றுவேமால்.

அன்னவற்றுண் ஞானதாயினியென்னுந்தீரத்தநீரமர்ந்தககாடிப
பன்னியவேதாகமத்துமுடிபாகவேயிலகும்பானமைத்தான
துன்னுபதிபசுபாசபொருளுண்மைமுறறறிந்து துளங்கப்பெற்றே
யிந்நகரின்மேற்றிசையிலெஞ்ஞான் றுமிருபபமைகவீன்பம்வாய்ந்தே
எனககமலன்வழிவருவான்மீகமுனிக் கருளசுரந்தங்கிமயமபூதத
கனக்குமுலையுமையுடனையருடகுறியாஞ்சிவலிங்கங்கரந்துறாளுல்
வனக்கோவின ஞாங்கர்வருநம்பரமெனனச்சுக் கன்வகுத்துணைநான்
மனக்கோபமறுத்தரைமிசாரணியமுனிவாநனிமகிழ்வுகூர்வான.

வான்மீகா பூசைபுரிபடல முறறிற்று.

ஆகச்செய்யுள். ௩௭௨.

இரட்சகசென்மநாசப்படலம்.

அம்புயப் பொகுட்டின் மேனியரசுவீர நிருககுஞ் செய்ய
வம்பலா மலரோன் றன்வாய் வந்தகொட் டாவி தன்னி
லும்பரும் பனிபபுக் கொள்வா னுயிரிட் சசுவென் றோது
றுமபெயா பூண்டு மந்தி யுருக்கொள வுதிதகத் தந்தை (க)

சத்திய புவன முற்றுஞ் சஞ்சரித் துறுவ ளாரிற்
றத்திய விலதை மொய்த்த தருப்பல களுலுங் காணி
னித்தியங் கனிவாய் மேடு நிரமபவே யயின்று தேக்கி
வித்தகச சாமபு வந்தன வியனெம்பி யெனவாழ்ந் திட்டான். (உ)

நாமக டனத்தி னொரு நலலுரப் புயம முதனூர்
தாமரைக் கிழவ னோநாட சத்திய வுலகத் தோர்சார
காமாபிக குற்ற நலல கவியாண தீரதத மொன்று
பூமரம் பொலிவு கூரப் புத்தய மகழ்நது நோக்கி. (ங)

இச்சர சுழையி லேவ னோனூர் ராடி னோர்கான்
மெசகிடும் வனப்பு வாய்நது விபுதரும் வேட்ட முற்ற
யிசசைமா னினிய ராகி யியங்குல னொன்னுச னுளொன்
றச்சம துறவே சொற்றந கவனுல கமர்நதி ருநதாவு. (ச)

அததட ஞாங்க ரோங்கு மருங்கனி யகமத துமபர்
சுத்தரற சுகம தொன்று சுகமுட் னிருக்கக் கண்டாங்
கித்தைநா னெற்று வேனென் றிரட்சச தாவி யெக்க
வத்தரு ணததுக் கமபித் ததுபறந் திட்ட தன்றே. (ரு)

கிள்ளைவிண் னோடிப் போகக் கிளைகெழு நுனியி னின்றூர்
தெளளிய தாங்க னோக்கித் தெரிந்ததன னீழல் கண்டே
யெள்ளியிங் கென்னே யென்னே யென்னையே லொருவனொத்திங்
குள்ளமர்ந் துள்ளா னுன்செ யுறுதொறு வுஞ்செய் கின்றான். (சு)

இவனைநான் கொல்ல கில்லா தியங்குறே நென்னத் தாவிச்
சவதமுற் றிலஞ்சி யததுச் சடக்கெனப் பாய்ந்து நேடி
யெவனையுங் காணு தெயததங் கெழிற்க்கா மீதி லேறித்
துவரிதழ்த துணைநற் கொங்கைத தோகையிற் றற்காண்மற்றே.

இன்னநீர் நிலையி லுற்றே நென்னரு மெய்யைக் கவ்வித்
தன்னிக முருவை யெற்குத் தநதுதன் னுருக்க ரநதா
நென்னயான் செய்வ லென்றங் கேங்கியே பாங்க ருற்ற
வுன்னத நிகேத னத்து ஞாறறயா மனையைத் தாழ்த்து. (௮)

பன்னினன றுதிக ணீளப பணிநதன்ன் பகரெண டோளி
யென்னநிற கிங்கு வேட்கை யியம்புக வொலலை யெனனா
வன்னையே சிறுககன வாயந்த வணங்கமை யுருவை மாறநி
யென்னையாட் கொள்ள வேண்டு மினையடிக் கரலம போறநி. (௯)

என்றுகை கூப்பி யேதது மிரட்சசைச சூரி தோநதே
யினனுனக கேயநத ளிந்த விளமபிடித தோற்ற துநகை
யொன றுநல விரகா லன்றி யொருவுறு தநநாட காறு
நன்றுபெண னுணி நின்மெய நவமபெறு மயனந தோறும். (௧௦)

கொணடுநீ சரிததல செய்க வெனவீரி கூறிப போக
வண்டுமென் வடிவை மாறநி யறறம துறுதத கைய
னண்டாத நாட்டை நாடி யவன்கரந திருபப நென்னா
வெண்டிசை முடிய நேட விரட்சச முனனி னுளால. (௧௧)

பொறபினுக் கினையே தெனனும பொலனிழை முறறும பூதத
விறபுரு வான மாதர் வியநதபி னயததி னாடக
கற்புடைச் சசிரநற் றேவி கவானிடை யமாந்து சாரக
கற்பகத் தடியி னீழற் கவினமணிக காநதி வீசும். (௧௨)

ஏற்றம துற்ற சீய விருமபிடர்த தவிசின் ஞாங்கா
வீற்றிருந் தருளும் போகி வியனவை நடுவட் போநதங்
காற்றரு நிருத்தமுற்று மமைதியிற கணடு நெஞ்சி
லுற்றென வன்பு வார வுயிரிட சுகநின றுளால. (௧௩)

இங்கிவ ணின்ற னியாரென் றெழிற்புரு கூத னேககி
மங்குன்மா வளக மென்கோ வளர்மதி வதன மென்கோ
சங்குநீன் மிடற தென்கோ தளவுவெண ணகைய தென்கோ.
பங்கயந் தனங்க ளென்கோ பதமிரு கஞ்ச மென்கோ. (கசு)

என்றரு கினனே யோடி யிருகாந் தாவிப பற்றித்
தன்றனி யுறையுட் கொண்டு தனிததமஞ் சததிற் சேர்த்தங்
கன்றுதன் கலவை மாபிலணிமுலை ஞெழுங்கப புல்வக்
குன்றென வுறமும வாலிக குரங்கினைப பெற்றா ளன்றே. (கரு)

கினனானின் பிற்றை யோநாள் செங்கதாச செலவ னேக்கி
முன்னாகத தோன்று மிந்த மொயகுழ லானை மான
வெந்நாளுந் கண்டே னில்லை யெவ்வயி னுறைவா ளெனனாப்
பின்னாகப பையச சென்று பெயதொடி மலாககை பற்றி. (கசு)

தறையிருள் கரததா லோச்சந் தக்கவா தபனும் வானத
துறைதரு மதியு நோந்தங் கொன்றுறச சந்தித தென்னாக்
கறையறு முகத்தின முததங் கனிவுட னீந்து காந்தி
நிறைமணி நிலவு மொறறை நேமியந் தேரிற சோத்து. (கசு)

விசயமண டலத்தி லொற்றை வினாடியிற போந்தங் குற்ற
வசதியிற றங்கிப் பூண்ட வம்பினைப பீறித தோன்றுங்
குசவினைக் குழையப புல்லக குலவுசுக கிரீவற பெற்றுக்
கிசவடி நோக மறறைக கிளாசுரா லோக முற்றாள். (கசு)

இவ்வண மிங்கு மங்கு மிரட்சுக் குரதது லாவி
நவ்வியங் கண்ணி வாணி நாயகன றுனு மோநாள்
செவ்விய தனவா யானமுற செய்தகொட் டாவி மாட்டுத்
தெவவற வந்தா னியாணடுச சோந்தன னென்னாச சூழ்ந்து. (கசு)

அறிவினிற கூரது முனனி யவனிலை நன்னர்த தேர்ந்து
செறிசூற நிவவு வாயந்த திப்பிய மகதி தாங்கிப்
பொறிபுலன யாவு மந்தப புந்தியின் வயத்த தாக
நெறியொடு மீட்ட வல்ல நீணமுனி வாணைக் கூனி. (20)

கொட்டாவி யூடு போந்த குமரனென னிளஞ்சி றுக்கன்
கட்டான ிவஞ்சுள் கொண்ட கலியாண தீர்த்த முழுகி
மட்டாரநத குழலி யாகி வானுல கியங்கி வைவான்
கட்டான மிடற்றைப் பறறிக கடுகெனக் கொண்டி வர்ந்து. (உக)

நான்மகிழ்ந் தேததக் கோடி நலன்பல பெறறங் குய்ந்த
வானமியூர் வைபபு நாடி வளாசன்ம நாச னிப்போத்
தேனமலி திரத்தத் தூடு சேடுற வாட்டு வித்துப்
பான்மதிப்பரமறபோற்றிப்பழையதோருருசெய்விப்பாய. (உஉ)

என்றலு நார தன்றா னெங்கணுந துருவி நேடி
யென்றுமண் டலததைச சூழு மிந்துவின் வட்டணைக்கு
என்றவ னுறைதகேககுற றலாவன் சொற்ற வெலலா
நன்றவ னெடுத்துக் கூறி நானிலம வந்து நண்ணி. (உங)

இருவரும் வதிவுற நேகி யெழிறறிரு வானமி யூரின
மருவருஞ் சன்ம நாச வாகியிற படிநத வேலவை
யொருவரு மணங்கு ரூப மொழிந்திடக் குதூக வித்தங்
கிருவகைப் பயனு முற்றே விரட்சக மிகப்பூ ரிதது. (உச)

அதிசய மிஃதா மென்றங் கருங்கரை மீதி லேறி
நிதிநிகர் பாவின் வணண னீடுமா லயமே தோன்றப்
பதியிதோ வந்திங் குற்றான பழவினை பாறற வென்கு
கதுமென வீழ்ந்து தாழ்ந்து கைகுவித தஞ்ச வித்தே. (உரு)

உலகநா யகனே போற்றி யும்பர்தம பிரானே போற்றி
யிலகுமான் கணிசகி யேந்து மினைமலர்க் கரத்தாய் போற்றி
குலவிய வருந்த வததர் குறைதவி றொந்தாய் போற்றி
யலகில்சீ ரைய போற்றி யணணலே போற்றி போற்றி. (உசு)

மங்கைநா யகனே போற்றி மறைமுதற் பொருளே போற்றி
திங்களும் பணியும் வைகுந் திகழ்சடை யாள போற்றி
பொங்குவெண் டலைய ணிந்த புண்ணிய முதலே போற்றி
சங்கரா போற்றி போற்றி சதாசிவ போற்றி போற்றி. (உஎ)

அம்புய மலர்வா மெந்தை யாதியர் தலைவா போற்றி
வமபல ரிமய வல்வி வாமபா கத்தாய் போற்றி
நமபிடு மறிஞ ருள்ள நளினமீ துறைவாய போற்றி
யெம்பரம் பானே போற்றி யீசனே போற்றி போற்றி. (௨௮)

எண்ணருந் தோத்தி ராகு எரிட்சுப் போற்றிச் செய்து
நண்ணிய முனிபி நகரு நாதமேற போந்து வேதப்
பண்ணவன் நிருபபணிநது பண்டையின வாழ்நதா னென்ன
வண்ணனற சூதன் சொறறு னருநதவா தமகரு மாதோ. (௨௯)

இரட்சசென்மநாசப்படல முற்றிற்று

ஆச்செய்யுள் - ௪௦௬

பார்த்தசாரதி பாபநாசப் படலம்.

பொங்கரி வண்டினம் புரியுடைத திணாமது பூரித துண்ணும
பங்கய நாண்மல ருந்தியிற் போதனைப் பண்பிற் றந்து
சங்கணி சக்கரம் வாள்சிலை தண்டமுஞ் சார்பி னேந்தி
யங்கத வணையிசை யலைகட லறிதுயி லாரந்த வண்ணல். (௧)

குழவிவெண் மதியினைப் புறங்கொளும வாணுதல குலவு மின்னார்
மழலைமென் கிளவியை மருதமா கிளிசொல மகிழ்வி னூட்டி
முழவுக வியமுறத் தாளமொ றெருட முறையிற் செய்யும
விழவுள வீதியின் வடமது லாப்பதி விளங்க ஞான்றும். (௨)

எழிலவசு தேவனுக் குயிரான மனையளா யின்பு வாய்ந்த
பழிதபு தேவகி மணிவயி றெளியுறப் பண்பிற் றேன்றிப்
பொழிற்றரு பாறயிர் நிறையுமாய்ப் பாடியிற் டொற்பு மிக்கத்
தொழிலுடை நந்தன சோதையின் மனைவளா சூனு வானான். (௩)

நற்கனன் மனையுழை வதிதரு நறுநத லுரோணி யின்பொன்
னந்தை யாலிலை யனவுத ரத்திடை யழகு மேவச
செந்தளி ருருவென வந்தொளிர் மேனி திகழத் தோன்றி
யுந்திடு மொருபல ராமனெ டனுதின முவநதங் காடி. (ச)

கிருட்டின னெனவொரு பெயர்கொடு பாடியிற் கீர்த்தி வாய்ந்து
தெருட்டின னனையன முதலிய யாரையுந் திகழ்தன் மாமன
மருட்டியங் குயத்திடு மிகவலி யுறப்பெறு மலலா தமமை
யுருட்டின னுடலகள் பற்பல வாற்றின னுமப ராபப. (ரு)

கண்டவ ருளமீத தெருமரக கவினுடன கணைநோ நோக்கு
வெண்டள வருமபுறமு மென்னகைப பூதனை விரவ நோக்கிப்
புண்டரி கம்புரை வாயுற வெமமுலை பொறபின் வைத்தங்
குண்டனன் பாலுமங் கவளையி ருஞ்செல வுலகமுண்டோன. (சு)

தொட்டிலிலயாவொடுநதுயிலகொளுஉசசெவவிதிறுணைத்தாண்டிடி
யெட்டியங் குதைதரச் சகடம தருந்துக ளெனனப போகக்
கட்டினிண வளிசுழ லதரொரு வவுணனுங் கடிதன் நேகத்
துட்டன திருவிழி பிதிருற நிலமிசைத தொலைத்தித் டானால். (எ)

பாடியி லாயர்கள் மகிழ்தரத் தவமுதல பண்பிற செய்து
நாடிமண ணினையளி யுணட்ட வசோதையு நன்கு நோக்கி
யோடிவந் திதுதொழில செயதிட லெனக்குணி லோசசு மேல்வை
பாடியில் வாய்திறந் தமுதனன கண்டளள பார்விண முற்றம.

மறந்தன ளெடுத்தனள் மாரபினி லணைததனள் மகிழ்வு மிக்குச்
சிறந்தநல விழிவரு நீரினை நீக்கினள் செப்பி னொக்கும
பறந்தவண முலையினை யூட்டின ளமுக்கையைப் பண்பின் மாற்றித்
துறந்தன டயிமை தித்திடும் வினையினிற் றொடுவண் டாப்ப.

பாறதி யிழுதினைத் தன்னக மயின்னுளி பயந்த வஞ்ஞை
சீறுவ ளென்றெணி யயலவா மனைதொறுஞ் சிககென் றோடி
யேறுவன் ஞானீறிடு முறியினைத் தாவிவங் கெட்டா தாகி
லுறுசெய திடுவனந் குழிசிறைக் கல்லினி லுரன்மீ தெஃகி. (க0)

இவ்வணம் புரிபவன் ற்னையுலா கலனுட னிறுக்க யாத்துச்
செவ்வண வாய்ச்சியும் வாய்மடித் துறுக்கியே சிறிது நீங்கக்
கவ்விய வரலுடன் மருதிடைத் தவமுறக் கரிசாய்ந் தன்ன
வவ்விடு மரனெயிர் திரிந்துமுன் வடிவினை யடைந்த வன்றே.

வனந்தனிற் கனறுருக் கொண்டொரு நிசிரன் வற்சலத்தி
னனந்தலை யொருவரு மறியொனா வகையுற நன்கு தூக்கித்
தினந்தின மழகுறப் புகழுடன வளர்தரு மலர்ச்சேய் கண்ண
னினைதரு விளங்கனி யுதாத்தன னெறிந்தன னிரிந்தா னன்றே.

மானவண் களியினளு செறிவுற நிறைதரு மலர்தத டததோர்
தானவன் சுலவுறு குருகென வருக்கொடு தனித்துப் போந்தங்
கானதின் பிறகுறு கண்ணனைத் துய்த்திட வதனின் வாயை
யூனமுற் றிடமலர்க் கரத்தினி லீாததவ னுயிரொகாண் டானால்.

மலைசெறி வினிலொரு நிருதன்வெம பணமென மலிநஞ் சேய்ந்து
கொலைநிறை பசுவா யுடனுற முழையெனாக குழக னுனனித்
தலையினா மெழந்தத னுடவினை யிர்க்கவுந் தன்னே ஈற்ற
கலைபயி லுருவெனச சாபம தொருவிந் கதிசேர்ந் திட்டான.

தாதனை யளிகுல மாடல்செய் திசைபுரி தவிச தென்னுப்
போதலர் மேவிடு தமனியன பாடியிற பொலிக துப்பை
மேதகு சிறுவரை விழைவொடு கவர்ந்திட மிடைகுல லைததார்ச்
சீதரன் பண்டைய படிவகுத் திட்டனன றிகைக்க வேதன். (௧௫)

யமுனைநற் களையதி லானிரை காத்திடு மாய ரீட்டக
குமரர்க ளொருமடு நீர்குடித் தொழிதரக கோதில வாசங்
கமழ்தரு துளவணி மாயவ னக்கணங் கடைக்க ணித்துத்
தமவிட மொருவுற வெவவையுங் காத்தனன் றபுத றீர்த்தே. (௧௬)

அத்தட நாப்பணிற் கன்னிய ரவங்கொ டடர்ந்து குமு
நிததமு முறைதரு கடுபெறு காளிய னீண்ப டத்து
வைத்தல ரடியினை நடஞ்செய வயர்வுறு மமமர் ளோக்கி
யொத்தபெண் ணரவின மிரந்திட விடுத்தன னோதந் தன்னில்.

பாத்தசாரதி பீபநாசப் படலம்.

சுரு

எந்தினை

இத்தக வியந்தமை பொற்றிறிற் றெரிதா விதைகொணா
சுத்தநற் சேயினைப் பரிவுடற கண்ணுறத் துறையினே
தத்தழ லுறுகணஞ் சுற்றிவெய் தியற்றிடச் சலச நாப^{சு}
னத்தணங் கியாவையு முண்டன னனைவயிற் றடைக்கும^{சு}

தினந்தினந் தன்னொழிம பற்பலவாடல்செய் சிறும கரண
வனந்தனி லொருபொழு தழலுற வளைதரு மம்மா^{சு} காடி
துளவனற் படலிகை துயலவரு மாபுறத் தோன்று கண்
னுளமகி முடனழல் பொருகுகென துகாரதன னுமபா^{சு} (௩௩)

வினாகமழ் மலர்செறி குழலசை தொறுவியர் விறவி^{சு} மா
முருகவிழ் நறுதுணா மகாநிறை மவையின் மொய்த்து^{சு} நீ
மருவுதன் கரையிடை மணிக்கலன் மேகலை மகிழ்வின்
தருபுனன் மூழ்கினர் வினாதிமிந் தாடினா தண்ணி ரோ^{சு} (௩௪)

அவ்வம யந்தனின் கரைதனின் மேவிய வாடை பாதி
செவ்விய குருமணி யலகுனற் றேகையா தேற வண்ண
மவவயி னுயரிய சினைசெறி யெழிறகுருந் தகமத் துமபா
கவ்வின் கேறினன் கருணையங் கடனிகா கரிய கண்ணன். (௩௫)

கள்ளவெம் முடைக ளீகென விரந்திடக காந்தை மாரீர்
வெள்ளம் தலைதரு கரையிடை வந்தெனை வேண்டி னுங்கட
குள்ளபொன் னுடையைத் தருகுவ னென்றன னெப்பி ல
தெள்ளியவமைக்குழலவைத துனங்கிசைசெயுஞ்செவ்வாயன். (௩௬)

கராவயின் போந்துதம படவா வலகுலை கரத்தாற் பொத்
வினாகமழ் குழைபல கொண்டரை முடி விழைவின் வேல
சிரசினி லஞ்சலி குவித்தவர்க் கேகலை சோத்த போத்து
சாசநற் காமமுஞ் சோத்தன னுயாதந் தைய லோபால. (௩௭)

கலையரை யுடுத்தினர் கண்களுக் கஞ்சனங் காணத்தீட்டி
முலைகளில் வினாகமழ் குங்குமத் தேய்வைமேன் முழுதும
தலையிர் புலர்த்தீயொற் றகிற்புகை யூட்டிநீண் சடைகள் வ
மலைவுசெய் காமன்விற் போரினின் சிக்கினர் மையல் கொண் (௩௮)

திருவான்மீடூர்ப்புராணம்.

புறவாழ்வு
 ம விபாவுற வியன்மணி நூபுர மெல்லென் றூர்ப்பப்
 குவி லமிர்துற வணமுலை பம்மி விமம
 கண்ணனங் கொவ்வொரு பொதுவிய ரரிவை பாலு
 னுங் காணிடைத் தனிததனிக் கிரீடையி லுவப்புறுத்தான்

ண் வேந்தனுக் கீந்திமெ பூசையை நனிவி லக்க
 விர்திர நெழுமுகி வினைவிடுத தாவி னீட்டஞ்
 கவிகையா யேந்துகோ வாத்தனச் சிகரி யொன்றான்
 யயக் காத்தன் நெழுதின மாயவன வலாரி வெட்க. (உசு)
 6 சீர வேறு. (3 774 - 104 2)

ம வைகு மாய நெழிற்றிரை யமுனைத் தீரஞ்
 ய குழுவின் வேயைச செங்கையி னினிதங் கேந்தித
 துகிரி னேருந் செய்யவாய்க் கமலம் வைத்தே
 றற் குரலாற் சத்த சுரதொடும் பணக ளாற்ற. (உஎ)

வினை யோர்ந்த நலலா ரிருண்மலி கூநதல் சோர
 டை நெகிழ்ந்து விழ நகுமுலைக கசுசப் பிற
 லைழப் பார் மாறறு தணியிடை வாடி யஃக
 வி சிலமபங் காப்ப வினைந்தனா கண்ணற் சூழ்ந்தார்.

ன் வெரிநி லேதோ மறுக்கணடாங் கதனைத் தொட்டே
 ன் சாணிற் றுழந்தங் கவனுடற பரிசங் கொண்டு
 ன் மாலை வைகு நீளவரி யோசசிக காமாக்
 தயர்ந்து காமக கவலையின் முயங்கி னூரால். (உசு)

பிங் கிவற்கு நேரா யசுலையி விசைப்ப மென்பர்
 பிங் கெடுநதுப பன்னச் சேடனுந் தாமோ வென்பார்
 நா மோர்ந்த போழ்கே பெரிதுள நாடு மெனபா
 வாத் திட்டே நமமைத தண்ணளி யினியுண் டென்பார்.

னலா நந்த மீது கடைக்கணி யாதோன் றன்னைக்
 னனென றழைக்க யாக்குங் கணக்கது முண்டோவென்பா
 ணினை மருட வல்ல பெருஞ்சித்த னிவஞ் மென்பா
 ணருங் கோடி மாற ரிவற்கினை யல்ல வென்பா. (க)

இவ்வகை வெருளு மன்னு ரிணைமுலை மோதிச் சாட
வவ்வயின் றுடவை தோறு மணிமலர்ப் பந்தர் தோறுஞ்
செவ்விய குகைக டோறுஞ் செறிநததன் னகலஞ் சாததித்
தவ்வலுற றுறுநற கண்ணன றனித்தனிக் கலந்திட் டாளு

மங்குலின வண்ண மேனி மாயவன் மகளி ரோடுங்
கங்குலங் கொருவி மாயக் கதிரொளி காட்டுங் காறும்
பங்கயக் காததாற் பற்றிப் புணைமுலை னெழுங்கப புல்லி
யங்கயல பாயும பண்ணை யாயாபா டியினிற புககான். (௩௩)

பாடியின் வைகு ஞானறு பகாசாச சுவதி தீர
நாடிய மறையின வல்ல நண்ணுவிப பிராக னோடுஞ்
சூடிய விந்து மோலிச சோதிதன் விழுவங் காற்றி
நீடிய வரங்க ளேற்று நிலையகஞ் சோநது றைநதான. (௩௪)

நந்தன்கண டிருசு போழது நடுநிசி வயினங் கோநாள
வந்துவெம பாரதந் கவவி வாய்விழும் கிடவக கண்ணன்
றநதுணைச் சாணற றுககத தன்னெரு வடிவ நீங்கி
முந்திய விபக்க னாகி முனபணிந தேததிப் போனான். (௩௫)

திரையலை யமுனைத் தீரஞ் சீதர னுலாவு மெலலை
வலாயுறழ் சங்க சூடன வந்துபல வின்ன லாற்றத
தரையினின மோதி மாயததுத தானவன் காத்தி லுறற
யுரையறு மணியைக கவவி யொருகுழை யோனுக் கீந்தான. (௩௬)

சேவினல் லுருவ மாசுச செறிநதிடு நிராயி னுபபண்
மேவிவந் துற்ற தீய விடநிக ரவுண்ண றனனைக
கோவிய ருடனே கூடிக குலவிடுங் கண்ண னேககி
யாவியைப் போககு விததா னலாகரத் தறையொன் றீந்தே. (௩௭)

கண்ணனற் செயலக னெல்லாக் கஞ்சன மாமன கேளா
வெண்ணரும வெகுளி பொங்க வினைவிழி மிக்குச சேப்பத்
திண்ணிய கேசி னையக்கூய்த திகழுளைப பரியா மேவி
நண்ணிய மாயன றன்னை நாடுதி தொலைக்க லென்றான. (௩௮)

கந்துக வருவர் தாங்கிக் கன்மலை நடந்தா லன்ன
வந்ததோ ரவுணன் வாயின வன்கர நுழைத்து ருண்ட
பந்தென வெடுதது வீசிப் பாரினி லெறழிக் கொன்றான்
நந்தீகி பால னாகி நணணிடு மையன் மாதோ. (௩௯)

திறன்மய னெச்சன் கொற்றத திண்படை வியோம னெனபார்
விறல்கெழு மாய ரீன்ற வியன்மகா ரோடுங் கூடி
யுறவுட னவரை பாங்க னோர்கிரி முழையிற் சோகக
மிறலுறுங் கண்ண னோர்நது மீட்டன னவரைக் கொன்றே. (௪௦)

கஞ்சனம் பெருமி தத்தாற் கடைக்கணின் னெகிழி யுக்கு
வெஞ்சிலை வேள்வி செய்க விளக்குக மல்லர் சாலை
குஞ்சாக் களிற்றை விண்ணைக் குடைந்திடும வாயில் சேர்க்க
மிஞ்சிய வாசர் தம்மை விளிக்கநங் களத்திற் கென்றான். (௪௧)

கல்வினும் வலிய தோளான் கஞ்சனங் குறற நோன்மை
மல்லர்த முகத்தை நோக்கி மாவுர மமைந்த நுங்கள்
வல்லபத் தானே மேக வண்ணனை யணணன் றன்னை
யில்லையிங் கினிமே லெனனா விமைப்பினிற் படுத்தி ரென்றான்.

பொறிமுகக் கரடத் தானப பூட்கையோ டியறறு போர்க்குங்
குறிதிகழ் மல்லற் போர்க்குங் கூரளி துதைந்து பாடும
வெறிதுள பத்தோன் முனனோன் வியனுற வலிய றென்ற
ரறிசுவ மழைததி யென்றே வக்குரூர்குச் சொற்றான். (௪௩)

காந்தினி புதல்வ னெல்லைக் கடுகெனத தேரிற் போந்து
பாந்தணமே லாடி னுனைப் பணிந்துமன் னவனாங் கொற்ற
வேந்தனங் கழைத்த சேதி விளமபலுங் கேட்டு வல்லை
யேந்துமான் வையத் தேறி யெயில்வளை மதுரை சார்ந்தான்.

அந்நக ரணியா ராமத தருகினி விறங்கிப் போந்து
மன்னவன் கலைது வைத்து வருமொரு தூசன் றன்னை
மன்னிய வறுவை கேட்க மறுத்தலுங் கணணல் மாய்த்துப்
பன்னரு மாடை யாவும் பறித்தியா தவர்க்கங் கீர்தான். (௪௫)

ஒன்றினை யரையின் வீக்கி யுயர்களுசற் கணிவோன் வந்து
நன்றுபொற் கலன்க ளேந்த நண்ணுற வலங்க ரித்து
மன்றலர் மாலை தாங்கி மற்றவ னளிக்கச் சூடிச்
குன்றிய கூனின் மெய்யாற் குலவுமோர தெரிவை வந்தே (௬௬)

எண்ணருங் கடிகை வீசு மெழின்விரைச் சார்தங் கொண்டாங்
கண்ணலுக் களிப்பே நெனனா வருங்காந் தன்னி லேற்றுக்
கண்ணலுக் கீயத தானுங் களிப்புடன் வாங்கி யபபிப்
பெண்ணவள் கூனை மாற்றிப் பேரணங் கென்னுச் செய்தான.

சிலைமகம் வளாக்குஞ் சாலை சிககெனப் போந்தங் குற்ற
மலையுறழ் தனுவைப் பற்றி மதாப்பொடி முறித்துத் தள்ளி
யலையெனப் புரணடி சூழ்ந்த வணிகெழு மலலர் தமமைக்
கொலைசெயு மறலிக் கீந்தான் குரைகழன் மலர்த்தாட் கண்ணன்.

கூன மதி வெரிரைத தேய்கருங் குமிமியி னுயாந்து ஞான்றும்
வான்படு கஞ்சன் கோயில் வாயிலிற சென்று புக்குற்
றான்மலி கோட்டி னேடு மொருகாஞ் சுழற்றிப் போர்க்குக்
கோன்விட வந்த வந்தக் குவலயா பீடந் தன்னை. (௬௭)

கைமமலை முன்னர்த் தாக்கக் கனததவா லதினையப் பற்றிப்
பொம்மெனச சுழற்றி யார்த்துப் பொறிபுலன கலங்கிச் சோரக்
கொமமைகொள் பூணு லாவுங் கோட்டினை முறித்து வாங்கி
யிம்மெனு முன்னர்மோதி யிரித்தன நெழிற்கோ விர்தன். (௬௮)

மல்லர்க ளோக்கிச் சீறி வலிகெழு கரங்கள் கொட்டிச்
சொல்லரு முட்டி யுத்தந் துணிவுடன் புரிதற் குன்னிக்
கல்லொடு முரணுந் தோணற் கண்ணனைத் தாவித் தாக்க
வல்லவர் சவையின் முன்னர் வளைந்தனர் கஞ்சன் காண. (௬௯)

அருந்திற லோடு வந்தங் கார்த்திடு மல்லா தம்மைப்
பொருந்திய காலாற் றுக்கிப் பொள்ளெனத் தூக்கி யெற்றித்
திருந்தல ருயினா்வானிற் றிகழெம புரததில் வைத்தான்
குருந்தினி விவர்து முன்னங் குலயிய வணண றானே. (௭௦)

அற்றைவெஞ் சவையி னுப்ப ணணிமணி யிழைத்த பீடத்
துற்றிடுங் கஞ்சன் மீதி லும்பலைக் கவ்வித் தாவிப்
பற்றிடும் வயமா வென்னுப் பாய்ந்தவன் படிக்கண் வீழ
வெற்றல் னுயிரைக் கண்ண னேற்றினன் விண்குற் றற்கே.

காமர்வண் டிசைக்குந் தாரான் கண்ணனன் மாட்சி நோக்கி
நாமகள் கணவ னாதி நாகலோ ததத ரியாருந்
தாமரைத் தானைப் போற்றித் தருக்கிய களிப்பினோடும்
பூமழை சொரிந்தெஞ் ஞான்றும புகழுடல் பூரித் தார்கள். (௫௪)

இன்னபின் னிராம னோடு மிருவருங் காசி போந்து
பன்னரு மோன சாந்தி பனியெனு முனிவன றன்பா
லுன்னரு மெவ்வெட் டாகு முயரிய விஞ்சை முற்று
நன்னர்கு முறுபா னோடு நான்கெனு நாளிற் கற்றா. (௫௫)

அங்கவர் குருவின் சேயை யாண்பெல கழிந்த வேர்நாள்
செங்கராக் கவ்வி யுண்ட செய்தியை யறிந்து காலன்
றங்கிய லூரிற் கண்ணன் றதைந்தந்த மகவை மீட்டுப
பங்கவன முன்னா விட்டுப் போந்தனன் மதுரைநாடி. (௫௬)

ஊன்றனைப் பிலிற்றும் வேலோ டுறுசரா சந்த மன்னன்
றேன்றனைச் சொரியுஞ் சூழற் செறிந்திடு மதுரைக் கண்ணோ
மான்றனை மருட்டு மாயா மகளிர் த மணை னேயென்
பான்றனோ யெுத்த மாற்றிப் பதினெழு தாந்தோற றுனல். (௫௭)

பின்னரோ கலவ யன்றான் பெருமபடை கொணர்ந்துசார
வன்னவன் றனக்குத் தோற்ற வாறுபோற் கண்ண னோடித்
துன்னிய மலைமு டிக்கிற் றுயில்வறு முகஞ் தன்பின்
மன்னலு மம்ம றைத்த மன்னனை யுதைத்தா னற்றை. (௫௮)

எழில்முக குந்த மன்ன னிணைவிழி விழித்து நோக்க
வழவினிற் பட்ட பஞ்சி னழிந்தன னவுணன றங்கு
மழவிடை யொத்த வேந்தன் வழுத்தலு மவற்குக் கண்ணன்
னொழுஞ்ஞலம் பிறந்து மேன்மை துலங்குற வரங்க ளீர்தான். (௫௯)

மதுநாயைச் செவ்வ னோக்கி வருசரா சந்தற் கண்டு
கதுமெனக் குகையி லோடக் கண்டவன் குகைக்குத் தீயை.
யிதுளியே மாய்க் வென்னா விட்டுததன் எனகரஞ் சார்ந்தான்
பொதுவரின் குலத்துக காளை போந்தனன் குப்புற் றாங்கே.

அன்னவாய்ச் சியர்செவ் வாயி னுமுதினை யருந்துங் கண்ணன்
பன்னுயோ சனையீ ராறு பாவிய நிபக்கு ரோத
மன்னுமந் நீளத் தோதை மணிக்கட லகட்டி. லாககந்
துன்னிய நகர மொன்று துவரையென் றியற்று விததான். (௬௧)

மணிவெயி லெய்ப்பு நீதது வதிதா நிவக்கு மிஞ்சி
யணிகெழு துவரை யூரி லமர்கையிற் பலரா மற்றுத்
துணியெயா னந்த நாட்டிற் சுகவிரோ வதன்றான பெற்ற
பணிநிறை குதலைச செவ்வாய்ப் பாவையை யீந்திட்டானால்.

உறறிரு விதர்ப்ப நாட்டி னுருக்குமன றங்கை தன்னைக்
கொற்றவேற் சிசுபா லற்குக் கொடுத்திடக் குறித்த ஞான்று
மற்றவ வெரை யூர்க்கு மறையவற் றாது போககச்
சொற்றநற் கண்ண னேகித்துமிமென வெடுத்துச் சென்றான்.

தடுத்திடச் செருவினுற்ற சயசரா சந்த னோடு
மடுததிடு முருககு மன்ற னணிபடை முற்றுஞ் செற்றுத்
தொடுத்திடு கழற்காற் கண்ணன்றுவராயி லீனாரர் முன்னர்
விடுததபி னழலசான் ருக் வியனுருக் மணியைச் சேர்ந்தான்.

எழிலுறுந் துவரைக் கண்ண னிருந்துவ ரதா முணடு
தழுவுகைக் கடங்கா தோங்குந் தனிமுலை ஞெழுங்கப் புல்வி
விழைவுசை யோகத் தென்றும விருமபிட வேனி லாளி
மழுவென வந்து தித்தான் மன்பிரத் துய்ம்ம னாக. (௬௨)

சத்திரா சித்த னென்னாத் தரணியைத் தரிக்கும் வேந்தன்
பத்தியோ டன்ற சத்ய பாமையை யளிக்க வேட்டு
முததவெண் ணகையா னோடு முயங்கிடு மோக மாந்தி
வித்தகன் றுவரையூரில் வீற்றிருந் தருளு மேலவை. (௬௩)

சந்தமார் தருகா ளிந்தி சாம்பவ திப்பெண் வீசு
கொந்தலர் மித்ர விந்தை குழற்செறி சத்தி நெற்றி
யிந்துபத் தினாயந் திஞ்சொ லிலக்கணை மாத ராரா
விந்தைபற் றேய்ந்து வாழ்ந்தான் விஞ்சையின் வஞ்சீல மாயன்.

மனைவியர் தங்கட் கெல்லா மன்மகர ரோங்கி மல்கு
வனைசாம்ப வதிபாற்காலை வந்திலனாகக் கண்ணன்
புனையுப மனியற் போற்றிப் புகழுறு திக்கை யேற்று
முனைசிவ பூசையாற்றிச் சாம்பனே முதலோர்ப் பெற்றான். (௬௮)

இலையிழை புனைந்த மாத ரெண்ணிரண் டாயிரததர்
முலையுடன் முலைகள் சாடி மோதுற வடர்ந்து தாக்க
வலையிடை யொசியப் போந்த வவர்தமைக் கண்ணன் மார்பின்
மலையினை மலைசேர்ந் தன்ன வவிபெற முயங்கி னானால். (௬௯)

பஞ்சவர் நாடு கவ்விப் பஞ்செனப் பறக்க டித்துத்
துஞ்சலில் வீர தீர சுயோதனன் வாழு மேல்வை
மஞ்சினை வெளிநக் காணும வண்ணநன் மேனி மாய
னஞ்சலென் றடுத்துப் போற்று மைவரோ டினிது சேர்ந்தான்.

பாண்டவர் வனவா சம்போய்ப் பறித்ததம் பதிக்காச் சார்ந்தங்
காண்டவற் கண்டன் ஜோர்க ளமைத்தசந் தாற்றிப் பின்னர்ப்
பூண்டவற் பினனாப் பார்த்தன் புகழுறுங் கூவி ரத்தேர்
துண்டிட வலவ னென்னாது துணிந்தனன் கருணை மிக்கான். (௭௧)

சவ்விய சாசி யோடு தானிர தத்தி லூர்ந்து
வெவ்விய தூரிய னாதி வேந்தர்தம் படைமுன் போக
வவ்விய மில்லீ பற்சு வச்சுதன் வதன நோக்கி
யொவ்விய வேத ரீத முரைத்திடற் கெண்ணி னானால். (௭௨)

படைமுனைப் போந்தார் முற்றும் பரிசனத் தமர்க ளாகி
படைவின்வந் தவரை வீட்டி யவனியை யாள முன்னு
நடையினை நோக்கின் மிக்க நடுக்கம துறுத லாலே
விடையனித் திடுவாய் போரை விடுத்திடச் சலசக் கண்ணா. (௭௩)

சயமக வுற்றிட் டாலுந் தாணியிற் கோடி காலம்
பயஞ்சிறி தின்றி யாளும் பயனதங் குண்டு கொல்லோ
பெயர்வறப் புரந்த மன்னர் பேசிடக் கேட்டே மில்லை
யயர்வுற வாளா மாய்த்திங் காணடிடேன் மண்ணை யென்றான்.

சாரதிப் பணியை யேற்ற சலசநா பனுஞ்சொல் வானல்
வீரரில் வீர னானேய விரிந்திடும விவகா ரத்திற்
சாரம தென்னாச சாறறுஞ் சதிருறு கரும் மியாவும்
பாரமார்த் திகத்தின முற்றும் பயனிலை யுண்மை தேர்தி. (எடு)

குடமுறு வான முற்றுங் குலவிய வானு மாபோன்
றிடமிகு சீவ கோடி செறியுமப் பிரம மாரு
மடமையி னில்தோ ராதா மயங்கியே பேதித் தென்றும்
புடவியிற் கருமததுள்ளரப் புந்திகெட் டழிவரன்றே. (எசு)

பிரமமே நானு மாவன் பிரமமே நீயு மாவை
பிரமமே நினகை வாளி பிரமமே யொன்ன லாகள்
பிரமமே சமரதாகும் பிரமமே வெற்றி யாகும்
பிரமமே தோல்வி யாகும் பிரமமே யாவும் காண்டி. (எஎ)

ஏகம் துற்ற வந்த விணையிவிப பிரமந் தானே
போகம தாக நின்று பொலிர்க்கிடு மதனை யூட்டு
மாகலி னேனோ வாளா யடாதரு தட்டிற் சாய்ந்து
மோகம துற்றாய் போரில் முனைகுவாய் முன்ன மென்றான். (எஅ)

இவ்வகை மருட்டக் கண்ண னிணையிலகாண டபம வாய்ந்தான்
றெவ்வர்க ளோடுந் தெவ்வைத் திண்ணிய நிருபா சூழ
வவ்வயி னீரொன் பானு ளாற்றினன் வயத்தைக் கொள்வான்
செவ்விய தருமற் கன்று திகழ்முடி சூட்டி னானால். (எசு)

பாரத முகித்து மாயன் பஞ்சவர்க் காக்க நலகி
நேரலா முடிக விழ்க்கு நீணகர் துவரை யேக
வாரமிக் கடர்ந்து வாச மகணித மளவு மாற்றி
நாரத வகடு முட்டு நணனுமோ துடவை யண்ம. (அடு)

வேறு.

பூதியினைப்பூதியத்தூரணிபூசிக்கண்டிகையைப் பூணின்வேய்ந்து
கேட்டிவிடுகோடாமுடியத்தனைமுடியென்னோக்குலவவீக்கிச்
சோதிஞ்ஞண்டிகையேந்திச்சீரையிணையிடையிறுக்கித்திகமுநாவி
லாதிசிவமனுவுடனையுபமணியுமுனிவரனங்கடாக்கணடான். (அக)

கண்டவந்தக்கணமிறைஞ்சித்தோததிரங்கன்பலபோற்றிகரங்குவித்து
முண்டகநின்னடியெளியேன்முடிசாத்தித்திக்கைதருமுனிவனோறே
பண்டைவினையிற்றையொழிந்தேனினிநன்வாழ்க்கையெலாம் பண்பிற்கொ
மண்டனில்யான்பெற்றபேறெவாபெறுவொன்றிட்டானவனசநாபன[ள்வேன்

ஆபதிருப் பாலளக்க ரயின்றவுப மணியமுனி யறைதல செய்வான்
மாயவனீ மகிதலததுத் தீமபாகளைத் தீர்த்திடுவான வரதா யேனு
நேயமுறச்சொற்றஞ்ஞன் மறவியுறப் படைதொட்டு நீதி யாளர்
வாயதனிலவததமன்றுசொலுவித்துவஞ்சகப்போவனைவித்தாயால

அன்றியுநின் றேழுநருச சுன்னுககங் கடுகளத்தி லலலமான
வென்றியுறவக்கணத்திலவன் மனதிலவெருவடையவிகிர்தஞ்செய்தா
யென்றுமவன்சிவபூசைக்கருமங்களமுத்தியினுக்கேதுவாக
வன்றெனநீமறுத்ததனைவிவகாராதனககென்றேறயற்றினுயால்

மறையுண்மையோரத்திருநதுமாதவியினறகொழுநன்மயங்குமாறே
யறைந்தனைநீயவவமயமாயிடினும்பீடையாகளவலமபித்துத
தறைமிகையிற்பவமுறுவாப்பைதனினைத்தொடருந்தக்கோயந்தக்
குறையொழியக்கமுவாயைநாடுதலேநினறனககுக்குணமாமென்றன

வினையாட்டிற்கேயியறறிககாதலிகஞ்சிலகருமமணியாமபோலத்
தனையுற்றேனென்செயலாநென்செயகேனிலவின்னற்றமிகுமாறு
களைகணுவெழுந்திட்டமுனிவரனையோரகமுவாய்காட்டுகென்ற
னையதனையுறியுழையிலேதிருடிவாய்நிரமபவடைத்தகண்ணன்.

கண்ணதனைக்காங்காவிற்றங்கியநனமுனியருளுங்காதல்சொல்வா
னெண்ணரியபவனைததுமிம்மையினையொழிந்திடந்ருங்கிருள்சேர்கண்டத்
தண்ணலார்சிவலிங்கத்தரிசனமேயல்லாமலவனிமீது
விண்ணுழையும்வேறுவகைவிரகொன்றையெவரேனும்விளம்பக்கானேன

அத்தகையதரிசனமுமதிவழ்நீர்ச்சடைப்பார்த்தண்ணல்வாழு
முத்தமநறறலங்களின்மாட்டுற்றுநேரிடிற்புண்பயவுயாவுண்டாமால்
பத்தியுறநீபணிநதங்கேத்திவரமபெற்றிடற்குப்பதிந்ததாய
சித்தியுறசசொலுமுறுதிதனைக்கேட்டிசெங்கமலத்திருக்குளானே.

சிறந்ததிருவான்மியூரப்பவநாசத்தடப்பெருமைசெப்பற்பாற்றே
திறந்திநுமுருநத்சன் றிருப்பெய்க்கேட்டவருந்தெய்வமாவ
ரறந்திசுமுருந நனககிக்குரைத்திட்டவெளியேனுமனகமுற்றே
னிற்றந்ததையுமபுயலவண்ணவொல்லேசுவேணத்திசையினெடுகென்றன்.

சூரவனுபமனியமாதவமுனிவன் றிருததாளிற்குழைந்துசென்று
வரவனுநைப்பெற்றலுமேபெறுறையுமோங்கல்களும்வனமுநதாண்டி
யரனகயிலையினிலுவவுதமிழ்மொழிசோதெனதுதிசையடாந்தநாளுங்
சூரலையினமணிகொழித்துக்கருளகெடுக்குருணககடலினகடலந்தனனில்.

திருவானமியூரெலையினையண்ணிப்பூரித்துத்திரத்தநாடி
மருவுமொருபாடநாசனிரீரினிற்படிநதுமகிழவினோடு
மருமைமிகுபூதிநனியுடலமெலாஞ்சண்ணித்திட்டங்கந்தோறுங்
குருநிறையுமணிவடமபூணடைமபத்ததச்சரிப்புடனேகோயில்சார்ந்து.

விமானமுனந்தரிசித்துப்பணிந்தெழுந்தவகுப்புக்குவிடைப்பானின்று
சமான்மிலிப்பாறபணியவனுநைகொடுகணபதியைத்தனிச்செவ்வேளை
யமானமெனவேபுகழ்ந்துபிரதககணஞ்செய்தங்கருமையாய்
சுமாலவிலுவமேயுமபெமமானனசநநிதியிற்சாற்றுவானால். (௯௧)

வேறு.

சத்தே சித்தே யானநதந தானு நினற தனிப்பொருளே
வித்தே யுலகம விளங்கு தறகும வேணடு மவற்றையளிப்பதற்குந்
தத்தே வுற்றுத தளவுறுமித் தமியேன நனனை யாளுகநன
முத்தே பவள முழுமணியே முதலே போற்றி போற்றியே. (௯௨)

என்னைப படைத்துப புரந்திடா யினிசின்மனாத்தாணிழறருவா
யுன்னைச சரணென் றடைந்தேறகிங் குறற விடுக்கண் பலதீர்ப்பாய்
கன்னற் சுவையைக் கயப்பிககுங் கன்னியிடங்கொள்கருணையனே
யுன்னற கரிய பெருமபொருளா மொருவ போற்றி போற்றியே.

நலத்த வனியா மென்னெஞ்ச நாடு நின்றன் மலாடியைக்
குலத்த தேவர் முனிவாரும் கூறு மாந்தர் பற்பலரு
நிலத்தி னுறுமன் பதையுமிக நேடிச் சித்தி பலபெற்றார்
சலத்த ிளவெண் மதிதவமுஞ் சடையாய் போற்றி போற்றியே.

பால ளிழியான் மதுசகணைப் பற்பு மெனவே முன்பொ டித்தாய்
சால வகையின் னுயற்றேன் சகிக்க கிலவே னினிக்கணமுங்
கால கால கடைக்கணிக்கக் கருணை வைத்தங் கெனையாளா
யேல வடியார்க் கினிதருளு மீசா போற்றி போற்றியே. (௯௫)

இன்ன வகையிற் றொழுதிதறஞ்சு மெழிலியனையா னோகாண
வன்னை யுமையா மலைவல்லி யழகி னிடப்பா கததமாத
தன்னே ரில்லாச சிவலிங்கந் தன்னி னின்றும் வெளிவந்து
தன்னந் தனிய னாயொளிநுந் தநதை திருவாய மலாநதிவென்.

கண்ண நினது தோத்திரங்கள் கணிவாக் கேட்டிங் குளமகிழ்ந்தே
மண்ணின் பாச மொருவவிவண வரது பிறந்தே தீமபர்தமை
திண்ண வலியா லொழித்தபெருநு செய்கை நன்கா மாயிடினு
மெண்ணு நலஞ்சோ நெறிவழியி னியைநதா யிலலை யன்றியுநீ.

என்னைத் தவிர வேறுபொரு ளில்லை யென்னு மறையுண்மை
தன்னைச் செவ்வே போரந்திருந்துந் தணவாச் சமா முடிப்பிப்பான்
பின்னை யன்ன சுபத்திரைநற பிரியன தன்பால வேறுவகை
மன்ன போதித தவ்வமய மயக்கு வித்தா யாகையினால். (௯௬)

பாவ நின்னைப் பற்றியதாற் பாவநாசத் தடம படிந்து
மேவக் குடைந்த வககணமே விட்ட துன்றன் செயிரனைதது
மாவ லுடனே துவரையினி லன்பிற் சின்னாள் வைகியபின்
தேவர் களுறும் வைகுண்டஞ் செறிந்தங் குறைவாய் சுகமென்றே.

தெய்வ லிங்கந் தனிர்கார்தான் செந்தா மலாநா பன்றானு
மைய வுய்ந்தே னுய்ந்தேனென் றுடிப் பாடிப் பலதாமும்
வைப மீது வீழ்ந்தெழுந்து வான்மி யூரை வலமீவந்து
பையப் பைய வேதிரும்பிப் பாம னுருவே சிந்தித்து. (௯௦௦)

வான்மி யூருக் கோர்கடிகை வாய்ந்த வுத்த ரத்திகையிற்
மேன்வண் டினங்க ணனிமுறலுந் தெய்வவல்லித் தடத்தருகிற்
றூன்மிக் குறைந்து கங்குலினிற் றனியே போந்து மருந்திசன்
பான்மே னியனைத் தரிசித்துப் படர்வான் பார்த்தசாரதியே. (௧௦௧)

பார்த்த சார திப்பெருமாள் பாவ்வண் ணத்தன் றிருவருளாற்
நீர்த்த னாகி யுரைத்தலந் திகழு மல்லிக் கேணியென
வராத் தவன்பி னடியவர்க ளறைந்தங் கவனைப் பணிந்தேற்றிச்
சீர்த்தி யுற்று வாழ்வரிரு செல்வ மல்கப் பெற்றின்றும். (௧௦௨)

பன்னு கப்பூ டணன்றனக்குப் பகரும வேத புரியதனி
னன்ன ருமபர் நனியேதத நலவி ழாக்கன் பலவாற்றிச்
சொனனார் தமக்குஞ் சுகமருளிச் சோர்வ் ல பார்த்த சாரதியுஞ்
சின்ன ளல்லிக கேணியுழை செவ்வ னுறைந்து வாழ்ந்தனனால்.

கோட்டு மதியுந் தவழ்மாடக் குடுமி தோறுங் கொடிநிலாக
ணாட்டுந் துவரை நகர்ச்சோந்தா ஞாணன்று னென்றுணர்த்தே
ட்டி மறிவிற் றனையுணரு மெழிலார் முனிவர் தமக்குணர்த்தான்
விட்டுக் குரிய வுயர்ஞானம விளமபுஞ் சூத மாதவனே. (௧௦௩)

பார்த்தசாரதி பாபநாசப்படல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் - ௫௦௫.

சந்திரன்காமநாசப்படலம்.

இல்ல நததுக் கிழமையினுக் கேற்ற சில மேயுஞ்
நல்ல யோகத் தவத்துநிலை நண்ணி யுண்மைச் சிவமறிந்து
வல்ல வபா பரஞான வண்மை யனைத்து மொருங்குணர்ந்து
சொல்ல வல்ல புனிதனருட் சுவைத் திரிமா முனியென்பான். (௧)

அரிய தவத்தி னீன்றெடுத்த வமுத கிரணச் சந்திரனா
முரிய மகவை விழையுமனத் துவகை யோடும வளர்த்தெடுத்துப்
பெரிப நிபுண னாவனொப பிறங்குங் குறியாற் பெரிதுணர்ந்து
தெரியவுண்மைக் கலையனைத்துந் தேற்று விப்பா னனியுன்னி. (௨)

உறையு மியோக முனிவாரு னாற் மாட்சி யோடொளிர
வறையுஞ் சவர்க்க விபுதாசுளுக் கான குருவென தேதோவா
னிறையும்விஞ்சையனைதையுமேநிலைகண்டோர்தமறையவன்பால்
முறையிற் கற்க விடுத்தனனான் முகிழ்பைங் குமுத நண்பனையே.

தேவ குருவுஞ் சந்திரன நன நிகழ்துண் ணறிவின் கூமைமன
மேவ வாய்தலஃதுணர்ந்து விளங்குங் கலவி யனைத்தினையு
மாவ லுடனே கற்சித்தங் கரிய புலமை யாளனென
வேவ ருங்கண் டதிசயிகக வெழினமா ணவக னுசசெய்தான். (௪)

வேத மங்க மாகமபு ராணமுதலாம் வியனூலக
ளோதி யையந் திரிபின்றி யுணர்ந்தான் கரவா மலகமென
மாத வத்த முனிவானு மகிழ்வங் கெய்திக கன்மாருட்
போத மிகுத்த மாணவனைப் புத்திரன்போல் வளர்த்துகந்தான். (௫)

காலுங் கரமும வாரிசமாக் கதித்த முழநது தூணியதாய்
நாலுந் துதிககை யேகுறங்காய் நண்ணு மகல மகலமதா ளன்
பேலுங் கந்து கந்ததுவா யெழிலரா கன்னங் கஞ்சனையாக்
கோலும் வாகு வரையதுவாக் குறித்த கண்க ணீலமதாய். (௬)

விலலை யெள்கு நன்னுதலும் விளங்கும பவளச் செவ்வாயு
முல்லை யிணையும் வெண்ணகையு மொய்த்த செங்கைகோகைகளுஞ்
சில்லை முசுங் கடமுளருஞ் சிறுகட் களிற்று நேர்நடையு
மெல்லை யளவி னடங்காத வெழிலங் கடைந்தான் சந்திரனும். (௭)

கலைக ளுடனே கவினைத்துங் கவின வோங்கி வளருகையி
னிலைநல லறத்தின் றொஃறிணையி னின்ற வியாழன் காதலிவெம்
முலையிற் காய்த்து வடித்தெடுத்த வுயர்வே லொண்க னுறழ்தாரா
மலைவு வாய்ந்து சோமன்றன் மயக்க முற்ற னுணரும். (௮)

அட்டிற் சமைத்த வெண்ணடிசி லரிய கனிகுய் கருணையுடன்
கிட்டி யமுத கிரணன்முன் கிள்ளை மருளு மொழிமொழிந்து
வட்டித் திவெ ளாவின்பால் வடித்துக் காய்ச்சித் திரட்டியநற்
கட்டித் ததியை யேயொழுக்கிக் கனிவி னுகாச் செய்திடுண். (௯)

பட்டி னிழையி னிழைத்தநற் பல்பொற் றாசங் குடுப்பித்து
மட்டில் மணியா ரமபலவும் வகையாவிலங்க வணிவித்து
மட்டி னுகலிற் பொற்றிலக மன்னமற்றைக கைசெய்து
திட்டி வாங்கிப் புன்முறுவல செய்வாள் சந்தி ரனைக்கண்டே. (௧௦)

தூங்கு மமய முழுமதிக்குத் துணிவின் முத்தம் பலவீந்து
நீங்கி யெழுப்பி யவன்முன்னர் நிலைவெண் தருப்ப ணங்காட்டி
யாங்கு நகைததுக கன்னத்தி லணிமென விரலாற் கிள்ளிடுவ
ளீங்குத தாரை யிவ்வனமா வினிய சாச மோடுறைய. (௧௧)

சந்தி ரன்றன் குருமனைதன் சாசநடைக்குப் பெரிதுட்கி
யிந்தை வினைககிங் கென் செயவ லீசா சிவனே யென்றணுங்கி
யெந்தை யததி ரிப்பெரியாக கெட்டி லென்னைச் சிவந்திடுவ
ரந்த வைரா வதப்பாக னறியி னவமா னமபுரிவன். (௧௨)

ஆனா லிந்தத் தாராயின தழகை நேர முவுலகின்
மாணா தம்முட் கண்டதிலை மற்று மிவனோப படைத்தமறைக்
கோனா மலரோன மயங்காமற குறித்தங் கிருந்த திறும்புதே
தாளுப போந்து முயங்கிட்டாறறமியேனாகுழ்மிகநனறே. (௧௩)

என்ன செய்வ லங்கசன்ற னிலங்கைங் கணையின் மொத்துண்டே
னன்ன மனைய வரிவையிவ ளங்க முற்று முடிவளால்
முன்ன நானே யூக்கமுடன் முடுகி வியாது வினைந்திடுமோ
வின்ன வாசை தடுத்திடற்கிங் கெந்த ஞானந் தலையெடுக்கும். (௧௪)

கூடா யிவட னிலலென்னுங் குபோன் வதியுங் கோயில்வர்
சீரா யிடுக்கிசு செய்தவத்தின் சிறப்பிங் கிவடன் றரிசனநற்
பேரைக் கேட்டுச் சிந்தித்தல் பிறங்கு மோன மந்திரமத்
தாரா மெய்யின் சையோகந் தன்னே ரற்ற வத்துவிதம். (௧௫)

இந்த வகையி லிமகாணு மிசைத்து வாழ விருவாக்குஞ்
சந்தற் பங்க ணேராமே தடைகள் பலவர் தேலுதலுஞ்
சிந்தை மகிழ வவ்விருவா சித்த சன்மன் றொழில்வெருட்ட
முன்னுன்னா வினைவந்து மூண்டு கொண்ட தோர்வைகல். (௧௧)

கடிப்போ தவிழ்த்துங் கருஞ்சுருமபர் கசிதேனுண்டு கனித்திசைக்கத்
தடிப்பாய் நிவக்குங் கற்பகநற் றருவி னிழற்க ணினிதமார்து
நடிப்பாற் செணுத செணுதவென நடன மாதர் விபவமொடு
பிடிப்போ வியங்குஞ் சசிதேவி பிரியா துறையும் புருகடதன். (௧௪)

கருத்திற் கருதி னோகளுமெய் கமபித் தவர வெருவந்த
மிருத்தி யிம்ப ரமபரினு மிணையி வின்ன லாதியினற்
செருத்தி யுடனே முவுல்குந் திரிதல செய்து வதிதந்த
விருத்தி ராசு ரன்றன்னை விய மோதி யொழித்தபினர். (௧௮)

சாந்தி புரிதற் குளத்துனனித தனியா கமங்க ளெண்ணுன்கு
மார்திக் கனிந்த முனிவரரா மறைவ லாள ரொடுகுழந்து
காந்தி காலும் வெண்ணிறத்த கவினத தோடுங் கலலணைமே
லேந்தி யுலவும் பரிமேத மிசைந்த தென்றே மனததுனனி. (௧௯)

சார்க டமக்கங் காக்கமது காக்கும் வண்ண மேவிழையும்
பிரகற் பதியை நனிவிளிக்கப் பெரிது முன்னித் தூதுவன் பான்
மாபிற் றிருமு கந்தந்து மகவா னேவி விடுப்பவவன்
வினாவிற் போந்து பணிந்திந்தான் விறலார் முனிவ னமலர்க்காததே.

திருமுகமங் குடனோக்கித் தெரித்த வெல்லா நனகறிந்து
மருமத் தணையு மனைவிமலா வதன நோக்கி முனிவரனாற்
தருமத் தலைவன் சொற்றிடுவன் றைய லாக்குட் டலைமையுறு
மரும லர்த்தார்க் குழற்கொண்டை வரித்த மாதே கேட்டிடுதி.

இந்திரன்கற் பகநாட்டிற் கிற்றைஞான்தி வியான் போகு
சிந்தை நலிய வெணைநினைத்துச் சிறிதுந் துயரங் கொள்ளற் க
வந்து விடுவ லோர்மதியுண் மகிழு நமதா சீர்மத்து
னெந்த வறமும் பிழையாம விவற்றி கலனோடு மறைநியபோ. (௨௨)

தலையை நீவிச் சினுக்கறுத்தல் தகாமிடுதல் பொட்டணிதல்
கலைகள் பலவுமுடுத்திடுதல் கமழும் புட்ப மினைத்திவர்தல்
விழையின் மணிப்பொற்பணி பூணன மிக்க வடிசி லயின்றிடுதல்
தலைவ னிலலா வமையத்திற ற்குகற் புடையா தாங்குயிறார்.

இந்தத் தரும விரதமலி தியற்றிநீரன் குறைவதுட
னெந்தக கரும முன்றனக்கிடு கெவடுவவ வமையம வேண்டுமினுஞ்
சந்திரன் நன் றுணையதனா சதிரா முகித்துக் கெள்ளுதியா
லுந்து வயதிற சேயேனு மோங்கு மதியின முதியோனே. (உச)

இவனை வேறா நினையற்க வில்ல றத்தை நடாத்துவதி
லுவனைக் காட்டி லுமமுலகி லுறவ நெருவ னுண்டுகொலோ
வவிரும் விழியி னிமைநிகாகு மதுபோலரிய காப்பிழைப்பன்
கவலை கொள்ளேஸ் விடையெனக்குக் கடுகத் தருவா யென்றனனே.

தலைவ னவின்ற வாய்மையெலாந் தளிமத தாரா கேட்டலுமே
தலையை வணக்கிப் பணிபுறறுத தரையை விரலி னுற்கீறி
முலையி னெற்றி ரீமுதத மொய்கக விமமி யேயமுங்கிக்
கலைசேர் வனோருழ் வலககரத்தைக் கன்னஞ் சேர்த்தன குணத்திலொன்

நன்று நன்று நின்னனர்தக நலமில் கூற்று நிறகழகே
யென்று நின்னை யானறணநதிடு கிருந்து தனியே வதிதந்தே
னென்ற னுள்ள மாராய விவ்வா றுரைத்த தென்னுகொலோ
வொன்று மறியா வேழையின்பா லுற்ற சீற்ற மொழிகளுகவே.

மனந்தா னினக்குத் துணிவாயு வகையைச சற்று மோரகிலே
னெனவென் றுனைப்போய்வருதற் கியம்பத் துணிவ னென்வாயா
லனுப விக்கு மின்பததிற கவதி தெய்வஞ செய்ததெனே
கனிவிற் றடுத்தா லியாகத்தைக் கலைத்த பாவ மெய்திடுமால்.

தீர்த்த யாத்தி னாக்கண்ணுஞ் செய்ய தீக்கை வகிப்புளியு
மூர்த்தி தேவ வுபாசனத்து முண்ட பலவாம் விரதத்து
மார்த்த முனிவா ருமுத்தலையு மரிய பூர ணைச்சாரும்
பேர்த்த ருதுத்தி னத்துழையும பெருமபோ தொழிந்த தருவாமே.

இன்ன வகையி னெழிதாந னேய்ந்த தினத்து மிஃதாகி
வென்ன திறத்தி யான்சுகிப்ப லெவ்வா றுண்ணீ நீத்திடுவன்
சொன்ன நெறியி னில்லேனேற் சொற்ற கற்பின் பங்கமுள
தன்ன னாகத் தீர்வதனுக் காகுங் கால மறைகென்றான். (௩௦)

யாக நிரப்பங் காயினவு மியானோர் விகலை நீலையாது
வேக மாகப் போநடுவெல் விடுக கின்றன் மனத்திலுறுஞ்
சோக மனைத்து மிக்கணமே தொலைப்பாய் முப்பான் சிறுபொழுதும்
போக விடைதா வெனப்பகாநதான புகழுந் தேவ மந்திரியே.

நேய விலல றப்பணிக ணோமைத் தாக நாடோறு
மாய நினமா ணவனுக்கங் கரிய மாற்ற முழாத்திடுக
ஞேய வெளளைக் கதிரோனை நின்னைப் போலு மாதரிப்ப
னேய வகைசசெ லீஇவருக வென்று ளணங்காந தாழையுமே.

ஒற்றைச் சகட்டி னுளைசெறியு மோரோழ் மான்பூட டொண்டேறிற
கற்றைக் கதிரகொளிகாலக காணு மாத வனறாறு
மிற்றை யிவாகட கனுசூல மியற்ற னலமென் றுளத்துனனிச
சற்றுப் பசசி மததிகையிற் சாயநது வினாவிற காந்தனனே.

குருவின் பின்னர்ச சிறிதளவு கூடப்போநது சந்திரனும்
வருவ தற்கு ளெழிற்றாறா மகிழு முளமுளு சகியாமே
தருணத் தாறு சுவையடிசில சமைத்துப் பாததிரத்திடு
மருவுந் தண்ணீர் வெநநீராய் வாசப் பொடியோ டங்கமைத்தே.

ஆடை கலன்க ளாதியன வனபின் வரிசைப் படநிரப்பி
மேடை மலியு மமளியினை மெனமை மேவப் பொறுதுத்திப்
பேடை யன்ன மெனவேகிப் பிறங்கு வாயிற படிநின்று
வாடை நோக்கிப் பாரத்திருந்தாள் வந்தா னழகிற கோர்தலைவன்.

சென்று போநத வமபுலியைச் செவ்வ னோககி றுவன்றிடுவ
ளுன்றன் குருவின் றுணைவியினை யுனபால் வைத்துக் காக்கவென
வின்று வகுத்த மாற்றமது மெளளேல மிக்கா தாத்தோடு
மென்ற னுளமுங் கோனாம விருததனினைக்குக் கடமையதாம் (௩௧)

போது போயிற் றெழுந்திகெ புனித நீரி லாமெற்கென்
|ருத னம்பேய்ந் தேபரிவி னதன்மீ தன்னோன் றணையிருத்தி
மோது வளைகல் லெனவொலிக்க முகத்தின் வியர்வு முத்தருமாந்
கோது கூந்த லவிழ்ந்துவிழக் கோதத வாரஞ் சிக்குண்ண. (௨௭)

துடையி னளவு மாடையினைத் தூக்கி மிகநன் றுச்செருகி
யடைவின் புனித நீராட்டி யரும்பொற் கலையா னேதுடைதது
மிடையுங் குடுமி புலாதருவான மிககவாசப் புனகயூட்டி
யுடைக வீர்து கலனணிந்தங் குறும ணபபூ மிலைசசினளால். (௩௮)

பொன்ன வள்ளக கல்லையிறறாய்ப் புசிப்புக் குரிய பலபடைத்திட்
டன்ன வடிசின் மீப்பருப்பு மமைய விழுது மிககொழுக்கி
மன்னுங் கருணை சூழ்வித்து வண்ணச சிவிறி கொடுவிசிறிக்
கன்ன னிகாத்த மிழ்ந்தலொடுங் கனினி னாச செய்தனளே.

உண்ட பின்ன ருடுபதியு முற்ற சுதைசோ முககனியுங்
கண்டு மெள்கிக் கிள்ளைக்குக் கற்றுக் கொடுக்குங் கொஞ்சமொழி
கொண்ட தாரை தன்னிடத்துக் குலவுங் காமம வைத்தனளென்
றண்டு வாச மிகவீச மழகி னுயயா னனஞ்சோந்தான். (௪௦)

பின்னர்த் தாரை துவர்வியையோ டோமா விகையிற் பெரிதூறு
நன்னீ ராடி யுயாசரிகை நகுமே கலைவெண் கெிலுடுத்து
மன்னு பீதக் கச்சணிநது வாசத் தகர மேதறித்துப்
பொன்னங் காமாக் கலனறாங்கிப் புனைநதா ணறுமென் மலாநவிரின்.

இன்ன மங்க லப்பொதிராவி னித்தி யிலந்தை யெலுமிச்சை
வன்னி வில்வம வெட்பாலை வாகை மருத நாரததை
புன்னை கடம்பு பூவாச புன்னமு ருக்கு மஞ்சாடி
யின்ன கஞறு மாராமத் திருக்கு மதியின் முனர்நடந்தாள். (௪௨)

கச்சைச் சிறிது நனிதளாத்திக் கனத்த கொமமைத் தனம்பிதுங்க
வுச்சி யோதி யிடியிடைததன் னுள்ளங் கரத்தான் மிகநீவிப்
பச்சென் றிருக்குங் கோடரத்துப் பைந்தே னிழியு மலாகொய்து
நச்சு நயம்பற் பலகாட்டி நாடுஞ் சாலத் தொடுநடந்தே. (௪௩)

சிறிய நீர்க்கால் பலதத்திச் செறிந்த மரத்தி நிழல்வாய்ந்து
நறிய மஞ்ச ரிசசெறிவே நயக்கு மிஞ்ற்று முரலமைந்த
நெறியிற் றுணுஞ் சராகுகளொடு நிலைத்தின் னிசையைவிளைவித்துக்
குறும்புண் னகையி னடர்ந்திட்டாள கொலைவேற் காமாக் கண்டாளை.

சந்தி ரனுந்த னோக்கொத்துச் சகித்த வொண்ண வவசத்தாற்
புந்தி திகைத்துப் பேதுற்றுப் புத்தம புதுமின னெனவுன்னி
முந்தைத் தவமே யோருருவின் முன்னர் வந்து முளைத்ததுவோ
வெந்த னல்லூழ்ப் பெருமையினை யென்னே யெனனே யிங்கிசைப்பல்.

வச்சி ரததா லாயவொரு வண்ண விமப மேயெனகோ
முசச கத்தி விஃதுறழ முடிந்த வருவ முணமுகொடோ
மெசசுமவாணிககொழுநனகைவியனகொள் படைப்பி னடங்கிலதோ
நசசுந் தானாக் கணமனைத்து நாடி விவண்மு னெனனாமால். (சசு)

அங்கத் தமைந்த வவயவத்தி னழகை யொன்றுக் குவமமெனு
விங்க ணெடுத்தித் கூறிடுவ ரோழை மதியை யுடையவோ
யெங்கு முளவாம் பொருளனைத்து மிவறறின் கவினை யறக்கவாந்து
பொங்கு முலகிற் சிறப்புற்றுப் புனிதம வாய்ந்து வாழ்வனவால்.

இன்ன கோலக் கட்டழகி யிங்குத தனித்துத் தோன்றுவளே
லன்ன மதனுஞ் சரணடைநதிங் கடிமை யாக வாழாடுனோ
வன்ன நடைய ளிங்குற்று மவடன் ரேசு புடைசுடர
வுன்னு மிந்நந தனவனமு மொபபில் வனப்பி னோங்குறுமால்.

இந்த வகையி னாமோத மியைநத மனத்துப் பலவுன்னுஞ்
சந்தி ரன்றன் புடையனைந்து சரசத தானா முறுவலித்து
வந்து நயம்பற பலபடித்து வாடை யொருங்குக் கமகமெனக்
குநதி யொருபாங் கரினமாந்து கொண்ட விதயக குறிப்புறுத்தான்.

கண்டு மதியம் பரவசமாக் காம ருடலஞ் சில்லென்ன
வண்டு காத லுறவடக்கி வகித்த வாண்மை பிழையாமே
தண்ட லைக்க னுன்வதியத் தனிபா யிவளே னிங்குற்று
ளண்ட மருட்டுங் கொடியமத னநதோ வினியென் புரிவாடுனோ.

என்றன் தவங்கள் பவித்தனவா விவருந் தனிமை யாயினளா
லென்றும் வஞ்சி யகாவிழைந்தங் கேமாப் புறநூன் மரபன்றே
யின்றுந் தகைதல் புரிந்திடுவ விலையேற் குறிப்பின்வகை நடப்ப
னென்றுதாரை மலர்முதங்கண் டிசைப்பான் வெண்டண் ணூரானே.

அந்த ரங்கத் திவணமைந்த வநுந்தண் டலையி னுற்றதெனே
விர்தை மணிமா டந்ததைந்து வேண்டுவவாற் றிலைகொலலோ
வந்த மிலகு பொற்பணி க ளாள் னிலலா வமையத்துச்
சிர்தை யுவக்க மிலைந்திடுதல தேரு மடவார்க் கறமாமோ. (௫௨)

தனிமை யாக யான்வைகுஞ் சராபி னீதுன்னிடலாமோ
புனித சிர்தை யாநாமும பொருந்தி யுறைதல புரிந்தாலு
முனிவு மிகுந்து நொதுமலாகண முந்தி நிற்ப ரலரிசைப்ப
கனிவி னெழுந்து போந்திடுக கடுக வென்று னிசிக்கோவும்.

சொற்ற சோமன முகநோக்கித் துணுக்கென் தறைவடாரையிவ
ணுற்ற நின்சார் யான்வரினில் வுலக வைவிக் கென்செய்யுங்
கற்ற நினைக்காண பொருட்டிலங்கு கலன்க னேம புனைந்திட்டேன்
மற்ற கரும மகத்தியற்ற மறறைப போழ்து சாலுமரோ. (௫௩)

உன்னைக் காட்டி னுஞ்சிறுமிக் குயர்வுப் புரிவு முணுகொலோ
வென்னைப் போலு மிதுகாறு மேங்கிச சகித்தா ரொருவரிலை
முன்னை நோற்ற நல்வினையே முயக்கு வித்ததாதலினு
னின்னை யீங்குத் தனிமையுற நேர்த லமைந்தேன் முனியற்க.

முந்து நினது கட்டழகை முன்னி முனனி முாச்சித்தேன்
சந்த முலை ணின்னகலஞ் சார்ந்து குழைய விமமுதலு
மந்த முறுமென் காங்களினு லதுக்கி யதுக்கி யடக்குறுத்தே
ஹந்தும் வேளாற் பட்டவளு ருநாக்க வெளியட் டிறமாமோ.

வஞ்ச மின்றி வகுப்பவிவண வளாநின் மனோக் கியமென்னைத்
துஞ்ச லொருவித் தழற்படுததத் துனாயே யின் னுன் சாணடைந்தே
னஞ்ச லென்றிவீ காதரிக்கவாவிங்கனமே புரிகென்றாள்
மஞ்சி னெழிலை மருட்டிடுநன் மலர்மென் கூந்தற் கவின்றுரை.

கேட்டுத் திகைத்துக் கலைந்தியுங் கேசப் புளகாங் கிடம்வாய்ந்து
முட்டு மாகு ழிங்னனமோ முடிந்த தெனபா லெனவுன்னிக
கூட்டுந் தெய்வந் தனைநெஞ்சிற் குறித்து நன்கு வாழ்ததெடுத்து
மீட்டு ழுணைப்பான் றுணாககு மேலோ சொற்ற நீதிபல. (௫௮)

சுத்த வினநன் மாபுடையாய சுராதங் குருவை மணந்தனைசொன
முத்த லத்து வனிதையருண் முற்று மிறைமை யினிதுற்ற
யுததமசுந்த ரீயெனவே யோனுகும பெருஞான றிதுகாறும
வைதத நீயிங் னனததொழுகல வைய கததி னேசசனறே. (௫௯)

சுராகட கெல்லா நாயகமாத தோனறாத துணையா நற்குருவாய்
வரங்க ளேற்று நனிவிளங்கி வண்ண யாகம பலபுரிந்த
வரனை வஞ்சித் திடுவாயேல வாறோர் நாளு நகையாரோ
நாரு மிவ்வா ழியற்றுவரோ நாடு மெற்கும் பவமன்றே. (௬௦)

தீரா யெவ்வ முளனேனுந் தீமைத் தீரளுற நவனேனுந்
தேரா மிடிய னேயேனுந் தேரு முறுப்பங் கிலனேனு
நோரத் தலைவ னானபினர் நோமை யுடனே நாணுஞ்
சீரா யவனோ டேயுறைந்து திகழ்வ ணல்ல வுததமியே. (௬௧)

பெற்ற வஞ்ஞை யய்யனுமே பேசா தெள்ளிப பகைத்திடுவ
ருற்ற மாமன் மாமிநனி யொறுத்து நீக்க முயல்வாராக
சுற்றத் தார்கள் கொலைக்கேதாஞ் சூழ்ச்சி நாளு மெண்ணுவரோ
லெற்றுக் கிந்த வபவாத விழைப்பு நமக்கு ளொழிகென்றான்.

சந்தி ரன்பாற் றளர்தாரை தவள முறுவல பூததுணைப்பா
ளிந்த நீதங் கணக்கிலவா வெனக்குந் தெரியு மோர்ந்துள்ளே
னுந்து வகுவி நீச்சரிய வுருற்றல் போலு நீகுயிற்ற
லந்தக் காதையனைத்து மென்மு னப்பாற்கட்டி வைத்திடுதி. (௬௨)

மாதர் சையோ கத்துற்ற மறவி யொன்றே யானந்த
மீது மான விம்மைவயி னின்ப நல்குந் தவமுளதோ
பூத ஈம்போன் முலைத்துணைகள் புல்லிப் பழகி யறியாரீ
யேதங் கூறிக் காலமெலா மேனோ பாணித் திடுகின்றும். (௬௩)

போது நினக்கு விகடமதாப் புகலு மாற்ற மிவ்வமய
மோது காமமுள்ளொளித்து முழங்கு கின்று யொல்லாய்போல்
காதன் மதனான் மொத்துண்டு கலங்கிப் போர்து நின்சாணி
லாத ரிப்பா யெனவடைந்தே னவமா விடுதல்பவமாமே. (௬௫)

இந்த வுடல நினககடிமை யினித்தார்கிலனோ ரிறைவரையு
மெந்த மான மிரிந்திடினு மெனக்கிங் கின்ன லினியிலலை
யந்த மிளமை யாசைபல வடைவி னிலவா யொருவினனால்
வந்து நின்ற னதராததை வழங்கி னினக்கே புண்ணியமாம். (௬௬)

சின்ன வாயு ணுணமுதலாச் சீரின் வளர்த்தேன் கௌமார
னென்ன வமைந்திங் கெனனுரைக்கு மேறு மாறிற்றுணிந்தனைகொ
லுன்னை யணையு முரிமையெனக குளதென பதுவு மறந்தனையோ
வின்னுங் கற்ற விஞ்சையினை யிங்குக் காட்டா திசைந்திடுக. (௬௭)

நாய கனூர்சொற் றகைந்திடுத னலமே யாகா வென்றுடைத்தை
நாய கன்று னீயெனவே நாடு பின்னர்த் தவறுளதோ
நாய கன்றன் பான்மனைவி நாடும வெஃக லுறமறுத்த
னாய கன்றன செயலாமோ நடுவி னீயே பிழைத்திட்டாய். (௬௮)

தாரு காவ னத்துழையுந் தனிதத வாயர் பாடியினுஞ்
சீரு லாவு கோதையர்க டிறமு நாழு மறியேங்கொ
றேரும் பிரமன் றானளித்த திகழுங் கலைவா ணியைமணந்தா
னருங் கண்ணன் ராதையெனு மத்தைக குயங்க ளணைந்திட்டான்.

கவுத மன்றன் பன்னியிள்சீர் கண்ட வாச வன்புணர்ந்தான்
யுவதி யாய பிருந்தைதனை யூக மோடு மரிவிழைந்தா
னிவர்க டேவர் முனிவரொன வின்று மாப முன்னவரி
னவதி யற்ற தீமையெலா மளக்கற் பால வேயாமோ. (௭௦)

மனைவிக் கின்பர் தக்கவகை வழங்க வலியின் மெலிமுனிவ
ரணைய ரயலார் தஷுமநாடி யனுப விப்பர் சுகமென்னுப்
பணியி னீளோ லையிலெழுதிப் பயமு முறுவித் தனர்நம்பு
முனைப்போன் றவர்கள் பலனிழந்தா ருண்மை யீது தேர்த்திடுதி.

அழகி னேர்ந்த நல்லார்க ளுக்கும் நடத்தி னேழுழ்கிப்
பழகுங் கொங்கைத் துணைப்பற்றிப் பவள வாயி னமுதருந்தி
விழுமி தாய வின்பத்தின் விதத்தை யுணரா தவமுஞ்
யுழவவீர் வனத்திற் சுகமிழந்தே யுடலைச் சுமையாத் தாங்கிநிதம்.

புதும ணப்பெண் டர்கடமைப் புல்லி யணைத்து வாழ்வதினுங்
கதுமென் றெழுமபு முலைஞெ ழங்கக் கலவிக் கலையி னனினேர்ந்த
விதுமென் முகத்தி யாருடனே விரும்புஞ் சையோ கத்தினல
மதுவே மிக்கப பேரின்ப மாராய்ந் தறிதி பென்மாட்டே.

வந்த பாவந் தனைநானே வகிததுக் கொள்வே னெளியேற்குத்
தந்த வான்மப் பிசசையினுற் றழைக்கும புண்ய நீயேற்பா
யிந்த வுரையை மாற்றுவையே வினிமேற் கணமுந் தாளேனா
னந்த முலவு வடிவமைந்த வாசை நேச நாயகனே. (௭௪)

துளையே யட்டா பயனின்மை சொல்லிக் காலம் பாணித்தல
புளையே யாகு மிதுவரையும் போதுஞ் சல்லா பம்மனைததும்
வளையே நிகர்த்த நின்றோனே வழங்கா யெனறே தாரையதி
வினாவின் சென்று சந்திரனை விரகத் தோடு மனைந்தன ளால்,

வேறு.

மூர்ச்சித்துப்பரவசமாய்நனிசொககிச்சிறிதளவுமுணங்கிநின்று
பேச்சின்றியிருவர்களுந்தவத்தெளி துருதுவீத்துப்பெருமூச்சிட்டே
யோச்சிடுமென்மலர்க்கரத்தா லுடலமதுமற்கட்டா யொருங்கணைத்துக்
காய்ச்சியகண்ணவின் சுதையின் மிக்கினிக்குஞ்சுவைப தங்களித்திட்டாரால்.

பலதரமு முத்தங்க ளீர்திட்டே பனைமுலைத்தம் பாரஞ் செய்பக்
கலகலவென் றணியாரஞ் சிக்குண்ண மேகலைநற் கலைகீழ் சோர
மலாடி மென்னுபுரங்க ளார்த்திசைக்கக் குறுவியர்வை வதனங்காண
வலமிடமா வரவொப்ப நனிபுரண்டார் வாரிநிகர் வாஞ்சைமிக்கார்.

பின்னர் தா¹⁷யை யெழுந்தங்கோர்சுற்றுக்கலைசெருகிப்பிறதோளிட்டு
மன்னிருட்குந்தலையிடதுகரத்தேந்திவலக்கரத்தான்மகிழுங்கொண்க
னன்னசந்திரன் டுத்தைமெலப்பற்றிப்பொருக்கெனத்தன்னகத்திற்சார்ந்தா
டன்னிகரற்றி மூர்துவம்மியெழுமிருதனமுந்தத்தளிப்பான். 18

சொன்னத்தினுற்குயிர்நிவமணிகளவேய்ந்திட்டசொலிப்புமிக்கு
மின்னமளிப்பூவணையதுற்றொழிறகையுள்விளங்குமல்குற்
பன்னியினைத் துணைககாத்தாலுபெதியுமபற்றிததன்பக்கஞ்சேர்த்தான்
புன்னகையதருமபிடநற்பொற்கலைகளின் னுளக்கம்புறமபுவிச.

துப்பனையமென்செவ்வாய்தழதுடிக்கப்பொறிச்சணங்கினறுதைத்துவிம்மி.
செப்பனையவிருதனங்கணிவந்தோங்கக்கசசவிழ்ச்சேணைகாண்டற
கொப்புடையநடுநடுங்கப்பற்பலசலல்பங்கொருமைகாட்ட
மைப்படிந்துமதாததிடுசெவ்வரிபடர்ந்தகருவிழிகண்மருட்சிகொள்ள

துணைப்பயோதாமவருடியடையினைஞுகிழ்ந்தெரிந்துதைநதக " ற
பிணைநிதமபத்தினைததவிபபசியசைவலக்கூந்தலபிடரலைப
விணைககொடியினிற்சுற்றன்மாமெக்கலெள்ளரிசியெனககலதத
லணையாலபாலெனசசிவணறொடைநெருக்கலகுறிநேரமணுககமாக்கல்

கொங்கையழுத்திடுதனுதற்பொருத்திடுதெண்ணவகையகொள்கலப்பே
டங்குறுதவினைவிழுத்தமிடனுசகிமுலையண்னுமத்தி
தங்குசகுனமமுதுகுபிடாகதுபபுநெற்றிதொடைததானமெட்டிற்
செங்கைவிர்வினைக்குவிததுத்தட்டிடுதலகுட்டிடுதல்செவ்வையாக.

அங்கையினுற்புடைத்திடுதன்மெலக்குததற்றாசசனியாலழகினுன்றங்
தங்குதாச்சனிமத்தியானெருக்கலவைகளினையடக்கப்பற்றி
யங்குறடுப்போற்பிடித்திடுததாச்சனிகொண்டங்கதிறுனைததல்
பொங்குமுறையேதாடனங்கொண்வகையாகபுரிந்துபின்னர்.

கண்ணன்னங்கொங்கைறுதலகைமழுலநடுநிசம்பங்கனிமென்செவ்வாய்
நண்ணுமுந்தியெண்ணிடத்துச்சுமபித்துங்களநதனத்தினற்குளையு
மெண்ணுகடித்தததிடையிலெதிரொதிராகச்சேர்த்துமியம்பிப்போந்தன
கண்ணுமிடதுனிவளவாத்தனத்தடியிலொருவரையுமதன்மீக்கண்ணே.

நாலவாயரேகைகளுதுனியதனிலோனாந்துண்ணங்கொங்கை
யாலநல்லவல்லுவினுமுங்கிலையைப்புடையவணிகததாற்
கோலமுறக்குறிபதித்துமதாத்திற்சேப்புறவுகூறுமக்க
போலத்திவிதழதனில்வடுவுறவுந்தனைந்திட்டபொலங்கன்னத்தே.

பல்லுமிதழ்பொருந்திடவுமுதழெழையேபல லொன்றுபதியவைத்து
நல்லகைம்முலநுதன் மார்புதொடையிடங்களினேநன்கு காணச்
சொல்லுபலமிகப்பதித்துமபெரியவிரலபினபுறத்தா
ளல்குனமுழந்தாணபிமாரபுமுலைகைமமுலமணிக்கழுத்தில. 86

கன்னம்வாய்கண்ணெற்றியுச்சியெனூந்தானங்கள் கதித்திட்டோங்கு
மன்னவமுதத்தினிலையாராய்ந்துபாவசமாய்மகிழ்சையோகர்
துன்னிடவுமொய்யாரவெழிறறாபுளகிககத்துணைவன்றோளி
லன்னதனமிகவமுத்திமனமுருகியெயபபொழியவதரமீந்தே 87

சங்குவண்வனோநெறியப்பாதசாலங்கலிக்கச்சக்குசசேப்பத்
துங்கவிதழ்வெளிநடையனியர்வருமபக்கண்டததிற்றோகையன்ன
தங்குபுறக்காடைவண்டுசூயிலகோழிசெம்போத்தின்றகையவோண்
பொங்கொலியிறகற்பகத்தைப்பினனியவோகாமவல்லிபோற்பிணைந்தே

சந்திரனையநகணைத்துசசுரதீரூற்றெடுக்கச்சலிப்பிலதாரைச்
சந்தரிசெய்லீலையினமிகவியந்துதைவருடிச்சதாசுரன்னுன்
ருந்திடுதன்மவலாத்தொருக்கணித்தவகுனிதனிநறல்கூறுமைந்தாம்
விர்தையபல்காணத்துசசிறிதளம்பிழையாதுவிளக்கிப்பின்னும்.

கந்துகம்பன்னகம்வெருகுருக்கிடமவியாக்கிரமக்கதிகளாற்றிச்
சிறதையுடன்சிற்தையுமாயானினுனாவிதுமாசசெவ்விதாக
வந்துமானந்தசாகரத்ததனிலேயமுந்தியுதித்தயார்க்கு
மெந்தவுலகந்தனிலுங்கிடைக்கரியபேரினபேய்ப்ந்திட்டாரால்

அருந்தவச்சந்திரன்னுராமிக்கோலாகலமுற்றாரன்புதெங்க
வருந்தியகாமக்கலவிதனினமொய்த்துண்டினுத்தனர்களம்மவின்று
மிருந்திடுதற்றகுதியலவெனவுன்னியிருடகுழாமிரிந்துபோகப்
பொருந்தியபல்காணசமுதத்துடனையாதித்தன்போந்தானன்றே.

இருவர்களுமமனியைவிட்டினிதிறங்கிவெளிவந்தங்கெழுநீராடி
யருமுடையாதிகள் பலவுமேபுணந்துகுப்பாதிபடிசிலுண்டு
பெருமையுறநாணாஞ்சுக்கபோகமேதுகார்துபிறங்குபோழ்து
மருவுமவர்க்கட்டமத்துச்சனியென்னச்சாகுருவுமவந்திட்டானல். 88

மறைபவனைத்தரிசித்தவெழிற்றாறையோடோடிவணங்கிநின்ற
கறையுறுநற்சாணங்கடமைபலம்பியநீரைக்கண்ணிலொற்றி
நிறைமணியாசனத்திருத்தியருகருகமனைவிமுகநீத்தோனோக்கிக்
குறையுளதோவேதேனுமென்னவவடாமில்லாக்குறையொன்றேன்றான்

சந்திரன் போந்தடிபணியவாசினொலிபூதியினைச்சாத்தித்தன்முன்
குந்திடசெய்தெவவிதமாப்போழ்துகழித்தாயென வகருணைநோக்கி
யெந்தையேநின்வரையெய்தாபார்த்துங்கிருந்ததுடனெழின் ற்றா
சிறைதமகிழ்வெய்திடவேநின்பணிபோற்செய்திட்டேன் சிறுவனென்றான்.

கேட்டுமிக்ககளிகூந்தங்கெழுமபிததன்னித்தியசற்கிருத்தியங்க
ணுட்டமுடனினிதுஒற்றிவருஞான்றுதாரைக்குருள்மதிக்குங்
கூட்டுமனுதாபமொடுசாசசல்லாபங்கள் குறிப்பிறேற்றந்து
வாட்டமுறவச்சுறுத்தமனையவஞந்தன் னுண்மைவகுத்திட்டாளாள்

இவர்கடமைச்சபிததிடறகுமாதவனுமனந்தன்னிலெண்ணுமெல்லை
துவரிதழ்நற்றாபணிந்துரைத்திடுவடொல் வேதச்சூழ்ச்சியாவு
நவநவமாததேர்ந்திட்டநாயகநீருநிலையினுங்கலைத்
தவறதனையாற்றாமேவதிநதிட்டார்தேவாதபோதனிலுண்டோ.

ஊழ்வினையின்படியல்லாவிடையுதிப்பதேதேனுமுளதீங்கொல்லோ
தாழ்வடைநதபோககன்றோயாகமத்திற்கழுவாயுஞ்சாற்றிவைத்தார்
பாழ்மதனொற்றிரமனாதிருமனக்கலங்கிப்பழியேற்றாரோற்
கீழ்மையுற்றவென்போல்வாரிலைமையினையென்னவெனக்கிணப்பதைய.

கடமுறுநீர்கனல்கொளுத்தகொதித்திடினவேறுளதண்ணீர்க்கலப்புக்கொள்
கடலெழுந்துபொங்கிடுமெலென்செய்வொவர்பாலுங்கருணையாள [வார்
மடமையுருவாயிப்பெண்பேதையுமிச்சிறுவனுமேமயங்கிடுமொல்
கடமையுனக்கேயன்றோகாதளித்தலெனவுரைத்துக்கண்ணீர்விட்டாள்

வியாழமுனியம்மாற்றங்கேட்டலுமேமனமிரங்கிவிசிந்தமற்ற
தயாவுடனேதன்னுணைவிரவைபொறுத்துச்சந்திரனைச்சமீபங்கடிக்
கியாதியினிலிழுக்குற்றாய்நன்மரபிற்கோர்மாசுகளைக்கச்செய்தாய்
வியாதியினிற்சயரோகமேயுற்றுநாளுநீமெலிகவென்றான். (சூசு)

சந்திரனுமவிடைகொண்டுபதடக்கக்கண்டிருமபத்தாநாதனைச்
சிந்தையினிற்சிந்தையொடுஞ்சிந்தித்துதந்தையுழைச்செல்லுங்கா
விந்தையுறுமகதியாழிநையேந்திவெண்ணீறுவினாகபபூசி [லை
மந்திரம். அம்பதமோதிவருநாரதபபடிவன்வழியினேர. (௧௦௦)

கண்டவுடனெதிர்நாடியகமகிழ்ந்துசிரமீதுன்கருவிததுத்
தண்டமெனவிழ்ந்தெழுந்தானியேததவிருவாகுளுஞ்சம்பததுற
தண்டலையினோளுங்கிறற்றனியேவிற்றிருகச்சசசியைக்கண்ணுற்
றண்டமுழுவதுநொடியினிறுமுநாரதனறானறைகுவாளுல.

அத்திரியான்முனிவன்பனளுஞ்செயதவததருமையானே
புத்திரனாச்சனித்தெவருமதிதன்னின்மதிசுதிடவேபோநநீதா
னத்தனாயிலுறுநாரருநனிலெறுக்குமார்தையினையநதோவாறறிக்
கத்துசயரோகத்துணுணுநுநவிவுறவேகலகமுற்றய. (௧௦௨)

காமமேபொய்யதனைச்சொற்றிடறகுநிமித்தமெனகருதலாகுங்
காமமேகொலையதனைப்புரிந்திடறகுவாயிலெனககதைலாகுங்
காமமேகளவதனையாடிடறகுவாயிலெனககமுறலாகுங்
காமமேதீமையனைத்தினுககுமொருதாரகமாக்காணலாமே. (௧௦௩)

காமத்தாற்சதக்கிருதனுடலமெலாமாயிரமாங்கண்களுற்றான்
காமத்தானிதிக்கிழவனிருநிழியிலொருநிழியைககடிதூர்த்தான்
காமத்தாற்கடன்வண்ணன்பெற்றபெருஞ்சாபங்கள்கண்ககிணுண்டோ
காமத்தால்வினையிடம்பையெண்ணிலவாமெனமுனிவன்சுழறினாள்

கேட்டலுமேமிகவெருவிக்கமபலையுற்றடிவிழ்ந்துகட்டேனசசோ
வாட்டமறப்பலவிஞ்சையறிவுறுத்துமிறைவனையேவஞ்சிததேனாள்
மீட்டிலாற்சராசரங்களனைத்தினுககுஞ்சுகவினைக்குமென்மையான
திட்டினரோயாரேனுமததகையதிதினுக்குந்தீர்விங்கென்றான்.

சத்தவத்திரியின்சுமான்முகநோக்கியாழ்க்கிழவன்சொல்லுற்றான்
முத்தனையமுாலுமைநாயகன்றனெழிற்கபர்த்தமுடியினின்றான்
தத்துகடலையினிற்சந்தகில்கொழிக்கும்வான்மியூர்த்தலததினாப்பன்
வைத்திட்டசத்தமுறுதீர்த்தங்கலாவகையாவளப்பம்பெற்ற.

காமநாசனிப்பெயர்கொடர்த்தமொன்றப்பதியுகொணுமந்த
நீமரீர்த்தடமுழுகிறணிந்துகண்டிகையைநிரம்பப்பூண்டு
நேமமுடனைந்தெழுத்தையுச்சரித்துவான்மியூர்நிமலற்போற்றின்
வீம்வினைமுழுவதும்க்கினிமுன்னாப்பஞ்செனலாவியுமன்றே.

தங்கையக்காளன்னைமுன்னவன்மனைவியலாகடாரஞ்சுத்த
புங்குருதுணைவிதானைநிட்டபீத்திரியைபுணர்ந்திட்டார்க
ளங்காமநாசனியிலேபடியிலககணமேயனகராவர்
மங்களவத்தீர்த்தத்தின்மகமையுரைத்திடவெவரும்வலலரல்லர்.

அக்காமநாசனிநீர்நாடியதிலாடியருகிலுற்ற
தக்கதிருவானமியூராதனிநுதாடொழுதுதாழ்வையாயின்
மிககநினவினைமுழுதுமிரவிமுன்னிமமென்னவியுமாமாற்
சிககெனவேசெய்திகுவெனநாரதப்பனவனசெப்பிசென்றான்.

வினாவாகசசந்திரனுந்தாமதியாததுசெய்வானவிருப்பமுற்று
வரைஞாங்காபடுமகிலுமுயாகளபசசந்தனமும்வாசப்பூவு [தாங்கி
நிராபுயிராபாவிழுதுடனேபலகனிகளலையெனுமென்னீள்கைத்
வரைமகனையகனபூசைபுரிதரப்போவதுபோலும்வருநற்பாவி.

உத்தரநற்கூலத்திலொருமுனையோசனையங்குற்றவெல்லைச்
சுத்தமுறுகாமநாசனித்தடத்தினினமுழுகிசுகமதாகப்
பத்தியுடனீறுகண்மணியணிந்துமந்ரோமும்பண்பிற்பன்னிச்
சத்தவியசசினகரதுட்சங்கரனசநிதிநின்றசாற்றுவானால்.

வேறு.

நறைமலர்க்கொன்றைவேயந்தநாதனேசரணரீலக்
கறையணி கண்டமுற்றகடவுளேசரணநானகு
மறையினுந்தேடிககாணுமகிபனேசரணநாயே
னறையுறிறசரணநநன்னிலனடினேனாள்வேண்டும். (௧௧௨)

பத்தியாயடியோததுமபணபனேசரணமஞானச்
சத்தியசத்தாநந்தசங்கராசரணமெங்கு
நித்தியமாகிநின்றீநின்மலாசரணநின்பா
வித்தினஞ்சரணஞ்சார்ந்தேனெளியனையாளவேண்டும்.

முனிவார் மூவர் போற்று முன்னவா சரண மேழைக்
கினிவரும வினையை மாற்றற் கேற்றவா சரண மென்றுங்
கனிவருஞ் சிந்தை யாரிற் கலந்தவா சரண மோன
நனிதருஞ் சரணஞ் சார்ந்து நண்ணினே னுள வேண்டும்.

இவ்வணந் துதித்துப் பின்ன ரெழிலுறு குமுத நண்பன்
செவ்வணம் வாய்ந்த சொக்க நாயகி சேரநிற்கு
மவ்வண மீசன் முன்ன ரணுகியா னந்த மேவ
நவ்வண முற்றுந் தோந்து நணனுநோய் நீங்கப் பெற்றே.

இகலரு வான்மி யூரி னெல்லையோந் ததனைச் சூழ்ந்து
புகலரு மாங்காங் குற்ற புண்ணிய தலங்க ளேததிப
புகழுறு தந்தை வைகும புனிதநன் வைபபுச் சார்ந்து
மிகுதிரு மகிழ்ச்சி தேகக மேவிவாழந் திருந்தா னன்றே.

கிளர்தரு வான்மி யூரின கேதகிரத தெல்லையுள்ளா
லுளபல தீரதத் மின்னு முனமுழை யோங்காநிற்குந்
தளர்வற வமையம வாய்க்கச சாற்றுவ நேரி ரெனருன்
களமது கறுத்த விசன் கழலடி பணியுஞ் சூதன். (ககள)

சந்திரனகாமநாசப்படல முற்றிறறு

ஆகசசெய்யுள் - கூஉஉ.

சூரியன் பூசைபுரிந்த படலம்.

அருந்தவ முனிவா கோடி யடாபுகொண் முழைக் டோறுந்
திருந்திய யோக முற்றுத தினகர மண்ட லத்துட்
பொருந்திய பரமற் போற்றிப் பொருந்துதற் கேற்ற தான
பெருந்தட நியக்கு ரோதம பிறங்கிடு முதய வோங்கல். (க)

அருகினி லையாற் கோண மரியமந் தேக மென்னு
வொருபெருந் தீவங் குண்டா லுயர்தரு விருககந் துன்ன
மிருகர சும்பல் பாய்மா மிண்டிய கந்த ரங்க
டருமலை யெழுவின் மொய்த்துத் தங்கிய சால்பு வாய்ந்தே. (உ)

அத்தகு தீவந தன்னி லாயிர மயுத மாக
நித்தமு மெய்ப்பப்ர் மேனி நிகிநிற நிகர்த்த நீரார்
குத்திர மாயங் கற்றார் கூறிய வெயிறு வாய்ந்தார்
சுத்தமி லசூர் நாளுளு சூரியற் ககித மானா. (௩)

மாலைபல் கிரண மோசசி மங்குலை வெருட்ட விண்ணிற்
காலையிற் கதிர வன்றான் கவரியைக் கடவுந தோறும்
வேலையிற் சூழ்ந்தங் கெண்ணில் விசிகங்கள வீசிப போசாச
சாலவு மாற்றி வந்தார் தைத்திய ரானா தாமே. (௪)

இவ்வகைக் கரிய வாகத திராக்கத ரோடு நாளுஞ்
செவ்விய வெறறை நேமிந தோவரு தினசு ரன்றான்
வெவ்விய விதற்பந காற்றி மேனியின் மெலிவை யுற்றுத்
தெவ்வர்முன னிலலா தோடத தேவர்க ணடுங்கி யாத்தார். (௫)

விண்ணசரீரி யொன்று விணமணி வதன நோக்கி
யண்ணலே யசுர ரார்ப்ப வமரினை யாறறு தோடே
லெண்ணலா தமமை யெற்றி யோததிடற் கேற்ற தாய
நண்ணிய சூழ்ச்சி சொலவே னுடுமென் றெலிதத தன்றே (௬)

சொல்லிய வகையே செய்யிற் றுன்னலா பாறி மாய
வெலலுவ துடனே ஞான விபவமு மடைவை கண்டாய்
தொலலுல கதனிற நென்பாற் றேனறிடுஞ் சம்புத் தீவி
னல்லபுத தேளிா மோனா நண்ணுகந் தருவா போற்ற. (௭)

பந்தியின் குடுமி யோங்கிப பகாவெளிக் கங்கை மூழ்கி
நந்தியெம பெருமான் குன்ற நடுவினிற் றிரிநது வலலைத்
தந்தியின் கோடு சந்து தனியகில மணிபொன் னாதி
யுந்திய கரையின் மோதி யோட்டுறும் பாவி ஞாங்கர். (௮)

தேன்வழி கற்ப கத்தார தேயரி பிரம னாதி
வான்மலி யமர ரியாரும் வந்தடி பணிந்து போற்ற
காங்குழல மனையீ ராக்கங் ககனவைப் பிந்த செலவ
வான்மியூர்க் கேததி ரத்தை வணங்கிடி விரிவ ரன்னார். (௯)

என்றவா காய வாக்கை யிரவியுங் கேட்ட போழ்து
கொன்றைபங் கடவு ளெற்குக் குறித்ததோ ராணை யேற்று
நன்றெனப் புலரி சாய நான்செயும பணியி னீங்கி
யின்றவன் சேர்வ தெவவா றெனறவ னிருந்த ஞானறு. (க௦)

கலலதுங் கசிய மீட்டுங் கனதியாழ்க் கிழவன் போந்தே
யெல்லைமார்த் தண்ட நிற்கங் கெம்பியா மசனி தன்னை
யொல்லையின் விளிந்தங் கேவியுஞ்ஞாவிப பாயென் றோத
நல்லதென் றவனை நெஞ்சி னயந்துபி னினைநிட்டானால். (க௧)

என்டிசை யண்ட ரண்ட மேழ்கட லேழு தீர்த்த
மண்டல மேழ்பா தாள மாதிர மற்றை மன்றம்
விண்டிட வார்ப்பரிசுது விதாப்புறச சத்த மிட்டே
யண்டபோ னியின்முன் வந்தா னவனெம்பி யசனிதானே. (க௨)

வசியெனக் கிரண சாலம வரிசையிற் கொண்ட சோதி
யசனியின் வரவு நோக்கி யாசிகள் பலவுமாற்றி
யசலையை யசைக்க வல்ல வரியவென் பினரா னாய்க்கு
வசனமொன் றுணாக்கக் கேட்டி மகிழ்வுட னென்றிட்டானால்.

உன்னைரா னெம்பி யாக வுறறதோர செல்வந் தன்னைப்
பன்னிட வென்வா யொன்று பற்றுமோ பாரி னீதா
னுன்னருங் கரும மொன்றை யுஞ்ஞறியெற் குதவி யாற்றி
மன்னிய புகழை நாட்டி வாழ்குவை யாரு மேத்த (க௩)

திவெனு மந்தே கத்திற் றிணணிய வசுரா கோடி
யாவரும் போந்தங் கென்னோ டியாணடுநதெவ் வியற்றா நின்றார்
தாவுமென் றேரி னின்றுந் தனியனாய் மலைய கில்லே
னாவதற் குளதோர் சூழ்சசி யவாதமை வெருட்டு தற்கே. (க௪)

நாடொறும் படரு மென்ற னடையினிற் பிழைத்தே னாகில்
வீடுவ ரகிலத் துற்ற விப்பிர ராதி மாந்தா
கோடுவெண் கயிலை மேவுங் கொன்றையங் கடவுள் சிறு
நாகிவாப் கரும மொன்று நண்ணிய வென்பொ ருட்டே. (க௫)

வேறு.

கீரத்திக கூசியினிற் கிளாமுன்று யோசனையில
வாரமுதுங் கீழ்க்கடற்கு வரருணநற நிசையதனின்
மூரலினி னேரலரை முனிநெரிதத மருந்திசன்
சேரவிசை வாயநதிட்ட திருவானமி யூநேடி. (க௭)

அங்குற்ற பெருமான்ற னடியினைக் டரிசித்துச்
சங்கதன லுபசாரத தனியபிடே கம்புரிந்து
துங்கநறு மலர்சாத்தித் தொழுதெழுந்தங் கென்பேராற்
பொங்குரோத் திராதமது புரிவிப்பா யததலத்தே. (க௮)

என்றலுமவ் வெழிலசனி யேற்றமுற விறைநதோடித்
துன்றுபுகழ் வான்மியூர்த் தொலகேததி ரததடைந்தே
யென்றுதனக கிசைத்தவகை யிரவொன்றிலே முகித்து
நன்றுபல வரமேற்று நபோமணிக்குச சொற்றிட்டான. (க௯)

அன்றுமுத லழலவன்று னமாக்குவரு மரககாதமை
வென்றுதின நனிவெருட்டி வியனரோததி வாய்நதிட்டான்
துன்றியநீ ரலைகொழிக்குளு சூரியநற நீர்த்தத்தி
லென்றுமபோந் தாடிமவா ரிணையிலாச சுகமடைவா. (௨௦)

உலகமுவர் தினிதேத்து மொருசகட்டின் மிசையூந்து
நலமருவ வுதித்துலவு நற்பகலோ னிரவினிவித்
தலத்தினிடைப் பூசித்த தன்மையின லறறைமுதல
குலவவரு மருந்திசன் குடக்குமுக மாவதிவன். (௨௧)

அறுபதின யிரங்கோடி யரககாகளை வெலத்தகக
வுறுதியினை யுதயறகே யுதவியதோ ரத்திரத்தங்
குறுகியவண் படிந்தார்கள் கூறுமுழுக் கொன்றினுக்கு
நறுமலர்கற் பகநாட்டி னுலுயுகம் வைகுவரால். (௨௨)

அத்தடத்தி னொருகுடரீ ரதுமுகுந்து வாகேற்றி
வித்தகர்கள் சூழ்ந்தடரும் விமானத்தி னுட்புக்கங்
கத்தன்செஞ் சடைமுடியி லபிடேச மாட்டிமவா
ரித்தனாயி லவர்பேற்றை யெம்போல்வா ரியம்புவதோ (௨௩)

முறையாக வேழம்கி மூலமருந் தீசர்தமை
யிறையியளா மவாமனையை பெஞ்ஞான்றுந் தொழுதேத்தி
யுறையுமன்பி னாலுருகி யுற்றதக் கணம்வருவார்
தறையிசையி லவர்தெய்வந் தாமெனபா தேவரொலாம் (௨௪)

ஒதுமக்க ணனமனைவி யுறவிட ரகள சுற்றத்தாரா
தீதறுநந் பெருங்கலவி திரவியமப்ல வினைவாதி
யேதுதமக கேய்கவென வெண்ணிடினு மத்தடத்துப
போதொன்றி னின்மூழ்கிற் பொலீந்திடுவர் புண்ணியரே. (௨௫)

தானமந்தி ரஞ்செபங்க டனிப்பிதுர்க்க ளினகடன்கண்
மானதர்ப்ப ணமவிரத மகேச்சுரன்பூ சைகளாதி
யேனைதடத் தின்ஞாங்க ரியற்றுமொன்றிற் காயிரமா
மானபல னீந்திடுமா லரியவிந்தத் தீர்த்தமதே (௨௬)

இத்தடத்துக் கூலமதி விருந்தோங்குந் தருக்களினை
முத்தொளிர்நீர் படுதவினுன் மோககத்தை யுற்றிடுமே
னித்தமுமங் கதின் மூழ்கி நிலைவானமி யூருறைவார்
சுத்தநல மாட்சியரசுச் சோதிசொரு பபோயாவா. (௨௭)

ஆகையினி விததீர்த்த மனைத்தினுக்கு மிக்கதெனச
சாகைபல வாராய்ந்து சங்கரந் நெய்வமெரு
வோகையுட னேயுரைக்கு மொருசூத மாமுனிவன்
வாகையுட னைமிசத்து மெளனியாகஞ்ச சொற்றனனூல். (௨௮)

சூரியன்பூசையுரிந்தபடல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-௬௫௦.

இந்திரன்சாபந்தீர்ந்தபடலம்.

அசுரரிந் தலைமை பூண்ட வகிதவுட் டிராது மின்னான்
கசிவுடன் தவம தாற்றிக் கடிமலர்த் தவகி னோன்பா
லுதிதநல் வரங்க ளேற்ற வுறுபராக் காமந் தன்னாந்
தரிசையனைத் தினிலும் வெற்றத் திறமுறச் சேணிற் சென்று. (௧)

கற்பகத் தருவி னீழற் கணைகுழற் சசியி னோடும்
பொற்புடன் வீற்றிருந்து புகழ்புரு கூதன் முன்னர்
விற்படு விசிக மேந்தி வியன்சமர்க் கழைத்த லோடும்
வெற்பெனும் வெள்ளை யுமபல் விண்முழு தாளி யேறி. (உ)

கோலமுற் றசுரர்நேரிற் குறுகலுங் களிரல் வியாணை
வாலினிற் சிலரை மோதி மருப்பினுற் சிலரைக் குத்திக்
காலினுற் சிலரைத் தேய்த்துக் கரத்தினுற் சிலரைவிசிக
சாலவே கோற லாற்றச் சாரத ரோடி னூரால். (ங)

கண்டபோ தமரா தெவ்வன் கணைகளா யிரங்களவ்வே
தண்டமீ தழுதத நொந்து தளாவுறநூறு கோல்கள்
மெண்டமே லோச்சி நிறபத் துணுக்கென நிலனின் வீழ்க்
கொண்டது சோரி வெள்ளங் குலைகுலைத் தண்ட ரேங்க. (ச)

உதிரமே பெருகி யோங்க வொருவயின் காப்ப வைத்திட்
டெதிரினிற் செறுநன் மீதி லிந்திர னூறு கோடி
கதிர்நெடுங் கணைக ழேவிக ாடுகடுத் தமர மாற்றி
விதிர்வுறக கண்டான விண்ணோர் வேலைபோற் குதுகலிக்க. (ரு)

அப்பொழு தமரா வேந்த னுமபலங் கெழுந்து போந்து
துப்பையுட் டயன் றேரைத் துதிககையாற றுவிப பற்றிச
செப்புநாற கோட்டாற றுககிச சிதைத்துறுண னேரி பாக்கிக்
குப்புற வலவன் றனனைக கூறநெனச செகுத்த தன்றே. (சு)

அகிதவுட் டிரனும வேறங் கணிரத மொன்றி லேறித்
துகொன விழிகள் சேப்பத் துமபியின் றுதிக்கை பற்றி
மகிமிசைக் கரக னென்ன மலிவுறச் சுற்றி மோத
முகிலென வீழ்ந்து சாய்ந்து முாச்சையிற் கிடந்த தன்றே. (௭)

அந்தவே லையினிற் தேவ ரசுராக ழேசி முன்ன
ருந்துபோ ராற்றி யெண்ணி லுயர்சுரர் தூண்டக் கண்ட
முந்திய வவுண ரியாரு முடுகிப்பல் படைக ளேந்திச
சிந்தினர் கைகள் கால்கள் சிரமுர மொய்ம்பு தம்மை (அ)

ஆயிரம் கண்ணன் கண்டங் காயிரம் வாளி யேந்தித்
திபவர் தம்மேன் மேகத் திவலையென் றடாத் தூவி
நோயுழந் தேங்கிப் பாறநூறினன் பின்ன ரங்கே
யாயவில்லேந்தி நிற்கு மகிதவுட் டிரனை நோக்கி.

(க)

முருகலர் கற்ப கத்தார் முயங்குறு மகனி ற்த்தன்
பெருகுமத் தீரங்கள் கோடி பெருமழை யெ னத்தூண்ட
வருகினி லுள்ள வந்த வகிதவுட் டிரனுங் கண்ணுற்
றொருகரந் தன்னுன முற்று மொதுவகிட விலக்கிக் கொண்டே.

கள்ளன்வெங் கோலகண் முனபின கணக்கில தொடாபிற் றூண்டி
யெள்ளருஞ் சோத்தி யேயந்த விர்திரன் காமா மேனி
தொள்ளைக ளென்னுச செய்து தூணியை யறுததுத தள்ளி
வெள்ளத்தின் மிகுந்த தேவா வெருள்வுற நகைத்து நின்றான்.

கற்றுணைப் புயசு ரேசன் கணவயின் கனலி காலப
பறறலன் மீதோ வைரப படைபொன்றை யோச்ச லோடு
மற்றவ னஃதை நோக்கி வணகரந் தன்றா பற்றி
நிற்றியென றொருதண் டேந்தி நோர்வர மகவா னுட்கி.

(கஉ)

தவந்தனில வலல னுகித தமனியன் வாங்க ளேற்ற
விவன்றனை ஞாட்பில் வெல்ல விகலபுரிந் திடுதல ஞான்று
மவமென வுன்னி யாதா மரியவோர் சூழ்ச்சி தூக்கப
புவனியி லடைவே னென்னுப பொன்னக ரத்தி னீங்கி.

(கங)

அமலன திடப்பா கத்தை யாணடுகொண டருளு மன்னை
விமலைவர் தவதரித்த மேவரு மேம்பா டோர்ந்து
தமனியக் குளற மாதி தாம்பணிந் தேத்திச் சூழு
மிமயவண் வராயி னோர்சா ரிறங்கவாழ்ந் திட்டா னன்றே.

(கச)

வேறு.

இம்மலையி னோர்ஞாங்க ரெழில்வன்னி மந்தா மினியபுன்னை
செம்மயிலை மாலதிமா தவிதனவ நறும்பிண்டி செறிந்த வில்வ
மம்மல்லி உண்கொன்றை கருந்துணர்ப்பா டலமுல்லைய ரிய வாய்
பைம்மலர்க் டமையுழக்கு மனியிசையார் துடவைசெறி பன்னசாலை.

(கரு)

இத்திரன்சாபந்தீர்த்தபடலம்.

கூசு

தனில்வாணப் பிரத்தனெனாத் தானிருந்து முக்குற்றந் தமைக்க டிந்து
தனிஞானத் துறுப்பாய நார்பாதங் களுமுருந்திச் சார்ந்தவண்ண
மினிதமருமான்மகோ விலினுறையும் பரவான்ம வின்பைத் தேக்கு
முனிபிருகு வைகையினி லொருவைக லவண்போந்தான் முனம்வலாரி.

இந்திரனைத் தெரிதலுமே யியழிற்பிருகு முனிவரனு மெதிர்கொண் டேகி
வந்தனைகண் மிகவாற்றித் தனதாசீர் மததிலன்பின் வரவழைத்துக்
குந்திவொ னைனமொன் றறவளித்து மூின்னிருந்து ருசல மாக
வந்தவகை யனைத்தினையு முசாவியிரு வரும்ங்கண் வதியு ஞான்று. (௧௭)

மெச்சிநெற பிருகுமுனி வரப்பெருக்காற பெறறிட்ட மெல்ல ணங்காங்
கச்சதனைப் பீறியதன முகமாகக் கரியதுளிக் கண்ண னோக்கும்
பொச்சைமுலைத் துணைதாங்கா தொசியிடையோடனனமெனப் போநதுலாவு
மிச்சையிளம்பியதனைக்கண்டொருஞா ன்றிமையவாகோணங்கிச்சொலவான

விண்ணிடையே விளங்குபெரு மாககமெலா நனியிழந்த விழல னேனு
மண்ணதனி விற்றையுனைத் தரிசிக்க முற்றமைந்து மகிழ்வ தானேன்
பெண்ணமுதே கணமணியே கற்கண்டே கனிரசமே பிறவகுமுத்தே[னல்.
யெண்ணருஞ்சி ருயாததுணையே யெனச்சொலியோர் முததமதங்கீந்திட்டா

பிருகுமுனி யஃதோந்து சதமகனறன முகநோக்கிப் பேயா நாளுந்
திருகுமனத் தசுராகளே தெரிவையரை வலிதீர்த்துச் சேர நேர்வா
ரருகவத் தோர்நீயு நிகழ்த்தினையிங் கறிவின் றி யாத லானே
கருகியதொ ருடலரகக் ஞத்திரிவை யெனச்சாபங் கழறினானல். (௨௦)

வெண்ணகைப்பூங் கறபகநன னீழ்லுறு வாழ்விழந்தும் விளங்குமிநத
மண்மிடைந்த கொடியவிராக் கதனாக வுழலுறுவான் வாய்நதேனநதோ [ல்
நண்ணியவென னூழ்வினையின் வலியதனைத் தகைத்திடற்ருநானென் செய்வ
விண்ணவர்க ணகைக்கவுடல் வாயநதனென்றிற திரனும்வெய்துற்றானல்.

பொன்னுலகிற்போகியினையிழந்தவிண்ணோதாங்குமுமிப் போந்து மண்ணி
மன்னவாசெம்மணியுமுடிநீண்டலினானிசிவக்குமலர்த தான்வாய்ந்த [ன்
வனனமுசு குந்தனவை யுழைச்சென்றங் காசிபல வறைந்து தங்கண்
மன்னியபன் னிலகடறி வின்னாக்க வருகவென வகுத்திட்டாரால். (௨௨)

தேவரிடிக் கண்களைத் தலேகடனா மெனவுன்னித் திறத்தை வாயநதே
யாவலுட னேபோந்தங் ககிதவுட் டிரன்சுடத்தை யடவிற் சாடித்
தாவருநற் கற்பகத்தண் ணீழலுழி யேயமாந்து தனிச்செங் கோலான
யாவரையும் புரந்தருளி யீனிதமாநதான முசுருந நியாண்டு தூறே. (உ௭)

வேறு.

இந்திர னானமனத் தின்னன் மிகுந்தே
சுந்தர் மென்முலைச் சரிசூழற பெண்சை
கந்தமிக் குயாமரைக் கடவுளை நண்ணியே
வந்தனை யுடனவன் மலரவற றுழ்ந்தனள். (உ௮)

பிரமனெண் சசிமுகம பெரிது நோக்கியிச
சிரமமேன் மாணை செவ்விழி நீருகப்
பிரமைகொண் மனததொடும் பெயர்ந்திவண் வந்ததென்
கிரமமக் கிரமமோ கிடடிய தென்றனள் (உ௯)

அகிதவுட் டிரனவ னடாதர் விண்ணுள
சுகிர்தமி கழ்ந்தமண சூழ்தரப் பிருகுவா
லகிதமுற் றாக்கனி னாயின னாயகன்
சகிவிவ ணெவவணஞ் சாறறு கென்றனள். (௨௦)

அன்னங்கண் டலமர வறைதரும பாவையே
யின்னலை யகற்றுவா யினிச்சின் னானுளே
மன்னவ னித்திணை வாழ்வுறச் செய்குவன்
மன்னிய வுறையுளில வைகுக வென்றின். (௨௧)

நானமுக னக்கண் நாரதற் போக்கிரீள்
வான்முக மாயனை விளித்தலும வந்தனன்
நேனமுகத் தார்செறி தேவேந் திரனறனைக்
கான்முகங் கண்டுநீ கறையுரு மாற்றுவாய். (௨௨)

என்றலு மியாழ்முனி யிமமலை தொடர்ந்துசென்
றென்றிய வடவியி னோர்புறந் திரிதரு
குன்றுறழ் புயவலிக் கோமகற் காண்டலுஞ்
சென்றுவந் தருகினிற் சிற்றமோ டேசினன். (௨௩)

இந்திரன்சாபந்திரந்தபடலம்.

கரக

அக்கணங் கமண்டலத் தரியநன் னீர்தெளித்
தொக்கபஞ் சாக்கர வுயர்மனு புகன்றிடச்
சிகுகென வடங்கினன் சீற்றம தொருவினன்
மிககவந் தடியிணை மீதிற் பணிந்தனன்.

(௩௦)

மன்னிசை மாடக் மகதிநா ரதமுனி
யன்னதொ ராக்கத னுமபுரு கூதனைத்
தன்னுடன வருகெனத் தானழைத தேகியே
மன்னிய வானமியூ வராயிடைச சோந்தனன்.

(௩௧)

இந்திர ராககத னெலலையின் மிதிததிலன்
பிந்தின னவனெடும பிடரியி னூரத
னுந்திடக் கரத்தின லுரமொடு னூககியே
சந்தடர் சென்மநா சனியுழை யமுததினன்.

(௩௨)

அக்கணந் தைத்திய னுமவடி வொழிந்தது
மிக்கநன் மேனியும் வியனமு குற்றது
தொக்கதொல் லறிவுமீது துலங்கப் பெற்றபின்
புககதிங் கென்னெனப் புகன்றனன வாசவன்.

(௩௩)

மகதிநல வீணையன் மகிழ்வொடு கூறுவ
னகிதவுட டிரானுனை யலைப்பச் செய்தலும
புகவிட மாகிரீ போந்தனை பனிமலை
திசுழ்தரு மவவயிற றேரிடும பிருகுவின.

(௩௪)

மகளினைக் காண்டலும வழங்கினை முததமே
தகுவனாப் போகெனச சபித்தனன் முனிவான
புகழ்தரு மானமகன் புகன்றதோர வண்ணமே
திசுழருள் வான்மியூச் சோத்தன னின்னையே.

(௩௫)

சென்மநா சனியுழைச செறித்தவைப போக்கினன்
புன்மைகெந் ணிசிரான் புணர்வினிப போயது
தொன்மைநல் லறிவெலாந் தோன்றிட வந்தது
நன்மையி னிந்நகா நண்ணு கென்றனன்.

(௩௬)

வாசவன் கேட்டது மாதவற் போற்றியே
நேசமோ டென்னுழை நீயிவண் செய்ததோர்
விசிடு நன்னரும விளம்பற் பாலதோ
தேடனே யென்றுபின் திருமபினன் விடைகொடு. (கூஎ)

வேறு.

அள்ளிலவேற் பொற்குவிச மாளுமா யிரங்கண்ணன்
கள்ளகதி வினறுவிககுங் கழீனறும்பூ வன்னியின்கீழ்த்
துள்ளியமான் மழுசத்தி துணைக்கரத்தி வினிகேந்து
மௌளருஞ்சீர்மருந்திச னிணையடி.க ளேத்திடுவான். (கூஅ)

வேறு.

அந்தர முகங்க ழோந்துந் தூயவன் புயங்க ளெட்டு
நந்தமா செவியி ரண்டு நண்ணிய விழிகன மூன்றுஞ்
சந்திரன் தவமுங் கங்கைச் சடைமுடி யழகுங் காட்டி
யந்தியின் மேனியோடு மமர்ந்திடு மமல போற்றி. (கூக)

அஞ்செழுத் தோதா தோதி யளிதிரு நீறு பூசி
மிஞ்சிய மணிகள் பூண்ட மெய்யடி யாரக டங்கள்
சஞ்சித வினையை மாற்றித் தனிபபெருங் கருணை காட்டி
யஞ்சலென் றருளு மெங்க ளண்ணலே போற்றி போற்றி. (கூ

ஆதியே போற்றி முக்க ணமலனே போற்றி ஞானச்
சோதியே போற்றி நித்த சுததனே போற்றி வேத
நீதியே போற்றி செலவ நிமலனே போற்றி மங்கைப்
பாதியே போற்றி யென்றன் பரமனே போற்றி போற்றி. (கூக)

இன்னவா நன்பி னேத்தி யிணையடி பணிந்து வாழ்த்தி
மன்னிய வுலனை சாரந்து வயமுச ருந்தற் கண்டு
தன்னா சாட்சி யேற்றுத் தருநிழ லமர்ந்தா னென்பை
பன்னருஞ் சூத முன்னோன் பண்ணவர்க் குரைத்திட டானால்.

இந்திரன்சாபந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-கூஉ.

பிரமன்றிருவிழாச்செய்ப்படலம்.



முந்திய சுற்ப மொன்று முகிந்துபின் றேனறு மேல்வை
சுந்தம தடருங் கண்ணிக் கருந்துழா யலங்கன மாய
னுந்தியம் பொகுட்டு மென்மை யுயிரிய மரையி னுபபண்
வந்தனன் முதல்வ னோக்கான் மறையவ னொருவன் றானே. (க)

வேதியன் வந்து தோன்றி விணமுகி லணைய மேனி
யாதியி னடியிற் றுழந்தங் கன்புட னேத்திப் போற்றி
நீதியி னியற்ற வேண்டு நீள்பணி பணிகக வெற்குத்
தாதையே யென்றாத் தாழ்ந்து தலைமிசைக் கரங்கு வித்தான். (உ)

மைந்தனே நினக்கு மெற்கு மன்னுபல லுயிர்த மக்குந்
தந்தையாத தாயாய் மற்றைத் தமனொப் போந்த வெம்மான
சிந்தனை யாகி நின்று செவ்விய தவமு ருற்றி
யிந்தநல லண்ட மாக்கு மேற்றம தடைதி யென்றான். (ங)

என்னலும பின்னு மேம வெழிலுறுங் கமல யோனி
பினைதன் கேள்வன றுளைப பெரிதுவந் தேத்தி யைய
மன்னிய கேததிரததுள் வாயபல வினாவி னவகு
முன்னருந் தான மொனறிக் குவகையி னுரைத்தி யென்றான். (ச)

கேட்டபோ தன்பின் முழுகிக கேசுவன் புளக முற்ற
நாட்டமோ ரெட்டு வாய்ந்த நான்மறை யோய்நி னக்குப்
பாட்டளி முாலுஞ் சோலை பரவிய தான மொன்று
காட்டுவ லதனினுங்கு கணவினுங் காணே னானே. (ஞ)

இப்பொழு தந்தத் தான மென்னுளத் தெழுந்த தன்சீர்
செப்பிடற் குரியதாய சீர்த்தியிக் கினிது வாய்ந்தேன்
மைப்படிந் தலருங் கண்ணுள் மலைமகள் பாகத் தெங்க
ளப்பனே சொல்வ தல்லா வியாரறிந் தருமை தேர்வார். (ஈ)

சிவபுர மண்ணிற் போந்து திருத்தல மாயிற் றென்கோ
நவமிசு கயிலைக் குன்ற நன்னில மாய தென்கோ
வவனியி லதன்பே றோனு மஞ்செவி கேட்கி லாரோ
தவமுடைத் தேவ றோனுஞ் சவமெனச் சாற்ற லாமே. (௭)

வேதமோர் நான்குங் கூடி வியன்கிரி யான வந்த
வோதருந் தலம வாசி யுயரிய முயிலதாகக்
கூதலோ டன்னை யேற்றுங் கபாலியந் தலமு தக்கு
மாதொரு பாகன் வைகும வான்மியூர நடுவுண்டாமால். (௮)

எனறுதன் னததன் சொற்ற விசையெலாஞ் செவிம டித்து
நனறென விடைபெற் றேகி நண்ணிய யாம நாடி
யொன்றிய தருமம பூத்த வுவமமி லத்த லத்து
மன்றல ரிதழ்ம ணககும் வான்மியூர மருவி னாளுவ. (௯)

எல்லைகண் டஞ்ச லித்தங் கிருநிலம படிய வீழ்ந்து
மெலவென வெழுநது போந்து மேனமைகொ டர்த்த மாடி
நலவெண் ணீறு பூசி நாடுகண மணிகள் பூண்டே
டொலலையி னோர்சா ருற்ற வுயரிய வாரா மததே. (௧௦)

ஒருபதி னாயி ரந்தா னுற்றிடெ வற்ச ரங்கள்
வருமறை யாளன் மிக்கு வருந்திய தவமு ஞற்றப
பருவரை பயந்த வெங்கள் பரசிவை பாங்கா மேவத
திருமுடிக கங்கை யுமபா திகழ்தரு மதியு லாவ. (௧௧)

வெள்ளியங் கிரியின் ஞாங்கர் பொன்மலை விளங்கு மாபோற்
றுள்ளிட விடைமேற காணச சூழ்தரு தேவர் மோன
ரொள்ளரும் பூத நாத ரியக்காகின் னராகள் மற்றோர்
தெள்ளிய கீதம் பாடிச் செப்புதல் கடவி னோங்க. (௧௨)

சததிர மால வட்டந் தனிக்கொடி கோண்கொள் தண்டஞ்
சுத்தசா மரைசாந் தாற்றி சுடர்தடி யொலியன் ழற்றும்
பத்தியிற் பாரி டங்கள் பண்புட னங்கை கொள்ள
வெத்திசை முற்றுஞ் சூழ வியமொடு சூதர் பாட. (௧௩)

பிரம்மன்றிருவிழாச்செய்யபடலம்.

கரு

வாசனை கவர்த்து தென்றல் வந்துமேன் மோத லாலே
தேசறு மலைசு ருட்டுந் திகழ்தரு கங்கை நன்னீர்
விசிமென் மதியி லுற்ற வீறிய மாசை நீக்கும்
பேசரு மவுலிப் பெம்மான் பிறங்குநற் காட்சி தந்தான். (கச)

எண்ணருங் கருணை வாய்ந்தே யென்முனா வந்தா னீச
எண்ணிய ஞான மெய்தி நலனுறப்,பெற்றே னென்னாக்
கண்ணென் மகன்வினாந்து காங்களைச் சிரமேற் கூப்பி
யண்ணலி னடிபணிந்தே யன்புட னேத்தி நின்றான். (கரு)

பிரமனை நோக்கிப் பெம்மான் பெரிதுநீ தவமு ஞற்றி
யுரமது நைந்தா யென்னு வோரிநு காங்க டம்மாற்
சிரமம தொருவ நீவிச் செமமையின் விரும்பி வந்த
வரமது கேட்டி யென்றான் வள்ளலை வணங்கி நின்றே. (கசு)

அரியதொரா காட்சி யென்பா லருளுறக கருணை கூர்ந்து
பிரியமொ டளிதத பின்னும பிறிதுவேண வெது முண்டோ
வுரியநினை கழலகள்பேண வுயர்தவ முற்ற வெற்கு
விரியுமெவ வுலகு மாக்கும வியனறொழி லருள்கவென்றான். (கௌ)

எனறலு மிறைவன் முன்ன ரிறைஞ்சுவே தாவை நோக்கி
நன்றுநீ புவன முற்று நமதரு ளாணை செய்ய:
வின்றுயார் தந்தோம வன்மையிசசெயன் முகிந்த பின்னா
நின்றவிவ் வான்மியூரி னீடிய விவிங்கங் கண்டு. (கஅ)

அன்னதார் தெயவ லிங்கத தருகினிற் றடநினை பேரான்
மன்னிடக் கண்டந் நீரான் வயமுற வபிடேசத்தைச்
சொன்னதொரா மூர்த்திக காட்டித துலககுநன விழாவி னைக்கி
என்னாநி னெண்ண முற்று நாடுதி யெனம றைந்தான். (கக)

எழுந்துமுன் கற்பம போன்றங் கெவற்றையு மயன்மு கிததுக
கொழுந்தடர் காணி வந்து குலவிய வான்மி யூரி
எழுந்திய வற்புமேவ வருந்தட மொன்று கணமி
தொழுந்திரு வருடகு றிக்குச் சுததவந நீரா லாட்டி. (உ௦)

கந்தமென் மலர்க ளோடுங் கவினுற வில்வஞ் சூட்டி
யுந்திய வேறு வேறு யோதனம பலவு மூட்டிச
சிந்தையிற் களிப்பு மிகுச சீரெலா மெடுத்தப பன்னி
வந்தனம வகையிற் செய்து வரமபல வேய்ந்த பினனர். (உக)

வேறு.

ஒருவாதசினகரததைவலமவநதுவெளிபோநத்குமபாமெசகந்
திருவான்மியூரவைப்பினெழுந்தருணமபெமமாறகுததிருவிழாவைப
பெருமாகததுறவரும்புவலயத்துள்ளாருமபெட்டிடை
வருகாகவோராளுங்கொழி லுறுநனமண்டபத்துளமாநதுவைகி.

குமபமுனியாதியசெளமியாவருகைநனிகுவிக்குறித்துநோக்கி
நம்பெரியசொக்கநாயகிபாகத்தினிதமருக்கனாககிங்
கம்புவியிலரியவிழாவாற்றியெவருங்காணவாரவகொண்டேன
பம்பியவாகமமுன் னூலசொற்றிட்டமுறையதனைப்பனனுக்கெனருள

கேட்டனுமேகுதுகவிததுமறையவனைவாழ்த்தெதிக்கிளககுருனக
கோட்டமமாமருந்திசனடிமனதுசசிரதித்துககுலவுந்திக
கூட்டமுறுமாகமததுட்குறிதநவகையனைத்தினையுநகுறித்துநோக்கித்
தேட்டமுறத்திருவிழாததிறப்பொலிவுநடத்துமவிதிதெரித்திட்டாரால்

காமிகாகமமுதலா நூலனைத்துந்திகமுறுநற்கருததங்கோர்ந்து
பூமியப்பொன்னுலகமற்றைநிலத்துள்ளாரோவாகருமபுகழிதோடுங்
காமுறவேவந்தனையகருத்தகததுசசிர்திநதுககடுகக்கவிச
சாமிதன்குயர்விழாநடத்திடறகுமறையவனுஞ்சார்த்திட்டாலு

பாயிருநோநனிசீககுமபலமணிநற்குவியலினைப்பதிப்பித்திட்ட
வாயிரத்தெட்டுறுமாற்றுபபசுமபொலனுமைத்தநயவணிகடம்மை
யாயபொருளனைத்திற்குமபேரழகையளித்தருளுமரியெனங்க
னையகன்செம்மேனியுழைபுனைந்துதரிசித்தார்களுக்கலோகர். (உக)

அழகுறுமென்மலருமெணமாகியமர்ந்தெழுமமலனார்க்குப்
புழுகுக்குமஞ்சந்துநிறைகதம்பநானங்கற்பூரழப்பி
முழுவிகம்பினையிடையிற்கலையென்னப்புனைந்தருளுமார்த்திபாவிற்
றமுழுவியபொற்சரிகைசெறிபிதாம்பரத்தினையுஞ்சாத்திரால்.

கோயிலின்வாயுளநிவேசனமனைத்துமலங்கரித்துக்குலவுஞ்சீல
மாயநான்மாடநியமங்கள்பெருஞ்சிங்கார மலகுவித்துத
துயுவருந்திருத்தேரமமேருவெனத்தோன்றிடவேதுலங்குவித்துப்
பாயகொடிபடாதரமாத்தோரணங்கள்பத்தியினிற்பரப்பினூராவ.

அம்பொன்வசசிரமபச்சைபவளமணிமாணிகமமைபசுசெய்த
தமபங்கடனிலவாழைகமுகிளநீர்க்குலைகளெலாஞ்சுதூரத்துக்கி
வம்பலருமபலமலரின்மஞ்சரியோடணிதொங்கலவரிசைநாஸப்
பம்பியநலவிதானமுறப்பூபநதாவீதிகளிற்பண்ணுவித்தார்.

அரிசிவெண்மாவொடுசுத்தநீரகலவிப்பொன்வள்ளத்தடைத்துப்பின்னர்
பரிசனாகளேநதிவரப்பயோதரங்களகசுத்தநிற்பம்பிவிம்மக்
கிரிசமுறவிடையதனற்கூனியபோற்பூவையாகள்கிளந்துவந்து
வரிசையெனக்குளிரதுவிதிகடோறுமவண்ணமுறக்கோலஞ்செய்தார்

பங்குனிரன்மதியத்தனிறகொடிதுக்கிப்பலிவிழாபண்பினற்றித
தங்குமுதனாளதுபஃதுதினமவாகனங்கடமமினேற்றி
யைங்கரனசேவற்கொடியோன்றணடசனமமையுடனானாகுக்குப்
பொங்குவிழாவியற்றிடந்க்கங்கெத்திக்குமுள்ளாரும்போரதாரன்மே

காலையினிலலங்காரங்கவினுறவேவிதிவலங்கண்டபின்னர்
மாலையதுவந்துறலுமருந்தீசனணிவிழாமருவவுன்னி
வேலையெனவடாநதுவிண்பண்ணவருமன்னினாகளவிரவிப்போரது
மேலைசிவபுரமெனவேவிளங்குதிருவான்மியூர்விதிவந்தார்.

மறையவர்சொலவேதபாராயணத்தோட்டாபுகொளவந்துகுழந்தார்
முறைமையினிராதகிம்புருடரியாழ்மீட்டிவரமுனனஞ்சுழந்தார்
நறைசெறிசுங்கிலியதுபககலயமேந்தினருநஞ்சுழந்தார்
கறைமிடற்றன்பன்னுமாவளிகூறியடியவர்கள்கலந்துகுழந்தார்.

வெள்ளிப்பட்டாடையினிற்சித்திரித்தவெருண்டைகள்வீசுவோங்கித்
துள்ளிபென்மயிர்க்கவரியாலவட்டஞ்சாரதாற்றிதுதைந்துநீரு
மொள்ளியசீர்மணிக்கொடிதளெண்ணரியதாணினர்க்குலகமியாவும்
வெள்ளமெனவந்தணந்தாரொள்விழுதற்கிடமின்றிவிளங்கினூரால்.

சூரியன்சந்திரனக்கத் திரமாளி கரிசிக்கத் தொடர்தீ வர்த்தி
பாரிசத்து முனபின்னுங் கோடிசூ ரியரென்னப் பரிவினேந்த
பேரிகைபாழ் கைப்படகம் பறைமுரசு குடமுழவுபெரியசின்னம்
பூரிபெக்கா ளஞ்சங்கமினந்தாளந்தண்ணுமை ம் பொலிவினூர்த்தார். 3.

வீதிகளின் வேதிகைக டோறுநற் றும்பங்கள் விளக்கஞ்செய்ய
வேதியர்க ளாதியர்நல்லட் டமங்க லத்துடனே விளங்கு தட்டி
லோதருமபல் கனிதேவகாய் தாம்பூலம் பொற்காசோடு மறுகற்பூசச்
சோதியினைச்சோதிமுன் காட்டிததம்வேட்கையினைச்சொல்லிநின்றார்.

ஆடுவாக டமைமறந்து சிலவடிய ரவ்வாடன முறறுநோக்க
நாடுவர்கள் கூட்டமெனச சிலவடியர் நயமனைததுநன்குமேவப்
பாடுவாகள் பலபாடல சிலவடிய ரப்பாடற பயனைக் கேட்கக்
கூடுவர்களுாலையினிற்சிலவடியாருதுகவிததங்குவகைகொண்டே.

மறைமுடிவின்வினையாடுநமபெருமானிவண்வந்தான்மழுமுன்னேந்திக்
கறைவிடமுமமுதாகவுண்டபரனிவணவந்தான் கயிலைநீங்கித்
துறைகெழுநன்வான்மியூரமருந்தீசனிவண்வந்தான்சோதிஞான
விறையவன்வந்தான்வந்தானெனசசின்னமெமருங்குமெடுத்தவகாத்தார்.

பசுசிலையொன்றிட்டார்க்குப்பலநிதியநத்தா னுமபரமன்வந்தான்
பசுசைமாலயனமுதலோக்குரியசெயல்வகுத்தருநம்பண்பணவந்தா
னிச்சைவளாசிவனடியரெஞ்ஞான்றுமேத திடாக்கிவகெளியன்வந்தார்
னிச்சைமிகுஞ்சொக்கநாயகிகணவனெனாவந்தானிலங்கவெபார.

எளிபர்களையாளுதற்கேயிருங்கருணைசுரந்திடுகவென்றார்சில்லோர்
களியுறுநற்செலவமுறக்கடைக்கணிப்புக்கூட்டுகெனக்களாவார்சில்லோ
ரளியமருமபலவிஞ்சையடைந்திடவேயருடருமனறறைந்தார்சில்லோர்
வெளிதலகைகனிமறகும்போதமதுதருதியெனவிண்டார்சில்லோர். 4.

நங்கடவுடிருவீதிபோந்தருணல்லமயமிதுநாடுகென்னு
வங்கொருவருக்கொருவரோடோடிநனிவினித்தங்குணைந்தேவல்லைச்
செங்கரங்கடமைச்சிரசின்மேற்குவித்துப்பலபாடிச்செவ்விதாசுச்
சங்கரனார்விழாப்பொலிவைக்கண்ணிரம்பதநிசித்துத்தஞ்சுமென்பார். 5.

வருந்திரனினமெவிலிருநூங்கருமின்கொடிநேரவரிசைமேலி
யுருத்திரப்பேர்க்கணிகையர்கன்பரதநாட்டியம்பலவுமுருற்றிச்செல்லக்
கருத்ததனிற்சுதுகலித்துக்கானையர்கன்பலகுமுமிக்கலவப்பன்னீர் [டாரால்.
தெருக்கடனிலவருவார்மேல்மழைததுவலெனத்தெளித்துத்திறங்கொண்

இத்தகையதுப்புரவினுடன்சொக்கநாயகநல்லிமையச்செல்லிப்
பத்தினியினுடன்விதிவலம்போந்துவிண்ணிபுதர்பரவிப்போற்றக்
கத்தனமவான்மியூர்க்கண்ணுதலோனயாவர்க்குங்கருணைநல்கிச்
சுத்தகோபுரவாயிலணித்தாகமணடபத்துத்தொக்காமாதோ.

வந்திடலும்பலவரிசைவிபிரர்கள்வணக்கமொடுமவழங்கிப்பின்னர்க்
கந்தநன்னிவேதனங்கள்வாயபொத்திமுன்கொணர்ந்துகனிவிறகாட்டி
யெநதைசிவசிவசிவசங்கரதேவமாதேவவிசாவென்னு
வநதர்களுயாதிராராதனைமுன்னன்பிடுமெடைவிற்செய்தார்.

பாடகமெல்லடியரம்பையாதியர்களனநடையிற்பையவந்து
நாடகநட்டுவார்தாளவிசைமலியநயநடனநன்கினுடி
யாடகத்தட்டினுத்தமதுகரமேந்தியாலத்தியழுகிற்சுற்றிப்
பாடினர்பலலெச்சரிக்கைசுபசோபனங்கணனிபரிவுகூர்ந்தே.

வேததிரத்திண்படைதாங்கிநந்திமுனமேசெல்லவிமலாபின்னர்க்
காத்திரகோபுரவாயிலுட்புகருவிமானமதைகக்கனிவிற்குழந்து
தோததிரங்கள்கரதாளமுழங்கவாகனமிழிந்துதுதைமாணிக்கம
பூததொளிர்மணியரியாசனமமர்த்தான்புண்ணியநற்பொருளாமன்னே

இவ்வகையாப்பலவைபலத்துடனெயவ்வுலகுமினிதுபோற்ற
வொவ்வியபல்தல்கலினுமவெவ்வேறுவாகனங்களுயர்விமானஞ் [த்
செவ்வியநற்றிருத்தேர்களிவைமேல்விழாக்கொண்கிற்றதபின்னர்
திவ்வியபுண்ணியருப்பெரும்பரவைவேலையினிற்றீர்த்தமாடி.

அழகியசெம்பொற்கோயிலினையனுசியவ்வணையிலரிதுன்மேலிக்
குழகனஞ்சொக்கநாயகிவாமத்தினிதமர்க்குலவிவந்து
கழல்பணியுமடியவருக்கரியபொருண்முற்றுறவேகனிவினீர்தங்
கெழுதருபீடத்திருநதானிலங்குதிருவான்மியூரிச்சுற்றுனே.

அடுத்தநாடனின் மடிபவி தூவிப்பிறப்புகையாற்றிப்பின்னர்த்
தொடுத்தநாளந்தணர்நான்மறைவழுத்தமுனிவர்கடொழுதுநிற்க
வெடுத்தகொடியிணையிறக்கிமற்றொருநாடிருக்குளத்திலேற்றமேவு
விடுத்தெப்பவிழாவணியுமேகண்டொயர்வர்களும்கிழந்திட்டாரா

அருந்திருவிழாவகுத்தவோர்ப்பஃதுவைகலினுமன்னதானம்
விரிந்தபூதானஞ்சுவணதானமவரவாகருவேண்டிந்தானம்
பரிந்தளித்துபபண்ணவருமணணவருமுனமவந்தபரிந்துவேண்ட
வரமபலவுமேயளித்தநான்முகன்றானவிறிறுந்துமகிழுமெல்லை.

காராருமேனியன்ற னுநதிதனின் முனைத்தவெழிற் கமல வேத
னீராமெஞ்சடைப்பெமமான் வான்மியூர் மருநதீச நிமல ஞாக்கங்
கோறு மதியங்க ளினுமிக்க விழாக்களெலா மினிது செய்து
சீராருந திருவடியைப் போற்றிச்சந் நிதிமுன்னர்த்திகழ நின்றான்.

அத்தகுவந்தணன்முன்னர்ச்சிவபெருமானசுவையுடனேயழகதாகச்
சுத்தசிவ விங்குகது முனமுருவ மாவெழுந்து தோன்றி யன்ப
நித்தியநை மித்திகவி ழாக்களெலாம புரிவித்தாய் நிரமப வாவம்
வைத்தனின் நனக்குறித்தாய்வேண்டுவரங்கேளென்னவகுத்திட்டானால்.

கேட்டலுமேதமனியன்றும்பூஞ்செவ்வடிபணிந்துகளும்பிபின்று
நாட்டமுட னெவரேனும வானமீயூர்த தலமதனை நாடி நன்கு
வேட்டமுற விழாவணியை நடத்துபவர் செய்விபபர் விளக்கமான
மேட்டிமையுற்றுன்னடிக்கீழ்வாழ்ந்தருளும்புண்ணியத்தவிரவச்செய்வாய்

இத்தலத்துவிழாப்பிபாலிவைத்தரிசித்தாசேதேனுமியன்றமட்டும்
பத்தியுடனவ்விபவநடத்துதற்கங்குபகரித்தார்பண்பினொரு
மொத்தபணிபுரிந்திட்டாரியாவர்களுந்தக்கவகையுறுதிமேவு
முத்திலையுறுமாறுநன்னெறியையளித்திடுகமுதல்வவென்றான்.

பல்வாங்களின்னவகையாசித்தபங்கயனைப்பாமனோக்கி
நலமுடனேதந்தனநாநின்னுலகமேயடர்ந்துநாடுதென்னா
வலமதனிலேயொள்ளிருஞ்சொக்கநாயகியோடும்வன்னமையான
தலமகிழுஞ்சிவவிங்கந்தனிர்கலந்துமிக்கொளிரந்தான்றற்பான்றான்

சிவபெருமான் கரந்தருளிப்போயினியின் பிதாமகனுஞ்செவ்வேயேத்தித்
தவமிருந்தன்னுலகடைந்தான் பினனொருகாலந்தனில்வெண்சங்கமேந்தி
குவுவுகற்பகதேனான்றலாஜியர்சடிருவிழாகருவவசெய்து
நவநவமாம்வாங்களினையேற்றுவதிநதன்னெனவேநவின்ருனஞ்சீதன். (௫௯)

பிரமன்றிருவிழாச்செய்படல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் எசவு.

வேதம்பூசைபுரிபடலம்.

அசுரரிற் சோமு கனரு என்கிலமே யுருவ மாநு
னிசைவுடன் றவம தாற்றி யிபைநதபல வரங்க ளேற்றுத்
திசையனைத் தினிலு முளளாரா துடுக்கென நடுசகங் கொளவா
னுசிதம துறறு வாழ்ந்தா நொருவரும் பொருவா ரினிறு. (௬)

பவமெலார் திரண்டு வந்தோன் பகாநிசி வடிவ மாநோ
னவனியிற றிரிநது யாரு மலரிடக் கொடுமை யாற்றித்
தவவுல கதனிற் போந்து தானவா வெருவ வாடடி
யெவருமவந்தெதிர்க்கக்காணுனெமனெனச்செருக்குவாய்ந்தான். (௭)

சத்திய லோகஞ் சார்ந்து தமனியன் றன்னை நோக்கிக்
குத்திர மொதத தன்கோக் குவவுதிண் புயததைத தட்டச்
சித்தம தடங்கி நொந்தான் றிசைமுக நெனறங் கெற்றி
யத்தடத் துறற வேத மனைததைபும வாரிக் கொண்டான். (௮)

மறையனைத் தினையு மள்ளல வயனுற வழுததி வைத்துத
திறைசெறி கடலிற் புககுச சோநதன னவுணன் றுனே
மறையவன றிகைறிதைத்து வயங்குபா லளக்கா நாடி
நறைகெழு துளவம வேயந்த நாரணற் குறைத்திட் டானுல. (௯)

ஆனதோர் கமல நாப னருஞ்சின மிக்கு வாய்ந்து
காணரு நீள மென்னுக் கதித்ததோ ருடல மேவு
மீனம தாகி யாழ்ந்த வீனாயிற் பாய்ந்து முககிப்
போனவோர் தருவன் றன்னைப் புனவினி னேடுங் காலை. (௧௦)

வாலினால் வீச லாலே வாரியுங் கதுவிச் சிந்தி
நாவிரு சராவு நீத்த நண்ணிட நீரெ மும்பி
யாலமென் றெங்குந் தூவ வருணனுங் கண்க ரிப்பக்
கோவிய வண்ட பித்திக் குவட்டினுங் குறுகிற றன்றே. (கூ)

சோமுகற் பார்த்த லோடுந் துணுக்கெனப் பாய்ந்து தீய
ஹைவன குருதி கக்கி யலமர வுயிரை யுண்ணத்
தாமரைப் பொகுட்டுத் தேவன் றுன்காங் குவித்து நேர்ந்தா
னேமமோ டளித்த தந்த வெழினமறை யனைதது மீனம. (௭)

வாலெயிற் றரககற் கொன்ற வன்மையி னெனனை நோ
மேலுல கதினுமுண்டோ விறவிய ரெனத்த ருகக
மாலவன் பண்டை மேனி வாய்ந்திடற் கரிய னாகிக்
கோலவண் சகுவி யெனனாக குணாகட லுடே தங்கி. (௮)

கடலுழை யுலவுந் தோறுங் கராவயி னலைபி றழ்ந்து
புடவியிற் பாய வோதம புடைநக ரங்கண் மூழ்க
விடைவெளி யெங்கு மின்றி யெழுகட லொடுங்க லந்து
நடலைப தெவர்க்குஞ் செய்ய நான்முகன் முதலோர் நோக்கி. (கூ)

அருளதே வடிவ மாய வரியதோர் கயிலை வெள்ளிப்
பெருவரை நாடித் தெய்வப் பிரானறிரு முன்னர்ச் சென்று
வெருவரப் புடைபொ துங்கி வினாக்கமுன மலரை யேத்தித்
திருமகள் கணவன் மீனாத் திரிந்திடா செய்தல சொற்றா. (க௦)

கண்ணுதற் கடவு ளீசன் கருணையாற் கடைக்க ணித்துக்
கண்ணன்மிக் ககங்கா ரத்தாற் களித்தன னதனான் மீனின
வண்ணமே வாய்ந்து முன்னா வண்ணநன் மேனி கொள்ளான்
றண்ணின மணிகொ ழிக்குந் தருங்கடற் புடையி லென்றான். (கக)

கறைகெழு நீலகண்டக் கடவுளே கருணை வாய்ப்ப
நறையெழந் துளபத் தேவ னவையினை மன்னித் திந்நான்
முறைமையிற் காத்தல் வேண்டு முற்றுமென் றடைவிற கூறி .
மறையவ னுதி யோராசெம் மலசடி வாழ்த்தி நின்றார். (கஉ)

தேவாத மாற்ற மன்பின் மிருச்செவி யுறம தெதே
யாவலிற் சாத்தன் றன்னை யககண மாங்குக் கூவி
மேவரு முவரிற் போந்து மீனமா யியங்கு மாயன்
பாவகச செருக்கை மாற்றிப் பட்டருக் வென்ற னாதி. (கக)

அடுபடை சாதத னேகி யரியதோர் வலைய னாகித்
தொடுவலை யோசசி நேடத் துடக்கியுங் காண னாக
நடுககடற் றுவி மீன நடுநடுங் கிடக்காச சித்துப்
படுககென விழியி ரண்டும் பறித்தனன் செருக்கொ ழித்தான்.

கண்ணினைக் கொணாநது சாததன் கண்ணுதற பாதம வைத்து
நண்ணினன நேவ தேவ னகுமுத்த முறுவற பூத்தா
னெண்ணரு மண்ட ரியாரு மிறையடி பணிநது வீழ்நது
பண்ணுறத் துதித்துத் தததம் பநங்கனி னேகி னரால. (கக)

மீனவிர் வடிவ முறற விணடுவு மதாவு நீங்கி
யானதன் னுருவ மாற்றற் கருங்கட லதரி னேகிக்
கூனலங் கராயின் முததங் கொழித்ததண் ணலேசோ வாரித்
தானமெங் கணுமே வீசத் தண்ணொளி பரவி யோங்கும். (கக)

கோணமா மலையிற் போந்து குறித்ததற நவநன் காற்றிக்
கீணம துற்ற மீனக் கிளைத்ததொ ருருவம் போக்கி
யாணமுற் றுலவும் பண்டை யாக்கைய னாகிச் சேர்ந்தா
னோணநாட் குரிய னானே னோங்குவை குண்டந தன்னில. (கக)

ஓதிம முயர்த்தோன் பாவி லுறறநால் வேத மந்த
வேதனை நோக்கி யைய விடலுறு மகர வீனப்
பாதகன் கரத்தி னாங்கள் பட்டதாற் பாபமேற் றோஞ்
சாதக முளதே னீங்கச சாற்றுக வெங்கட் கெனன. (கக)

உண்மைநீ ருநாதை மாற்ற முறழ்சிறு தன்கைப் பட்ட
புன்மையை யொருவ வுன்னிற் புகழ்நிறை புறமொன் றுண்டா
னன்மையே யளிக்கு மந்த நண்ணுகேத் திரக்கு நேரொன்
றின்மையென் றெழுதி தும்பா விருப்பதை யோரீர் போலும்.

“படைத்தலை யுஞ்ற்றற் கெண்ணி பதுமநா பன்சொற கூற
வடுத்தநற் பூசை யாற்றி யளவில வரங்க னேற்றுத்
தொடுத்தனன சினக ரங்க தெவிழா பலவுங் கண்டே
னெடுத்தவென் னாயு டனனி விதற்கிணை கானே னானே. (20)

எனறுசொற் றிடலும் போத னிணையிலசீர் வேத நான்கு
நன்றுநன் றெமக்கு முளளி விலைததது ஞான மோனந்
துன்றிய யோகர் துன்னுந் தொனமையார் தானங் காண
வின்றுநீர் விடையிங் கீவா யென்றுரை கூறிப் பின்னா, (21)

மனிதநல லுருவ மேற்று மண்மிசைப் போந்து தெற்கி
வினிதுறம படுற லங்க ளெய்திப்பபி றடமு மாடிக
கனிவினி லிறைஞ்சி யேத்திக் கலிகடற் கூலந் தனனிற்
பனிதனா நெய்தல ஞாங்கா படரிய ஞாழற் சூழ. (22)

முப்புரி னூலை யேயநதார் முன்கையிற் காண்டங் கொண்டா
வைப்பெனப பூதி பூசி வயங்குகண டிகையைப் பூண்டா
துப்புட னைந்தெ முத்தே சொறநிட மன்னு வாய
ரிப்புல னத்தி லுற்ற வெழிற்றவர் மிடைந்து கோல. (23)

சிந்தையிற் றியானங் கூடிச் செறிதவ முஞ்ற்று வோர்கள்
பந்தியி லிருந்து தெய்வப பாசிவ பூசை செய்வோ
ரந்தியும் பகலு மாக வருஞ்செப மாற்று வோர்கள்
விந்தைநல விபாகஞ் செய்வோர மேவிநெ தவத்தர் நோ. (24)

இந்தவற் புதமா பெங்கு மெழிற்சைவ மணமே வீசு
மந்தநல வான்மி யூரி னணித்தென வழகி னேங்கு
விந்தையுற் றிலகுஞ் சோலை விருப்பமுற் றதனுட் டங்கிச்
சிந்தைகொண் மகிழ்ச்சி நீடச் செய்பநற் றவம தாற்றி. (25)

பங்குனிப் பருவ ஞான்று பண்புட னெழுந்து போந்து
கங்கைபஞ் சடைவ னைத்த கண்ணுதன் மருந்தி சன்றுன்
றங்கிய சினக ரத்துட் டலாயிசை வீழ்ந்தெ முந்து
சங்கத மாக வேதஞ் சாற்றின தோத்தி சங்கள். (26)

சங்கரா போற்றி சாம்ப சதாசிவ போற்றி வேதன்
கங்கரா போற்றி நீல கண்டனே போற்றி நீண்ட
பொங்கரா வணிந்தாய் போற்றி புண்ணியா போற்றி யன்பிற்
றங்கரா போற்றி போற்றி சயசுய போற்றி போற்றி. (௨௭)

எந்தையே போற்றி தேவ ரிறைவனே போற்றி மூவர்
தந்தையே போற்றி மேலாந் தருமமே போற்றி பார்க்கு
முந்தையோய் போற்றி சோதி முக்கனா போற்றி யோங்கு
மந்தழ லுருவா போற்றி யரகர போற்றி போற்றி. (௨௮)

செய்யனே போற்றி சுதத சீலனே போற்றி ஞான
மெய்யனே போற்றி விண்ணோர் விமலனே போற்றி சூலக
கையனே போற்றி வானக கங்கையாய் போற்றி யெங்க
னையனே போற்றி போற்றி யரகர போற்றி போற்றி. (௨௯)

என்பன பலவாப் பனனி யிவவகை யேததிக கூறி
யன்புகொண டிருகி மிகக வாசைகொண டெழுத லாலே
யென்புறம பொடிபப நின்றங் கெழிண்மருந் தீச னாத
மென்பதம வீழ்ந்து தாழ்ந்து வேணடின வேத மியாவும். (௩௦)

அததகை யவகா சத்தி லருமருந் தீசன் றோன்றி
மெத்திய வாங்க ளீவேன் வேணடுவ நவிலகென் றோத
சுத்தனே நாங்க டிய சோமுகன கரத்தி லுற்றுத்
தத்தினிற் பிழைத்தேம் பாவத தடிப்பினை யொழித்தல் வேண்டும்.

வேதநற் புரியென் றிந்த வியனகாக் கொருபே றென்று
மோதுதல வேண்டு மியாரு முற்றவிப பதியி னெலலை
நீதியோ டிருந்து நாங்க ணிலைததவம புரிந்த வைப்பே
வேதசி ரோணி யென்று விளங்குதல வேண்டு மென்ன. (௩௧)

ஆதரத் துடனே கேட்ட வங்ஙனந தந்தே நீவிர்
வேதன துலகம் போந்து விளங்குவீர்நாளு மென்றே
சோதியுங் கரந்து ஹைந்தான றுணைவியொ டென்னாச் சூதன்
மாதவர்க் குரைத்து மற்று மகிழ்வுட னுபாபப தானான். (௩௩)

வேதம்பூசைபுரிபடல முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-என்க.

காமதேனுவருள்பெறுபடலம்.



எள்ளரு மணியும் பொன்னு மெடுத்தலை கொர்ந்து வீசுந்
தெள்ளிய கங்கைக் கூலந் திகழ்தரு காசி வைப்பிற்
கள்ளவிழ் கொன்றை வேணிக் கண்ணுகல சரண மேத்தி
யுள்ளொளித் தவங்க ளாற்றி யுறைந்திடு முனிவ சிட்டன் (க)

கற்பக நீழ் றனனிற கடவுள ரனேகா சூழ்ப
பொற்பமர் மணிதியங்கப் பொலனரி யாசனத்தி
லற்புடன் வீற்றி ருககு மாயிரங் கண்ண னேரு
நற்சபை நாடிப் போனது நவிலுவன மாற்ற மொன்று. (உ)

எண்டிசை யோடு மேத்து மிமையவா வேந்த கேண்மோ
வண்டரும் வேட்குங் காசி யறபுத வமல னூரை
மண்டல மபிடே கித்து மகிழ்வொடு பூசை யாற்றக
கொண்டதோர தணவா வெல்கல குறைவற நிறைவே றற்கே.

உன்னுழை போந்திட் டேன லுவனுறை சுரபி தன்னை
யென்னுளி வைகு விக்கி னெழிலுறு மதன்தீம பாலாற்
பன்னரு முதலவர் காட்டிப் பணிசுவ னெனனாக கூற
வன்னவ னியைந்து விட்டா னவனபினாத தேனுவைத்தான. (ச)

தேனுவோ டரும்வ சிட்டன் றிகழுமவா ரணசி யண்ணி
நானமா வமுதங் கொண்டு நல்லபி டேக மாற்றித்
தானமர்ந் திருக்கு மேலவை தனித்தவான் சுரபி காசிக
கானமே போனது லாவித் கயிலைஞாங் கரினி லோர்நான். (ரு)

அவ்வயின் ஞெமிர்த லுற்ற வருவியின் பாங்கா நற்பூச்
செவ்விய சுகந்த மோச்சிச் செறிதரு சந்த னக்காக்
கவ்விட வுப்பு குந்து களிப்பினி லமல நோக்கி
பொவ்விய மனத்தி னோடு முற்றதங் கோர்நாண முற்றும். (சு)

பிற்பறைய ஞான்று போந்த பிறங்குதே னுவினை நோக்கிச்
கற்றையங் கபர்தத னார்க்குக் கவினபி டேக மாட்ட
வுற்றவுன கீர மீயா தொருவைகல பாணித் திட்டா
யிற்றைநீ யாமா வாக வென்றனன் வகிட்டன சாபம். (எ)

வான்பசு சாப மேற்று வயநகாக் கர்சி நீங்கிக்
கான்படு மாறு மாறுங் கடநதுபி னீதது நீத்துத்
தேனபடா துடவை துன்னுந் திருவானமி யூரின் கொதநர்
தானபடிந் திட்ட போழ்து தன்னறி வுற்ற தனறே. (அ)

எவலையு ளீறுமபூ தெஃதோ விருப்பதென் றோர்த்து நேடி
யொலலையி னவகு மிககு மோடியே யுற்று கோக்கத்
தொலலையி னிவந்து மிககத் துடைபுத னுப்பண் கண்ட
தெலலையிற் சீர்த்தி யேய்ந்த வெழிற்சிவ லிங்க மொன்று. (க)

தெய்வந விவிங்க மூர்த்தி தெரிதர வாவ மிக்குந்
ஐயவின் றுய்ந்தே னெனனா வரியதன் ஈராயி னின்றும்
பெய்தது பெருக்கிப் பாலை பிரான்றிரு முடியின ஞாங்கா
செய்தது வைக றோறுந் திரிந்ததவ வெல்லைத தனனுள். (க0)

வெண்ணிலாக் குடைக விக்க வியன்புவி தாட்பு மெத்தி
யெண்ணிலா மகுட மனன ரிருங்கழற் பணிந்தக கேத்த
நண்ணிலர் கனவி லேனு நாடிடக் காண னாகி
யண்ணிய விரவ லோராபா லருமழை நிகாச ரத்தான். (க1)

கோடாத செங்கோ லோச்சங் குடைகழற் சதயு வென்பான்
வாடாத லுறற மிககான வரையள வாக்க முறறு
னோடாத நான்கு கூறு யுயரிய தானை வாயந்தான்
வீடாத போக மார்த்து வியனகர்ச சைதை வாழ்ந்தான். (க2)

நாட்டினி னிசியிற் போந்து நற்பைங்கு முழித்து முக்கிக்
காட்டினிற் றுதைந்து வைகுங் கனத்தினைக் கோறற் குன்னி
வேட்டமேற் செல்வான் வீர வேடுவக் குவவு கூட்டி
வாட்டமில் பரியி லெஃகி வந்தன னெஃகு தாங்கி. (க3)

பபெறை யியங்கக் கொட்டிப் பகர்விசைக் கயிறு கட்டிக்
கொடும்புளி யெண்கு பூட்கை குஞ்சா மோழ லேன
மடுங்குல மனைத்தும் வீட்டி யணிவரை பெனக்கு வித்துக்
கடுகிப்போர் திட்ட போக்கில கண்டனன் மடங்க லொன்றே.

காண்டலும் விசிகம் விசிக் கடுகியே தொடர்ந்து போக
வாண்டது வானமி யூருக் கணித்தென வண்மி நேர
நீண்டவல் வெல்லை வைகு நிகரில்வான் சுரபி நோககித்
தாண்டித்தன் மருப்பாற் குத்திச் சாய்ததது சியர் தன்னை. (கரு)

பரிமிசை விதப்ப தாகப படர்தருஞ் சதயூக் கோமா
னரியவிக் காட்சி கண்டங் கவணிறும் பூதுற் றென்னே
யரியினைப் பசுவென் றிட்ட வருங்கதை கேட்டி லேமாற்
றெரிசுவ லுண்மை யென்னைச் சீக்கிர மணுகி யாங்கு (கசு)

தேனுவைப பறற்ற் கெண்ணித் திறமையிற சாலஞ் செய்ய
வானனும புதலுக் குள்ளா லடைந்தது வழக்கம் போலுங்
கோனவன் மாழ்க லுற்றுக் குறுகிமுட் செறிவைச் சாரந்து
தான்குழ் போத வாற்றத் தானசிறு வாளி விட்டான். (கௌ)

ஒலியினைச் செவிமடுத்தங் குயர்பசு நனிகுப புற்று
வலியதன் கார்து ளமைய வள்ளலின் முடிமேல வைத்துப்
பொலிவுற வெளிவர் தூப புரவலன் றானை யாதி
நலிதர விறையில் வீழ்த்தி நண்ணிய தருங்கா சைக்கண். (கஅ)

வேனியிற றழுமபு மேவி விமலர்பா விருக்கக் கண்டு
நானினி யயர்த லென்னே நண்ணுமென் குளம்பு தன்னு
லீனமார வினைவி னைத்தே னேயந்தன னேன மந்தோ
கானவா வடிவை மாற்றக் கதியது முண்டங் கொல்லோ. (கக)

என்றுமுன் னழுங்க ஞான வெழிலுரு விலிங்கந் தன்பாற்
குன்றென வயங்குஞ் செங்கண் குவலிய குண்டை யும்பர்
மன்றலங் கூந்த லம்மை மருவிட ஞாங்கர் வாசக்
கொன்றையங் கடவுணோக் கோவது பாவிக் கூறும். (உ௦)

வேறு.

புண்ணிய வண்ணமாப் பொலிதரு மேனியி
னண்ணிட வாற்றின னொரு தழுமபினைப்
பண்ணுவ தீதெனப் பாலியேன் நெருளுநே
னெண்ணிய நின்னடி பெய்திடப் பெறுவலோ. (௨௧)

கருணையே படிவமாக் காணுமோர் மேனியி
லொருவடு வதிதா வுஞற்றின னிற்றைநான்
பருவா லொருவியே பண்பினை யுறறிட
மருவரு நின்னடி வழங்கிடப் பெறுவலோ. (௨௨)

ஞானமே பிழம்பென நண்ணிய மேனியி
லுானமே வாய்ந்திட வொருகுளம் பமைததவி
னீனமே தணந்திட விற்பமுற றுயாதரு
வானமே னின்னடி வழத்திடப் பெறுவலோ. (௨௩)

அருவரு வாகியிங் கமாகொரு மேனியின்
மருவிட வடியினை வைத்தனன் வன்மையின்
வெருவிய வினையற விண்ணுல கமாதாத
திருவளா நின்னடி திண்டிடப் பெறுவலோ. (௨௪)

அடியர்க டவமென வார்தரு மேனியிற்
கொடியதொர் தீமையாற் குளம்பினைப் பதித்தனன்
மிடியனிக் குற்றபுன வியனினை மாற்றிமுன
வடிவுற நின்னடி மருவிடப் பெறுவலோ. (௨௫)

இன்னண மிசைத்திடு மெழிலுறு தேனுவைப்
பின்னிய சடைமுடிப் பிஞ்ஞகன் நேற்றுலா
னின்னலை யொழிதிநீ பெதற்கு மஞ்சலை
யுன்னில னெஞ்சினி லுன்னவை தன்னையே. (௨௬)

அடியவ ருஞ்ற்றிடு வரிவினை யுன்னிடே
மடியெனுங் குளம்பினை யறிந்துநீ னவத்திலை
கடிசுமழ் கடம்பணி கந்தன தடியெனாக்
கடியுற வெண்ணினங் கலக்கலை காபியே. (௨௭)

முன்னந் காஞ்சியின் முருந்தடி வெண்ணகை
கன்னலின் சொறகவைக் காதலி தந்தருண்
மின்னிய ஓவளை மென்முலைத் தழுமபுகண்
மன்னிய போலுநீ வைத்ததொர் குளம்பதே (௨௮)

நின்சுரைப பாவினா னித்தழு மாட்டினை
யன்னதொர தன்மையி னருட்சிவ விங்கம
துன்னரும வெண்மையி னெண்ணிற மேவினம்
பன்னுவ ரியாவரும பாலவண னென்னவே. (௨௯)

பண்டைய சட்டகம பாங்குற வாய்ந்தூரீ
யண்டரு முனிவரு மன்பொடி வாழ்த்துற
விண்டனிற் கௌசிகன் விளங்குமச சார்பினி
லணடிகீ வாழுதி யனேக மாயுளே. (௩௦)

என்றபின் நேனுவர விற்றதிடு மேந்தலைத்
துன்றிய ஞாட்பினை தோன்றிட வருள்புரிந்
தொன்றிய வன்னையோ மொவிடை தன்னொடு
நன்றவண் காரந்தன னம்மருந் திசனே. (௩௧)

வேறு

வான்சுரபியக்கணமேபழையபடிவம்வாய்ந்துவள்ளற்போற்றிக்
கான்மலியுங்கற்பகநாட்டினையண்மிககோபதிபாற்களித்ததனறே
தேன்வழியுய்யானனத்துசசைதைநகர்திகழ்சகயூத்திறலாவேந்த
ஞன்வான்மியூர்தணந்தேயினியென் நனகரதனைநாடேனென்னு.

தன்னமைச்சர்தானையர்களாதியொயுறவிளித்துச்சாற்றுகிற்பா
னெந்நிலை துங்காணாதவிற்றுப்பூதிங்கிறைறஞான்ரியங்கக்கண்டே
னுன்னுறுஞ்சர்ப்பால்வண்ணரிணையடி கடமையேத்தியுறுதியாக
மன்னிடுவனினியரியாசனத்திருந்துநாடாளமதிக்கக்கில்லேன். (௩௩)

மனமகிழ்வின் றிட்டவெனதுகாதலனுக்குமகுடமேற்றித்
தினமவன்றன்சார்புறைந்துரீவினொலாஞ்சூழ்ச்சிசொலித்திறமதாகக்
கனந்தவழ்ஞாயிற்சூழஞ்சைதபுரியினைப்புரந்துகளித்துவாழ்க
வெனக்கூறியவ்வவர்தடமையேவியதன்பின்னொழுநீராடி. (௩௪)

திமணிவடந்தாங்கிப்பால்வண்ணன்சந்தியிற்பூசித்தேத்தி
'யதிலர் கடமைக்கூவிப்பொருளீந்துபுதனைத் தீமெடுத்துவிசிச்
சோதியாலயமண்டபங்கோபுரங்கள் பல துளங்கக்கண்டு
வீதிபலவகுத்தவற்றிற்சைவொலாங்குடிமல்கும்விழுப்பஞ்செய்தான்.

நன்னகரமேயெடுத்துத்திருவிழாபபலநாளுநடாத்தியாரும்
பன்னரியபால்வண்ணப்பெருமாரீர்குமமையாம்பார்வதிக்குந்
துன்னரியபொன்னணிகுசுடைகளெண்ணிலவாத்துளங்கச்செய்தங்
கெந்நாளுமடியிந்தமையானெனவேகண்டவுடனிறைஞ்சியேத்தி.

பன்னருஞ்சீர்மோட்சதாயனிதிர்த்தத்தினின்முழ்கிபரமனாளு
மன்னியதோர்நற்கயிலைதனின்மேவிச்சிவகணத்துவதிந்தானென்றே
யுன்னரியவியாசமாணக்கனுபாசுதமுனியுவகைவாய்ப்பப
பன்னினான்முனிவராகள்கேட்டுநனியானந்தம்பயந்தாரன்றே.

காமதேனுவருன்பெறபடல முறறிற்று

ஆகச்செய்யுள் அகஅ. *

இயமன்பழிதீர்படலம்.



மறைமுழு தனைதநுந் தோந்து மாணபுற வங்கம்மாதி
நிறைதரு மாக மங்க ணீள்கட னீந்திச சைவ
முறைநெறி யொழுதி யாக்கு முதனமையென் றறைய நின்ற
கறைகெழு வினைக டிந்த கவினமிரு கண்டு யோகி. (க)

கற்பினுக கரசி யென்னாக காணமருத துவதி!யென்னும
பொற்புடை மனைவி யோடும் புகழ்தரு கரசி னைப்பிற்
றற்பரன் விசுவ நாதன் றுள்பணிந் தேத்திப் போற்றி
வற்புடன் தவமி ழைத்தே மகிழுவோர் மகவைப் பெற்றான். (உ)

ஈன்றதோர் காதற் காயு ளீரொட்டென் றிறைவ னோதத்
தோன்றிய தொன்றே சாலுந் துயரொலர் நீங்கிற் றென்னாத்
தோன்றலா யுதித்தீ தங்கள் சொல்லருங் குழவி தன்னை
பூன்றனின் வளர்த்தெ டுத்தங் கார்வமுற் றிருந்தா னன்றே. (ஈ)

பாலமு துறற வாழி பயந்ததோர மதியம் போன்று
சாலவு மரிய வேதஞ் சாததிர மாக மங்கண ,
'ஞாலம் துணாநது ஞான நற்றிணை தலைப்பா, டோங்கப
பாலன்மராக கண்டற் கனறு பதிந்ததங் கிரொட்டாண்டிய. (சு)

கண்டதாய தந்தை யாருங் கவலையின மிகு மூழ்கிப்
பண்டைய வினையின வாறே பாலன்மராக கண்டன றன்னைக
ொண்டிட வினோட டாண்டிற் கூறறுவன் கூடு வானேன்
மண்டனி லேது செயவே மாற்றிட வெனகு நொந்தார. (ரு)

தந்தைதாய் தம்மை நோக்கிச் சாற்றுவன் மராககண் டேபன்
சிறதைநொந தாவ தென்னே திவினை முழுது மாற்றி
வந்திடு ஞுமனை நூறும் வகையது டேடு தற்கு
முந்திய வாக மதது முன்னரே கண்ணுற நேனால. (சு)

இரவிசந் திரன்விண மீனக ளெழிலவெளி யுறறுலாவ
லரவமிக் குறற வோந மனைகட வாது தேறல
பரவிய விபுலை யாவும் பயனுறல போத லாத
லரவணி பெமமா வீச னுனையென பதுவே ளாணமை. (எ)

தேவாக ளெறறை ஞானறுகு செயகரு மங்க ளியாவு
மேவரு முதலவ ஞய விமலனற பாது தூளி
தாவிடச சிரமே லேறறுத தாமியற் றிடுவ லலலற
சாலவும் பசுக்கட் குண்டோ தனிததனிச செயல்க டுமே. (அ)

தங்கரக குவிப்பாக்க் கெலலாந தான்சுக்கு் கொடுத்த லானே
சங்கர னென்னு வேதஞ் சாற்றுவு தானான ஞானறு
மங்கவ ரடிய ரானாக கரநைவந தடருங் கொல்லோ
பங்கயன் படைப்புக் கூறறன் பயமிவ னென்னே செய்யும். (க)

பச்சிலை நீரு மேந்திப் பான்முடி யொருஞான் றிட்டார
முச்சக மாளப் பெற்று முன்னரு மருளிற் சாவா
ரிச்சையிற் படிநது ஞான்று மேததுவார தம்பா லேம
ளச்சிட்ட போந்து கண்ணு னுதிதற கண்ணுங் கொல்லே. (கர)

பாசிவப் பொருளை யுன்னிப் புக்கய மலர்ததா னேததி
வருசம னச்ச நீக்கி வருகுவ லுமபா லெனனுப
பெருமுடிச சடைநற் றநதை பிறங்கடி முடியின வைத்துப
பாசின்ன விடையை யேற்றுப் படாந்தன னவாசி நோக்கி. (க௧)

மலைகளுங் காடு நாடு ஊன்னிய நதியு னீததுக
கலைசெறி யெலுநன் றேயங் கீண்டலு மாங்காங் கேயந்த
தலைமைகொ டலங்க னோககித் தவிவுற வாழத்தி யேத்தி
யலைபிறழ் பொன்னி யாற்றி னரியகூ லத்தே சாராது. (க௨)

தேவரு முனிவ ரியாருந் திகழ்தாப் பூசித தெனறு
மேவரும வாங்கள வாய்நது வியனுற வாழ்தற கேற்ற
மாவருங் கொன்றை வேணி வளளவீற நிருநது வையும்
பூவரு மாரா மத்துப் புண்ணியக கடலூ ரணமி. (க௩)

எலலையின் படிந்தெ முமபி யெழிலுறு தடநீ ராடி
யொலலையி னூரைச் சூழ்ந்தங் குயரிய துடவை போந்து
மல்லிகை நரந்தை நாவன மந்தார ஞாமுல சந்து
முலலைமா லூரங் கன்னி முள்ளிதேங் கொன்றை காஞ்சி (க௪)

செருந்திபுன் னாகம வேங்கை செய்யமந தாரா தான்றி
குருந்துரா யுருவி வன்னி குசைநாணல காயா கொக்குத
திருந்துவெட பாலை வெள்ளி திகழுமாற பலாசு படடி
பிருந்தமா விலிங்கம் பன்னீர் பெருவிலா மிசசை யாதி. (க௫)

பற்பல மிதப்பக கொயது பண்புடன கோயிற புகருக
கற்பனை கடந்த சோதிக கடவுளைக் கண்டு தாழ்ந்து
தற்பா தேவ சம்போ சங்கர சிவனே யெனனுப
பொற்புடன் பூசை யாற்றிப் புகழுற வமரு ஞான்றில். (க௬)

வேறு.

கரியமலை யெனவருமோர் கடாமீதங் கினிதேறி
யரியவிரு விழியூடங் கனலனுகிழி யொளிசெயய்ப்
பெரியவொரு கணிச்சியினைப் பிறங்கியதன் காததேந்தித
தெரியமுனம வந்தருகிற் நிகழ்ந்திட்டான் றெனறிசைக்கோன்

கூறுவனைக் காண்டலுந்தன் கொள்கையினிற் றிணையளவு
மாற்றுதலங் கிலலாமன மலாகொடருச சனைபுடனே
யேற்றுவா கனன்சாணை யிதயத்து னேயிருத்தித
தேற்றமுந் விருந்தனனச சிறுமுனியா மாரககண்டன். (கஅ)

கறுவியகோ பததோடுங் கருமறவி சொற்றிடுவா
னிறுதியுனக் கீரோட்டி லேய்ந்ததனை யறியாயகொன்
முறுவலுறப பூசையினை முகிக்கவெணு வதுபோதுஞ்
சிறுபால வெனபிறகே சிககெனநீ போந்திடுதி (கக)

அயனரியே முதலாய வபர்ப்பல றொஞ்ஞானமும
வயமுடைய வெனதாணை வயமாக வேவதிவ
ரியமுடன் செயுமபூசைக கேயஞ்சி யேகுவலோ
நயமொழியிற் புகனறனனியா னுடுதியென் பிறகென்றான். (உ௦)

எந்தையான றிருவடியி லியறறுசிவ பூசையொரீஜி
சிந்தையினை வேறென்றிற் சிறிதேனுஞ் செலுத்துகிலேன்
மந்தரமபோல வந்திடுநின் வடிவதனைக் கண்டருசேன
வந்தவழி யேகென்றான் மழமுனிமார்க் கண்டேயன் (உ௧)

பாலனீ யானமையின பயமறியாயச சற்றேனுங்
காலமுனக காயினமை கருத்ததனி லோரகிலலா
யாலமுண்ட வானபூசை யமமையினுக் கேதுபபுச
சாலஞ்செய் யாதொலலைச சாரொன்றான் கொடுங்காலன் (உ௨)

சிவபூசை யுழைக்காடி சோந்துழக்கு மாபோல
விவணோரது வாளாக வெஃதெஃதோ பிதறுவரை
கவலையிலா னுறுவேறருக காலமதிங் கெனசெய்யு
மவலமற நடவென்றா னழகியநன் மார்க்கண்டன் (உ௩)

அண்டமெலா மோரொடியி டிலைபற்றவே வங்கையினிற்
றண்டமதைக் காண்கிலைகொல் சாற்றுதியென் றுஞ் கூற்றன்
றண்டமதைக் கொண்டுனைத் தண்டித்தற கடபூட்ட
வண்டாபிரான் றுனிலையோ வறிபென்றான் மார்க்கண்டன். (உ௪)

நாசமுறு மேலவையினி னார்த்நினை யாத்திடற்குப்
பாசமது நோக்கிலையோ பாரொன்றுன கடுஞ்சண்டன்
பாசத்தாற் கடடுண்டு நினைப்போலும் பசுக்களினை
நாசஞ்செய் யானிலையோ நடவென்றுன மாரககண்டன்? (உரு)

இனியமொழிச சிறுமகிவென றிதுகாறுஞ் சமிததனனியா
னினியிறைப்போ தினுமபொழிக்கே னெழுமுகென்று னுடன்செளரி
சனியெனவே சாரந்தனைச் சங்கராஹ் பூசையுழை
நனிநிலை தேகென்று னகையொளிர மாரககண்டன். (உசு)

நினைக்கொலுத லேசரத நினனுடைய வலிமாற்றந
தனைக்காண்ப லிமமெனுமுன் றுனெனறான் பாசகர
னுனைநெரு மறவியாக ளொருகோடி யோருயிரைத்
தினையளவி லுணுமாணைத் தேரென்றுன் மாரககண்டன். (உ௪)

சுழலவிழியிற் புலிங்கமுடன் சுருட்டி மேயெழும்ப
வழலெனவே சினமுள வடாமுகரோ மந்துடிகக
மழவெருமைப் போத்தனை விட்டிறங்கி மதர்ப்புறவே
முழவொலியி னுணாகூறி முனனனிகி னுனியமன். (உ௫)

வேறு.

அந்த னமுன்னடர்த லுமேயழகியநன்மார்க்கண்டனயர்வுவாய்ந்து
சின்தையுறப்பதைபதைத்துத தாரையிறகண்ணீர்வாரத்தேவதேவே
யெந்தைசிவசங்கர சம்போசம்போவெனையார்க்வென்னுவோதி
யந்தமுறுஞ்சிவலிங்கப்பெருமானைத்துணைக்கரத்தாலனைத்துக்கொண்டான்.

ஆலமணிமிடற றிடையிலமர்த்திவானவாபபுரந்தவையவோலங்
கோலவுபமனியனமிழ்தப்பரவையுணச்செய்தகுழகவோலங்
தாலமழியாவகைவிணகங்கையொருசடைதுதியிறறித்தாயோலங்
சிலசீதரநாதன் னுசங்காழியீந்தபெருந்திறலாயோலம். (௩௦)

ஆயிரமாயிரமுகத்தாயாயிரமாயிரங்கண்ணுவையாவோல
மாயிரமாயிரஞ்செவியாயாயிரமாயிரமவாயாவரசேயோல
மாயிரமாயிரமுடலாயாயிரமாயிரமபுயத்தாயப்பாவோல
மாயிரமாயிரமட்டையாயாயிரமாயிரமபத்தாயண்ணுவோலம் (௩௧)

பிறைமுடியாய்நினக்கபயம்பிஞ்ஞனேநினக்கபயம்பிறங்குகோடி
மறைமுதலேநினக்கபயமமுவுடையாய்நினக்கபயம்வயங்குவேணிப்
பொறைமுடியாய்நினக்கபயம்புண்ணியனேநினக்கபயம்புலவாழிபற்றுங்
கறைதபுரற்கடவூரிர்கண்ணுதனின்கழலடிசுதேயபயமென்றான்.

எனமுறையிட்டடைக்கலமெனறேயேனகிகீகம்பிலகொளினானுமீது
சினமுறவெம்பாசமதையநடுவன்விசுதலுந்தெய்வலிங்கத்
தனகனவனவெளிதோன் 11 த்திருவடியாலுதைத்தருளவந்தகனரான்
கனமலைசாயந்தாலனனப்புவிமிசையின்விழ்ந்தானிகலங்கிமாயந்தான்.

திருக்கடவூரமுதகண்டநற்பெருமானமார்க்கண்டன்நிகழ்முகத்தை
யுருக்கமுறதவறோக்கியினியஞ்சேனித்தியமாயுறைதியென்றும்
செருக்குடனேவீர்த்திட்டதென்றிசைக்கோன்றையெழுப்பிச்சீர்த்திமிக்க
தருக்கொழிந்துவாழ்தியாலென்றருளிச்சிவலிங்கநதனில்வந்தான்.

அந்தகனுமடிக்கடிபூமியின்விழ்ந்துபணிந்தேததியனபிடுகுஞ்
சுருதையினிமழமுனிவனறனைத்துதித்துநனிவாழ்த்திச்சிவ்வமேற்ற
விரதைகிழ்த்திருக்கடவூர்தணந்தேகத்திகையதக்கில்விளக்கமான
சந்ததேகத்திரங்கன்பலதரிசித்துப்பாலிகூலத்தைநேர (௩௫)

மகதியாழ்முனிவரனைமுன்னணுகிக்குதுகுலிததுமகிழ்விடுகுந்
தகுதியுறப்பணிந்தெழுந்துதக்கவாசிகள்பலவாததகவினேற்று
மிகுதிசெருக்குஞ்நற்றலினோந்ததிருவடியுதையைவிளக்கருக்கு
புகழ்தருகேததிரமொன்றிற்கழுவாயங்காற்றிடறகுப்புறியென்றான். (௩௬)

முண்டகககானற்செறியுங்குரைகடலின்வாரததுமுன்னரோடக்
கண்டவிரந்தபாலிராவளஞ்செறியுமவைப்பொன்றுகாணுமாமா
லண்டாகருமறிந்துசொலறகரிதானசீர்த்திபெறவாய்ந்தூரீல
கண்டமிளிரமருந்திசன்வானயியூரொன்றெவருங்கருதுவாரால (௩௭)

தலங்களினிற்றாயகமாவளங்கலிஞற்பயனுந்தக்காரியாரு
நலமருவவவன்போந்துதரிசித்துசசித்தியெலாநன்னுமாறு
பொலன்மருவுதீர்த்தங்களிற்படிந்துபுண்ணியராப்பூரித்திடடா
ரலமருதிஷ்டுவமனைததுமனன்முன்னர்த்துலவமெனவாகுமாமால்.

என்றுநாரதன்கூறவிடையேற்றுவானமியூரொல்லையன்மி
யன்றொருஞான்றருபுறைகடனிததிருந்துதவமியைந்த்வரியவைப்ப
மன்றலமரெழின்வேத்சிசோணியினையேயடைந்துமறலியாங்கே
யொன்றியபல்விம்மிதங்கடமைநோக்கிமனமகிழ்வோடுறைந்துவாழ்ந்தே

தனதுகரமலரினுறுமோர்தண்டமதைநிறுவித்தக்கோரோத்து
மனக்குமுறுஞ்சிவலிங்கமாமுனனிப்பூசித்திட்டருகினீடப்
புன்னிறையுந்தடமொன்றுதனதுபெயராதகண்டுபொழுதுசாயத
தினந்தினமுமாலையததுமருந்தீசனைப்பணிந்துதிருமபுவானால் (௨௭)

இவ்வகையினபலஞானமுபூசித்தெருமனமுன்னரிணையிலசீர்த்தி
செவ்வியல்நடகுறிவைப்பினினின்றுமருந்தீசனேறவியோடு
மெவவமறவெளிவநதுவந்தினக்குவேண்டுதிமேலியமபுகென்ன
வ்வியலிடமபடியப்பபொறாமுமவீழநதேழுந்தகுகூககவறறான

உன்னடியிறபூசித்திங்கேததுமடியாகடமகொருநூல்த்து
மின்னலகனெனனாலவினாவென்றுமியேயெனவறிந்தேனேழையேபன்றான்
சினன்றிவானமமுனிவனபாலனுசியுறறவிடாசெனமநதோறு
முன்னிடுவனுபாகாலகாலனெனவேங்குவளருணமையோனே.

ஐ

வானமியூரொல்லையுறுமெழிலவேத்சிசோணியின்வயத்திடுகு
நானமிகவற்புடனேததுஞ்சிவலிங்கப்பெமமறகுஞான்றுமெனறன
வானபெயரையேவாயத்துபேரதுபணிந்திடமவர்கன்வறுமைதீர்து
மேன்மையுறுபெருஞ்செல்வமனைமகசுருடனவதிந்துவிளங்கலவேணமெ

நானகழந்தகடமதனுளோராஞானறையினுமுழ்கிறன்னரோசகந
கானலருவகொன்றையநதாரததண்டபாணிக்கடவுள்கழறபூசிக்கன
கானலனமநதாரகாசஞ்சூன்வயிறுநோவுகரியமேக
மானமதுங்குட்டநோயவாதகாமாலையன்னோய்வழித்தலவேணமெ

என்றனுமேமருந்தீசனவ்வணமேயளித்தினமியாமெனககரந்தான்
பின்றருமன்வியன்வேத்சிசோணியுழைத்தன்பெயரிற்பிறங்குஞானக
குன்றெனநீடண்டபாணிப்பெருமான்சுரைசமுலைக்குமபிட்டேத்தி
யொன்றியல்வல்லாவுமுடனவனுறைந்தவகிவ்வண்ணமுஞற்றுவுளால்.

இடபநிறைநிறைவாகத்திகையனைத்தினுங்கோலவெழிலசோநொச்சி
மடவணிகணிர்றறுணநிறுவமுணியொலிகாநுடிண்டபங்கள்
குடமுடிகள்விண்ணிடமாரிவநதுயரமேருயினுள்கோபுரங்கள்
தடமலியுமபாற்கோயிலாயபலமாணபுறவேசமைத்திடடானால்.

விண்ணவாகளாதியனாவேதசிரேணிததலதனுமேவககூட்டி
மண்ணவரினமன்னவாகள் பலாகநுறமுதலவநூலவகுததவண்ண
நண்ணியவெண்மழவிடைநற்கொடியேற்றிவிழாவனைததநனகுளுறி
யண்ணியவேழாஞானறுகேரோடடிபபதுவைகலானபின்னா.

உமபராதியானேரமனாவானிரோட்டியோங்குஞ்சோததிக
சம்பமுறுமானபட்டதையவரோகணஞ்செய்தங்கனபினயாககுந்
தம்பிரானுவருடகுறியநாஞ்சிவலிகநதனனோநின்று
கம்பலையினருவிநீர்கணவாரததோததிரங்குகழறுவானால். (சஅ)

நெடியமாலயனபோகிககாரவியாமங்கலநூனிலைகவன்று
மடியலைபாற்சல்தியினிலெழுநாலநதனைமிடறுவைத்தாயபோற்றி
யடியவாசெயலாபமதையிலாபமதாக்கொண்டருளுமமலபோற்றி
படிவேதசிரேணியினிலென்பொருட்டாவெழுநதருளுமபாம்போற்றி.

காலகாலன்றனையிவவகையினினிதேததிககாலன்றன. ார்
சிலமுறப்போநதுதனகணகடகுசசிவனடியாரசிறப்பைக்கூறிக்
கோலமுடனடுதிலையினிதுறைநதானெனசஞ்சுதன் குழைநதவனபிற்
சாலமிசூழ்கமைகளை நைமிசாரணியமுறைதவாககிசைத்தான. (ரு0)

இயமனபழிதீர்படலமுற்றிறற

ஆகசெயயுள்-அசஅ

இராமன்வரம்பெறுபடலம்.

திருவினுக்கரங்கமாகத் திகழ்யோத் தியினை ஞான்றுந்
தருநிகா கொடையின் மிக்கதயரத னுளு மேல்வை
மருவிய வெச்ச மின்றி மமமரங் குறுதல் கண்டு 4

குருமகா முனிவா கூறக் குயிற்றினன் வேள்வி யொன்றே (க)

சந்ததி தன்பால வேட்டுத் தழாதன் புரியா'கத்து
வந்தவோரா பாரி டந்தான வழங்கிய வோத னத்தைச்
சிந்தையி லன்பு வாய்ந்து திகழ்மனை மூவாக் கீர்தான்
வந்துதோன் றினாக ணுன்கு மககளங் கருமை யாக

(௨)

அவதரித தருளு மைந்த ரவாதமின் முன்னா வந்தோ
னவனியைப் புரகருந தெய்வ வண்ணலாம பின்னை கேள்வன
துவாதரு மசுரா தமமைத தொலைத்திட வந்து தித்தோ
னிவனரு நெய்தை யோராதே யிசைத்தன ரிராம நாமம்.

(௩)

தயரதன் காத லனருன றம்பிய ருடனகு லாவிச
கயமயந தேரீ தேற்றங் கனபடைக கலப் பயறசி
சயமிரு மலலு யுத்தந தககருன விஞ்சை முற்றம
வியனுறக கற்று வலல வீரரில வீர னான.

(௪)

காதியின் மைந்தன பின்னாக கடுகென நாடிக கானின
மாதிர நேர வோங்கி வந்ததா டகையை வீழ்த்தி
யாதிவேள வியினை யாறறி யகலிகை சாப நீக்கி
நீதியின் ஞானச செங்கோ னீடுறு மிதலை சார்தான்.

(௫)

சனகனங் கேவ ரேனுஞ் சானகங் குனித்திட டார்க்கே
தன துநற் சிறுமி யீயச சாற்றிய குளின வாறே
கனமுறுந் தவரை வாங்கிக் கடுகென வணக்கிச சீதை
மனமதின் மாதர் பொங்க மணமது முகித்திட டானால்.

(௬)

சீதையுந் தானு மல்லற றிகழயோத தியினுக் கேகப்
பாதையிற் பரசு ராமன் பகருமவில லொன்று காடடி
யேதமே யறக்கு னிப்பி னிறறைநீ வீர னெனனா
வோதிடு முன்னாத் துண்ட முற்றிடச செய்து போந்தான்.

(௭)

அராவுடல் சுளிககத் தாங்கு மவனியின் பார முற்ற
மிராமனன் மொய்ம்பி லேற்ற வெண்ணிய தயரதனசொ
னிராகரித் தயோந்தி மாட்டு நிலையுறப் பரதன் கானத
தராதல மிராம னேகச் சாற்றின னெழிறகை கேசி.

(௮)

அன்னையி னினிய மாற்ற மனபினிற் சிரம்வ கித்துப்
பினனவ னுடனே சீதை பினனுறத் தெனாது திக்கை
யுனனிரன் னெறிகொண் டேகி யுயாதிரி பதகை யாடி
மனனிய வார ணுசி வளளலை வணங்கிப் போற்றி. (க௯)

அண்டரு மடிக ளியாரு மரியன் வரங்க ளேற்க
மண்டனிற ருபித் திட்ட மன்னுபற் சிவ விவிங்கங்
கண்டுகண் டன்பிற் ருழ்ந்து கனிவொடு வாழ்த்தி யேததித்
தண்டகா ரணிய நாடிச் சராந்தன் சீதா ராமன். (க௧௦)

அந்தநற கவனஞ் சார வங்குதா பதர்கள கூடி
வந்துபல லாசி கூற வாழ்ந்தனன் சிலஞான ரோநாள
சிறதுகுழிலங்கை யாளுந தீர வணன்மா ரீசன்
முந்துமவ வதரினேக மூவரைக் கண்ணுற ருரால. (க௧௧)

மாயமா ரீசன் பொன்மான் வடிவமாப் போந்து சீதை
யேயமுன் னரிலு லாவ வெழின்மலாத் திருவி னனனா
ளாயதைப் பற்றித் தாவென் றருங்கண் வனபாற கொஞ்சப்
போயினன ரெடாந்து தம்பி புகழ்மனை காக்க வென்றே. (க௧௨)

மானது துன்னு மாபோன் மாயஞ்செய் தங்கு முங்குங்
கானதிற் பாற வோததுக் கணைவிவிற் ரெடுத்தது விட்டான்
தானது சீதா வெனனாச சதிருறு மிராம னேதை
யானது நேரக் கூவி யாண்டுவிழ்ந் திட்ட தன்றே. (க௧௩)

குரலினைச் செவிம கிததங் குலைகுலை தயாந்து சீதை
யுரனிலக் குமனை யுயத்தே யோடிப்பார்த் திடுகென ரோத
விரங்கலை யென்ற னண்ணை கேதம தில்லை யென்றா
னாற்றின ளலாப் மாற்ற மக்கண் மவனுஞ் சென்றான். (க௧௪)

கண்டொ வணனு மங்குக் கபடசந நியாசி கோலங்
கொண்டுமுன் போந்து பைக்கங் கொடுவென வேற்புற் றண்ணிக்
கண்டகன் சீதை யூருட் காங்கொடுத் தெடுத்துச் சென்றான்
பெண்குட கென்றும் புததி பெரிதல சிறிதே யமமா. (க௧௫)

அண்ணனோ டிளவல போந்தடி காவக லலகுற் சீதை
நண்ணிடக காணு நேங்கி நாடினா நாறபு ததது
மெண்ணுவ தியாவு முனனி யேமுற லெய்தி னூரால்
பெண்களின பேசசக கேட்டா பெரிதுள மாழ்குவாரே. (கக)

சீதையை யுன்னி யுன்னிச சிந்தைநொந திராமன் கானின்
பாதையி னோநதார தமமைப பாரததிரோ மனையை யென்னு
வாதையுற றலா நோககி வணக்கமாத தமபி யூங்குப்
போதநன் வீதி கூறப போககினன் சிறிது பைதல (கௌ)

ஊழ்வலி முனனி மொயமபி லுற்றகோ தண்டம வாங்கிப
பாழ்தயித தியாக டமமைப படுத்திடச் செய்வ லெனனாத
தாழ்வரை யாறு கானந தணநதுநீ னுதயச சாரற
கீழ்க்கடற கூல மாகக கேததிரம பலல போற்றி. (கௌ)

தென்கயி லாய மென்னாத திகழ்தரு சீகா ளததி
மினனிய வேலோன் வைகும் வேங்கடந தணிகை கூவ
முன்னரும பாசு றுற லொறியூ முல்லை தாய
மனனிய மயிலை யேததி வானமீயூப போந்திட டானுல. (கௌ)

உளமகிழந தாவ மோங்க வுரைதடு மாற்றக கொள்ள
வளவறு புனித தீராத மமைவுறு மயததி லாடிப
புளகமுற நிடுவெண பூதி பூசிககண டிகைமார போங்க
வளமிகு கோபு ரதது வணங்கிவா யிலினுட புககு (உ௦)

சந்திர சாரதக கறக டதையிர காரஞ சூழநது
முந்திய நந்தி முனனோன முருகனை யஞ்ச விததே
யந்தியின் குணதத வெங்க ளண்ணலின முன்ன நின்று
வந்தனை பலவு றுற்றி மகிழ்நதனன பூசை செய்வான். (உ௧)

நலவமபு தயில மான்பா னண்ணிய தத்பல வாசக
கலவைகுரு குமங்கத தூரி கனிதேன்செக கனனற சாரோ
டிலகுசாக கரைநீய் வெநநீ ரினண்ணஞ் சேக ரிததுத
துலங்கிய மருநதீ சற்குச சொரிநதன னூசி தோய. (உ௨)

ஒற்றாடை கொண்டன கொற்றி யெள்ளிய நீற ணிந்து
பொறகலை பூணூல சாததிப புகழ்மணிக கலன்கள பூட்டி
நற்றழை விலவ மாதி நறுநதொடைப பொற்புறுத்தி
விற்படு தூப தீப மிகுசுவை நிவேதனங்கள். (உ௩)

பறபல பரிவி னோம பரிநதமைத தெடுத்துக் காட்டி
யுறறிடு முபசா ரங்க ஞ்ரிமையி னுஞ்றறி முற்ற
விற்பிரு குடிநன கேய்ந்த வியன்சொக்க நாய கிப்பாற்
பொற்புற வமருந தெயவப புண்ணியற் போற்று வாணல. (உ௪)

சிறிய நரசிம கந்தைச சிதைத்தசம பரனே போற்றி
ஈறுமுக குடுமி ஞாங்கா வினடுவைத திரித்தாய போற்றி
தேறுவா மனன்கங் காளஞ செருக்கறக கொண்டாய போற்றி
நீறணி யத்தா போற்றி நிமலனே போற்றி போற்றி. (உ௫)

மன்னுதீ விலோச னத்தான் மனோசனைக காய்ந்தாய போற்றி
புன்னகை குயிறறிப புலலார் புரத்தினைப பொடித்தாய் போற்றி
பன்னகம பணிக ளென்னுப பழகிய மொய்ம்பா போற்றி
கன்னிரன கணவா போற்றி கண்ணுத லோயே போற்றி. (உ௬)

கரமலைக கிருத்தி மததுக கடவுளே போற்றி போற்றி
யரியுரி யராயின் வீக்கு மண்ணலே போற்றி போற்றி
பரவுகா ளத்துக் கண்டப பண்ணவ போற்றி போற்றி
வரமளித தெனனை யாள மனமுநவ திடுவா யென்றான. (உ௭)

அக்கண மமப ரத்தே யரியவாக கொன்று பூத்து
மிகநகன் மதுகை யீந்தே மேன்மைய ராம வஞ்ச
றக்கண திகையை நேடித் தசகண்ட வசுற கோறித
தக்கநின சீதை யோடுந தனித்தகோ சலையிற சாரே. (உ௮)

என்றச ரீரி யாட விருங்களிப புடனே தாழ்ந்து
தெனறிசை நாடி மிககத தீரமாத் தமபி யோடுஞ்
சென்றன னெனஞ்ச சூதன நிகழ்மறை யனநத மாய்ந்த
மினறிகழ் சடைக னாலும வேதியா தம்பாற் சொற்றான். (உ௯)

இராமன்வரம்பெறுபடலமுற்றிறு,
ஆகச்செய்யுள் ௮௬௭

மருந்தீழ்ப்படலம்.

இமய வசலத் தம்மைபினுக கேய்ந்த தெய்வத் திருமணநே
ராமய முககட் சிவபெருமா னருளு மாற்றஞ் சிரமேற்றுத்
சமம தாகி மகியனைததுஞ் சாரதற குன்னிக் குறுமுனிவன்
சிமய மோனி நிறைபெரிதிகை சோநது வைகச சிவேதையினை.

நாடி யிவாபோ தரியதமிழ் நாளு மணக்குஞ் செவ்வாயன்
கூடித் தன்னோ டடாதருஉங் கோதின மாண வகாபாலீற
கோடி மறைகள் ளெடுத்திசைததுங் குனிகக வொண்ணப் பாலவண்ணற்
நேடி வதியும் வானமியூத திருதத லததுப பெருமை சொலீஇ.

அநதக் கேததி ரங்கண்டங் கணைநது தரிசித் தகமகிழ்நது
முநத்ச சவவி யஞ்சூழ்நது முன்ன நுறற வயனநீராதத
முநதும் பகல வனநீராதத் முறறப பலவறநினு மாடிச
சிரதை மகிழ் நீரணிநது செய்ய கண்டி கைகளபூண்டு. (௩)

அன்பு கொழிகும பிருங்கமுனி யரியசண்டன றுபிதத
வின்பு வழங்கு மருட்குறியா மிலிங்க வடிவந தொழுதேத்திப
பின்பு வானமியூககோயிற பிறங்கும பெமமான றனையுனனி
முனபு நினறு விண்ணகல முட்டுங் கோபுரமபணிந்து. (௪)

கோயிற புககு மனங்குளிரக குவித்தகரங்கள சிரமேறக
வாய விழிநீருவியென வரிய மேனி பரவசமா
யேய கேச மேசிலிபப விரங்கி யெண்ணி றாமபணிநது
தோய வுவுகை பரஞ்சோதிததுணைததா டமமைத தரிசித்தான்.

கண்டான் சிவபோ தத்துணையாற காண்டற் கரிய வருடகுறியைக்
கொண்டான மதுகை பெருமிதமாக கூத்து கந்தான் முன்னினி
லண்டா வேட்பு நணிபெருக வரிய வானந தககடலி
னுண்டான் ஞன வமுதமதை யுரைத்தான் மறைக்கண் வந்தனவே.
வேறு.

சங்கர சதாசிவ நமோநம சாமபவ மனோகர நமோநம
கங்கர மாப நமோநம கயிலைந் கிரியோய் நமோநம
பொங்கர மாப நமோநம புண்ணிய ரூப நமோநம
வினகுனை யடைந்தே நமோநம வெனியனை யாள்க நமோநம. (௫)

சூலப் படையோய் ஈசயசெய சுருட்டிஞ் சடையோய் செயசெய
வால மிடற்றோய் செயசெய வரைத்தோ லுடையோய்செயசெய
கூல காலனே செயசெய கருணைத் தலைவா ிசயசெய
வேலந் தத்தோய் செயசெய விரையா கழலோய் செயசெய. (அ)

கண்ணுத லோயே விசயீபவ கபாத்தநன் சூடியோய் விசயீபவ
பெண்ணொரு பாக விசயீபவ பிறைமுடிப் பெரும விசயீபவ
வெண்ணுதற் கரியோய் விசயீபவ வெழில்விடைத் தேவே விசயீபவ
சண்ணவெண் பொடியோய விசயீபவ சுடாமழு வுடையோய் விசயீபவ.

வேறு

இன்ன வகையின் வழுத்துதலு மிணையி னற்சீர தமிழ்முனிவன்
முன்னா பெருமா நெழுந்தருளி முகிழ்த்த புன்மு றுவலுடனே
யென்ன வேடகை கேட்டிடுதி யென்ன வன்னிக கீழ்மர
வன்ன முனிவன பணிந்தெழுந்தங் கறைவான பொம்மறபணிவுடனே.

இன்ன விபுலத் தினிதெழு உமெண்ணி லசர வோடதிகள்
மன்னு மற்றை நறபொருள்கள வயங்கும பெற்றி யினையோர
வினன பிணிககிங் கினனமருந தீயி னநநோய் பாறுமென
வனன ஞான மெறகிஞ்ஞான நருளல வேண்டு மென்றனனால.

நாட்ட மூன்றங் கியைந்திடுநன னங்கை பாகத் தெழிற்சோதி
கேட்ட முன்ன மலாசசியுறக கிளாசசி யோடு நனிநோகி
வேட்ட வரங்க ளாகநனமே விளங்க நினக்குத தந்திட்டேந
தேட்ட மாகச் சிலவாய்மை தெரிபபே மிவவா னியமென்றான்.

வேறு

அகத்தியரீ கேட்டிடுக வனாதி யெலவை
யாவார கத்தாண வத்தி னின் றுஞ்
சுகத்தினுழை யுருத்திட்ட வணுவ ருக்கந்
தாங்கிடுமாற றனுகாண புவன போகம்
வகுத்தவுடற் றன்மாராதத காம மோக்கம்
வாயத்திடற்குச சாதனமா நண்ணு மேனு
மகத்தடைவே கன்மததா லுண்டா நோய்பா
லாயிரத்து நானூறறு நாற்பத தெட்டே.

(கந)

அக்கொடிய பையுனினைப் போக்கற் காக்கி
 வரியவோ டாதிகனிக் கபுதங் கோடி
 தக்கவகை கெழுதலுற் றெங்கு மோங்குந்
 தடிததமாஞ் செடிகொடிபு னுன்க வறறின்
 பகருவமீப் பட்டைவே ரிலைமென் புட்பம
 பழமவிததுக் கட்டைரச மெண்பே தங்கள்
 ககருமவ வொவ்வொன றுந் துவாபபுக காரபபுக
 கசபபுக தித்திபபுப புளிப்புகதாமே.

(௧௪)

இவைதமமு ளொன றுடனென் றுற்ற போழ்தங்
 கெழ்ந்நுநல லுடதமுப பானி ரண்டா
 நவையறுமவ் வுறைபலவு மான வாகரு
 நண்ணரிய நயமவிளகக வேது வாமால
 சிவைரசபா டாண கந்தகஞ் சித்தா தாமே
 சிசுசசையினு கெடுத்தாளவர் சிறுநுன் மாகக
 ளவையறியா தாளுவரே லகலி டத்தி
 லவலாகளாச சாபமுடன் பாப மேற்பர்.

(௧௫)

சி - தசுத்தி கருணய நலலொ முககந
 தேவவுபா சனைதீர முதல வான
 சததமைதி யுடையவனாத தனைச்சாரந் தானறந்
 றசநாடி தானமறிந் தெண்ப ரீக்கை
 புத்தியுட னேயோநது தேகந் தேயம
 புகாசடாக் கினிகாலம வயது தூக்க
 மொத்தவலி யடிசிலபே தங்க டமமை
 யுள்ளவகை நனியாயந்தங் குணாதல வேண்டுமே

(௧௬)

தனிவாத பித்தசிலேட் மெத்தா னேருந்
 தன்னிலைபின பிறநிலைமேற பிறழற் றொந்த
 நனிநிதா னத்துடனே நாடி நோக்கி
 நவையருப்ப முற்றானு கினிய மாற்றங்
 கனிவுடனே மிகவழங்கி யாம யததைக்
 களைபவனே பண்டிதனு மிந்த நாமந்
 தனிப்பரம னுமேற்கும பெயருண டாமின்
 றமிழ்முனியே பரிகார நாளு நனறே.

(௧௭)

கும்பமுனி யின்முங்கேள் டெயுஞ்சி கிச்சை
 குயிறறுமணி மந்திரம விடதம தாக
 வம்புனியின் மூவகையா மவற்றின் சூழ்ச்சி
 «யாய்ந்தபிட கணைக்காணிற் பிணிக ளியாவுங்
 கும்பிடுசெய் தக்கணமே விடைகொண் டேகுங்
 குறித்தவிவற றினமகிமை விரிவி னாகப
 பம்பியவா யுள்வேதந் தன்னு ணனகு
 பகாநதுள்ளே மாய்டினுரு சிறிது கேண்மோ. (கடி)

மணி

ஆதியினிற் றுருகா வனதது றைந்த
 வருந்தவததா மதாப்பனைதது மழுங்க வாங்கு
 நீதியிமை வாய்ந்தவொப் பனைக்கக கேறப
 நீலமான் மோகினியா நிலவி நிற்கப்
 பேதியா விரதத்தர் முன்னாப போநது
 பிறங்கியபெண டருடனே மருளக கண்டு
 சோதிரா முண்டென்னும் போத மூட்டித
 தொண்டடிய ராககொண்டு பின்ன ரெந்தன். (கக)

பரிக்கிரக சத்தியெனும விண்டு வான
 பகாமோகி னிப்பெண்ணோ டரிய ஞானம
 பரித்திடுந் சையோக முயங்கு போழ்து
 பகரைய னாருதித்தா னற்றை ஞான்று
 தெரித்திட்ட விர்த்துவே றிசைக டோறுந்
 திகழ்சத்த கிரிகளுழைத் தாவிச் சிந்தி
 ளிரித்தபன்னற் கேணிகளி னிரைந்து நாளும்
 வியனிரச மென்றுலகில விளங்கிற் றன்றே. (உ௦)

சுததமுறு முனிவானே நீபோந் தாருந்
 தொலபொதினை வாயுமுள வாண்டு காண்பா
 யிததகைய சூதமது வாய்க்கப பெற்று
 ரினியகம னக்கு,ளிகை நனகு ஞுறநிப்
 பத்தெனுந் றிசைகளெலா நொடிக்குள் ளாகப
 படர்ந்திடுவர் மலைநிகர்மா ழைக்கு விபபா
 சித்தியெட்டு மடைந்திடுவ ரிவாகட் கேலாச்
 செயலதுதா னெனறுமிலை யுலக மூன்றும். (உ௧)

மற்றையவராம பாதரச முதல வாய
வகைகளறு பத்துநா லுபர சங்
ளெற்றைக்கு ம்ருந்துக்காங் குளிகைக் காகா
வெழின்மணியா வியற்றிடினு மிலேசதாய
வெற்றிசில வேபெறலாம வியப்பே யின்று
விருப்பமறீந் தவசிகடகே யில்து மாகும
பெற்றியுற விதனவகையுட் சிந்தினனூலிற்
பெடபுறவைத் திடுதலுமோர பெருமை யாமால். (௨௨)

மந்திரம்

மந்திரமே நமமரிய மேனி யாகு
மந்திரமே சிவசத்தி வடிவ தாகு
மந்திரமே வெணகயிலைப் படிவ மாகு
மந்திரமே சிறசபையி னடன மாகு
மந்திரமே பைந்துகிருத தியம தாகு
மந்திரமே திருவருளா கார மாகு
மந்திரமே சருவவியா பகம தாகு
மந்திரமே மோககத்திற கேது வாமால். (௨௩)

ஐந்தெழுத்தா னிலவுநன மனுநான கெனன
வருமறைக ணனந்தலையேய்ந் தமலை செய்யு
மைந்தெழுத்தா னிறைந்ததனை யாயநது நோக்கி
னடங்குமப பதிபசுபா சங்கண மூன்று
மைந்தெழுத்தி லேவந்த சத்த கோடி
யாகியெங் கணுவலு மந்திரங்க
னோந்தெழுத்திற பாஞ்ஞனப் படிய தாய
வபாகலை யாமுற்று மடங்கி நிற்கும (௨௪)

நகரமது நஞ்சரண மகர முந்தி
நறசிகர முயாமொயம்பு வகாந் துண்ட
மகரமது முடியாகு மவற்றோ டாகு
மணியுறுஞா னக்கூததுச சிவென ருரு
நகரமுடன மகரமதே யுன நடட
நடுயகரம சிவெனன நண்ணி நீடு
நிகரறுதி ரோதான மலமு மோரபா
னீடுமரு ளோடுசிவ மற்றோர பாலாம. (௨௫)

இத்தகைய வைம்பதத்தி னுண்மை தேரி
 நெண்ணரிய வருவதனா செபித்திட் டோனாத
 தத்தமிரு விழிகளிநு னோக்கி னானு
 னாதவாறுந் றுனுமனத் துன்னி னானுந்
 சித்திரபா னுவினமுன்ன ரிமம தென்னாத
 சிதறிப்போம பன்னோய்கள தவநதின் மிக்க
 வுததமநற் சைவர்களுக கனறி வேறே
 யொருவற்கும் பவியாது முனிவ கேட்டி. (உசு)
 அவுடநம்.

முடதிக ளெண்ணரிய வோங்கி னானு
 முற்றபாற் கடலைமுன்னுளிற் றேவா
 கூடிமதித திட்டஞான றமுதனா சிந்திக
 குலவியமா மூலிகைகள பதினாள் காரு
 நாடரிய காராலனா சிதறத் தோன்றி
 நண்ணியவெம மூலிகைக ளோரொன் பானும
 பூடவைக ளாயமருந் தினுகுக் கூடாப
 புகலுஞ்சா ரணைக்காகும புகல வற்றுள். (உசு)

சத்தாக மிருவகையா விளங்கு மாக்கரு
 சாற்றுங்கா லையிலவையே மொழியொனாத
 நித்தியகற் பத்தினுக்கு நோவ தாகு
 நீணிலத்தி லிவைக்கணைய வொன்று மிலலை
 யுததமமா மறறைய கோடானு கோடி
 யுறறமு லிகைதமமின் பெற்றி யுன்றன்
 புத்தியினிற் றேன்றிடவே யிற்றை ஞானம்
 பொருதகினே மெவ்வயினும பாப்பு வாயால. (உசு)
 வேறு.

என்றலுநற் ப்ரசி வன்னு ளிணைமலரிற் பணின்தெ முந்து
 நன்றுநா னிராசியங்க ணனியோர்ந்தே னிறைவ நின்னை
 யின்னுமருந் தீச னென்னு வேவருமே யேததல வேண்டு
 முன்றனறரி சனங்கிடைத்ததாக கொருநோயு மடரலாகா. (உசு)

எனமுனிவன் கூறக கேட்டங் கிறைவனங் கனமா கென்று
 தனதரிவை யோடு விங்கந் துனிமறைநது போயி னானுல
 பினாவானமி யூரிற் சின்னாள் பிறங்குமா ணவர்க ளோடு
 மனமகிழ்வி னோடு றைந்தான் மறிகட லுட்கொண் டோனே.

மருநதீசப்படலமுற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-சுஉ.எ.

திருமணக்கோஷங்காட்டியபடலம்.



அமபுலிக கேத்தி ரத்து ளங்கங்கு முன்னுந் தோறும
வமபலிழ் மணக்கோ லீத்தை வழங்குவ நிற்கங் கெனன
வமபிகை யவத ரித்த வமலவீண ணிமய வெற்பி
லெமபரன் சொற்ற மாற்ற மெண்ணினன கும்ப யோனி. (க)

உன்னிய வக்க ணத்தி லுடலபுள கிககப பெற்று
னன்னதோர வான்மி யூரி னண்ணிய சினக ரததே
வன்னியி னிழலிற காட்சி வழங்கினன் விபுத ரியாரும்
பன்னுதற கரிய வெள்ளிப பாதவத் தெழுந்த மூர்ததி. (உ)

ஆனகம படக மார்த்த வழகிய தாள மார்த்த
வானதுந் துமிக ளார்த்த வலிகெழு தடாரி யார்த்த
மானமல லாரி யாரதத மாடக வீணை யார்த்த
கானனன முரசு மாரதத கனத்தபே ரிகைக் ளார்த்த. (ங)

சித்தர்கந் திருவா விணனோ திகழுகின் ன்ராகள் போக
வித்தியா தார்கள் யோகர் வேதபன் னகாக ணித்தோர்
வித்தக கருடர் தூய வீணைநா ரதர்தும பூர்வ
ரித்தகை யமுதர் மீனூர் திறைவனை யேததி நிற்ப. (ச)

திகழுமே னகைய ரமபை திலோர்த்தமை யூர்வ சிபபெ
ணகழ்குடன மாத ரார்க ளணிவரை வனிதை யோராகள்
புகழ்திசைப பாவை மார்கள் புரிசுழற் சசிம டந்தை
யகமகிழ்ந் தடா யாரு மரும்பணி பலவு ஞற்ற (ரு)

பூதர்க ளருகி னின்று பெரற்குடை தாங்கி யேந்த
மாதவர் கவரி பறறி வயமுற வெடுத்து வீசச்
சாதக வடியர் சிவ்லோர் தருவால வட்டங் கால
வேதமி வியோகி யோர்க ளெரிபந்த மேந்தி நிற்க. (ஸ்)

கற்பக விடபி யுற்ற னானமென் வீட்டிற் றததுப
பொறபமர் புல்வ ரியாரும பூங்கார தமமி லேந்தி
நிற்பதற் கிடமே யின்றி நீள்விசும பிடைநெ றுங்க
விறபடு மழைததா பைப்போல வீசின றெங்கு மெங்கும். (௭)

தனனிக ரின்றி யாக்குந் தண்ணருள் பொழியும் வள்ளல
சநிதிப போந்து சூழ்ந்த தவத்தின ருமப ரிமபா
துன்னிரன் னிரையா னோரது துதிககவேத திரத்தை யோசசி
மன்னிடு நநதி யெமமான மகிழ்வுடன் முன்ன நிற்ப. (௮)

அனநடை பாசிக கூந்த லல்கிய துடிம ருங்குல
வனமுலை துதல்வெண் மூரல வளைகழுத தொணக ணீலந்
தனமலை குமுதச செவ்வாய் தனிததுடை யாமபை யென்ன
வனமுடைத தோகை யம்மை மதாவொடு ஞாங்கா மேவ. (௯)

கங்கைபொற ருது கொன்றை காமாகு விளநல மததந்
தங்கிய கபர்த்த ஞாலுந் தனித்திரு முடிய ஞானம
பொங்கியிக கருளகொழிகும புனிதவா னனமு மெங்குந்
துங்கமுற றெளித யங்குந் தூயநல விழிகண மூன்றும். (௧0)

குண்டல மூச னாலுங் குலவிய செவியு மெண்ணில
பண்டைமா மறைகள் சொற்ற பவளசசெவ வாயு முமபா
பெண்கெள் கந்த ரததுப பிறங்குமங் கலநா ணிறகக்
கொண்டநஞ் சத்து நீலக கோலமா மிடற்றின் பொற்பும (௧௧)

மான்மழு துடிமுச சூலம் வரதமோ டபயம வாயந்த
மேன்மைகொள் கரங்க னானகும் விளங்குபூ னூலின் மாபுந்
தேனமவி தாரிளோடு திகழுபாம பணியி ஞாபபுங்
கான்வளர் வரியின றெக்குக் கட்டிய விடையி னேர்பும. (௧௨)

மதியினைத் துலக்கி ஞான மலாடி நீழற கூட்டுங்
கதியரு ணீற்றுப பூச்சுங் கண்மணி யசையு மொய்ம்பும
விதியினை நந்தை நீல விணடுவின் விழிய தொன்றை
வதிதர விலங்கி மோககம வழங்கிடுந் துணைபொற் றுளும. (௧௩)

திருமணக்கோலங்காட்டியபடலம்.

கசுக

பலவிமை யோர்கள் காணப் படிவிமுன னேத்தி நிற்பப
பலவியம பலமுழக்கப் பதவியா வாழ்த்தெடுப
வல்லியா பலலாண் டோத மறையொரு பாங்கா கூற
நலவிசை வீணை மீட்ட நன்னரி யாசனத்தே.

(கசு)

இன்னவா நெநதை யீச் னெழிற்றிரு மணக்கோ லத்தை
யன்னரீ ரகணி துன்னு மரியதொன் வான்மி யூரிற்
பன்னரு நியககு ரோதம பராவிய வன்னி யினகீழ்
மன்னிடத தரிசித் தேத்தி வாழ்த்துவன மமிழதோ குமபன்.

வேறு.

ஏகமா யனேகமா யியங்குகின்ற சிவமே
யெலலாமா யலலதுமா யியைநதிட்ட தவமே
போகமாப் பாகமாப் பொருந்துநற் றேவி
புகழ்கின்ற மகிழ்கின்ற புண்ணியவென தேவே
சோகமாய மோகமாய் முன்போநத வெண்ணைச
சோதியாய பேதியாய சுதந்தரனு னலலன
பூகமா யீகமாப் பொலிகின்ற பண்ணை
புனைவானமி யூரினின் பொன்னடியிற் சரணம்.

(கசு)

மடக்கு.

முப்புரங் குப்புற முற்றிய வில்லனே
முன்னுவா முன்னம ளாவிய வில்லனே
யப்பினி லெழுதரு மாலமா களத்தனே
யன்பில ரகமதி லயாதரு களத்தனே
செப்பரு நீறுடற செவ்விய வேடனே
சீதரன் றேழுனே டமரடா வேடனே
வைப்பென வரியயா வாழ்த்திடு தலைவனே
வளாவயல செறிந்திடு வான்மியூர்த் தலைவனே.

(கசு)

வேறு.

மதியொரு கலையாய் சூல மழுதுடி கலையாய திககுப
பதியவை கலையாய் பாய்மா பருவுரி கலையாய ஞானநர்
துதிமறைக கலையாய் மார்பிற் துவன்றிடு கலையாய் வேகக
கதிவிடைக் கலையாய் வெண்மைக் கதிருமிழ் கலையாய் போற்றி.

மறைசு னரியாய் போற்றி மகிழ்நீ மரியாய் போற்றி
தறையொருவரியாய் போற்றி தாமரீ னரியாய் போற்றி
யறைகல னரியாய் போற்றி யருமுட லரியாய் போற்றி
நிறைசுர னரியாய் போற்றி நெறறியி லரியாய் போற்றி. (கச)

ய ம க ம்.

சங்கர சங்கரத தானய னாதிபர் சார்ந்துருழைச்
சங்கர சங்கரத் தாலடர்த தாண்டவன் றுதைதமிழ்ச்
சங்கர சங்கரத் தந்திகழ் வான்மியூர்த் தாண்டவனற்
சங்கர சங்கர வெனபார்க் கருளுவன் றண்சரணே. (உ௦)

பதுமபந்தம்.

மானகன மானமன மோனரின ஞானதன
மானமருந் தீசநின்றன் வார்கழலை—யீனன்
றனிதரிச னஞ்செய்தேன் றக்கலம பெற்றே
னினியுலகில் வேணடுவ தென். (உ௧)

அஷ்டநாகபந்தம்.

பருவாணி செல்வி பணியுமா மங்கை
மருவு மலைபயந்த மாதா—பரவு
மனகமா பூணிமிசை யல்கந் தணனே
பனிய தொழிய பரி. (உ௨)

இரதபந்தம்.

நயவாய்மை வாணியன்ப ஞாணன்சொல ஞான
மயமான வான்மியூர வாச—நயமேவு
மாமரு தீதற வான்தந் திடுமரு
மாமருந் தீச மணி. (உ௩)

கோழத்தீர்

திருவான்மி யூரணைத்தினமு மேற்றுவேன்
வருபான்மை யூழினை வதியமு னுற்றுவேன்
கருவேத னையேகக் கணத்தி லேற்றுவேன்
கருதாத ரைபேதக் கணத்தி லேற்றுவேன். (உ௪)

திருமணக்கோலங்காட்டியபடலம். கசுந

க ழி த ன க்.

நிவசிவ வாளுதிபே
வனா மகளு மாபதி
சிமயங் கரமாளு
வகீங் கணிகளுவா.

(௨௫)

திரிபங்க.

திதற வேவெனைக் காததிட வுன்றனைச் சேர்ந்தனனியான்
போதமி லேனினை வாழ்த்தினே னென்றும் புகழுகிற்பே
னாதா நீயெனைத் தாழ்த்திடாய் நன்றெனையா னாவையா
னாத சிவாவனை யததனை மன்றி னடிப்பவனே.

(௨௬)

திதறவே எனைக்காத்திட உன்றனைச்சேர்ந்தனனியான்
போதமிலேன் நினைவாழ்த்தினேன் என்றும்புகழுகிற்பேன்
ஆதாநீ எனைத்தாழ்த்திடாய் நன்றெனையா னாவையால்
நாதசிவா.(௨௭) யனையத்தனே. (௨௮) மன்றினடிப்பவனே. (௨௯)

காதைகாப்பு.

விதுவ யன்மேன் மலரு பாத
முதுவ னலமா சுவளரு நேச
பதுமை யணிமே னிமதரு வாம
பொதும யதயா யெனையருளாக.

(௩௦)

காதை காப்பிற் காந்தது.

கருணையாயது மருமமேயது
சருவமானது தருமமேயது.

(௩௧)

மாத்திரைச் சுருக்கம்.

ஒன்று மாத்திரை யொல்குகின் னுனியை
யொன்று சிவகுமெ னெண்மர வுரிகொளி
னென்று தேய்வுறு முானற வங்கெடு
மொன்று குன்றிய ஆமன்பா கத்தனே.

(௩௨)

மாத்தினை வந்தனை

நீண்டு மாத்தினை நிலையி நின்றலர்
தூண்டு மொன்றுறழ் சூலினான் சேவலோ
தாண்டு மொன்றுறு தயைநிதி நோக்கியான்
காண்டு மொன்றிவா கயங்கொடு வந்தனன். (கூக)

பிறிதுபடுபாட்டு.

சாலாக ஞாலுந் ததைந்தவொண் செஞ்சடையின்
மேலாக கங்கை விரவிநிதம போலாகப்
பாலாய கீரோ பன்னி பாகுறநீ
மாலோடு மாலாகி வாழ்ந்ததிறும் பூது (கூச)

இது.

சாலாக ஞாலுந் ததைந்த வொண் செஞ்சடையின்
மேலாகக் கங்கை விரவிநிதம—போலாகப்
பாலாய கீரோபன்னி பாகுறநீ மாலோடு
மாலாகி வாழ்ந்ததிறும் பூது (கூரு)

வேறு.

இன்னவா நிறைஞ்சி யேத்தி யெழினமருந் தீசன் மாட்டு
நன்னரின் விடையேற நேகி நடையினகேத திசங்கள் சூழ்ந்து
முன்னருந் தென்றி முநது முழைநிறை மலயத் துமபா
துன்னினன் புகழ்பல் லேய்நது தொலகட லுண்டோனோமின்.

என்றுமா சூதன் கூற வெண்ணரு முனிவ ரியாரு
நன்றெனக் குரவற் றுழ்ந்து நளினபா தங்கள் போற்றி
யின்றயா மருநதீ சனற னிணையிலவான் மியூரையணமி
வென்றியுந் தருளி லாட விடைதால வேண்டு மென்றார். (கூஎ)

முனிவர னிணைய மாற்ற மொழிதா சூதன் சொல்வான்
னனியது நீவிர் வாயந்த நாடரும வாஞ்சை யிற்ப்பை
யினியது பழுது றுமே யேகியங் கெழிற்பி ருங்கி
நனியுமை நண்ணு நாளு நற்றவம் புரிகவென்றான். (கூஅ)

திருமணக்கோலங்காட்டியபடலமுற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-கூகரு.

பிருங்கிதரிசுஞ்செய்ப்புடலம்.



உருத்திர வமல ஞாந் வ்யாதிரு மேனி போனறு
மருத்தியி னமருளு சைவ வடியவ ருள்ள நோநது
சருத்தியி னிவநது மேவுரு சத்துவ குணமிக கொத்தும
விருத்தியின் வெளிறு வீசும டுவள்ளியந் தாணி யோசாரா. (க)

மறைகளா கமவே ளாண்மை மதியுழை கூநது தூக்கி
முறையினை மூத மாய்ந்து முனனிய தவமு ஞாநி
யறையுநல வியோகத் தெனறு மாதியை யுளகி வைகிப
பொறைமிகு மௌனா சூழப பொவிதரு முனிபி ருங்கி. (உ)

அஞ்செழுத தசைபபி னோதி யருமணி மொய்ம்பின ஞால
விஞ்சிய நீறு யாணா மேனியில விளங்கப பூசிட
தஞ்சமுற ஞாகண் மாடசெ சைவநன் னிலையைச சேர்த்து
நெஞ்சினிற் சிவம தல்லா னோநதிடான வேறு மொனறை. (ங)

சிவமனு வருவேற் றற்குச செபமணி கரத்தி னேற்றுத்
தவமுத லடிய ரோடு சாரதலுற றினிதி ருப்பன்
பவவினை தணததற கேற்ற பரமனற் பணியே செய்வ
னவததுழை யமையாப் போககா னன்புரு வாயி னானே. (ச)

இன்னணம வைகு மெலவை யெண்ணின லுனைத தோநான்
மனனிய பசுக்கு ழாததைப பாசகா ரியமாட டாழ்த்தித்
துன்னிய போக மூட்டத் துலைபரி பாக நோக்கித்
தன்னடி நீழ லாரச சமைத்திடுந் தாணு வொனறே. (ரு)

குணமது குணித ணந்து குலவுஞான் றெனறு மிலலை
குணியது குணம றுத்துக் குறித்திடக் கணடே னிலலை
குணமதே குணிய தெனனக குயிறறிடி வினன விலலை
குணியதே குணம தாகக கொண்டிடி னவையொன் றிலலை. (சு)

குணகுணி யென்ன யாருங் குறிப்பது கரும நோக்கிக்
குணகுணி வகைசெய் தோதல் குற்றமே யாத லானே
குணகுணி யேகமென்னக் கொள்ளுதன் முறைமை யாமக
குணகுணி யாக நிறபன் குணமிலாச சிவமே யென்றும. (ஊ)

ஐகையிற சிவம தலர் லனனிய மர்வொன நென்று
மோகையிற நெரித லுநென னுன்னிலை கறைசாய் போழ்து
வர்கைகொண டோங்குஞ் சைவ மாதிரத துயிர் போந்து
தோகைகளை டமுங்குஞ் சாயற்றாநடைப பிராட்டி யாரா. (அ)

போறறிடா னுகி ஞான்றும பொலனசடைப் பெமமான முன்ன
ரேத்தியங் கினிதி றைஞ்சி யிறைவனைத் தனியே சூழ்ந்து
விறறினி திருந்து றைந்தான் விறல்கெழு பிருங்கி யென்பா
ஞாற்றிய வவனு முபபை யமமையு மவணகண் ணுறறே. (க)

இவவகை யிவனு ஞாற லேதெனத் தெரிவே னென்னு
நவவியு மருண்டு நோக்கு நவவிழி மலைம டநதை
சுவவியு முற்ற தேவி தனனரு தலைவன் மாட்டுக
காவவைமென் வாயம லாநது கூறுவள சும்பிட் டேத்தி. (க0)

என்னருங் கொழுந கேணமோ யிவ்வுழை வருபி ருங்கி
யுனனையே யிறைஞ்சி யேத்தி யுனனையே வலமு ஞாறி
யெனனையே தாவு காறு மெண்ணிடா திறுமாப புறறு
னன்னவ னுள்ளத தாழ மறிகில னெனவி சைத்தாள. (கக)

திடிகளங் கணணி வேணிச் சிவபிரான் சிவையை நோக்கித்
துங்கநல் லுலக முற்றாந துதைமடிக் கிழத்தி மாதே
யிங்கிவண போந்து தாழு மினையிலசோ முனிபி ருங்கி
தங்குபே ரறிவின் மிககான சமக்கினை யுஞறறுன ஞான்றும. (கஉ)

என்னினு முன்னை வேறு வெண்ணிடா னுகை யானே
யெனனையே யஞ்ச லிபப னிவனைநீ யெள்க லென்ற
னன்னதங் குணாநத வமமை யங்கன மாயி னிரத
வுன்னருங் கயிலை யும்ப ரொநுவனீ வைத லின்றி. (கஃ)

எனையுன ஞாநகா சோத்திங் கேய்தர லழக தாமோ
வுன்னிலு மெனனை மாறு வுள்கிடா னுகி லிற்றை
யெனனையே வழிபட டேத்தி யியங்குந லேனோ செயயா
னன்னவன மதாவு முற்றா மறிகுவ லடியா டனனை. (கச)

உனகவ யவியி லத்த வருவென வுன்று வுய்யேல்
பினரிவண போந்து தாமும பெறறியைத தெரிவ ளெனரு
ளனமவள் சொற்ற லாதே யமலனு முறுவல பூத்துத்
தனதுடன் மனைவி ராவத் தனித்துவீற் றிருந்தா னன்றே. (கரு)

மற்றைஞான றவண்பீ ருங்கி வள்ளலகோ லங்காண் குறறுக
கற்றையங் கபாதத வண்ணல் கண்ணுதன் ஞாங்கா நேரோ
பெறறியி னடிவ ணங்கிப் பிறங்குநீ னு ஞிமிற தாகி
மற்றவா நடுது னாதது வான்றனைச சூழ்ந்து போனான். (கசு)

அததனு முனிவ னனபை யாயநதுள மகிழ்ந்தி ருந்தான
விதககி யிமய வல்லி வெகுணடுடன் வீற்றி ருப்பப்
பத்தியின மறறை ஞானறும பணிதரப் பிருங்கி போந்தான்
சத்தியு மவனற் சத்தி சருவமுங் கோடற செய்தாள். (கௌ)

என்புரு வாய்ந்து சற்று மியங்கிடச சத்தி யின்றி
யன்புற முனிபி ருங்கி யபயமென றானை நாட
முனபொரு காலை யேற்று மூன்றுகால கொண்டு நின்று
தனபெருங் கொளகை யாகத் தற்பயற் றுழந்தங் குற்றான். (கஅ)

வேறு

சங்கரனுமருநதவனையேவிளித துப்பஃறி மனசசாறறுகிறபா
னிகஞ்சீ மறையொருங்குதெளிந்திருந்துமந்தணத்தையோரநாயில்லை
பங்கிலவாழ்சத்தியினைப்பணியாதுபாவமதுபரித்தடிநா
ளங்கமவெண்ணங்கமதாயழுகொருவியவலனாகியால. (கக)

காரணகாரியமென்னுக்கதிரொளிபோற்சமவாயங்கதிக்குமியாவும்
காரணங்கள்சூகசுமமாகாரியமேதூலமெனக்கருணறுநிற்கும்
காரணத்திற்காரியமவந்திலதெனனிலெவவினையுங்கணித்தலகூடா
காரணத்தினைக்கருநிக்காரியத்தைக்கூவிடுதலகனமநன்றே.

காரியத்தனைக்கொண்டேகாரணத்தினைத்தேருங்கடப்பாடுற்றுங்
காரியத்தைத்தணந்திட்டாற்காரணத்தாற்சிறிதளவுங்கடத்தலேலா
காரியமேகாரணத்தினும்வலிதாமெவற்றினையுங்காட்டலாலே
காரியமேநலமனைத்துமடைந்திடறகுநகாரணார்க்கழறலாமால்.

எனறுபலரன்னெறிநின்றிருங்கயிலைபங்கடவுளெடுத்துக்கூற
நன்றிதுநன்றித்தேழையறியாமேவாணுள்ளவுமிழந்தே
னின்றுநானுயர்திடற்கிங்கெவ்வகையிற்கழுவுவாயையிறுந்துகிற்பே
மொனறியமுறசென்னததூழிவகையிலெனையக்கியுளுற்றறனறே.

ஆன ஸராசரமடைவுமபெறுதுபெற்றருளகின்றவம்மையானாக்
கணி ரி + னஞ்செய்யக்கருதாமற்கரியெனகைகணந்துஇனறே
னண்புசெயற்கைகென்னவிலலாதவமலனையேயறிதுதுபோற்றிப
பணடைமறையினையறியாதேயசசோவாணுணைப்பறித்திட்டேனல்

திவ்வீதமாய்முனிவரன்றெஞ்சருகச்சிவஞ்சத்தியிருவர்முன்னாச்
செவ்வையுறப்பற்றமுமவீழ்ந்தெழுந்தகரமுகிழ்ப்பசெப்புவானல்
பவ்வமதுவாயந்தவெனதாகமதைக்கமுலாயாற்பரிகரிக்கக்
நடையபுண்ணியமவழியுமோகேதிரஞ்சாரக்கருதுவேனல். (உச)

முந்துமொருகற்பத்தேயரியயர்கள்பூசையிழைத்தன்பின்ஞான்றும்
விரதையுறவிழாவணிகளெடுப்பித்துப்பேறுபலவிளங்கமேவிப
புந்தியுடனளித்தவினோடாககவினைவாய்ந்தநற்புகழுற்றேருங்க
வந்தவொருநற்றலமென்னறிவினுழையிஞ்ஞான்றிலமைந்ததனறே.

விடையருளிற்செல்கிற்பேனெனவிறைஞ்சிதொழுதேத்திவிரும்பிநிற்பச்
சடைமவுலிபபெமமானுமபருப்பதியுமவ்வனமேசாக்கவென்ன
வடைவாகமுப்பாதமவாய்துநாற்பாதங்களமைக்கவுன்னி
யிடையதன்றிசீரைபுனைமுனிபிருங்கியராசலமவிடடிநங்கினுனல்.

சிவபெருமான்நிருவருளிறினைத்தனமுனிவரனேசிறுபேதத்தாற்
றவமிருவெண்மாயிலையின்மொருவிதசலவுபரிசுசாரதிட்டானேற்
பவவுலகந்தனிமருமபுனமக்கடகெனனாகுமபாரின்முன்னு
ளவபேதத்தாவிருவாகமுருகளாயமர்வேதமலையுஞ்சாட்சி (உஎ)

வேறு

துங்க வெண்பொற் கிரிபொருவித தூய விருடி சிவேதையினிற்
கங்கையாதி துறைகளுழைக் காலந் தொறு நீராடி
யங்கங் கேய்ந்த வருட்குறிக ளமர்ந்த தலங்க டரிசித்தே
யெங்கள் வான்மி மாநகரி னெல்லைக் கணித்தாக் குடதிசையில்.

வந்த யாண்டங் கோர்சயில வண்மை முடிய ஞானிநோக்கி
யிர்த வடுக்க லினைமான வெங்குங் சண்ட திலையுத்தின்
சுந்த ரத்தினைத்தோச சுகமா மனமுந குவிதலினுன்
முநதுங் குடுமிச் சோவலென முனிவன ஞாங்க றொங்கினால்.

கருக்கு வாளி கருங்காலி களனி காயா குங்குமமால
முருக்குத தேக்கு நாரத்தை முங்கில வன்னி வெட்பாலை
குருந்து கோங்கு புனமுருக்குக் கொன்றை சந்து பூவரசு
முருங்கை வாகை புனமுருங்கை முகிழமுஞ் சாடி சீவநதி. (௩௦)

இன்ன சாலம பலசுரூ வேய்ந்த சுறக ளின்னுப்பண்
மன்னுரு சுனைக ணிறைநீரி லோராதான் மனாக ணெகிழ்கரவே
மின்னு முவதைத திரளொலிகண் மெல்லென் றவரோ கணமாகத்
துன்னு மெழிவி யொரு ஞாங்காத தூங்கி யாரோ கணமுருற்ற.

ஆன்ன மனறி லூராகருவி யாந்தை யுள்ளான் கவுதாரி
சின்ன காடை குயிலகுருகு சிவந்த கோழி செம்போத்துத்
துன்னு நாரா சிலகிளவீ தோகை புறவு மின்கொத்தி
யின்ன பலதண டலையதனி விருந்து சிலமபி லிறசிலமப. (௩௨)

எகவிபுலக் கருப்பொருளு மேய்ந்து கழும் வியப்புற்றுச்
சின்தை மகிழ வொருபுடையிற் செவவி தான வரையுமபாக்
குருதி யிருந்து பிருங்கிமுனி குதுகு விதது வதிதரவு
முநது முழைக் டமினினறு முனைவ ரொணணி லர்கள்வந்தார்.

முனிவர் போந்து பிருங்கிமுனா முகமன் கூறி மேதகவாக்
கனிசின் மொயததங் கினிதிருக்க கண்டு கான்மூன் றுடையமுனி
புனிக மேற்ற மிகப்பெரியோ பொலிவு வாயிச் சிலைமாட்டு
நனிலை கிடீரி யியாரொன்ன நனில வேண்டு மென்றனனால். (௩௪)

வேறு.

நய்மிசக் காணடந் தன்னி னண்ணிடு மெளன ரோயா
மெய்துதற் கரிய வீச நெழிலுறுந் தனிக ளினசோ
வைதிகச சூதன் பாங்கு மகிழ்வுடன் கேட்ட வோர்ஞான்
றுய்வதற கேற்ற தான முயாவன்மி யூரென் றோந்து. (௩௫)

இதகல மேந்ததற் குழனி யிணையிற்சீரூதன் முன்னர்ப்
பததியின் விடைக ணுடப பண்ணப் பினைந்து நீவிர்
தத்திமூன்று காலக டாங்கிய முனிவன போந்தக
கத்தலஞ்சாரு மெலவை யமருவீர் தலத்தி லென்றான். (௩௬)

வந்தவன் வான்மி யூரில வளரரை யோசனைக்கு
ஞந்துமிக கிரியின பொறபை யோந்திதன் ஞாங்கா வைகி
யந்தியிற் றினமும் போந்தே யருமருந் திசன் பாதம
வந்தனை செயது வந்த வாய்குவ மீங்கென் றுரால் (௩௭)

கேட்டலுங் கிளாசசி பொங்கக கேணமைகொ ளருட்பி ருங்கி
நாட்டமுன் றுடைய வள்ள னற்சிவக குறிய தொன்றை
நீட்டமுற றிட்ட வந்த நீணமலை தனிற்றா பிதது
வாட்டமில் பூசை யாற்றி வணங்கினன முனிவ ரோடும். (௩௮)

ஆருங்குவ லயகது மாநகர றற்றைதொட டிறறை காறும்
பிருங்கிமா மலையென் றோதிப பெருமபுகழ் பேசு வாரா
னெருங்கிய நகத்தி னுசசி நிலைத்ததோ சிவலிங் கத்தை
யொருங்கிய மனததா லேத்த வ்யாகதி யடைத நிண்ணம். (௩௯)

கடியுயர் மலைம டந்தை கணவனம பிருங்கி யீச
னடிகளை யுன்னத் துனனி யக்கிரி வலவந திட்டரா
படியினின் மனைவி மக்கள பாககியம் பலவு மெய்தி
முடிவினிற் சிவபுரத்தே முந்திவீற் றிருப்ப னன்றே. (௪௦)

நாயகன் முனிபி ருங்கி நல்லரா சலத்தி னேர்ந்த
வாயதன் சரித முற்று மற்றவர்க் கெடுத்த துரைதது
நேயமோ டவாகள சூழ நீண்மலை விட்டி றங்கித்
தாயகம் வாயந்த தெயவ வானமியூத தலத்தி லுற்றான. (௪௧)

அணிததெனப போந்த போழ்தக கராமிய வளங்க ணேக்கிக
கணித்திடற் கரிய வெமமான் கழலடிச சீரை யுனனி
மணித்தட மலகு மாட மாளிகை மறுகு நீததுக்
குணித்திட வாணைத் தாங்குங் கோபுர வாயிற போற்றி. (௪௨)

சோதிநற் றிர்த்தங் கண்டு சுகமுட னுடிப் பின்றைப்
பூதியிற் பொருந்த முழ்கிப் புகழுகண் டிகைதோ டாங்கி
நீதியி னைமப தத்தை நேர்மையி னுச்சரித் தங்
காதிமுன வாயிற் றுன்னி யடியுற விழ்தே முந்து. (௪௩)

நலமரு ளொறறைக கோட்டு நாட ன றுளை யுபத்தி
மலாககா மஞ்ச லிக்க மகிழ்வுடன் சிரமே லேறறு
வலமென சூழ்ந்து ஞர்ன வளளலாய வீற்றி நுகழுங்
குலவிடம வானமி யூரின் கொழுந்தினைத் தரிசித் தானால். (சச)

மறைபல முறைக ளிடடு மதி? திடற கரிப னை
நிறைவுற நின்ற தெய்வ நீண்மநந தீச மெனவுக
பிறையணி சடிஸப் பெமமாற காண்டலும் பெரிது வந்து
தறைமிசை வீழ்ந்து கணணீர் ததுமபிட வேத்தினாலு (சச)

வேறு

திருந்தலாகண மூவெயிலை சிவவிழியி னுலவிழுங்கி
யருந்தவாழுத தருவருழை யருணைககந தானருளி
வருந்தியவின் ணவாவீமம வலவியுற வாழ்வளித்த
மருந்தீசன் றனையுனன மனமென்ன மனமே
மகதேவன றனையுனன மனமென்ன மனமே (சசு)

திருகளுர கமபயிலுஞ் செங்குடிலத் தைநதுநியிற்
கவகைதீரத் திகையிறுத்திக காரிபா தியவிபுதா
மங்கியகம பலைவிலக வண்கறபத் தேயமாததுஞ்
சங்கரனைத் தாழாத தலையென தலையே
சதாசிவனைத் தாழாத தலையென தலையே. (சஎ)

நறைவழியு மலாததுளப னுனமுகன்வா சவனமுதலோர்
குறையொருவ வந்திறைஞ்சிக கூக்குரலவிட டோலமுறக
கறைமணிகண் டத்தனனாக காட்சியினை யேயளித்த
மறைமுதலவ னைச்சாறறு வாயென்ன வாயே
வானமியூ றனைச்சாறறு வாயென்ன வாயே. (சஅ)

நண்ணுசரா சரமுய்ய நலவியோகத் தமாபோழ்து
தண்ணருநாண மலாபபகழி தாங்கியைங கணைக்கிழவன்
புண்ணியனமே னியிலோட்டப பொறிபழனுட குழைவித்த
கண்ணுதலோன றனைநோக்காக் கண்ணென்ன கண்ணே
காமநா சனைநோக்காக் கண்ணென்ன கண்ணே. (சக)

பொங்காழிக் கூபுரத்து போந்தமா வலிமுன்னாச
சங்காழி மால்ண்மிட தால்மு வடியிரந்தே
பங்காய்ந்து லகளந்தோ னவன்வெரிநென பினைக்கவர்ந்த
கங்காளன சோகேளாக கடதென்ன சாதே
கயிலையோன சோகேளாக கடதென்ன காதே. (ரு)

கருட

திருவான்மியூர்ப்புராணம்.

மடலவிழ்வீ யினமரீக வளளருட குறிமுடியி
 ட்டரவருச சீத்தமாந்த வரியமழ முனிவரன்முன
 ட்டிவிடென வருளுமலி வியந்திடவே நனியுதைத்த
 கடவுளினற் பணிபுரியாக கையெனன கையே
 கடாவியின பணிபுரியாக கையெனன கையே.

(ருக)

இமமையினு மமமையினு மெமமையினு மேபுணாநது
 செமமையுறச சேதனாககுத திருவருளைத் துயப்பிகஞ்ஞ
 செமமலென வெஞ்ஞான றுஞ்சீர்த்தியுற வேயெழுஉ
 மைமமுசுன லயஞ்சூழ வடிபெனன வடியே
 யனந்தனு லயஞ்சூழ வடிபெனன வடியே.

(ருஉ)

வேறு

இங்கிவ னிவவா நேததி வெழினமலைப் போநது வைகிச்
 சங்கரன நனது சேவை சாரதரு மந்தி தோறும்
 பொங்கிய முனிவ ரோமெ புரிந்தபின விடைப்பெற நேகித
 ன்னகரன கயிலை சாரநது சாமபவக கிரேச ரானன்.

(ருங)

வேறு

திருவான்மியூர்ப்புராணத்தனைப்படித்திடுவாசெவியிற்கேட்பார்
 மருவும்தெழுதிடுவாருழுதுவிப்பாபிராமாட்டுவகுசதுசசொலவா
 பொருளுரைப்பார தமைப்பணிநதுபொனனாகியீநதிடுவாபூரித்துள்ள
 மருமலாகொண்டெஞ்ஞான் றுமருசசிததுப்பூசித்துவணங்குவார்கள்.

இமமையினிற்பதினுறுபெருமபேறாமனைத்திணையுமெளிதினனஞ்ஞ
 செமமையுறவனுபவித்துப்பறபலவாமபதமுத்திதேவரோடு
 மமமையினினமிகத்துத்ததுசசொக்கராயகியமமையமருமபாகத
 தெமமருந்திசனறுணைத்தாண்மலாரீழலெநாளுமிருநதுவாழ்வார.

போற்றிடுநெற்றிருவான்மியூருறையுமருந்திசப்புனிதனவாழ்க
 சாற்றரியகருணைபுருவானசொக்கநாயகியாநதனைவாழ்க
 வாற்றுபெருமபூதிமணியைமபதத்திலன்புகொளுமடியாவாழ்க
 வேற்றிடுவேதாஃமபுராணமிதிகாசமுதலெவையுமவாழ்க.

(ருச)

நீலமாமணிமிடறுமுக்கண்ணஞ்செஞ்சுடையுநிறைவெண்ணீற்றுக்
 கோலமாநமைபாகுமணிவாதாபயமமுவுக்குலவுமானுந்
 தாலமகிழ்திருவான்மியூரத்தினிலெயொளிரததனிததமனறத்
 தேலவேதிருநடனநவிலவெடுத்திடுபாதமிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

(ருள)

பிருங்கிதரிசனஞ்செயபடல முற்றிற்று

ஆகச்செயயுள்-௧௦௨௨.

திருவான்மியூர்ப்புராண முற்றிற்று.

உ-
பிழைதிருத்தம்.

மீ.	பாட்டு	பிழை.	திருத்தம்.
அ	கக	சேப்பா	சேப்பா
உ௦	கக	பரததியா	பரததையர்
உத	க	தானே	தெனா
உஎ	சச	வானமியூ	வானமியூ
உஅ	ச௦	பரததியா	பரததையா
ங௦	சூர	ஒழுககினி	ஒழுககினி
ஙக	க௦	சாரது	சாரது
நிச	கக	தமை	தமைப்
ய	க௦௦	அனைத்துரு	அனைத்தும்
நிந	க௦(ர)	சேத்திர	சேத்திரத்தி
ய	க௦க	பனரு	பவரு
எஎ	க	இந்தை	இந்த
அச	சூ௦	றியற்று	றியற்று
அநி	எக	ரீளோ	னீளோ
அச	எஅ	நாரகை	தாரா
அஎ	அங	திருதன	திடுதன்
ய	ய	தறறாச்சனி	தாச்சனி
ய	ய	தறதாச்சனி	தல்தாச்சனி
சக	கஅ	ணைகுகி	ணைகுகி
க௦எ	ஙக	இயற்றிடர்ககங்	இயற்றிடற்கங்
க௦அ	ஙக	இடாகுகிங்	இடற்கிங்
கதஉ	எ	கெனம்	கெனப்
ககஎ	எ	கோகுகி	கோகுகி
ய	க௦	ஐய	ஹய
க௦நி	கஅ	அணிகி	அணுகி
க௦ச	உச	யலைப்பு	லலைப்பு
கஙங	சூ	ருன	ஞான
கஙக	உ௦	றிசைக	திசைக
கசுத	கஅ	துவன்றிடு	றுவன்றிடு
கசுங	ஙக	கருணை	கருணை
கசுச	ஙஅ	மொழிதர	மொழிதரச
கரு௦	சங	வீழ்ந்தெ	வீழ்ந்தெ
கருக	சச	மென	மெனச